

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Math 533

Math 533

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

0070475

STEGANOGRAPHIÆ

NEC NON

CLAVICVLÆ SALOMONIS

GERMANI, IOANNIS TRITHEMII

ABBATIS SPANHEIMENSIS

Ordinis S. Benedicti (quæ hucusque à nemine
intellectæ, à multis fuerunt condemnatæ, &
Necromantiæ notâ inuictæ) genuina, facilis,
dilucidaque declaratio:

*Ex quâ constabit liquidò omnia ea quæ Author in iis libris
promittit, effectum habere infallibilia securissimum, hunc-
que nullo modo à pactu aliquo, aut superstitione depen-
dentem, sed à principijs, & naturalibus causis necessa-
ria sequela dimanantem.*

*A Ioanne Chrs̃muel L. Sacra Theologia Professore Cist. in Trithemii a-
pólysin summo studio, summo dispendio temporis concinnabatur.*

Opus sanè hucusque ab Inpioribus creditum impossibile, à sanctiori-
bus, qui mores, vitam, scriptaque Trithemij venerantur, per-
optatum, Cabalæ doctrinæ Theoricis ditissimum secretis;
nec non Doct̃oribus Theologis, Expositoribus, Hebræo-
sophis, Latinis, humanæ curiositatis studiosis: Regibus,
Principibus, omnibusque qui Litterarum, vel for-
tunæ eminentias obcupant perennè necessarium,

COLONIÆ AGRIPPINÆ

Typis Egmondanis, Sumptibus Auctoris,
Anno M. DC. XXXV.

OBCASIO SCRIBENDI

Vbi de Monasterij Alnensis pulchrè-regii (quò maioris quietis gratiâ secessit Author, vt hunc librum difficillimis profectum efficientem studiis, continuique edacem temporis conponeret) situ, dispositione, ædificijs, architecturæ legibus, diuitiis, deque ipsas piè-prodigo dispendendi modo differitur.

LVCANVS

Alnos vicina præcurrit in athera Luna.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

*Est locus in Syluâ Ardenia, quâ Sambra virentes
 Argento liquido ditat honorus agros,
 Hic domus illustris, quæ nomen duxit ab Alnis,
 Empyreo humanè-Calica digna Deo.
 Remigio alarum (illas contemplatio summi
 Numinis adfiduè culta ministrat Aui)
 Astriolans facilis mortali exuta cothurno, est
 Cœlitus-excelsis non peregrina Polis.
 Liquidus-undosè fluida conspexit ab imâ
 Christallo, à profugis respicit imus aquis.
 Deludis speculis falsæ sub imagine formæ
 Credit, quæ fallax motus obliquat aquas.
 Dumque Telescopium fundat fugitiuus arenis.
 Proxendit supero lumina mera Polo.
 Et Clarè adspexit lucès super ætheris Alnam*

*Fluminis
 qui lambit
 montes Mo-
 nasterii, &
 postea exo-
 nerat in
 Mosam, et
 cum hoc in
 Rhenum,*

*Telescopiū
 est instru-
 mentum
 prospiciendi
 à longè.*

Vndâ cœlestis nobiliore frui.
Ingemuit, steteruntque coma; atque silentia rumpens
Tristis aquosa, graui talia voce refert.
Me miserum! mea cura perit! perlustre misellus
Abmisi eximium, quod dabat Alna decus!
Non placui! placuisse velim, sitibunda per Astra
Expetit (heu!) fontis limpidioris aquas.
Quid faciam? mihi quis poterit præbere fauorem?
Non vult cœlestis, Thetys Holanda nequit!
Desertus splendore, velim dulcore disertus
Esse tibi, ut possem te reuocare Polo.
Sed mens fixa Deo, qualis reuocabitur Astris?
Pro fluidis solidas quomodo linquet aquas?
Alna soror, iamque Alna Parens, generosa relinquit
Me siquidem, ut recolas mente perennè Deum,
Sunt quacumque Dei, nolim referenda negentur;
Quod tamen est liquidi Caesaris, ipse feram.
Da mente in Trideo, debetur nam ista Triuni,
Dura negare tuo mi nequis ipsa pedes.
Hos ego honore colo; fugitiuus ut ostuler ipsos,
Promouear quamuis pondere, sisto gradum.
Fac maneant orbo celebres in littore muri,
Ut dicant taciti. Nil ubi Troia fuit.
Corpora fac maneant, sanctâ sine mente, sepulchro,
Nominis ^{ἡρώων}, Corniger orbis, ero.
A longè pinos humeris portabo triremes,
Ut lambat plantas multa carina tuas.
Te ut celebret cultu, peditum me semper habebis.
Plurima continuo littore turba ducem.

Ipse viris mœsto peregrinis murmurè dicam,
 (Tritia voces & quoque murmur habet!)
 Hic sunt exanimés muri, sine corpora vitâ,
 Namque animus Alther, & Polus altus habent.
 In Cœlis habitant animi, super astra triumphant,
 Cœlitus in terris corpora sancta regunt:
 Defuncti-viunt, viui-moriuntur; & unâ
 Sunt, defunt: habet hos, dum caret ipse locus.
 Defuncti Mundo qui corpore, mente Triuni
 Viunt, ut placeant mente perennè Deo.
 Ingrediuntor; opes, viuis gazasque sepulchris
 Conspicite: haud illas junxit auarus honos.
 Edmundi immensas diuinè-prodiga Virtus
 Quasitis miseris undique præbet opes.
 Visa loquor: quotièns iussus portare misellos!
 O quotiès bumeris è procùl ipsè tuli!
 O quotiès reduces urgebam piniger undas,
 Me ut possent properum dissuèperare rates!
 Terga dabam facilis ratibus venientibus Alnam
 Rumpere contentus ærè superficiem.
 Radebant tantum liquidas, sine pondere, pelles:
 Pectebatque meas multa carina comas.
 Postquam virgo Ceres, Vulcano aut nupta marito,
 Pomona & pandas occupat ipsa rates,
 Intravit postquam bis-grati copia Bacchi,
 Bis-gratum gratis quem facit esse datum.
 Postquam, quas viuens viuentes inclÿta Pinus
 Calabat foliùm luxuriosa comis,
 Mortua defunctas, largitus munere largo

Abbas do-
 ctissimus &
 piissimus e-
 iusdem do-
 mus.

Muti na-
 res ut ad-
 ducat pau-
 peres domũ

Pauperibus, cepit pectore panda feras.
 Iam contenta grauis non est mihi pectere crines,
 Non contenta grauis pinus arare comas.
 Non satis est ipsis undosam radere pellem
 Consuetis, humeros dilacerasse meos
 Dumque in frustra secor, patiens mea terga ministro;
 Nec causor crebro vulnere fracta videns.
 Inpetor ut conto transfossus pectore, miror,
 Quos aluit Pietas non agat esse pios.
 Si Caelum Pietas fertur, mihi grator; Olympi
 O quotiens fuero Belgicus huius Atlas.
 Exonerem confractus aquas, venio equora, Holandæ
 Subspectus Tethi iudicor esse fide.
 Naiades audiui Neptuno dicere Regi
 Non est securus (credito) Sambre tibi.
 Edmundi est seruus, qui turmas Martis Iberi
 Imperijs nostris infidiosus alit.
 Nec potui (fateor) licet esset cuncta negare.
 Utile, nam latè publica Fama canit.
 Si vos forè tu'io Sophiæ sitis, ite Polaris
 Doctrinæ dulces inuenietis aquas.
 Doctores inibi, qui se nomen priores,
 Ut proprio possent ordine nosse Deum.
 Parcere si auditu placet, et discurrere visa
 Doctorem mentes ingemofus, habes.
 Ingrediare velim, semel Aulam Alnenfis Athenæ.
 Ut tot mireris sydera, mentis opes.
 Theologus, Physicus, Medicus, Consultus utroque
 Iure, Adclamator; Rex, Cras, Agricola,

Cum mili-
 te Regis li-
 beraliter o-
 pes dispon-
 dit.

Est Biblio-
 theca Al-
 nenfis toti-
 us Belgii
 ditissima.

*Nauta, Arithmeticus, Logicus, Dux, Miles, Atletes,
Astronomus, Metres, Musicus, Hydrosophus,
Inuenit ipse Deum, Naturam, Pharmaca, Leges,
Inque hac conceptus, Regna, Domos, Segetes,
Mappas, Mensuras, Voces, signa, Arma, Quadrigas,
Astra, Superficies, Organa, & Oceanos.
Sanè es nobilior Mundo, nam sparsa per Orbem
Omnia coniunctim Bibliotheca tenes.*

*Habet li-
bros omni-
um facult-
atum.*

*Edmundo soli subsistere cogeris; esse
Vnica te major nam tua causa potest.*

*Vos quoque (prosequitur senior) quos cultus, honosque
Attrahit humanè Calicis, ipse Dei.*

*Coniunxit
illos presēs
Abbas.*

*Aëra per vacuum pendentia crura columnæ
Multiplicis, Templum nobilis artis opus,
Adspicite, aeternum laudabitis; omne per ænum
Marmorei isthujus viuet honoris honos.*

*Fortè videre vacat, semper vidisse iuuabit,
Vt vobis mirum post nihil esse queat.*

*Urget si tempus, quæ excelsa videre nequitis,
Exaudite, breui carmine Tempora canam.*

*Vestibulum intrantes recipis, sopite Iacobe,
Cui fuit excelsi cognita scala Poli.*

*Scala Iacob
in porta
Ecclesie.*

*Natalem Templique diem per carmina pandis;
Abfida, barbarum fronte, Pylorus habes.*

*Ingredior, murosque pios ornasse Sybillas
Miratus, Christi nomen ubique lego.*

*Vt noscat Mundus, Vates splendore priores
Diuino veteres irradiante loqui.*

*Πύλος
Porta/cn.
Hos.*

Quæ mediis Herculeâ fundant virtute columnas

Forni-

Fornicis immensi pondera conposita,
 Discipulum Christi senis decorantur idais
 Hæc, totidem illæ; hic, ibi marmoreis.
 Versicolore Chorum pia Dorica machina saxo
 Initiat, plinthis confecta, pulchra thoris.
 Illustris trochilis, variis redimita triglyphis,
 Est quorum medius multa methopa locis.
 Nobila epistilium Teniâ-sub gutta coronat,
 Omnis adest splendor, dedecor omnis abest.
 Insupèr illustri Crucifixi pendet imago
 Arte fabricati, pulchraque materie.
 Fallimur, aut solido simulacrum effingitur auro,
 Quæque aurum videas prætereaque nihil.
 Humane-Angelicoque choro sedilia cernes,
 Hinc variis, variis indè decora modis.
 Audii, sæpe Iovem ad Superum Regina volantum
 Est Mundi orantis nuncia missa Deum.
 Non audii ornari plumis ex ære, relicto
 Æthere in Alnensi delituisse solo.
 Non audii, at vidi, medios manet ipsa choregos,
 Quæ licet atque ipsis ærea præbet opem.
 Libera librorum nec pondere, sustinet alas,
 Nonque gravis mutat dum volat ipsa locum.
 Tanta quies, est tanta loco modestia tanto;
 Est tanto gravitas Numine plena, Choris.
 Vt neque sit trisera licitum motare volucri
 Aëra, nec Ventos plumâ agitare gravi.
 Orpheus si potuit citharâ retinere volantes,
 Si hoc cantantè, Deo subdita nulla Iovi.

Aquila ex
 ære solido
 maxima
 in medio
 Chori.

Est verè Orpheus chorus is, nam nobilis Ales
 Audiat ut Monachos, tempserit ista Iouem.
 Audiui Theba muros dulcedine cantus
 Lucigerum celso edificasse Deum.
 Et meritò, mihi Apollo (Deum quem Gracia cultu
 Majoris laurus ambitiosa colit)
 Est Moyses ^{MOVS} Pater almè-dulcis, Orebo
 Coelica qui vidit Numina Monte Dei.
 In tabulis praecepta decem seruanda recenset,
 Consiliis isthac praeposuisse iubet.
 Legem ut credideris constantem, ostendit ahennis,
 Quae areus in tabulis grammata multus habet.
 In medisque choris fidens templa alma Corégus
 Scit mutè resinens edificare Deo.
 Aedificat mentes memoriis, optatque Tabellis
 Pectora, & adsequitur equiuolare suis.
 Si teneas aras maiores, plurimus auro,
 In quibus argento multus abundat honos.
 Ex Lunâ solidâ (Chymicon tibi grata metallis
 Nomina si ex Calis adpropriata placent)
 Conspicies fussam Lunæ radiantis Ideam,
 Plurima quæ est Caelo gloria, stella mari.
 Huic solum posses, quos fabricat arte Corinthus,
 Nobile perlustres materia, arte parant.
 Audieram Solem-circa discurrere Ephœba
 Lumina, quæ vulgus nominat Austriaca.
 Quod Medicæa Iouem circumdant sydera vidi,
 Circumeant Cronis stemma senile faces.
 Qui nullos Calis Laterones flauus habebas

Moyses fi-
 gura max-
 ima ex are
 solido con-
 flata in mo-
 dio choro.

Argentum
 Chymicis
 vocatur
 Luna.

Circa solē
 Iouem, &
 Saturnum
 volant qui-
 dam Planæ-
 tæ.

Mars est
as.

Septem hic Mars claras lampadas conat habes.
Unus in illustris lucefcis pectore templi,

Te circum rutilos sex geris ipse rogos.

Candela-
brū excel-
lentissimū
ante Alta-
re Maius.

Tu tu nobilior, melior Mars ipse metallo
Inque tuo, proprio quam potes esse Polo.

In Caelis uno non magno lumine fulges,

Hic tibi sunt plures stammicomoque faces.

Si ornatum memorem, Edmundi meminisse necesse sum,

Habet or-
namenta
diligentia.

Munera qui Templo nobiliora dedit.

Audisti peregrine decus, quod continet Alna,

Vidisti eximium quo micat Alna decus.

Collige de visis illustribus, ecqua supersunt,

Consulto celebrans quoque supersedeo.

Dic, vadas quocumque, tuis, miracula Mundi

Vatibus haud ultra concelebranda fore.

Si excipiant Alna Inuar admirabile, Mundo

Nil toti mirum, quod queat esse, manes.

Dixerat, & liquidis sese commiscuit undis,

Quo commista Deo mi fuit unda, Vale.

Alna locus
quiescit.
Muns, vove
Minerva
sacer.

Suspensus (fareor) Sambrā fugiente (remansi

Mutus post docte liquida verba) Deo.

Pectore proposui Arces, quas Oracula laudant,

Debere ulterius laudis honore coli.

Hic mihi summa quies; studitis quasita Cabalis,

Hic fuit arcanis utilis umbra modis.

Hic liber strepitu civium, procul hieque tumultu

Trithemio posui subdoliis insidias.

Venatus tandem, tandem secreta volucris

Mystica Trithemii, nocte, dieque vigil,

Non capiens animus (siquidem retinere repugnat
 Tot varietate obcultis sparsa minuta dolis)
 Incepit calamo mentis mandare sodali,
 Artis & hic primos explicuisse modos.
 Creuit amica quies, requie crescente secunda
 Fasticiatum sydere creuit opus.
 Obcultè illustris Methodi penetrabilia, mentis
 Ultima panduntur, cui patuere via.
 Sic quacumque mea clarescens luce volumen,
 Non potuit tenebris delituisse suis.
 Ille ego (dicebat) quem damnauere priores,
 Quique liber nusquam tempora liber ago.
 Quocumque adueniam Nicromanticus esse reclamor,
 Eloquio plenus daemone indigitor.
 Si morior, flammis mea clauditur ultima vita;
 Error, dum vino me latuisse facit.
 Secretum prater tenebrosum, prater & ignes,
 Nouero me nullas subtruisse vices.
 Me ornasti clara priuatim luce benignus,
 Iamque mihi solitus deficit ore pudor.
 Nullos jam timeo; ingenuus demonstror; amice
 Tractabor, veniam quaslibet ipse manus.
 Tempore iam longo latui, latuisse iuuabit,
 Ut simul adueniat debitus omni honor.
 Fat videam lucem, videar fac lumine, Mundus.
 Inuultu ablatum restituarque decus.
 Nec mora, permittas tenebris exire, secundus;
 Opto, peroptor, amo lumina, lumen amat.
 Me expectat Lyceus, mihi laeas optat Olympus,

Compositus
 fuit anno
 1500.

Pater Ste-
ganogra-
phia Trithemius, fra-
tres alii e-
iusdem au-
thoris libri

Ille meos fratres, & tenet iste patrem.
Ipse mihi decus adfuero, decus ipse Parenti,
In Cœlis fruitur qui meliore die.
Ipse meos fugi fratres, fugiebar ab illis,
Quibuscum nos contineat grande volumen erit.
Fac videam lucem rogate: rogat omnis Athena,
Ordo te illustris, Trithemiusque rogat.
Instantis victo dare luci obculta necesse
Quæ steganographicum nobile abundat opus.
Obsequio ut maneat adfectus, Candide Lector,
Doctius ut vulgus permaneatque ferum.
Atque nota liber maneat liber iste notarum.
Trithemio auctori detur ut æquus honos.
Ipsi ergo, obcurrat quidquid laudabile, debes,
Mi tantum lucem. Fungere. Vire. Vale.

PROLOGVS.

Plures Apologeticos, qui variis curabant viis doctissi-
mi Abbatis Trithemii æstimationem (quæ propter hoc
opus Steganographiæ ab ipso compositum satis periculose
lædebat) instaurare, incolumemque seruare in poste-
rum, ne vltius ab inimicis vexaretur, vidi. Sed omnes
nullas alias pro Trithemio rationes adducebat acriores,
quam illas, quæ ipse olim scripserat contra Bouillum,
ideoque semper censura de Authore & libro relinquebatur
Iudicis pietati. D. Sigismundus Abbas de Seon in Bauariâ
Ordine Benedictinus niger, vir sanè doctissimus, in Apo-
logiâ, quam anno 1616. edidit pro Trithemio, Artis inge-
nuitatem

nuitatem Steganographicæ tantummodo probat ex Trithemii sanctitate, & virâ, & sic licet doctos conuincat, indoctos, & inpios, qui argumenta a sanctitate ducta non penetrat, non potuit à suâ sententia reuocare. Ex eo transcripsit (vt & ipse facetur) Baltazar Bellerus ea quæ dixit Lectori ante octo quæstiones Trithemianas, vbi in singulari suam ipse censuram publicat his verbis. *Opus istud fecerat Abbas de modo sua arcana, aliis artem scientibus tum secreto maximo patefaciendi; sed regulus artis hujus ne intelligeretur, nominibus spirituum, quasique inuocationibus Magicis velauerat, sub quibus tamen non Magica aliqua operatio, sed tantum arcani latentis involucrium continebatur.* Possum id de Bellero dicere quod olim de Moyse Græcus Philosophus: optimè quidem loquitur, si probauisset. quod adseritur est certissimum, sed tantum hucusque ex fide humanâ cognitum, maiore rationum efficacità, & sedulitate demonstrandum. Me etiam sæpius pietas inuitabat, & Trithemii veneratio (semper eum acutissimum colui) vt etiam aliquid pro eodem scriberem, vt eum a notâ illâ à pessimis illatâ hominibus potuissem liberare; sed semper fuit animus non ἀπολογία, non ἀπολόγημα sed ἀπολύσις, hoc est non defensionem, non excusationem, sed liberationē, ab omnique absolutionem notâ publicam facere, vel nihil facere, sæpe inexplicabilis textus Mysticus me reducere moliebatur, totiens repetito itinere remotissimam illam, nullique peruiam Steganographiæ regionem incipiens credebam superasse, cogniturus in breui verum ad ardua, & inuia artis curiosissimæ conductorem nedum à lōgè salutasse, tandem tandem a sermone illo mystico nulli

mortalium cognitō

Post varios casus , post tot discrimina rerum

Venimus in Latium

ipsius clarissimum, & dilucidissimum sensum, quo jam pietas olim fidei inuens maneat demonstrata, & Abbatis nostri fama clarissima, illustrissimus splendor, sanctissimique mores hac apólysi manebunt incolumes, imitabunturque in hoc mundo, illam , quā ipse (vt spero) in alio fungitur, aternitatem . Vale.

DISPUTATIO.

Virum Tribemilii Steganographia & Clavicula iuste potuerint interdici.

Tot audiui hominum , qui sibi Doctores videbantur , & in aliis non erant inperiti, sententias, tam in nostra Hispaniā, in quā sanctissimum Inquisitionis Tribunal audacias cohibet, quam extra Hispaniam, vbi in sentiendo licentiosior gens est. vt necessarium iudicauerim hanc quæstionem ante explicationem isthorum controuertere, vt inter oppositarum partium tela veritas illesa clarius, & dilucidius cognoscatur.

Vt ergo omnis confusio eliminetur est dignissimum annotationem rem non posse fieri ex pluribus oriri posse, primo defectu potentiaæ actiua, secundo defectu passiua, tertio vtriusque, quando defectu aliqujus circumstantiaæ requisita essentialiter. Exemplis rem dilucidemus. Primo modo color inuisibilis est ab auditu, quia licet habeat visibilitatem passiua, deficit in auditu actiua potentia, à quā videtur. Secundo modo inuisibilis est oculis sonus, non quod in his virtus actiua desideretur, sed quod sonus non habeat capacitatem passiua vt videatur. Tertio autem modo est sonus inuisibilis respectu tactus, quia deest vtraque virtus tam actiua, quam passiua, vt conspiciatur. Vltimo autem modo est color inuisibilis ipsius oculis si sit in tenebris, non defectu alterutrius potentiaæ, actiua, vel passiua, sed defectu circumstantiaæ essentialis , & conditionis sine quā non, quæ est lux. Hac certissima subposita doctrina breuiter venit discutiendum

utendum peruenit ne hic liber interdicti, & si non poterint in quo consistat impotentia.

PARS NEGANS.

Qui minoris pietatis obligationes à suis maioribus heredarunt in Angliâ, Bataviâ, & similibus Prouinciis, in quibus Romani potestas non cognoscitur Summi Pontificis, in ea sunt sententia ut credant nullam dari sublernarem potentiam quæ possit libros interdiceret, siue sint mali, siue boni, & probant, quia mentalia nulli humano sunt subiecta Iudici, aut Tribunali, quod etiam nos admittimus cum negamus comuni pronuntiato de obcultis Ecclesiam judicare. Atqui libri nihil sunt aliud quam mentales hominum conceptus simul inacti, ergo libri exempti sunt ab omni iudicio, a nemineque possunt mortali condemnari.

Alii admittentes dari humanam potentiam quæ quantum est ex se potuisset libros interdiceret, nihilominus ipsissimos interdictionis incapaces iudicant quia nullos reperiunt qui sint nociui, omnes iudicant viles, & bonos, Ratio isthorum hæc est, quia sicut ensis ex sua natura est indifferens ad conseruandam & perdendam vitam, & malitia non consistit in hoc instrumento, sed in ipsius abusu, quando quis abutens illo limites rationis excedit, sic similiter libri qui libet ex natura sua sunt indifferentes quia vel conducunt ad ædificationem virtutis, vel ad cognoscenda melius vitia vt meritoriùs eadem fugiamus, quia in libris hereticorum docemur quam frivola sint sue defectionis fundamenta, in libris Necromanticorum quam superba sit natura Demonis, in omnibusque superstitionibus, quam fallax eiusdem spiritus concursus, & tandem in omnibus vanitatis libris discimus quomodo debeamus peccatores corrigere, & in eorum confessionibus dijudicare, libri ergo omnes ex natura sunt vel viles, vel indifferentes, etsi aliquando nociui videantur, quia hoc ex abusu hominum exordium sumit, sicut ergo esset impossibile interdiceret arma in Republicâ, quia licet in abusu sunt pessima, in usu legitimo sunt excellentissima, sic similiter, si omnis librorum malitia consistat in abusu, tenebimur dicere nullo modo interdicos esse.

Tertio alii: licet detur potentia interdictiua, & capacitas in libris vt interdicanter necessarium est quod interdicanter ignorantibus, & iniustis non vero Doctoribus, sapientibus, & iustis viris, iusto etenim nulla est lex posita, & sic ignorantia, & abusus ex parte illius cui tales libri interdicanter est tanquam ceditio sine qua non,

qua

qua deficiente non possunt interdici. Probatur, Tota ratio quolibet interdici est quia sunt nocui, atqui sapientibus, & literatis viris, iustis & timoratis nullus liber nocivus esse potest, nullus ei igitur poterit liber interdici.

Quarto alii loquentes in singulari de Steganographiâ efficacius argumentantur sic. Hic liber interdicitur quia malus, atqui constat ex hominibus doctissimis talem non esse, ergo non est interdictus.

Quinto omnis inperans debet habere notitiam illarum rerum quas præcipit atque interdicit, quia si fieri iuberet rem quam ipse omnino ignorat, nullo modo eius mandatum subsisteret, quia ad mandatum debet superior ad minus cognoscere operationem, ne dicatur cœcomodo præcipere. Atqui in hoc libro cœco modo proceditur, quando interdicitur: certum est enim scriptum esse in ciphra, quam nullus interdicentium intellexit, non igitur est interdictus.

Præterea aliquis acutius rem considerans subiunxit hunc librum à nemine hucusque fuisse interdictum, quia standum est literæ legis, præcipue si ipsa per se sit clara, & conspicua, Atqui quando interdicitur hic liber semper sub iis, aut verbis similibus cauetur, scilicet. *opus quod falso adtribuitur Trithemio Abbati viro pio & docto &c.* ergo opus quod verè Ioanni nostro Trithemio adtribuitur non interdicitur, atqui ex Apologiis Trithemii, & ipsius Polygraphiâ constat hanc Steganographiam esse eiusdem, ergò hæc non interdicitur, sed forsitan alia ipsi Authori subposita, de qua quid curæ?

VERA SENTENTIA.

Is non obstantibus, quæ aliqualem verisimilitudinis præ se ferebant adparentiam, dicendum est libros siue à Summo Pontifice, siue illius auctoritate interdiciantur reuerà manere interdictos, quod hac ratione demonstratur. In summo Pontifice, vel in eo, qui ipsius fungantur auctoritate, non deficit potestas interdicendi libros in genere, nec in libris deest capacitas ut interdiciantur, neque ad hoc requiritur aliqua conditio, ergo quando interdicitur Steganographia, vel Clauicula reuerà manent interdictæ. Prior antecedens probatur, quia officium Pontificis est curare de perfectione spirituali animorum, interdicens quæ nociva huic sunt, & præcipiens utilia ut constat; dari libros nocivos, nemo non videt nisi cui Meridies meris tenebris obrutus esse videatur. quia in libris Nicromanticis exempli gratiâ, quæ potest utilitas imaginari, quia quomodocumque ipsius

ipsis quispiam vtatur, male vtetur, sunt etenim per se mali & perniciosi, & sic potius fugiendi, quam legendi: neque hi aliqua circumstantia communiter possunt esse boni, quia licet aliquando in singulari possint esse vtilis, de quo dubito, leges debent providere communibus, & in vniuersum nociuos eos esse vix potest verti in controuersiam. nec in vniuersum apud doctos & Sanctos liberi sunt ab omni malicia, quia ipsi quantum sunt ex se parati sunt suum venenum infundere, & quod hoc à Doctis & sapientibus non admittatur hoc est per accidens, subicit ipsis nusquam posse esse vtilis, & quantum ex se est, esse peperuo perniciosos.

Præterea, cum Sancti & Docti non sint in gratia confirmati sed possint labi, debet etiam ipsis Pontifex, vt Pater vniuersalis providere, vt omnis occasio tollatur decidendi, atqui tales libri in vniuersum tales sunt, ergo in vniuersum etiam doctis, iustis, & Sanctis lectio talium debet librorum denegari.

Consultò dixerò in vniuersum, quia in particulari tales poterunt aliquando circumstantiæ concurrere, vt homini docto licet non sancto (nusquam sancto si non docto) lectio horum vel illorum, prout necessitas postulat possit concedi. Sic libri hæreticorum licet sanctis non debeant permitti, permittuntur sæpius Scholasticis, vt possint impugnare; sed hoc à Superioribus curari velim; quod qui tales habeant sint docti & pii, & ex iustâ necessitate illis vtantur, vitantes omnes alios ne in ipsorum Bibliothecis eos possint euoluere.

Vnde obiter, certissimum iudico nulli expedire habere superstitionis libros, sicque à Catholicis hominum manibus arcendos, & flammis condemnandos, & omnia huiuscemodi Authorum volumina iri interdictum.

Quantum ad nostrum Trithemium adinet, & ad ipsius Steganographiam, & Clauiculam, hos iustissime libros fuisse interdictos certo certius iudico, Primo quia licet ipsi non essent mali summâ cum probabilitate tales fuerunt ab interdicentibus iudicati, & hoc subiciebat vt eos potuissent interdiceret. Secundo quia licet in se non erant mali erant nocui, quia à vulgo inperito & à doctis etiam pluribus admiſcebantur, & legebantur tanquam superstitionis sperantibus dæmonum medio se esse quæ in titulis pollicebatur adepturos, sicque hi libri peccatorum plurium fuerunt causa, cumque superiores debeant curare de peccatorum eliminandis motiuis iustissime volumina hæc interdixerunt, quæ tot hominibus occasionem præbuerunt aberrandi.

ARGUMENTIS SATIS.

Hinc rationibus adductis in obpositum satisfaciemus. Ad primam dico de spiritualibus, obculisq; non judicare Ecclesiam si sint mere spiritualia & intrinseca, at libri non sunt obculi & intrinseci conceptus mentis, sed extrinseci, & publicè conceptuum notæ, & sic non urget argumentum.

Ad secundam dic dari libros ex se malos, ut sunt Nicromantici, qui quantum est ex se non possunt esse boni. Dantur alii nocui (de quorum numero est Steganographia, quæ licet intrinsecè ut dicebamus non esset mala, erat talis extrinsecè ut cognita, quia communiter reputabatur Nicromantica) & sic capacitas passiva in libris quâ possint interdici à nullo venit doctiore deneganda.

Contra ea quæ subponuntur in tertiâ ratione plura diximus, quia sicut venenum interficit doctos, & imperitos, ita virus scriptorum nocebat utrisque, & in hoc tantum distinguetur à doctiore imperitus, quod præcognoscat periculum, ut possit fugere, securior autem erit si à Superioribus ita disponantur omnia, ut non sit necessarium fugere, quod accideret si tales libri fugiendi fugentur.

Admitto ad quantum obedientiam, quæ ex parte subditi debet esse cæca, ex parte autem superioris debere esse prudentem, ita ut si ipse iubeat v.g. facere talem rem, & ipse ignoret significationem nominis, indoctè procedit, & si hoc (quod est difficile cognitu) evidenter vel aliâ cognitione percipiatur certissimâ, qui perceperit non tenebitur obedire; sed hoc ad præsens non conducit, quia tribunal Inquisitionis à doctissimis, & nemini postponendis componitur viris, ipsi optimè nouerunt, quid nominis, & quid rei, cum hæc interdixere volumina, summâ cum probabilitate pro tunc crediderunt pactus alicujus saltem implicari irrita, quia spirituum nomina, ipsorumque conjurationes satis vero similem faciebant isthanc partem, & in opinione probabili iustissimè potuerunt procedere, & ab omnibus (nulum excipias) debuerunt obediri. Hoc dixero admittendo omnes Inquisitores non cognovisse lectionem hanc obcultam, neque explicationem hujus libri, ut argumentum adsumebat. Major autem erit difficultas si semel admittamus superiores licet non in singulari cognovissent obcultas Steganographici lectiones voluminis, nihilominus de ipsius ingenuitate non dubitasse, quia cum doctiorum hæc sententiâ fuerit, & de numero doctiorum sint ipsi, non poterimus ipsis rationabili ducti fundamento talem notitiam denegasse. Hoc igitur

igitur admissio (quod negari vix potest) inquit vtrum iussu contra hos libros sententiam fulminarent . videtur enim condemnatio iniusta quando iudex notitiâ certissimâ condemnât innocentem.

Respondeo quod etiam in hac hypothese iustissimè volumina hæc potuerunt interdici , quia sicut Dominus Christianus seruo Iudæo non potest carnes porcinas dare manducandas, licet certâ cognoscat manuductus notitiâ, illas hominum nulli esse interdictas, quia seruus qui gubernatur dictamine non Domini sed proprio , eas interdictas iudicat , & sic non debet cogi , ne que in proximam obcasione adduci , vt contra dictamen operetur. Sic similiter hi libri à vulgo inperito & à comuni hominum superstitioni credebantur (erraret, vel non; ita vulgus credebat) ergo licet superioribus ingenuitas voluminum isthorum esset liquido liquidius manifesta, potuisset curari, ne commune inperitum haberet obcasione peccandi, & inuocandi, licet sine effectu, spiritus regionis subterraneæ.

ultima ratio mihi fuit obiecta ab ingenio, quod dum superuideret , à multis totius Orbis terrarum credebatur excellentissimum, & sane nullius injuriâ dixerim, nullum ego cognoui, quod cum ipso potuisset comparari; à natiuitate etenim vir cæcus (hac indignatione cognoscitur esse Reuerendus Dominus Petrus de Vruenâ Monasterii de la Espina, apud Vallisoletanos, nusquam satis laudatum ornamētum) non solum fuit Musarum Pater, & eloquentiæ Coriphæus, sed etiam (vix auderem dicere , ni extarent ipsius opera Mathematica) qui voluit , & potuit supernas Planetarum aulas visui negatas, mentis acumine discurrere, & nouis circulis, certissimisque periodis inuentione plus quam naturali errones adligare. Hoc de Authore dixerim solum vt videatur à curiosis in vtroque tomo Musico, & Mathematico, cognoscens omnes Lectores huic opinioni subscripturos.

Hic igitur (vt ingeniis maximis in more est) volens meum quælecumque experiri objiciebat id quod in fine negatis partis sub breuitate expendebamus : Respondebam (quod nec ipsi , nec mihi subsiciens videbatur) intentum expurgatori esse condemnare librum illum, siue à Trithemio compositus fuerit , aut non. Sed hæc responsio non facisfacit, quia in legibus standum littèræ , in dubiis fauores ampliandos, legisque intentum sub lege non cadere, satis communibus pronuntiatis circumferunt legum Doctores. Præterea neque intentum legis cognoscebatur, quinimò ex illâ possemus satis probabiliter adferere dari duas Steganographias alteram verè compositam à nostro Abbate; aliam aditèriam inposititiamque, laudari illam, atque

que isthanc flammis condemnari: Nos autem hanc secundam non vidisse non subicit, quia plures libros, qui interdicuntur solum post interdictionem cognoscimus, ante quam nec talia Authorum, atque librorum nomina audieramus: Cedendum igitur ponderi est dialectico, vel alia procedendum parte.

Dico igitur dari duas significantias in nominibus, aliam Politicam, & aliam Metaphysicam, hæc rigorem significandi, illa communem concernit adceptionis modum. Tales sunt urbanitates communes, quarum una subficiat ad alias demonstrandas, cum vides alium dicis, *Osculor manum vestram*, quam reuera non oscularis, nec idcirco mentiris, quia illa verba non significant idem quod sonant, sed colore politico te illi addictissimum esse proferis, unde optime à nostris Hispanis urbanicum verbum *Cumplimiento* consuevit adpellari, hoc est *adimpleo mentem dum mentior*, quia ea quæ Metaphysicè mendacia essent, menti tamen urbanico modo correspondent.

Hæc dicta sunt, tum vt significatio vocum Politicæ à paucis aut nullis explicata melius cognoscatur, quod semper credidi expositione esse dignissimum, vt ex eâ leges, iura, concilia, & omnia politica instrumenta sine aliquo periculo intelligantur, & præcipue in præsentiarum Steganographiæ (cujus causâ hæc omnia dicta sunt) interdictio.

His igitur sic explicitis adfero librum Expurgatorium Politicæ, & non Metaphysicè intelligendum esse, ibique non adferi Trithemium non esse Authorem Steganographiæ sed curari de honore ipsius Abbatis, & sic Expurgatorii littera, quæ est *Steganographia, qua falsò inponitur Trithemio Abbati &c.* ex sensu Politico ad Metaphysicū, & Scholasticum deberet transduci (vt iudico) hisce verbis. *Steganographia, ingenua methodus, quia a vulgo superstitiosa indicatur, et sub tali notâ falsò inponitur Trithemio Abbati &c. damnatur.* cognitaque hac Politicâ significantiâ, urbanicique coloris modo nulla potest manere difficultas.

Rogas vtrum jam publicatâ Artis Steganographiæ ingenuitate vterius possit ab Inquisitoribus daminari, respondeo, quod textum Trithemii sine commentariis, ob inconuenientia maxima quæ ab eo dependunt, sub titulo hoc aut simili deberet æternum interdicti. *Steganographia, opus curiosum, & ab Authore pio compositum dummodo non habeat in singulis capitulis illustrationes, & commentarios, quia in subtilitate excedit caput vulgi ad nostrum Tribunal adducatur.* Reliquum cum explicationibus istis, aut similibus, addeò (vt reor) inconuenientia

uenientia remanent preoccupata, vt potius dignissimum promulgatione iudicem, vtque ab omnibus curiositatis studiosis expendatur. Adcedit quod hodie multi sint qui malâ cum legunt conscientiâ, & nullo alio modo congruentius de ipsorum posset salute prouideri, quam Steganographiæ certissimam ingenuitatem publicando.

Hæc dixero regulas solius naturæ, rationesque philosophicas sequutus, sum enim in Prouinciis, vel prope in quibus nullum argumentum efficax ab autoritate, sicque ego in hac quæstione (quod olim Maximilianus Cæsar in octo aliis petierat a nostro Trithemio) talem me exhibere curauit, vt quantum fieri potuit, viam naturæ, atque rationis sequeretur, propter eos qui minus Doctorum testimoniis, conceduntque credulitati.

SALOMONIS CLAVICULA

A paucis visa, & à plurimis desiderata, vindicata ab omni superstitionis notâ, operâ & studio Ioannis de Caramuel Monachi Cisterciensis, & Theologiæ sacræ publici Professoris Lectoris.

VINDEX LECTORI.

Non est animus omnem Salomonis publicare Clauiculam, sed eam ipsius solum partem, quæ explicandæ seras aperiat Steganographiæ, vt ex modo procedendi in principio Lectori sit ingenioso manifestum eius spiritus, & Steganographiæ esse ipsissimos, eâdemque vtrosque censurâ condemnandos esse. Cumque ex dicendis cõstet Steganographiam esse artem ingenuam, ab omni que superstitionis notâ liberam, Physicis & naturalibus principiis innitentem, dubitare non poterit (qui semel legerit has speculationes qualescumque) de ingenuitate huius Clauiculæ, nihil enim ea est nisi quædam breuis Steganographiæ referatio. Vale.

TEXTVS CLAVICVLÆ.

Difficile est jam nobis propter ignorantiarum Oceanos, in quibus hac temporis sumus submersi tempestate ligare spiritus characteribus, quod antiquioribus fuit commune Doctioribus, atque Magistris Cabalisticis, quorum memoria, licet non acumen ingenii, perseverat. Sed sigilla solvere, eorum innixis fundamento non erit impossibile; Spiritusque sub characteribus semel inclusos vocales reddere, non arduum, ipsorumque articulationes intelligere non operosum, si cognoscamus singulos, & ipsis spiritus in eâdem legione ministrantes. Diverſi varios Ministros obtinent ut videbis breuiter in tabulis, in quibus vera omnes conjurationes continentur, quæ ad solutionem ligaturæ immaterialis Salomoni fuerunt expertæ necessariae.

Conjurationes.

Characteres vel sunt Hebraei vel cum Hebraeis habent aliquam adfinitatem, & similitudinem, vel figurâ visibili, vel invisibili significatione: sicque curiosus Cabalista, qui velit aliorum summis laboribus subcedere, & ex saxo durissimo exhaurire dulcedinem, spiritusque ab aliis summo temporis dispendio, mentisque fatigationibus inclusos sub characteribus extrahere, ut illos familiares atque vocales faciat, & tabellarios perfectissimos, contra ipsos efficaciter, & expeditè conjurationes dicat, & statim ipsi formâ, Romanâque super induiti togâ comparebunt.

ALEPH.

אָלֶפֶת ALEPH.

I.

AidkalalVil clicIVaIIdIcIek IciNaIVclm Ieydeya ecyegyky bydy-
cy aymyaIlm VeyclIca IVbIVclI acycyey lleyby cfcgeyae yac ye-
aby If, Iilce IIIIb IIIa Ibbacy Idy lmyfyfy I ac. VII, Iclp
IfhIIhec hgyd blycylfy IIIIgel hy gbab, IV. hyaay yfylbya yca
VII f IV hy Ihy dytyyh, VII, byby, dya IV ba Vbb III VII
bfocec Vebhy hy, ikl.

II.

IViatce lmyaça gbbddy dçcbah gç dya gç aq byl VIaplmIn dyg-
mdd afemdbd çm æch cykyfdee yabhice diynyab kçbn ymao fcy-
pyo yebymbægyhikkpnyoxp.

בֵּית BETH.

I.

ÆdVIbæbædçdeXIIIddzazaVIIcecyceVIIaVeVaXXXIIbIIIbVaVç
azayacecycazbbæacçbXaVboeciXçeciXcyd.

II.

Æadzcezaçeyc, byay ayeç Va VIIbXIIIdz cyc æ cye ycaçycççç
tceec VIII b VIaazc VI. çççba çdybaa Xic VcVbçdçbç.

III.

IIdazfybya IeVlaazbçdacy bødVIccoe byayde.

גִּמֶל GIMEL.

I.

Fçcfcyd ddyca çebbe cyeyehcya lbyyb bya çça aycce aVI hda
hdddf hycyd yda ydy ggaçd cædzacV hycVaybfygh.

II.

DccVb dybyf cyaça cea Vboebç bbbyb yaa azb VIII fVIcyfybyb
yaaçdee fb ydad V bda yffçç cydædced yeb XIII aVIIa Vaa Vd.
Vacçebcy.

דָּלֶת DALETH.

I.

IleXVIIIaVe VIII ecçææVIIdd VIII acayd ceaboe yafæçæaccea
æaady bybç bydydy.

II.

Æayab VIaXIIbXaa ybça ybzyb ybVb VIIbVIIIbaaXVII.

הֵא HE.

I.

XIdydVIaazVbya yboedVIIbzaVlbayc æb cea XIbVbycaç VII-
boçycybb æccb gbcçbVIII cyb VIaaz Vlaçayayc XIII.

II.

I I.

VIIIcbaē byb ēbVayaceaVIIbaceb.

ן V A V.

I.

XXayayt cēaVaybbXVibVbXaXXIaēaaaaXaza

I I.

cēddya cdXIVcybza cēbatō cIXayddVbVba bbzaēdyd a IXccc.

ן Z A I N.

I.

IVcVbyb Vaa ccyayabygbIXcb cēaXVaceaXXXIIIbēbyb xaz-
bēaybbXI bēbza.

I I.

XbydVlaad Vdya aacc XIIaVbēa

ח H E T H.

I.

Iicgyef ēaēg abyibō hyab cēazi xac cēfygab cēce yēya ybyga,
yic Vbēbyi ēdyb bbii VI fdbyd bgbyd yb dbb cēfcige zdygēc-
cbbz hyd ac yc ēgydceaa Vēgab c f f y h.

ח P H E.

I.

Vdabybbfc cēcēdyb VII. b Xa IXdēb cēca ēbbēc yaya Vb V
tyaVc bēbbcēazabēc bybc VIIbēbdcē dōc bābydēdēb yb cēc
cēbyc cēdōc XVIIIcVlec Xb.

I I.

Iđēacyc cēfēf yac cēyfted xafēbVib. XII. aēcēbēa XII. cēcVle-
yēbyc fēf VIēdyēf cēVdc VIē VIēcēc a

(ex fine Clauiculæ)

C Armine completo secundū leges, & artis regulas hujus secreti-
ssimas quāsitam habebis solutionem, & spiritus qui erat prius
ligatus in charactere, jam post solutus, efficaciam carminis incipiet
obsculta nulli mortalium cognita summā cum veritate referare. Tu
igitur optimē carmen istud pronunties, & scientiam desiderat-
am, dominiumque super spiritus, absolutamque potestatem ade-
pisceris.

F I N I S.

Clauicula finem Salomæ respicit, usus

Hucusque ignotos excipe Maſte: dabo.

Sic Steganographia penetralia Mystica, sicque

*Lustrabit tenebras Clavis ephœba radis.
 Omnia luceſcent, trifti caligine merſa
 Quæ fuerant; nuſquam lux ubi luxit, erit.
 Cernere ſecretum mentis permittitur omni,
 Namque aperit mentis Clavicul' iſta ſeras.*
 I. K.

CLAVICVLÆ SALOMONIS
*Germani, Ioannis Tritemii Abbatis Spanheimenſis
 Commentarius.*

Ex Ambroſii Hymno: Eterne rer. χρόνον Δις ἴχον Διμερ. ταμβ.

HO C E X C I t a t V s L V C i f e r ſ o L V I t p o L V M C a l i g I n e.

HAc clauæ Coniurationes aperiri ſpirituum ab aliquibus adſeri
 audiui; cum autem hoc leuiter diceretur, eadem ab aliis leuita-
 te denegabantur. Alias aliorum clauæ vidi in Typographicis, &
 manuſcriptis ſed ſine veritatis adparentia, ſiquidem, vel erant con-
 fictitiæ, vel ſi veræ (quod vix uſquam credidi verofimile) aliis cla-
 uium penitioribus, & nobilioribus egebant inſtrumentis; omnes ſi-
 mul conjunxi vt periculum facerem vtrum aliæ ab aliis depende-
 rent, & fuiſſent omnes neceſſariæ, ſed tandem ſine fructu, variis
 tentatis modis, eadem ſemper obſcuritas perſeuerabat, Myſticolo-
 guſque noſter Abbas non tranſibat ad deſideratum Latinifimum.
 Animo ſæpe induxi (id, quod pro tempore non mihi adparuit falſo-
 ſimile) examinare ea, quæ ex apertione clauium reſultabant, ſubſi-
 ſterent ne in aliis linguis, ſiquidem tam perennem defectionem
 fecerant à Latîâ. Doctiores conſulo, reſultantias, apertioneſque
 deſero cupiens Germana eſſe, vel Cymbrica quæ Latina eſſe no-
 luerant, ſed talia non cognoscuntur eſſe, & ſic doceor oleum &
 operam (vt dicunt) perdidiffe.

Cœpto ſtudio innitens maiore conamine perſeuero, diſſuaden-
 tibus multis, quibus ſæpe volui ſubſcribere, iterato labore alias vias
 ingredior, & nullibi alius fructus quam ſcire non illo modo ſermo-

D

nem

hem Myfticum aperiendum effe.

Audiebam aliquando ab iis, quorum vel ſcientiâ adjutum, vel ſaltem conuerſatione conſolatum credebam, moleſtias dulcioreſ eſecturum) me ardua petere, Oceanos nulli mortalium conceſſos navigare, nuſquamque in hoc genere ſtudii proſecturum: omnes vt me ab hoc ſtudio ſemouerent diſſicultatem commendabant.

Genium autem meum illud, quod diſſicultatibus nutritur, & ſemper Athenâ egit diſſicilem, mihi metipſi adulabatur quod facilia contemnerem, & id alere arduis, & diſſicillimis; ita quæ ab aliis ratio, vt me a Steganographiâ abſtineret, perhibebatur, mihi fuit Achilles perſiſtentia.

Iam ſciolus mihi videbar de Carminibus Myſticis, cognoscebam enim ea ſaltem per multas negationes, hoc eſt per nullum Abeccarium, neque litterarum reuolutionem, aut alias vias, quas docemur à Trithemio in Polygraphiâ declaranda. Has præter, quæ ſuperſtites erant, non erant infinitæ, & ſic nec impoſſibiles in praxi, tandem tandem ſperabam me ad Lectionem certiffimam deuenire poſſe.

Re tamen diutius conſideratâ aliis tentatis & reprobatis modis, conjecturâ quâdam ad propriam deductus ſum operationem, quæ ſubſequitur.

Scribe conjurationem diſtinctis, & diſtantibus canonibus poſt ſub eiufdem litteris ſcribe Clauem adnotando, quod litteræ Arithmeticæ quæ majori forma deſcribuntur æquali litterarum Pythagoricarum numero æquipollent, ita V, eſt idem ac yyyyy, & X idem atque yyyyyyyyyy &c. vt conſpicias in ſubſequentibus.

Pamerſiel os hurmy del muſon Thaſſioin peano cha-
aidkaſal i c ic a d c ck ci a
ruſtea melani liaminto colchan paroſiſ madin moerlay
elm e de acc cg k b d c a m m c c
bulre atloor don melcoue peloin ibuthſylmeon miſ-
ca b c acc e lle b cfge ac a eb f
breath alini driaco perſon criſolnai lemon aſoſe midar
lce f b a bac d m f f a c d ci
icoriel pean thalmon aſophiel il netrecon baniel oc-ri-
ſh hecchg d bl c l f l gel h g bab h aa f l
mos

mos esteuor naelma bestrona thulaomor fronian beldro
 b a ca f b h d f h b b d a
 drain bon otal mesgo macrofas el natin bosra mothcut.
 b a bbb d bf ec e b h ikl.

ubi videris loca, in quibus deberent esse litteras Pythagorice, va-
 cua, majoris gratiâ claritatis

Post conjunge omnes litteras quæ sunt super AA, post quæ super
 BB, &c. juxta ordinem Abecedarii, atque reperies hanc senten-
 tiam:

*Principium secreti est in dictione determinatâ, vel A
 millesimâ, vel B decies millesimâ, vel C centesima, vel E
 ultima, & ab illa (dictione) inclusivè incipias notare ad-
 centus, & per hos litteras.*

Sequitur in Claviculâ Clavis penitior, & spirituum Ordines,
 quæ cum non conducant ad nostrum institutum, non fuit opus cum
 his commentariis explicasse.

veniamus igitur ad alia, quorum cognitio faciliorem disponet
 aditum ad ea omnia quæ sumus in posterioribus disputaturi.

*Aliquarum Vocum, ex quarum intelligentia Ingenuitatis
 Steganographica cognitio abpender
 Explicatio.*

Sunt aliqui talis ingenii homines, ut alicujus idiomatis scioli
 omnes alios carpent, qui non suo Lexico loquantur, sic ipsi no-
 mina propria facultatum vituperant, quasi ineleganter-barbara su-
 persua judicantes omnino, quæ ipsis sunt inutilia, utpote excel-
 lentioris intellectus partus, & ipsis non proportionati. Sic actum
 primum & secundum Physicorum, causalitates, relatabilitates, uni-
 bilitates, & alia nomina, quibus potentie declarantur abhorrent
 adeo acutè philosophari non aduerti, irrident Metaphysicorum Ec-
 ceitatibus, igneitati, vitalitati, Deitati, albedineitati, unitati; quia
 non novērunt inter Petrum, ignem, vitam, Deum, albedinem,
 unum, & ipsorum naturas dissidentias. Hoc igitur Bipedum multi-
 simum genus nolum ad isthos libros devenire, quia experientiâ
 castus cognoui, ipsum nec litteram intellecturum esse, & si se

mel dicat, Trithemium Nicromanticum, errori potius illi fore ad-
hesurum, quam iis, quæ pro ipsius, Artisque Steganographicæ inge-
nuitate faciundæ sunt, Demonstrationibus.

Sunt alii; qui ex motuo satis verosimili nostrum Autho-
rem condemnarunt, vel potius, vt solæ pietati responderent, hoc
opus id ab Authore aliàs sanctissimo, doctissimoque compositum
esse non credentes, quia cum viderent eum loqui linguâ in ad-
fuerâ (quam ipse adpellat Mysticam libr. 2. cap. ultimo) in titulis
ciphRARUM ConIurationum nomina, singulis in capitibus de sin-
gulis spiritibus sub nomine proprio, & propriâ plagâ disputari, po-
tuerunt pro tunc satis probabiliter credere librum esse superstitio-
sum, à quibus, vtpotè sapientibus spero (melius dixero expecto,
non enim rem arduam, sed certissimam mihi promitto) Palinodi-
am cantaturos esse statim, ac videant, omnia illa esse purè natu-
ralia, & tantummodo nominibus velata cœcios, non in significa-
tione Tropologicâ positâ, licet istud subsiceret, sed in propriissimâ,
licet non omnibus (qui curiosis, & institutionibus linguarum
non student) subsicienter cognitâ.

Eam intendo manifestè explicitam, nunc in genere, & postea
etiam in specie, & indiuiduo communem facere, sicque nec rem-di-
fferam subpositas expositiones contemplator.

Spiritus quid?

Spiritus (qui Græcis dicitur πνεῦμα à verbo πνέω quod est *spiro*)
varias apud Latinos & Græcos significantias habet, in quarum qua-
libet satis eleganter potest adcipi.

Primo igitur spiritus per Antonomasiam, & nominis excellen-
tiam adcipitur pro Deo, qui est Spiritus à se, & infinitè immate-
rialis, ita Ioan. 4. 21. Personaliter propriissime adcipitur pro ter-
tiâ Personâ sanctissimæ atque indiuiduæ Trinitatis: ita comuni-
tèr apud omnes Theologos & Patres. Aliquando contrahitur ad
significandum Filium Rom. 1. 4. (1. Cor. 15. 45.) 1. Timoth. 3.
16. (1. Petr. 3. 18. Sed tunc potius sumitur in significatione essen-
tiali immaterialitatis contractæ ad Filium, per proprietates notio-
nales inibi explicatas, quam aliquam rationem personalem sig-
nificet. Loci sanè dignissimi sunt examine ulteriori, sed ad meum
intentum non in præsentiarum necessario. Videantur etiam Exod

15. 8. (2. Sam. 22. 16.) Iob. 4. 9. & 15. 30. (Ps. 33. 6. Esai. 30. 18.) in quibus etiam nomine spiritus Filium intelligimus, vel saltem effectus ab eo dimanantes.

II. Præterea hoc nomine increatè indigitatur summa sapientia Dei Mal. 2. 15. vnde & creatè scientiæ hujus illimitate humanam participationem solèi significare, vnde aliquem ad Philosophica verbi gratia excellentissimum spiritum habere dicimus, quando habet ingenium, peritiem, atque capacitatem.

III. Si pietatis detegamus arcana reperiemus spiritum pro bono studio sumi. Gal. 5. 8. Pro reuelatione 2. Thessal. 2. 2. Pro vaticinante 1. Timoth. 4. 1.

IV. Physice substantialiter adcipitur pro Angelis, & sic pro Nuntiis quia *αγγελος* Græcis *Nuntius* interpretatur. Et in hoc sensu repetio excellentissima Sacræ Scripturæ testimonia vberiore dignissima cothurno, ea sunt Iob. 4. 5. (Act. 23. 9.) Hebr. 1. 14. (Iud. 9. 25.) 1. Sam. 16. 14. (1. Reg. 22. 21.) Matth. 8. 16. (Ephes. 2. 2.) Apoc. 16. 13. & 18. 2. (Marc. 9. 17.) 1. Cor. 14. 29. (1. Thes. 5. 21.) 1. Ioann. 4. 1. (Psal. 33. 6.) Zach. 12. 1. (Matth. 27. 50.) vbi *Spiritus*. soepe pro bonis, pro Angelis etiam condemnatus adcipitur.

V. Humanè sumitur pro anima rationali (Gen. 41. 27.) Luc. 1. 47. (Ioann. 11. 33.) Actorum 17. 16. (1. Corinth. 11.) 2. Corinth. 7. 13. (1. Petr. 3. 4.) sumitur etiam pro facultate vitali (Gen. 9. 17.) Psal. 78. 39. & 104. 29. (Apoc. 12. 11. & 13. 15.) hac adceptione est vox communis apud Ciceronem præcipuè in libro de naturâ Deorum.

VI. Pro visione mentali (Ezech. 37. 1.) Apoc. 1. 10. & 4. 2. & 21. 10. sumitur.

VII. Denique inier Grammaticos, præcipuè Græcos, sumitur ista vox pro adspiratione densâ, vel leni, vt videre est in omnibus Grammaticis institutionibus.

Trithemius noster siquidem in præsentiarum non tractabat Theologica, nec potuit nec debuit sumere isthanc vocem *Spiritus* in diuinâ illa adceptione, quam numero primo, secundoque adnotauimus. Non tractabat de immaterialibus Angelorum substantiis, nec de iis quæ ad ipsos pertinebât, non naturâ rationalis Physicus examinabat proprietates, sicque ab ea *Spiritus* adceptione, quæ numero 4. & 5. fuit explicita abstinnit, cumq; rem Steganographicam tractaret (quæ vt ipse definiuit in Epigraphâ) est Ars per obcultam scripturam animi sui voluntatem abientibus aperien-

di certa) debuit agere de Spiritibus in eâ significatione in quâ ad Scripturam pertinebant, quia alias esset ineptum, & extra intenti limites errasse. Cumque nullus audebit vlsquam inficiare, neque aliquâ notâ inurere Græcos, quando dicunt quod in suâ habeant linguâ duos Spiritus, videlicet densum & lenem, nec Latinos solummodo densum cognoscentes, sic nec nostrum Trithemium, qui per spiritus tantummodo scribens, spiritibus secretum commendabat, quia si in hac sint arte litteræ tantum spiritus, quid aliud erit spiritibus, quam litteris mentis arcana commendasse.

His igitur ut credo demonstrata manet artis ingenuitas, quâ sæpe ipse Author jurando corroboravit jure, & cognita manifestat significatio isthujus vocis *spiritus*, quæ in tot sententiis torquebat moderniores. Ad spiritus Steganographicas divisiones veniamus.

Primo sumitur spiritus habitualiter pro ipso habitu scribendi per spiritus, & actualiter, pro ipsa scriptura, sic dicit, quod habet spiritum aliquis in se, hoc est hunc habitum scribendi per spirituum notulas, sæpius repetit spiritus evolare, & venire ad amicum, quia venit scriptura quæ plena est spiritibus, vel adspirationibus, & in hac adceptione (saltim ex parte) locutum etiam sæpe D. Paulum jam numero 3. declarauimus.

Sumitur præterea spiritus pro charactere & ut sic est duplex proprius & substitutus, spiritus proprius est, qui verè est adspiratio, pingiturque à Græcis sic''; substitutus est qui alias dicitur adcentus, qui licet reuera non sit adspiratio in Steganographiâ adspirationis locum habet & eodem modo seruit pro litteris ac adspiratio seu spiritus, & hoc sane in Græcâ linguâ, semper in Latinâ, in qua vix posset locutio per adspirationem eformari.

Minutia Spirituum, Reliquæ Spirituum, quæ?

Vocamus spirituum minutias adspirationem, atque adcentum notulas, utpote minutissimas, ideoque serere minutias has, illas spargere, illas depingi, sigillare, est hac arte scribere; easdem autem colligere, soluere, accipere, est hac arte legere, semper lepidò modo significandi.

Conjuratio; quid sit?

Multi in expositione isthujus Nominis, miserè, & plus quam miserè errauerunt Conjuraciones solum contra damonas fieri adseuerantes. Verum licet hoc admissio nihil poterat contra Trithemium sequi, qui potuisset acutè-ingeniosus ludere æquiuoco. *Spiritus* nomine, & sic vocasse Conjuraciones metaphorice, quas regulas nominasset, nam sicut satis curiosè de naue Tauro transportante Europen, & Legione Iouis Aquillà, Ganymedem furante veteres locuti sunt ac si reuera essent tales animantes, quarum præferrebant nomen, vt videre est in omnibus eorum scriptis, quæ cognitâ metaphora sunt veracissima, vt luculenter expendit Lactantius Firmianus & alii: sic non minore leporis acumine potuisset noster Author de notis illis grammaticis, quæ habebant nomen spirituum, ludens vocabulo, egisse sub Metaphorâ, & de ipsis ac si veri essent spiritus loquutum esse, & sic docuissè per Conjuraciones gubernandos.

Verum si rem aliùs speculemur, videbimus, non esse necessariũ ad sensus recurrisse Tropicos, quando in sensu vero & proprio etiam (& forsan melius) possit Trithemius explicari: est ergo *Conjurare* simul jurare, vt per se patet, Regula debent esse non solum ab epistolam mittente juratæ, sed etiam à recipiente, & sic vterque in easdem regulas debet conjurare (quia si alias mittens operaretur per vnas regulas, & recipiens per alteras, nusquam intelligerentur) Tunc sic: conjurare debent ambo in regulas illas, verè ergo Conjuraciones nominantur, in quas vterque conjuratur.

*Spiritus ligare in characteribus; ab ipsisque solui,
quid?*

Quilibet adcentum, ac spirituum dispositio (licet sint multæ) habet suum diuersum characterem, qui est sigillum in quo ligantur omnes spiritus, quia significat modum legendi, & eo perdito, quomodo debeant legi absoluique illi adcentus ignorari necessarium est: ideoque ligatio spirituum ad aliquem characterem, erit scribere, ipsosque pingere ad exigentiam characteris; illosque absolvere, erit illos secundum eundem characterem legere & explicare.

Spiritus

Spiritus adparere formâ visibi fieri Vocales, loqui, & similes modi dicendi, quid?

Spiritus, qui antea erant inintelligibiles arte Steganographicâ redduntur legibiles, ergo qui erant inuisibiles adparent in visibili formâ, ergo si possunt jam legi fiunt vocales, ergo & loquuntur; quia libros loqui, dicereque hoc vel illud satis communi phrasi circumfertur.

De Spiritibus Plagarum Orbis.

Sæpe jubet Trithemius conuerti Lectorem ad Orientem, aliàs ad Occidentem, vel aliam Mundi plagam vt legat, quomodo ergo, dicet quispiam, saluari poterit, à superstitionibus liberari, maximè cum isthæ circumstantiæ non habeant efficientiam naturalem, quâ quis habilior reddatur vt secreta, arcânaque cognoscat? Hanc rationem tanquam demonstratiuam sæpe aliqui amici contra me reddebant conuincantem viribus & posse authorem hunc defendere, & quem rationibus pro tunc non subiciebam a notâ eximere, curabam pietate ductus, licet sæpe frustra, liberare. Non omnia breui disputationis stilo possunt comprehendi. Inde prolixiores operationes (& sic omnes, quia vix vlla sine difficultate potest fieri) reseruavi scripturus in aptius tempus. Nunc ergo euidenter constare velim has ad Mundi diuersas plagas conuersiones non superstitionis sed naturales, eas esseque tantummodo litterarum conmutationem, quam Hebræi Cabalzi חבורה *Thamuram*, & Picus Mirandulanus voce Latinâ *Alphabetica* *reuelationem* nominauit, quod vt fiat Alphabetum subpositum consideremus,

DE-

Prius est character, & characteri addidit significatio hac de causa litterarum interior circulus characteres habet, & valorem potestatemque exterior. Sit igitur hæc Scriptura *Nymusq uscpisq* legenda ad subfolanum: pone igitur fiduciam in Subfolani medio & litteratim procedens quære dictas litteras in circulo interiore & lege extra valorem exterioris & reperiēs quod n sit P. & f sit b, & g sit i &c. & quod illa inscriptio sit *Philippus Quartus* qui nobis feliciter viuit, & viuatur. Et istæ sunt conuersiones ad mundi plagas, quas Lector debet obseruare in hac arte, quas nisi fideliter seruauerit reus erit confusionis, & ignorantie sempiternæ.

Lingua Mystica, quæ ?

Ex iis iam patet linguam Mysticam, non eam esse quā in suis conjunctis, vtuntur Mantici, vt multi contra Trithemium, contra pietatem, & contra veritatem adseruerunt, sed eam esse quæ per se actualiter nihil significat, habet tamen significantiam radicalem, quæ si informetur, actueturque ab Austro vel ab alio vento vocalis fiat, & significatiua. Licet aliquod exemplum jam posuimus, & plures posaturi sumus, non possumus non ponere quoddam in presenti maioris explicationis gratiā.

œuifsfb ftu r vbsu vt opu vt t vqfs btusb Gjmqqv

Est in linguā Mysticā, quia licet in se est inexplicabile actu, & nihil actualiter significet, nihilominus habet materiam sigillatam ad formam mediam inter Orientem & Vulturum, ita vt si pro B legas A reperiēs hoc carmen,

Ætherea est quartus notus super Astra Philippus.

Et idem est dicendum de omnibus Coniurationibus, quia ex omnes aliquo modo (de quo jã suo loco) sunt legibiles, & ided significant Mysticè, hoc est radicaliter, quod vt facilius credas omnium Coniurationum, quæ in hoc reperiuntur libro, explicationes, vnā cum Clauibus per quas legi debent, hic simul subjectas contem-
plare.

Omnium Coniurationum (hoc est Regularum) quæ in hoc Libro continentur ex linguā Mysticā ad Latinam purissima translatio.

Si Myſterium (ſic textum Regularum nomino , eo quod lingua ſit Myſtica conſcriptum) aperias per clauem ſibi correſpondentem, poſtque ipſius initium adnotatam, littera mortua reuiuſcet, vocaliſque facta, in Latino idiomate clarè diſtinctèque loquetur ſubſequuta.

CAP. I.

Myſterium Pamerſiel &c. Clauis &c. Aleph. I.

Principium ſecreti eſt in diſtione determinata, vel A milleſimâ, vel B decies-milleſimâ, vel C centeſimâ, vel E vltimâ & ab illâ (diſtione) incluſiue incipias notare adcentus, & per hos litteras.

Myſter. Lamarton. &c. Clauis, Aleph. II.

Tu (quicumque recipis epistolam Steganographicam) nota (ex characteribus) primam diſtione (& ſic ex eâ lege.) poſt nota (quæ legeris) & ſcribe ſecundum characterem Miniſtri, & (poſtea) dire- & lege verſus Principem.

CAPVT 2.

Myſterium Padiel. Clauis Beth. I.

Cum Spiritus ſcribas incipe à ſine epistolæ recurrendo (& in aliis omnibus ſac ſecundum doctrinam traditam in capite antecedenti , quia hæc operatio à priore tantum in eo diſtinguitur , quod à calce incipiat, quæ Pamerſiel initiabat à capite.

Myſterium Padiel ariel. Clauis Beth. II.

Initium ſecreti, & inde ſpirituum (hoc eſt accentuum) recurre habenas.

Myſterium. Padiel Melion. Clauis Beth. III.

Initium (ſecreti) ſit in midietate (numeri in proprio loco determinati)

CAPVT 3.

Myſterium Camuel aperoys. Clauis Gimel I.

Scribe ſex (diſtiones) in ſingulis (canonibus) & per priorem columnam (incipiendo) adſcendat ſpiritus (uſque ad ſinem. Poſt tranſcribe conſecutiue, yt confundatur artificium.)

Myſterium Camuel Buſarcha. Clauis Gimel II.

Noto characterem (Chamuelis) tranſcribe epistolam cum ſpiritibus modo Cabaliſtico (quære initium ſecreti ex arte) & lege (litteras conuerſus (ad Eurum (& ſtatim quæſita intelligentia erit viſibilis.

CAPVT 4.

Mysterium Afeliel aproifi. *Clavis* Daleth. I.

(Omnia fac) vt antea, sed a calce dextro (exordium sumas, & sic superuectus ab Afeliele supersum) euolabis.

Mysterium Afeliel murnea. *Clavis* Daleth. II.

Lectio (est) a calce dextro (& non patet aditus ad secretum ab aliâ parte. Lege, tenebis.)

CAPVT 5.

Mysterium. Barmiel buras. *Clavis* He I.

(Hæc est operatio katabasica) descendens per primas (dictiones canonum, qui) non est opus habeant sex (dictiones sed quomodocumque sint scripti ; vt non sit necessarium transcribere.)

Mysterium Barmiel any. *Clavis* He II.

Quære Pyloron (is indigabit nominis numero Pylam ; ab hac exordium sume, & intelliges)

CAPVT 6.

Mysterium Gediel Afiel. *Clavis* Vau I.

Per vltimas (dictiones canonum) descende. (& postea per penultimas, & post per antepenultimas &c. & minutias spirituum adpinge suis in locis).

Mysterium Gediel aprois. *Clavis* Vau II.

(Collige deor sum à Pylà.) spiritus (particulas, & illas) adduc ad Austro aphricum.

CAPVT 7.

Mysterium Afriel aphorfi. *Clavis* Zain. I.

Directè à principio (quære pylam, ab ipsâque incipe spiritare tuum secretum secundum influxum) spiritus (Afrielis, qui moratur), in Aphrico.

Mysterium Afriel Onear &c. *Clavis* Zain II.

(Quære Pylam & ab ea progredere extrahens minutias) versus Aphricum.

CAPVT 8.

Mysterium Masriel bulan. *Clavis* Heth I.

(Hæc sicut & subsequentes omnes, quæ in hoc libro tradenda sunt operationes) tantummodo in Alphabeto differt à præcedenti, & ideo sicut antea vsus fuisti Alphabeto Aphrico, ita & in hac) vteris Fanozzo, & in sequentibus suis propriis, & ideo conjurationes sequen-

reserunt sine clauē (quia sunt inexplicabiles, & solum ornatus causā posita).

Licet dicat futuras esse coniuunctiones reliquas solum ornatus gratiā, reperimus clauem Phœ, quā XVII. Caput possit aperiri.

CAP. 17.

Mysterium Camefiel aphroys. Clauis Phœ I.

Sume vocales quinq; & pro prioribus quinq; litteris easdem acue, graua pro aliis, & circumflecte pro aliis, & punge pro aliis (subce-
ssiuè distribue per sequentia capita.

Mysterium Camefiel aproisi. Clauis Phœ II.

In singulis (capitibus usque ad finem libri) potestas (litterarum)
transit ynum caractetem.) & hoc est, quod significant conjura-
tiones ibi posita, & ex hac doctrinā, sine aliā clauē manent reserata.

LECTORI.

Principiis istis instructus Candide Lector,

Océanos intres. ad Steganographicos.

Inuenies palagi innumeras Nauclerus & undas,

Nauita quas alter nullus adiuit aquas.

Naufragium timuisse nequis. splendore recludit

Hic Steganographicus spiritus ipse vias.

Influxus cuius si versat lintea, Pinus

Optatas oras prospera deueniet.

De epistolis huic libro adfixis, obscuriores regulas expli-

candi gratiā OGDOSTICHON.

Non sequor examini titulos splendoris; honoris

Illustris semper non sequor ipse gradus.

Forfitan illustris sibi missum perleget isthic,

Post missum Bruto, Cæsar epistolium.

Nouerit; adfectus calamus non ordinat, illud

Siccine disponi vi Steganographicā.

Distribuatne aliter; tenebrisque jacere videbit,

Vt sibi, nec Bruto littera conueniat.

IOANNIS TRITHEMI PROLOGVS.

(1) **A**ntiquissimos Sapientes, quos Græco sermone Philosophos appellamus; si qua vel naturæ, vel artis reperissent arcana, ne in prauorum hominum notitiam deuenirent, variis occultasse modis atque figuris, eruditissimorum opinio est. (2) Moysen quoq; Israeliticæ gentis famosissimum Ducem in descriptione creationis Cæli & Terræ ineffabilia mysteriorum arcana verbis operuisse simplicibus, doctiores quiquè Iudeorum confirmant. (3) Diuus etiam & inter nostros eruditissimus Hieronymus tot pene in Apocalypsi Ioannis mysteria latere affirmat, quot verba. Græcorum sapientes non parua apud suos estimationis prætereo: nostrosque & Philosophos & Poëtas doctissimos intermitto, (4) qui fabulis conscribendis operam nauantes, aliud imperitis, atque aliud eruditis hominibus vnius narrationis serie sagaci adinventionem tradiderunt. Hos ego sapientiæ studiosissimos amatores etsi propter ingenii tarditatem perfecte imitari nequeo: admirari tamen, & qua possum sedulitate legere non obmitto. Quia cum illos magna præ cæteris hominibus proprio studio excogitasse considero, meipsum quadam violētia confricans, ut incalescam, ad aliqualem vel cum nouissimis imitationem præcedētium impello. Nec me penitus, ut reor fefellit opinio; quippe qui & multa, quæ prius nescieram, per continuum legendi studium didici: & cogitationibus meis ad inuestigandum secretiora & prorsus arcana cæteris aditum referavi. Nam etsi non sum tanta vel eruditionis vel industriæ, ut me

illum antiquorum sapientum mysteria obculta modum ap-
 prehendisse ex omni parte autem profiteri: modos autem quos-
 dam & multos & varios, non penitus (ut mihi videtur) cō-
 temnendos reperi, quibus mentis meae secretissimam intentio-
 nem alteri hanc artem scienti, quam latissime voluero, secure
 & absque illusione, suspicione, vel deprehensione cuiuscumque
 per apertos vel nuntios vel literas possum intimare. (5) Et
 huius secretissimae artis adiunctionem nouam ad instantiam
 Serenissimi Principis, Dom. Philippi, Comitis Palatini Rheni,
 Ducisq; Bauariae, ac Sacri Romani Imperij Principis Electo-
 ris semper inuictissimi, Philosophorum omnium sapientissimi
 Meccenatis, quo nullus mihi dignior visus est, cui hoc magnū
 secretum reueletur, litteris commendavi, & non sine maximis
 laboribus in subiectum volumen comportavi. Ne autem hoc
 magnum secretum in aures vulgariū imperitorum aut pra-
 uorum hominum perueniat; officii mei rationem existimaui
 non ultimam, ita illud, quoniam mysteria docet intelligere ne-
 scientem, mysterijs obuoluere, ut nemo futurus sit ex imperi-
 torum numero, nemo nisi studiosissimus, qui huius scientiae ar-
 canum sua possit virtute perfectè & ad intentionem nostram
 penetrare ad plenum, nisi per receptionem à doctore, quam He-
 braei חכמה Cabalam, (6) mysterijs praepositam occultissimis,
 appellant. Nec minus Reipub. noceret huius secretissimae artis
 in improbos & reprobos diuulgata notitia, quam prodesset in
 bonos. (7) Quoniam quidem sicut boni & virtutum studiosi
 homines omnibus adiuentis utuntur ad bonū & communem
 utilitatem: ita mali & reprobi non modo ex malis, verum &
 ex bonis atque sanctissimis institutis occasiones sibi venantur
 quibus deteriores fiunt. Simile huic nostro secretissimo & ali-
 oquin

oquin vtili Reipubl. atque honestissimo adiumento contingere
potest; ut sicut bonis & sanctissimis hominibus instrumentū
se præbet ad optima, ita peruersis & impijs ministerium ex-
hibeat ad scelerata. Nam sicut bonus & honestatis amator,
voluntatis suæ secretum pro bono privato vel communi, alteri
hanc artem scienti, quando & quotiens voluerit, secure, se-
crete, & absque aliqua suspicione cuiuscunque mortalis per-
fecte, copiose & integerrime per patentes omnibus, apertas
vel clausas litteras (ita ut nemo, quantumlibet eruditus, aut
curiosus, quicquam valeat suspicari de secreto mittentis; nec,
etiam si suspicetur, deprehendere) omni tempore notificare po-
test, & ad quamlibet distantiam locorum intimare & expri-
mere: ita & peruersus quisque lubricus, aut malitiosus, etiam
latini sermonis penitus antea ignarus, mox ut hanc artem con-
sequutus fuerit (8) quam me docente in biduo ad longissimum
consequi poterit, iam deinceps latino sermone, compositione cō-
grua litteras scribet qualibet narratione apertas, pulchras &
satis ornatas, ad me vel ad alium in hac arte peritum, quibus
voluntatis suæ arcanum mihi soli peritum tantis mysteriis
virtute Cabalistica obuoluet, ut à nemine penitus, quantum-
cumque studioso vel erudito, sine huius artis de quibus sum di-
cturus, spiritibus valeat penetrari. Scriberet iam deinceps
doctus & indoctus, vir & mulier, puer & senex, bonus &
malus, pudicus & lasciuus, latino vel quocunque sermone sibi
noto, per omnia climata mundi litteras Latinas, Græcas aut
barbaras omni suspicione carentes, quibus aliud nescientibus
artem exhiberet in patulo, atque aliud scientibus in occulto.
Nec tuto inter coniugatos fides cōtracta sacramento, hac sci-
tia publicata in reprobos, iam deinceps maneret: dum vxor,

licet Latini sermonis hactenus inscia, per verba pudica, honesta atq; sanctissima cujuslibet lingua vel idiomatis iam satis docta, malam & impudicam amatoris adulteri seu fornicatoris mentem & intentionem licet viro perferente litteras ac collaudante, ut optimas, latissime intelligere suumque desiderium eodem modo, quam late & copiose voluerit, illi securissime eisdem vel aliis litteris pulchra & satis admodum ornata serie posset remandare. Enimvero licet hac scientia in se sit optima, & Reipub. satis utilis; tamen si ad prauorum notitiâ perveniret, quod Deus prohibeat, totus Reipub. ordo per successum temporis non modicè posset turbari: fidesq; periclitari publica, litteras omnes, instrumenta, conscriptiones, ipsi deniq; hominum sermones in gravissimam suspicionem verti: nemo id litteris, quantumlibet sanctis & honestis, absque pauore crederet, sed fidem epistolis rarus adhiberet. Quoniam quantumque honesta & pudica verba fuerint: semper dolus, fraus, deceptio, subesse putaretur; fierentque homines ad omnia pauidi, & non minus in amicos, quam in aduersarios ut plurimum suspiciosi. (9) Nec fieri quisquam, etiamsi mille vixerint annis, tam doctus & expertus in hac scientia cum suo doctore poterit, ut non relinquatur infiniti modi, secrete, occultissime & securissime in hac ipsa arte scribendi, & pro voluntate cujuslibet alicuius experti operandi ad omnia sufficientes, quos ipse cum suo preceptore nondum apprehendit. Nam quemadmodum (10) aeris spiritus boni & mali a Summo Deo creati in ministerium & profectum nostrum (per quorum intelligentiâ omnia istius artis secreta reuelantur) sunt nobis sine numero infiniti & penitus incomprehensibiles: ita nec huius artis nostras, (11) quam Steganographiam (secreta & arcana & mysteria,

fieri nulli mortalium quantumcumque studioſo vel erudito, patula continentem perfectę) appellamus, omnes modi, vię, differētia, qualitates & operationes in æternum poterunt ad plenum fieri penetrabiles. (12) eſt enim hæc ſcientia chaos infinitę altitudinis, quod nemo perfectę comprehendere poteſt: quia quantumlibet in hac arte doctus & expertus fueris, ſemper tamen minus apprehēdiſti, quam illud eſt, quod nescis. Habet enim hæc profunda ſecretiſſimaq; ars eam proprietatem, ut diſcipulum magiſtro facile reddat incomparabiliter, ut ita dixerim, doctiorem: modo ſit à natura ad procedendum diſpoſitus, & in his, quę in traditione Cabaliſtica percepit, ſtudioſus. Et ne quis, huius operis lector futurus, cum in proceſſu sæpe offenderit nomina, officia, ordines differēcias, proprietates, orationes, & quælibet alias operationes ſpirituum, per quorum intelligentias hæc ſecreta huius ſcientię omnia clauduntur & aperiuntur, me Necromanticum & Magum, vel cum demonibus pactum contraxiſſe, vel qualibet alia ſuperſtitione uſum, vel utentem credat vel exiſtimet: neceſſariū duxi & opportunum, ſamam & nomen meum à tanta labe, iniuria, culpa, & macula ſolemni proteſtatione in Prologo cum veritate vendicando præſervare. (13) Dico ergo & coram Omnipotenti Deo, quem nihil penitus latere poteſt, & coram Ieſu Chriſto vnigenito filio eius, qui iudicaturus eſt viuos & mortuos, in veritate dico, iuro & proteſtor: Omnia & ſingula, quę in hoc opere dixi, vel dicturus ſum, omneſque huius ſcientię vel artis proprietates, modi, figurę, operationes, traditiones, receptiones, formationes, adinventiones, institutiones, mutationes, alterationes, & vniuerſa, quę ad eius ſpeculationem, inuentionem, confeſtationem, operationem et practicam, vel in parte vel in toto pertinent, et omnia quę in hoc noſtro volumine continentur, veris, Catholicis et naturalibus principijs inniuntur, ſiuntque omnia et ſingula cum deo, cum bona cōſcientia, ſine iniuria Chriſtiane fidei, cum integritate eccleſiaſtica tradi-

*Proteſtatio
ſeu inſinua-
dum Autho-
ris de artis
huius inge-
nuitate &c*

traditionis, sine superstitione quacunq; , sine idololatria, sine omni pacto malignorum spirituum explicito vel implicite; sine suffumigatione, adoratione, veneratione, cultu, sacrificio, oblatione demonū, & sine omni culpa vel peccatō tam veniali quam mortali: suntque omnia & singula cum veritate, rectitudine, sinceritate & puritate. Vt huius adinventionis scientia, & practica ad bonum vsum, non dedeceat virum sapientem, Christianum bonum atque fidelem. Nam & ego Christianus sum, & Monasticę conuersationi voluntarie addictus: cupioque non aliter viuere & conuersari, quam verum deceat Christianum & Monachum sub regula Diui Patris Benedicti professum: ipsamque fidem Catholicam secundum traditionem S. Romanę Ecclesię suscepi à cunabulis, baptizatus in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, quam cum ipsa & vniuersali Christianorum Ecclesiā teneo, credo & quam diu vixero, cum Dei auxilio semper inuiolatam firmiter seruans, corde, ore & opere tenebo, nec vnquā ab ipsa deuiare quacunq; occasione intendo. Procul ergo sit a me, aut discere aut docere aliquid, quod sit christianę fidei & puritati contrarium, sanctis moribus noxium, aut regulari proposito quomodolibet aduersum. Deum timeo, & in eius cultum iuraui, à quo nec viuus, nec (vt confido, mortuus separabor.

Hanc protestationem meam (14) non sine causa toti huic operi nostro preposui, propterea quod nouerim plures esse futuros: qui cum ea que scripsimus, intelligere nequeant, ad iniurias conuersi, bona & sancta studia nostra malis artibus aut superstitionis adinventionibus sint concessuri. His, cum futuri sint, & omnibus quicunque hæc nostra synthemata sunt lecturi, attente supplicamus, vt si hanc secretam traditionem nostram intellexerint, perpetuo seruent occultam, nec mysteria tam miranda transfundat in publicum. Si vero non intellexerint (quod multis scimus futurum) discant prius, quam reprehendant. Enimvero temerarium se iudicem ostendas, qui priusquam causa veritatem agnouerit, profert de ea sententiam. Discite prius hanc artem, & postea iudicate: quam si nequiveritis intelligere, non ipsam (quia bona est) sed obusa ingenia vestra re-

probate. Scio enim & certus sum, neminem sane mentis hoc opus nostrum posse reprehendere: nisi ipsum contingat penitus ignorare. Eos autem, quibus familiarius est sapientiam spernere, quam didicisse, nec opto nec vellem hec mystica nostra penetrare.

Ioannis Carāmuclii Commentarius.

(1. *Antiquissimo*.) Hujus adserti veritas dilucidè constat illuminata tot tenebris graphicis (sic libros nominem, qui cyphris, atque symbolis fuerunt exarati) tot veterum Philosophorum, quorum nomina breuitati studeas præterit noster Abbas, & nos eius vestigia sequentes, etiam deberemus eos innominatos supersedere; reliquum ut curiosioribus satisfaciamus, & commentatoris officio, qui obscura debet dilucidare necessarium fuit non omnes Authores Ciphrographos citare ut breuitati, non omnes obmittere, ut claritati doctrinæ satisfacerem. In Ciphrogaphiâ igitur libri præcipui sunt Beresith Geraldii, Laurentii majoris Metaphysica, Chymica Crullii, Aurora Ephœbii, Miracula Ionsanii, & laudes auratæ Polydori, alique plurres communiores meis cedentes laboribus, & ante nullis.

(2. *Moysem*.) Arcana Moysaica qui credere noluerit esse pene infinita legat meam Cabalam, in quâ sæpe per tomos XX. toridem aut pluribus elaboratos annis prosequor, et cum satis abunde inibi omnia, quæ pertinent ad obcultam scripturam explicemus, non est cur in præsentiarum in eius expositione detineamur.

(3. *Diuus*.) In eadem etiam Hieronymi sententiâ video doctissimos alios, atque sapientissimos viros, quos breuitatis causa supersedeo: non enim est opus certissima in præsentiarum (quando obscurissimis illuminandis incumbimus) lineare.

(4. *Qui fabulis*.) Fabulas non esse Poëtarum mendacia, sed veritatum colores, adumbrationesque curiosissimas vniuersi nouerint; qui vel Æsopum legerint, vel alios virtutis magistros, qui ut suauis sua doctrina mentibus studiosis posset inprimi, fabularum vsu sunt artificio, et ut omnes nouerint cum maximâ utilitate. Fabulatores defendit et laudat Lactantius Firmianus de relig. et alii.

(5. *Et huius*.) Nec incognitum esse velim, quem tot encomiis postea Trithemius celebrat Comitem Palatinum, quia cum veneremur

mur Abbatem nostrum, necessarium est vt vrbauitate ipsam et de
Et, ipsius amicos, et p̄cipue si alias dignissimi isthi sint, maximi
faciamus. Fuit igitur Philippus si bona fortunæ conspiciamus Baua-
riæ Dux maximus, Palatinatus Rhēni Comes, Sacri Romani (vel po-
tius Germani) Imperii Elector æquissimus: si virtutes speculeris vir
verè Philosophicus, litterarii ludi studiosissimus, eruditionis co tem-
pore Pater, et (vt Trithemius loquitur) omnium Philosophorum
Mecenas sapientissimus.

(6. *Cabalam*) Vbiq̃ Trithemius omnem hanc Steganographi-
cam scientiam ex Cabalæ fontibus hausisse gloriatur, fuit enim
ipsi, et Rabbinicorum voluminum copia, et inclinatio maxima, vt
obsculta sub litteris inuestigaret. Lege librum meum cui epigraphæ
יהבס inibique hujus obscurissimæ Hebrææ scientiæ methodum,
et diffinitionem additis Latinis et Græcis imitationibus inue-
nies.

(7. *Quoniam*) Certissima omnis isthæc doctrina est, quia sicut
boni ex pessimis vtilitatem extrahunt, sic è contrario scelerati opti-
ma in vltimam perniciem ducunt.

(8. *Quam me docente*) Hinc constat hujus artis facilitas si habea-
mus p̄ceptorem, et sine eo quam difficilis sit; ne impossibilem di-
cam, omnibus constat, qui hucusque sine fructu in eiusdem intelli-
gentiâ desudarunt. Nihilominus tandem tandem adsequuti erunt
quicumque me ducem sequi voluerint, et meas lucubrationes in
vtilitates proprias reuocare.

(9. *Nec fieri poterit*) Omnes obscurissimè scribendi modos recen-
sere infinita materia est, et sic noster Author num. 12. hanc diffi-
niuit scientiam sic. *Est chaos infinite altitudinis, quam nemo perfecte
comprehendere potest, quia quantumlibet in hac parte doctus & expertus
fueris, semper tamen minus adprehendisti quam illud quod nescis.* Infi-
nitè altam scientiam dixit, & euidenter conmonstrauit, quia Infi-
nitum (vt communis Peripatetica doctrina fert) illud est cuius adici-
pienti semper aliquid est extrà.

(10. *Aeris spiritus*) De significatione hujus vocis *Spiritus* varia
Latinorum sententia est, dissidium inter Authores frequens, ante
nomina singularia spirituum Lectori dirimendum, vt quando ip-
sorum Nomenclaturas audiuerit, nouerit quale debeat iudicium
efformare, & si operari velit quomodo possit conceptus suos men-
tales Steganographicòs manifestare, Legat me in hujus libri p̄-
ludijs, vbi breui curiositate *Spiritus* significationes expendo, & in

quâ intelligendus veniat noster Trithemius monstro.

(11. *Quam Steganographiam*) *Στεγανογραφία* nomen est compositum ex nomine *σῆμα* aliquando *σὺν* *τέκτον* *obscultum* *secretum*, & *γραφία* *scriptura* vnde conjunctum Steganographia (vel breuius Stegographia) est scribendi methodus secreta, arcana, obcultaque, nulli mortalium quantumcumque studio vel erudito patula.

(12. *Est enim*) videar numero 9.

(13. *Dico igitur*) vt eos, qui hanc artem percallere non possint, beneuolos ac adfectos iudices adquirat noster Trithemius ab omni se purgare superstitionis suspicionem nititur protestatione hac, jurans ingenuitatem huius scientiæ, & ipsius Authoris intentionem purissimam vt in textu cognoscitur.

(14. *Non sine causâ*) Subiunxit se non sine causâ hanc protestationem de ingenuitate facultatis Steganographice operi præposuisse; causa motiua fuit maxima, imo & vrgentissima, præscientia illa quâ cognouit plures futuros esse viros, cum ea quæ scripserat non subicerent penetrare, injurios; & ipsius laudabiles vigilias, superstitionis damnaturos (vt ipse expertus fuit adhuc viuens, & nos hodie experimur) fuit certissima. Non sine causâ, Trithemi mi, protestationem tuam operi hui præponis obcultissimo, sed sine effectu, sine fructu, sine vtilitate; cō enim deuenit inperitorum hominum audacia, vt qui ante protestationem te Necromanticum & Magum fuisse dicerent, pactus alicujus expressi, vel saltim impliciti miseriis irretitum, superstitionibus scaturientem crederent; post protestationem priori opinioni innixi, te præterea non solum Graphomanticum, sed & perjurum, & omnino à Deo alienissimum esse asseuerant. Potuisses equidem aliter ipsissima scripsisse, & quas Coniurationes dixeras vocare Regulas, quos Spiritus adactus, & sic nulla superstitionis suspicio remaneret, quæ tuum nomen aliàs illustre odiosum redderet; & tui ordinis mihi & tibi saltim in substantia, specique communis authoritatem, tot Martyribus, tot Confessoribus, & tot virginibus per annos tot, summo cum labore, summâ cum laude adquisitam maximâ ex parte diminueres. Vt igitur hoc esse verum cognoscas inimicorum meminisse oportet, qui contra te etiam viuentem acerrimam sententiam, & injuriosissimam opinionem seminarunt, memento Apologiæ quam satis curiosè scripsisti contra Bouillum, qui te teste (in epistola tuâ, quam publicauit Adolphus à Glauburg in Polygraphico) vidit &

phi.

Obiter legit, mentē aliunde obcupatus, se adinuentum mirati dixit, laudauit, nec quo intelligeretur modo, curauit, & reuersus in Galliam malum tibi pro bono reddidit, & Christianæ fœdus amicitiz turpiter violauit, interrogatus à Domino Germano de Ganay communem amicum, & postea Episcopum Aurelianensem, quod apud te reperisset, uidissetque Spanheimi, falsa quidem pro veris, mendacia pro amore, veneficum, quem beneficium deberet colere, rescripsit, damnans, & temere iudicans ea, quæ comprehendere non subsiciebat. Nec velim te Cardani inmemorem esse, qui tua, teque, Magica, falsa, Necromantica sibi ipsi tertio contrarius verbo proclamabat.

Ad piissimos Doctores conuerte oculos vt cum videas quod homines sanctissimi de te scripserint, non mireris nomen tuum, & opera male audire apud homines eos, qui vel in minoribus sunt nati modestiæ titulis, vel minus pium modum loquendi fuerunt insequuti.

In primis sit diffinitio primas, omnium aliarum quasi regula, & norma, edictumque Idquisitionis Hispanæ, quæ (vt vbique piissima, sic & ergate) noluit concedere Steganographicum opus à te esse compositum, sed subpositum iudicans, his (vel similibus verbis) interdicat: *Steganographia qua falsò inponitur Ioanni Trithemio viro alias &c.* Tota integra mandetur flammis.

Multi & inter eos Martinus Delrio (quorum mentionem facit Baltasar Bellerus Typographus Duacensis in præfationis initio ante illas octo quæstiones, quas satis acutè expostulante Maximiliano Inuictissimo Cæsare), summo cum magisterio resoluit (Steganographicum hoc opus ignibus dignissimum esse iudicauit. Authori sancto falsò inpositum credunt Pereyrus, Aloysius, & alii.

Audisti condemnationem operis, Author saluus, illæsusque, quia doctiores homines semper sunt magis pii, & quantum in se est doctos defendunt. Scias oportet etiam fuisse aliquos, qui non solum opus pessimum, sed ab Authore pessimo compositum esse iudicarent. Inter eos Queuedus, qui somnians ad Infernos ducitur, & excitatus reuocatur (sane hic Author &c.!) post Geomanticum (quem ipse ignarus nominis, non rei vt colligitur ex Geomantiæ descriptione quam subiungit, Geometricum appellat) post Petrum Abanum, Cornelium Agrippam te vidisse vociferatur hisce verbis. *Vi cum su Poligraphia, 7 Essenografia (si Esteganografia diceret*

cēret correctius loqueretur) al Abad Trithemio, harte de demonia
 os. ya que en vida parece, que siempre tubo ambre dellos, muy inoja-
 do con Cardano, que estaba enfrente del, porque dixo mal del solo. Hoc
 est. Vidi (puta in Inferno, vbi pro illotempore erat Quevedus)
 cum suā Polygraphiā, & Steganographiā Abbatem Trithemium, nau-
 siantem tandem Demonas, quorum viuis, ut videtur, fame vexatus
 est, iratum maximè contra Cardanum, qui etiam ibi erat è regione,
 quod in se unice inuheretur &c. Sane si Deus non esset magis mi-
 sericors quam Quevedus, non tu modo, mi Trithemi, sed alii eti-
 am Catholici fuissent damnati, sed spero ex sanctitate & sapientiā
 Tribunalis iustissimi Inquisitionis, quod non permittentur viui de-
 scendere ad Infernos reuersuri contra sententiam Iudicis tre-
 mendi, qui dixit: *In Inferno nulla est redemptio*, quam etiam Paga-
 ni magnificant atque Gentiles, quam Latinus cognouerat, cum
 dixit *Æn. 6.*

Facilis descensus Avernus:

Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras

Hoc opus, hic labor est.

Vel si permittantur, interdicendos esse, ne in poenis videant, quos
 pietas confidit esse saluos, queisque lumina supernaturalia summā
 cum spe, summā cum laude deprecatur,

Stegano-

**Steganographia. Ars per obcultam scripturam
mentis arcana absentibus summa fide-
tate manifestandi certa.**

CAPVT I.

CVIVS OPERATIO TENETVR A
*Spiritu principali 1. Pamerfel, 2. anoyr madriel, 3. per mi-
nisterium Ebra Sothean Abrulges & Rasbiel. 4. Et
nadres ormenu itules rablion hamorphiel. Ad hos
fit commissio omnium cum 5. exorcismo.*

6. **H** VIVS primi Capituli est multum difficilis &
periculis plena operatio, propter superbiam &
rebellionem spirituum eius, qui nō obediunt ali-
cui, nisi fuerit in hac arte expertissimus. Nouitijs enim &
minus in arte probatis non solū non obediunt, sed etiā si
nimis urgeantur, eos frequenter lædunt, & varijs illusioni-
bus offendunt. Maliciosi & infideles sunt super omnes a-
lios aërios spiritus, & nulli penitus nisi maximis sacramen-
tis compulsi obediunt, & secretum quod eis committitur
sæpè infideliter alijs ostendunt. Nam mox ut emissi fue-
rint cum litteris auolant, & ad eum cui mittuntur, sine or-
dine irrumpentes, sicut populus sine duce fugiens de præ-
lio, furiosi properant, & aërem suo clamore replentes sæpè
omnibus 7. in Circuito mittentis, arcana manifestant. Cō-
sulimus ergò, ut nemo in hac arte operaturus illos compel-

G

lat

lat, nec eorum ministeria anxie requirat. Quia proterui & infideles sunt: cum plures ex his quos consequenter dicemus inuenire possit latis beneuolos qui vltro sese offerant ad obedientiam paratos. Si quis autem proteruiam eorum experiri omnino voluerit & probare ea quæ diximus esse vera, hunc modum obseruandum nouerit. 8. Præparet cartham in quam scripturus est cum inuocatione diuini nominis, in nomine Patris & Filii & Spiritus S. Deinde verò scribat in ea quamcunque narrationem voluerit simplicem & apertam, quam omnes legentes intelligant, latino, patrio vel quolibet alio sermone. Cum autem federit ad scribendum versus Orientem, ita spiritus compellat. 9. *Pamerfel osburmy delmufon Thasloyn peano charustea melany, lyaminto colchan, paroys, madin, moerlay, bulre atloor don melcoue peloyne, ibutsyl meon mysbreath alini driaco person. Crisolmay, lemon asosle mydar, icoriel pean thalmon, asophiel il notreon banyel ocrimos esteuor naelma besrona thulaomor fronian belododrayn bon otalmesgo mero fas elnathyn bosframotheut.* 10. Hæc cum dixerit, videritque sibi spiritus ad obsequendum præsentem, continuat opus inceptum. Quod si nondum apparuerint, totiens repetat iam dicta, donec compareant: aut penitus intermittat, ne nimium compulsi lædant operantem. 11. Cum autem litteras compleueris intentas, mitte eas cum nuncio ad amicum in arte probatum, quas cum receperit, dicat istam cōiurationem. 12. *Lamarion anoyr bulon madriel traschon ebrasothea panthenon nabrutges Camery trasbier rubanthynadres Calmosy ormenulan, ytules demy rabion bamorphyn emat recte picom.* His dictis mox intelliget mentem tuam

perfecte, spiritibus iam vltro se cum impetu offerentibus & clamantibus, ita vt plerunque & alij præsentēs secretum mittentis percipere valeant. Sed obserua, vt in omnibus litteris quas mittis hac arte conscriptas proprium signum infigas, vt is cui scribis sciat, per quos spiritus sis operatus. Quoniam si ipse operatur per alios ad intelligendum, & tu per alios ad mittendum, nunquam in æternum obedient ei, sed pro indebita operatione & illum læderent, & secretum tuum minime reuelarent. Omnes enim spiritus quibus in hac arte vtimur, ordines & officia sibi commissa tantum custodiunt, & de alijs se nullatenus intermittunt. Considera diligenter omnia quæ in isto capitulo diximus, & facilius poteris intelligere quæ in sequentibus dicturi sumus. Et vt ea quæ diximus comprobemus exemplo, ponamus intentionem nostram in sermone vulgari, quam consequenter notificabimus amico modo prædicto.

Capitis primi Commentarius.

1. *PAMERSIEL*) Cognouit Abbas noster ex Cabalâ (in qua veratissimum fuisse non ipse solum, sed etiam ipsius secretissima scripta manifestant) Sophorum, & eorum omnium, qui litteris student Patronum, & assidenssem influxum esse Racielem, cuius aliquando fit mentio in sacris litteris, & frequentissime in Rabbinorum commentarijs; idcirco maximum & priorem spiritum, qui Orientali Steganographiæ portas aperit, quæ totius secretioris Amphitheatri Clauigerum esse decreuit: *לעביר—רר—ל* *Pamersiel* hoc est, *Via & gressus Rasielis*, quia per ipsum prima fit hominibus secretioris scientiæ communicatio, nominauit.

2. *Anoyr*) *לל—רר—ל* *Anoyr* *madriel*, hoc est, *Castrametatus est, & solitarius fuit mensurans conceptus maximos*. Vult igitur Trithemius hunc spiritum Pamersielum hic in Orientali plaga castrametari, sed solum; non quod ministros non habeat, & sub-

STEGANOGRAPHIA

ditos, cum possit ipsi Diurnos, Nocturnosque subijciat, sed quod non admittat comitem, neque sodalem, sed ipse vnicus sit Imperator, & itam Orientalem plagam (sic lepide initium Steganographia adpellat) teneat, gubernetque.

3. *Per Ministerium*) Ministri, & subditi (vt constat ex tabulâ quam adducit Trithemius in hoc capite, & nos superius explicauimus) sunt plurimi, puta 10000. diurni atque nocturni totidem, sed illorum præcipui (vt ad opus Steganographicum conducit) sunt

עברה	Ebra Transiens, transducens.	Directio	—
שטיהן	Sorbean declinatio castrorum	Déscensus	J
עבר ועלה	Abrulches. transiens & adscédēs sagitta.	Adscensus	f
רץ בהל	Rasbiel Cursor timore repedans,	Retrogressio	R

His nominibus innotescere voluit quattuor modos legendi obculos, quos exercet in hoc capite alterum procedendi, alterum descendendi tertium, & vltimum retrogrediendi, vt patet in subiecto diagrammate.

	F	E	R	N	A	N	
	D	V	S	V	I	C	
J	T	O	R	G	V	B	f
	E	R	N	E	T	E	
	T	V	I	V	A	T	
	F	O	E	L	I	X	

R

Quod in processu legitur hac sententiâ Latinâ. *Fernandus victor gubernet & vivat felix*, in descensu hac. *Fdsstevorvors rnienn gelaimia inc betx*. Adscensus hac sententiâ legetur. *Xreb eniatu ialu egune insrouro vesterdsf*. Et denique retrogrediendo ex fine erit prolatio ipsarum litterarum. *Xile ofiani vteten, rebugrot ciñs vdnanref*. Quarum tres posteriores lectiones sunt barbaræ, sed hic non curo de significantiâ litterarum, sed solum de lectionis explicando, atque ostendendo quadrimodo.

Vocantur Directio, atque Descensus Spiritus diurni, eò quod sint intelligentiæ ab initio, & Adscensus, Regressusque cum sint a fine nocturni nominantur, quod sint obscuriores, & vix à quopiam, cognoscantur.

4. *Et Nadres*) Hæc sententiâ in propriis litteris Cabalis est

נדר איש אנרמנו / וטול איש רב לי / עון הבח חור / מעל

Ha

Habebit juxta votum homo lucem à me; contumetur, & ejicietur vir Rabbini; pro me: habitent sonitus albi: dñem facies. quibus verbis maxime commendat artem suam Steganographicam, quâ lucem & splendores promittit exoptatos, & omnibus Rabbiniis artibus anteponendam esse, & ut cognoscamus hanc scribendi oculè esse methodum subjungit, quod eâ facies sonitus hoc est voces habitent in papyro albâ.

5. Quid sit exorcismus jam diximus, & sic non restat quidpiam speciale notandum.

6. *Huius*.) Qui intelligentias has abcultas Spiritus nominarat de ipsis loquitur sub nomine spirituum, & sic difficiles proteruos, infidelesque Spiritus adpellat intelligentias operosissimas, laboriosissimas, & multis erroribus obnoxias, quia si in regulis servandis defecerimus statim sine ordine irrumpent: ita ut desperare cogamur de cognitione secreti & cogamur rogare circumstantes. sunt præterea difficiles, quia nullius venti aut plagæ petunt conuersionem præcisam, sed debere legentem contra aliorum naturam Spirituum, cum jubetur legere ad ortum, declinare parumper ad sublatum, eligereque locum medium inter Pachielem, & Pamerfiaclem, quia Pamerfiacel adeo est seuerus, ut si in ipsius domo persecutores nō possis intelligere. Ideoque consulit faciliores alias operationes facere, quia plurimæ ponendæ sunt quæ sunt facillimæ, & facili poterunt negotio executioni commendari.

8. *Prepares*.) Quid sit preparare cartam: *In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.* rogant multi, & vix adequatè adsequuntur. Non inficio explicationem eam communem, quæ inuocato Numine Stenographon vult ad operationes advenire, quia ex sanctitate scriptisque nostri Triethemii satis colligitur omnia ad Dei honorem ex voluntate ipsius dirigi, & sic a Numine scèliciter auspicandum esse. Verùm & aliud mysterium continet ista preparatio, quia vult ita disponi cartam ut solum intendantur scribi 36. litteræ (tot enim continentur in hac inuocatione, & hæc mox Cabalæ in sex canonibus, ut vidisti in diagrammate superius num. 3. perlustrato. His 36. litteris potest sufficienter secretum declarari ut si esset tibi Principi clanculo hæc vasallo epistola mittenda.

Lieber getreuer, wir seyn in willens, durch redliche vrsach die von Strasburg zubekriegen vnd mit ganzzer macht su überfallen auff. nechst Mitwoch nach Viti vnd Modesti. Ist darumb vnser ernstliches begern an dich, als du vns mit Aydt vnd Gelubde verwandt bist vnd sugetrewen diensten verbunden: Du wollest uff denselbigem Tag wol geruht, nach deinem Vermögen, umb vier nach Mittemtage bey Stauffenburg in dem VValde erscheinen, weitem bescheid daselbst finden wurdest, nachzukommen vn nit aufzbleiben, VVollen wir in gnaden gegen dich erkennen vnd behalt diesen vnsern Anschlag bey dir in hoher geheym, Vc.

Post contrahens sententiam reduceres ad pauciores voces, quas possis, & sic subiceret dicere: *Ich vwill Strasburg dero wegen verberge dich in Stauffenburg vvaldt.* Quod Latine erit: *Polo obsidere Strasburg, sicut hinc dicta*, quæ Oratio Latina Cabalæa est, continet siquidem præcisè litteras numeri Cabalistici, videlicet trigesimali sexti.

Determinabis postea cuiam ex spiritibus Ministrantibus (non solum Orientali Principi, sed etiam omnibus aliarum partium, atque plagarum Dominis, vnde vniuersales Ministri quod omnibus seruiant, nominantur) velis secretum tuum commissum facere, & sic scribe epistolam ad libitum sanctam, deuotam, politicam, vrbrnicam, vel contrarii sensus, aut diuersi, subpone postea characterem Principis postea ministri, vt vides in exemplo sequenti quod est ipsissimum quod posuit Trithemius in explicatione isthujus capitis.

Ioannis Trithemii Abbatis ad ingenitum, æternumque Patrem Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui omnia creasti ex nihilo misere nostri per Vnigeniti Filii tui in cruce morientis amarissimam Passionem, qui conceptus de Spiritu sancto sine conmixtione

ne

7

Habes mittendam epistolam, vel potius orationem, lege igitur
versus Orientem secretum tuum, hoc est lege Abecedario Orien-
tis, qui est hic.

*Abecedari-
us Orientis
proprie est
cōmunis, is-
te est Oriē-*

Digitized by Google

Hoc Abecedario ut a- Ortum, hoc est si Abecedario Orientali legatur, erit: *Unk narb;*
dario ut a- *cdqd R/q* ☞ *ratqf, rhr hm rxk* ☞ *chbs* ☞.
liqui vo- Postea juxta modum quem volueris exercere scribe in quadro,
lunt viceba- ponens sex characteres in lineis singulis, commendans cui maue-
tur Augu- Ministro ut sequitur.

ius Impera- Idem ipsissimum secretum, scriptum Cabalisticè in quadro,
tor, videar commendatumque Spiritibus Ministerialibus.
in cōmenta-
riis capitis
16. huius li-
bri, & Pe-
tra Sancta
in lib. 4. de
symb. He-
rauris.

		עברא Ebræ, —					
* יחזקאל Sotheani. j.	υ	N	K	N,	N	A	
	R	H	C	D	Q	D.	
	R	S	Q	☞	R	A	
	T	Q	F,	R	H	R	
	H	M,	R	X	K	υ	
	☞,	C	H	B	S	☞.	
		לחזקאל Rasbieli. R.					
		* יחזקאל Abrulchæ. j.					

Habes jam secretum mandatum quattuor Ministris vniuersali-
 bus Ebræ, Sotheani, Rasbieli, & Abrulchæ, hoc est, habes jam
 secretum tuum scriptum arcanè, & cabalisticè, ita ut possit mitti
 secundum lectionem — directam, id est secundum Spiritum
 Ebram, Ebra enim ut proprio loco vidimus directionem sonat; ut-
 que possit mitti secundum lectionem j. descendentem, & hoc est
 mittere secretum per Spiritum Sotheanum, Sothean enim inter-
 pretatur Descensus: utque possit mitti secundum lectionis & retro-
 cursum, is enim nomine Spiritus Rasbielis innotescit: utque de-
 niquè possit mitti secundum lectionem ascendentem, hæc enim
 lectio semper intelligenda venit nomine spiritus Abrulchæ.

9. Pamerhel) His factis sequitur operatio propria isthujus ca-
 pitis occultioris intelligentiæ causâ, in linguâ mysticâ compositâ,
 quæ

quæ per clauem & modo debito lecta, erit hæc:

Principium secretum est in dictione determinatâ vel A millesimâ, vel B. decies-millesimâ, vel C. centesimâ, vel D ultimâ: & ab illa dictione inclusuè incipias notare accensus, & per hos litteras (vt secretum tuum manifestes, & in fine (epistolæ) pone characterem spiritus Principalis (puta hic Pamerfiel) & Ministri Vniuersalis. (per quem fit operatio) & Pylori (vt cognoscatur prima dictio)

Vnde colliges duo esse lectionis principia in epistola, aliud vulgare & notum, & aliud obcultum, & hoc debere colligi in Pamerfiel (& proportionem explicandâ, etiam in aliis) ex litteris subsecutis immediate post characterem Principis, quia A significat dictionem millesimam esse primam secreti, B insinuat à decies-millesimâ principium desumendum esse: G autem notat, quod centesima prior debeat esse, à quâ obculta lectio debeat auspicari, tandem D. indigitat quod a fine debemus litteras necessarias adducere: cum autem dico à fine non intelligendus venio, dixisse quod regredi debeamus a fine ad initium, sed directo modo quod vltimâ dictio sit secreti prima, & post prima epistolæ sit secreti secunda & post in ordine directè ad finem.

Iubet postea quod in fine epistolæ ponantur characteres Spiritus principalis, & Ministri, & dictionis primæ, vt lector cognoscat quomodo illa epistola sigillata sit, & cui sit spiritui hoc est arti commissâ, quia deficientibus characteribus manu ducentibus omnia essent confusa, & perturbata, & explicari, intelligique nequaquam possent. Sic si reperiâs in fine epistolæ cifram hanc & A. f. dices hanc epistolam commissam esse Spiritui Pamerfieli, ipsiusque Ministro Abruclhæ, & legioni primæ. hoc est quod secretum, quod venit in epistola, debet legi per Alphabetum Orientalis (hoc notat Pamerfiel) & debet legi anabascôs, vela ascendendo (hoc enim indigitat Abruclhes) & tandem quod initium secreti sit in dictione millesimâ (hoc enim notat A, seu prima lectio) & sic in reliquis.

Docti igitur Spiritus Pamerfielis vsum, & hanc secretam Orientalem artem, maioris claritatis gratiâ, & causâ vberioris doctrinæ, Orationem illam antecessentem spiritui commendemus alicui, vt si-

H

gillatâ

gillata ipsius Spiritus charactere, inuisibiliter recipienti secretum manifestet.

ORATIO EADEM, QUÆ PAULO AN-
tè libera erat ab omni Spiritu Steganografico,
jam a Principe Pameriele, ejusque charissimo
Ministro Rasbiele informata, animataque.

OMnipotens sempiterne Deus, qui omnia creasti ex-nihilo misere nostri per Unigeniti Filii-tui in cruce morientis amarissimam Passionem, qui conceptus de Spiritu sancto sine conmixtione virili natus est ex purissima semper^tque virgine-Maria, tradensque se pro nobis voluntarie in mortem suo sanctissimo cruore animas nostras moriens, de morte liberauit. Exaudi equidem nos miseros o clementissime hominum Pater, & per ejusdem Filii tui dulcissimi Domini nostri Iesu Christi, sacratissimi sanguinis effusionem, indulge nobis peccata nostra, & infunde cordibus nostris gratiam tuam, ut te in omnibus, & super omnia sincero fervore diligentes mandatis tuis semper cum devotione obediamus, & mutuo amore jugiter proficientes nihil det^tinceps amemus terrenum, nihil quaramus caducum. Tu enim es Domine Deus noster, qui nos ad imaginem & similitudinem tuam ab initio creasti, cum non essemus: & per dilectum Filium tuum redemisti cum perissemus quem mortuum pro peccatis nostris & sepultum tertia die à mortuis resuscitasti, eumque gaudentibus suis discipulis vivum per dies quadraginta multa consolatione ostendisti. Ipsum verum Deum, & hominem purum, & firmissima confessione tecum in tua incir^tcūscriptibili Majestate sine fine regnantem in fine mundi denuo credimus esse venturum ad judicandum vivos, & mortuos, & rediturum unicuique nostrum, secundum opera sua. Per ipsum te rogamus, o clementissime Pater, exaudi nos Rex, & miserere nobis nunc, & in illa terribili hora in qua per ipsum filium tuum judicandi sumus. Respice in nos misericordissime Deus, sumus enim fragiles, & miserandi peccatores, bonis operibus nudi, qui sanctissimam Majestatem tuam peccando in multis offendimus, sed misericordia tua conuersi ad poenitentiam pro peccatis nostris lachrimantes gemimus, per Iesum Christum Filium tuum humiliter deprecantes, ut auertas indignationem tuam a nobis, indulgeasque nobis elementer transacta crimina, perducens nos praesenti terminato

exilio ad amenitatem Patriæ Cœlestis. Ioannes-Trithemius scrip-
sit. S. C. 82.

10. *Hæc cum dixerit*) Cum spiritualizauerit, vel adcentuauerit epistolam, si viderit litteras prioris epistolæ congruere necessitati continuet opus inceptum, quod si non adparuerint iteratò ex alia parte incipiat donec conuenientem litterarum ordinem inueniat, si nullibi (quod raro, aut nunquam contingit) litteras conuenientes suo seculo reperiet, mutet aliqua in priorè epistola, vel saltem intermittat, relinquens in aptius tempus, ne hallucinatione posteriores etiam operationes intermitteat, & sic sine fructu in inuia oberret, defudetque.

11. *Cum autem*) Semper petit nuntium quia spiritus inclusus est in epistolâ, & sine eâ, non poterit secretum denuntiare.

12. *Lamarton*) Hæc est Methodus, quam debet seruare qui recipit, quam ex lingua mysticâ ad Latinam deducens, si eam explicueris clauis & secundâ me duce reperies hanc sententiâ.

Tu (quicumque recipis epistolam Steganographicam) nota (ex characteribus) primam dictionem (& sic ex eâ lege) post nota (quæ legeris) & scribe secundum characterem Ministri, & (postea) directe lege versus Principem.

Hoc est *Tu quicumque recipis epistolam* hac arte occultissimâ (quam ipse voco *Steganographicam*) scriptam. Primo *nota ex characteribus* Latinis *primam dictionem*, à quâ debeat intelligentiam secreti auspiciari. *Et sic ex eâ lege* omnes litteras, quæ adcentu fuerint sigillatæ (videlicet acutoprazuio, graui subsecuto, aut circumflexo superposito) postquam eas legeris, consule *characterem Ministri*, & sic scribe in area ascendendo, vel descendendo, procedendo, recurrendoue, prout character ipse indigitauerit; cumque quadrum hoc modo effeceris, postea *legas conuersus ad Principem* hoc est Abecedariâ Principis, cuius character Hebræum, aut naturale ponitur in priorè loco.

Vt igitur hæc regulas seruemus, ad memoriam reuocare oportet characteristicon Orationis præcedentis, quod erat S. C. 82. ex quo colligo, hanc epistolam commendatam esse spiritui & Pamersli, habere secretum in dictione legionis C. quæ ex tabulâ est centesima. & in area sequi cursum retrogradum. Vnde querentes quam sit dictio centesima à quâ intelligentia secreti ex-

ordium sumit reperiemus esse *De'inceps paulo ante medium, à qua*
si legas litteras adcentu Steganographice indigitatas reperies hanc
sententiam Subbia, rmb, rbr: fqr, dgdchran, nknn. quæ
cum commissa sit & Kasbieli Spiritui retrogado, debet recurri sic.
Vnkn narbcdqd Rsg, rbr: rbr km rxbu, rbbi hæc sententia
 legatur Abecedario Pamerielis Orientali, qui initio commentari-
 orum hujus capitis est superpositus, & reperiemus spiritum ista-
 rum litterarum esse. *Volo obsidere Strasburg: sis in siluâ dictâ.*

Quod si quis crediderit hanc operationem sic explicitam re-
 manere difficilem, & hanc Orationem Trithemii liberè composi-
 tam ut ipse testatur, sibi non velit persuadere, sumamus aliam a-
 liunde epistolam, & idem aut diuersum secretum exercitii gratiâ
 commendemus. Mittat ergo Villico suo iste Dominus, quem intro-
 ducit Trithemius Burdigalensis Aufonii lepidissimâ illam nonam
 epistolam olim Paulo sine Spiritu missam, quæ est hæc.

Comes. N. PROCURATORI fidelissimo suo
 N. S. P. D.

Ostrea † nobilium kenis, sumptuque nepotum
Cognita, diuersoque maris defossa profundo,
Aut refugis nudata vadis, aut scrupæa subter
Antra, & muriceis scopulorum mersa lacunis,
Quæ viridis muscus, quæ dedecor, alga recondit,
Quæ tectis concreta suis, ceu saxa coherent:
Quæ matata loco, pingui mox condita limo
Nurit secretus conclusæ viginis humor
Enumerare jubes, Vetus o mihi Paule sodalis,
A'bsuefacte meis joculari carmine, nûgis:
Adgrediar, quàmuis curam non ista senilem
Sollicitent, frugique viro dignanda putentur,
Nam mihi non saliare epulum non kena dapalis
Qualem Penelope nebulonum mensa procorum,

Alci-

Alcinoique habuit nitida cutis uncta iuventus.
 Enumerabo tamen, famam, testesque † sequutus,
 Prò studiis hominum semper diversa probantum.
 Sed mihi pro cunctis ditissima, quæ medulorum
 Educat Oceanus, quæ Burdigalensia fama
 Usque ad Cæsareas tulit admiratio mensas,
 Non laudata minus, nostri quàm gloria vini:
 Hac inter cunctas palmam meruere priorem
 Omnibus ex longo cedentibus, ista & opimi
 Visceris & niuei dulcique tenerrima succo.
 Miscent aquoreum tenui sale tineta saporem.
 Proxima sint quavis, sed longè proxima multo
 Ex intervallo, quæ Massiliensia portu:
 Quæ Narbo ad Veneres nutrit; cultuque carentis
 Helespentiaci, quæ protegit aquor Abydi:
 Vel quæ Bajanis pendent fluitantia palis:
 Santonico quæ tecta salo: quæ nota Genonis:
 Aut Eborum mistus palago quæ protegit amnis:
 Vt multo jaceant algarum obducta recessu:
 Aspera quæ testis, & dulcia farris opime.
 Sunt & Aremorici qui laudent ostrea ponti;
 Et quæ Pictonici legit adcola littoris: & quæ
 Mira Caledonius nonnumquam detegit æstus.
 Adcedunt quæ fama recens Byzantia subter
 Littora, & insana generata Propontibus acta.
 Promoti celebrata Ducis de nomine laudant.
 Hæc tibi non vates non historicus, neque toto
 Orbe vagus conuiua loquor, sed tradita multis:
 Vt solitum: quotiens dextræ inuitatio mensæ

Sollicitat lenem comi sermone Lycum.

Hæc non per vulgum mihi cognita, perque popinas

Aut parasitorum collégia Plantinorum.

Sed festos quia sæpe dies partim ipse meorum

Excolui, inque vicem conuinâ vocatus adiui,

Natalis si forte fuit solennis amico,

Conjugioque dapes aut sacra repotia patrum,

Audiui: meminique bono laudare frequenter.

Vale. N. A. ———

Ex characteristico cognosco statim esse epistolam commissam N. Pameriæli, & habere initium Steganographicum in dictione A. hæc est millesimâ, cumque hæc epistola habeat dictiones 316. post tres periodos integras reperiemus millesimam dictionem quam querimus in versu nono, in quo vox VETVS, ipsa est initium lectionis Cabalisticæ, quæ directâ est vt colligitur ex signo ———:

Incipiamus ergo legere a dictione illa litteras informatas, & animatas ab adcentu & reperiemus in linguâ Mystica hanc sententiam: *Hbg vbk Riqf qdqvfdm vdgadqf ebbz bmo Rm tedmatqf vdkes.* quæ verba si directè vt petit Minister ——— Ebra, & secundum potestatem litterarum Orientalium legeris, vt postulat N. Pameriæli, reperies hanc sententiam ex linguâ mysticâ transductam ad Germanam. *Ich wil Strasburg dero vögen verberge dich in Staufenburg vvaldt. Vt prius.*

Superiunt Anabasis, Katabasisque lectionis exempla, vt omnia maneant illustrata, sed hæc ex aliis capitibus possunt peti, quia quocumque fiat modo prior epistola est apta vt in ea introducatur Spiritus, & intelligentiâ, quam volueris, vt vcleris conspiciatur in subsequenter.

E T A Y A A I O N.

De faustissimo Christi Natali.

P R Æ F A T I O.

Exoritur festiva dies, Parnassus ortus

Princeps exortu Principis acta gerat.

Abriul.

*Abrulches, quo crescit honos, quo fama que crescit,
 Quo surgunt laurus, surgit & imperium,
 Hos versus animas, consurgat & astra Minister,
 Ut melius Domini percipiatur honos.*

Ο ΚΟΣΜΟΣ.

Ουρανιον τι θαυμα ταυη ημε δομον ατυξε
 ποιον αρ' ημετης κρατο χαρμα φρηθ.
 Ηρ' ε' φηρε χρονθ, βασιλει' υς οταν αθερι ναιω
 Αρρηκτου φυλακis δηλον αφειλξε γενθs
 Ηνικα παμμεδεων καλανευμενός υροδε χριστθ
 των χριστηρεων εωτατο σωμα βροτων
 φευγετε νυν μοχθοι και γχοκοροι μελέδωνes
 φευγετε και κρα' διης αλγεια. και στοναχαι.
 Ωδ' ιτε ω γεδη μελιηδεα εδ' ιτε μολται,
 ωδ' ιτε μούζων δελξινοοι μελεται.
 Νυκτθ ακιδουσαι θεοειδιθ. αγγλων ευθ
 Ηελιου παιδων τουλυ φαανοτερης
 Νυκτθ εφ' η κα' παρ' γενική τον ποιμενα κοσμου
 παρθ αιγενετην αμμι μονον φανερη
 Αστηρ τικλομενοιο μαγοis φρασε σπαργαλαπα' δ' ες
 Αγγελθ. αγραυλοis εφρασε μηλοβοταιs.
 Ηλυθεν αρχα' εδ' μαγτωμαθ. ες τελθ ομφη, κ
 ητις Ιουδαας σκηπτρον αφειλε χειρθ ε
 άλλος εμααιωθη ε' ασιλεύs, άλλθ δε προφήτης.
 άλλθ ο μει λιστων χ' θεον αρχιερευσ.
 Ω νυξ αμβροσιη. Σιδ' ε' υστερον αιεν αιισώ, δ
 ειτε μεν ευτυχειων, ειτε δε δυστυχειων.

K. f. D.

Venit hæc epistola Græca, laudem sanctissimi Natalis continens ad manus Steganographi. & statim ex characteristica subscriptionis nota intelligit, id quod in præfatione (quæ mitti non debet) dicebatur, videlicet Spiritum siue intelligentiam hujus litteræ esse K Pamerisicem. hoc est juxta Alphabetum Orientalem, debereque legi secundum K. Abrulchen seu αναβαση adscenden-
 do à fine. Denique vltima nota indigitat principium secreti in vltima

Quando pòtens Vèrbum Cœlo demittitur álto,
 Induitur morti dēbita membrā hominum.
 Mórdaces fugite hinc cura, ingratiq̃ labores,
 Et dolor hinc fugiat pectoris, & gemitus.
 Huc o lætitiæ dulces, huc tendite cantus,
 Huc animis lenes Pieridumq̃ modi.
 Magnificas noctis diuina dicite laudes,
 Sole fata lucet clarius illa die;
 Noctis, qua pragnans in lucem protulit orbis
 Pastorem æternum Virgo, simulque Parens.
 Sed neq̃ fœlicem hanc noctem videre priores,
 Cum cuperent nobis qua manifesta fuit.
 Stella hujus docuit Pueri ab cunabula Magos
 Pastores docuit Nuntius Agricolas.
 Venere augurii veteris fatalia verba,
 Sceptum e Iudæa quæ rapuere manu. b
 Nunc alter natus Rex est, alterque Propheta,
 Quisque Deum placet nunc benedictus + honos.
 Nox o læta +, meis dulcis cantanda + cothurnis,
 Sen mihi fors fuerit prospera, sine grauis.
 N. J. C.

Characteristica literæ indigitant hanc epistolam Orientali Intelligentiæ (quam Trithemius Pamerfielelem adpellat) fuisse commendatam; debereque legi J. *καταβασιν*; hoc est deorsum. initium sumendo a dictione C quæ est centesima, videlicet *Παιρ*. Dictioni noni.

Incipiens ergo ab illâ dictione *Πueri* & adcipiens litteras ad-centuario spiritu notatas, scribensque de more Cabalistico in quadro cujus radix sit b, reperio istam periodum.

Si vero

STEGANOGRAPHIA

H H Q H S S
 M B D L
 S D S K S
 J D R N D I D
 Q D P R D L
 E B T H R Q

Si vero legatur ab initio
 καταβολή, ut notat Cha-
 racter j. reperiemus hanc
 etiam absconditam senten-
 tiam: *Hmsdgbbd, rdbgd-*
in, pibkdrhs, ldrsd-
di, Q. Lege iuxta valorem

Abecedarii Orientalis, conspiciasque Mysticam illam sententiam
 latinizari sic. *Interfice secretis, quia lasu Machabaeum R.* ubi vides
 in epistolâ vitæ, contineri nuntium pessimæ sortis,

Iam vidisti modum procedendi Trithemianū, & quomodo adcen-
 tibus seu Spiritibus litteras legendas indigiter, sed cum oratio prior
 facta sit ad libitum, inde est adcentus frequentius non posse poni
 in propriis locis, sed sæpe contrariis, sed si epistola fieret ali-
 quâ cum curâ adcentus propriis in locis ponerentur, ut conspicias
 in subsequente.

Serenissima D. D. S. P. D.

Hinc Pater undè feros animos Scaldis inundat
O'pro tibi pia fata meo, decus omne peropta † :
Ambrosios equidem dum pax generosa † decores † ,
Et offert Sátyris flores annosa voluptas,
Hic ego Sylvanî pharetrâ conqutro volucres,
Quas contra volucres tollantur in astra sagittæ.
Iam mihi fors benedicta dedit, foelice quietâ,
Et fungi meli'ore die : ramosa Deique
Numina sacra placent mihi Panis, plena periclis
Iam mi obit Pallas, fesso satis incluta Marti
Alma Pales : mihi summa quies indicta. Iuventus
Sit mihi, sit reffert foelix ; adit annus, & astra
Vix retinent Phaetontis equos, ingrata senilis
Est etas, mihi tempus adest, sua gaudia Mundus

Paci-

z — d.

Hæc compositio aliquantulo molestior est, quærit enim propria loca adcentibus, quos prius errore artificioso ex propriis locis eliminabamus, nihilominus excellentior, & securior est, quia nihil conspicitur ex quo possumus in ciphrae obcultæ aliquam suspicionem devenire.

Posset alia via & vt credo obcultiori per initiales procedere Trithemius ita vt ex qualibet dictione sumeretur littera initialis vt

videre est in hoc exemplo subsecuto, in quo dictiones monosyllabæ, & quæ habuerint adcentum non valent, & sic intermittendæ in lectione veniunt secretiorè, & 9 vbi cumque obcurrat adiciendum, hoc genus habeat hunc characterem, x, & ipsius Spiritus est *Resol.* hoc est *initialis*

*Reuerendo admodum Domino, Domino Antonio Gomez
Œc. Ioannes de Caramuel S.P.D.*

O'mnia (certum est, nec te de hoc aliquando dubitasse credidero) quæcumque defudat Génium meum, tibi meo defudat, nec facere communia recusabo. Luci dedi magnæ nostræ Cabalæ librum primum Hebræo Theoricum hoc genere scribendi peregrin9, hoc Rabinorum tractatus obscurissimos primus Mortalium referavi. Quandiu fui inter hæreticos licet tempus ferme omne desumerent sibi controuersia, versabar nihilominus quotidie tractatus subtiliores Batauum Doctôrum, curiosas historias, subtilia veterum monumenta, inter quæ deuenit ad manus meas Trithemius Polygraphicus, & Steganographicus, diu requisitus, & diu refugus, præuidens se meo declarandum labore, Homines quos Anglia habebat subtiliores interrogo, sed lectionem nullus aderat qui intellexisset, hortabar quærere breuiaria Recentiorum Discipulorum Trithemii, quæsiui tamèn sine fructu: recedò un9 ad me, fugio Neotericorum quascumque, vtpotè inutiles, explanationes, quæro diu, fatigo mentem, heremum Alnensem denique stud 6'9 vt tempus propitius magisque quietum obtinerem, aduenio; accidit res secundum votum, quia cûris aliis libera, expeditior mens, tandèm, tandèm Steganographicæ obscuritatis intelligentiam adsecuta, hos qualescunque commentarios demittit tibi in testimonium, vt noueris nil adedò obscurum, quod mentis lumine non clarèfiat. N. d. x. Vale.

Venit hæc epistola ad amicum, jam inde in artē perito, legit artem, benignè laudat, post cognoscit sibi missam epistolam per Spiritum Pamersielem, legendamque esse ex D, hoc est a fine & sic methodo, x, hoc est arte nuperrimè explicatâ, legit hanc Mysticam periodum *Ldmnkbip9, rir9du, nqstbdk, hsmâipdr, drmdl, pabs, 19abqbrdq, r9fngqdfmb, d9tp.* Postcâ ex signo & doctus cognouit

nouit periodum recurrendam esse, præstitit & inuenit inuerso ordine hanc sententiam. *Pqd hmfddqgnfor qdrbqbnl shab, ldmrd, rdpdmsh kdbfqndqgrt qpbhnmml.* Pòst obediens Spiritui Pamerfeli legit Orientem versus & formâ visibili isthanc sententiam intellexit. *Qua interrogas, rescribam tibi mense sequente Leturo versus Aquilonem,* quid sit legere versus Aquilonem jam dixi, non est opus omnia sæpius explicari.

Obscurius esset si sumeremus ex his dictionibus, quæ carent adcentu secundas potius litteras, quam primas in aliis secuti regulas præcedentes, & sic sicut Spiritus operationis antecedentis fuit nominatus *רוש רוסל Rosiel*, eò quòd initiales litteras adsumeret, vocetur iste *שואל Satael* quasi *Secundarius* eo quod secundas litteras adcipiat vt conspicias in subsequitis. ☉ Sataelis caractere determinandis.

DAVIDES TOTIVS POPVLI ISRAELITICI Imperator Ioabo Duci meo Generali salutem.

*Oppositus populo Philistin, qualis iniquos
Deturbes, qualis patrium ditaueris Orbem
Fama refert; omnique simul jam nota coronâ
Alloquitur Fortuna tuum, docuitque sodalis
Optimus & meliore frui dignissimus ipse
Officio Vrias. acies virtute gubernâ,
Illustres Jocios assume, fidelis honore
Crede perenne manet; rege gentes semper amari
In turmâ studeas, animus nam nulla timore
Allisus faciet, iubeas ascendere dignos,
Opprime sacrilegos; assiste, Virisque misellis
Offer opem. Reliquum præstat majora fideli
Commendare, etenim volo dones munus Vria
Signiferi, apparet sedenim imperiosa fidelis
Munera facturus; populòque æqualis, munire*

*Insidias curâto, time timor ipse nocēbit
 Si pauidus, sedulus prōdest; expende pericla,
 Aptâ testatis aditus tua signaque pilis.
 Attente mandata lēgas, certamina adito
 Assiduus, permitte vīro rēgere agmina nūlli.
 Sēmp̄ erisque tuis pius, atrox, dirus ubique
 Turba hōstes, amat amēns bella Philīssa,
 Cadendusque manu, lātītans abit, ōmine miro
 Ipsos assequere innūstus fortuna periclis.
 Illustris, concide Deos, quos vsus adōrat
 Gentilis, Celi laurus amo Maximo opimi
 Cōrde dicare Deo, aſsimilis cui nullus in ōrbe
 Vtronis magnus statuit qui fidera sōlus
 Assiduosque Pōli mōtus detēminat unus.*

Quis crederet hac epistolâ mortis sententiam contineri, si effec-
 Steganografus Ioabus lectâ epistolâ & visô o Sathachis insigni v-
 nici, cognosceret huic vni han epistolam Spiritui fuisse commen-
 datam sicque ab initio incipiens & voces quæ fuerint sine tono con-
 jungens, earumque secundas litteras excerpens, reperit hanc
 sententiam, à linguâ mysticâ, aliorumque influxu Spirituum in-
 dependentem. Pone *Vriam* in loco periculosiore, & nullus ipsi ferat
 opem, quia expedit ad seruitium mea ab ipso lese Majestatis.

Hæc omnia volui calamo prolxiore prosequi vt in aliis breuior
 esse potuisssem, & sic operatione Pamerficia explicitâ, ad alias ex-
 ponendas-sub-breuitate, deueniamus.

CVIVS PRINCEPS VOCATVR PADI.*el Subsolanus, habens sub se ministros diurnos 1000.**nocturnos 200000. & alios multos subseruitores,**quorum incertus est numerus.*

CVM, sicut in præcedenti Capitulo diximus, Pameriel cum Spiritibus suis dictis, implacabilis & infidelis sit, nec obediat passim omnibus in hac arte operari cupientibus, sed vix in ea expertissimis: volumus in hoc præfenti Capitulo artem facere tutiorem, & modum operandi in ea demonstrare per Spiritus meliores qui sint beneuoli, prompti & hilares ad obediendum vocanti, qui debito modo & tempore vocati veniant sine mora, & quod eis fuerit commissum fideliter perferant sine omni fallacia. Primus autem principalis hujus operationis imperator & præsidens dicitur 1. Padiel nomine Subsolanus, mansione orbiculari; quæ est prima mansio post Orientem. 2. Is habet sub se decem millia qui præfunt diei & omnibus operationibus hujus artis diurnis, qui præcipiunt & educunt Spiritus nocturnos in tenebris latitantes qui sunt numero ducenta millia, & omnes fugiunt lucem & diem, præter vnum qui est nuntius ad Spiritus præfidentes: omnes boni & beneuoli sunt, nec lædunt operantem nisi sit maliciosus, vel minus in arte peritus. Non opus est omnes simul aduocare, sed pauci sufficiunt, & aliquando vnus satisfacere potest operanti, siue operatio nocturna sit siue diurna. Nam cum sint beneuoli, quieti & tranquilli: frequen-

tius soliuagi sunt, quam in multitudine tumultuosi. Cum ergo volueris operari per eos, & mentis tuæ secretum alicui, quantumcumque absenti per ipsos intimare: sic facito. Scribe in chartam præparatam antea debito modo, sicut scis, quamcumque narrationem volueris, & in quamcunque lingua; quia indifferens est: cum ille non ex charta, sed ex spiritibus mentem tuam percepturus sit, quam scribens, vertes te ad subfolanum, qua perfecta dicas istam cōjurationem. 3. *† Padiel aporsy mesarpon omeuas peludyn malpreaxo. Condusen, vlearo thersephi bayl merphon, parroys gebuly mailthomyon ilthear tamarson acrimy lon peatha Casmy Chertiel, medony reabdo, lasonti iaciell mal atri bulomeon abry pathulmon theoma pathormyn fac.†* Cum hæc verba compleueris, videbis duos vel ad minus vnum ē Spiritibus placidissime præsentem & paratum obedire voluntati. Et huic committes secretum tuum, & fideliter perferet illud quo iussisti. Cum autem litteræ venerint ad eum cui mittuntur per nuncium, si solus est, bene, si cum aliis, secedat ad partem si potest, aut si non potest, versus ad subfolanum, dicat sub silentio istam cōjurationem. 4. *† Padiel ariel vanethon chio tharson phymarto merphon amprisco ledabarym gelsophroy mesarpon ameorsy, paneryn atle pachumgel thearan vtrul vt solubito beslonty las gomadyn triamy mesarnothy.†* His verbis rite dictis statim Spiritus missus apparebit reuelans ei perfectē nullo alio præcipiente quidquid illi commisisti reuelandum sine dolo & sine omni periculo. Nemo autem maliciosus & nequitiosus facile in hac arte poterit operari, sed quanto quis melior & purior fuerit, tanto ei Spiritus libentius & hilaritate majorio-

ri obediunt. Et quanto hanc scientiam vnusquisque magis occultauerit, tanto facilius operabitur. Et nota, quod iste Padiel cum Spiritibus suis est deputatus ad nuntiandum secretas auisationes pro correctione malefactorum, incarceratione, punitione, sicut subiecto demonstrauimus exemplo.

Capitis Secundi Commentarii.

1. *Padiel*) Hunc secundum Spiritum, seu disponendi Spiritus modum, vocat Trithemius פדאל *Padielem* à radice פדל quæ est *redemit*, quasi amicum, beneficium, & redemptorem nominaret, quia iam difficultates omnes fuerunt victæ in Pamerfiel Spiritu difficillimo, & ex iis quæ inibi fuerunt explicata, iam est aditus facilis ad ea quæ subsequuntur:

2. *Isabet*) Spirituum nocturnorum, & Diurnorum &c. cognitio est necessaria, vt cognoscatur à quo Spiritu teneatur aditus, & prima janua secreti, hoc est quænam sit prima secreti vox: sed de hoc late in huius libri capite ultimo.

3. *Padiel*) Hæc operatio quæ est in linguâ mysticâ debet clauī propria quæ est Beth aperiri, & aperta erit. (Cum Spiritus scribas incipit à fine epistola recurrando (& in aliis omnibus fac secundum doctrinam traditam in capite antecedenti, quia hæc operatio à priori tantum in eo distinguitur quod à calce incipiat quæ Pamerfiel initiabat à capite) ita vt omnia quæ hucusque dicta sunt veniant exercenda tantummodo ordine contrario.

4. *Padiel*) Quid debeat facere recipiens vt intelligat epistolam ad se demissam ex Clauī secundâ Beth cognoscemus, quia semel aperta erit in hanc sententiam. Cognito charactere Palinodix quære Initium secreti, & inde Spirituum recurrere habebas.

Intentionis secretum, quod non litteris sed Spiritibus secundæ mansionis committatur.

Vt hanc doctrinam illustriorem faciam venio ad praxin, & ipsius exemplat, iis enim vberius cognoscuntur regulæ quam doctrinâ, ponamus casum, quem posuit hic noster Trithemius. De-

K

latus

latus est quispiam apud Principem, cui aliquod crimen inponitur. Lex Majestatis, vel quodlibet aliud, vult eum puniri per suum officialem à quo longè disjungitur, sed ei scribere id ipsum non audet ne manifestatis litteris qualibet occasione, ad rei veniat notitiam, & sic fugiat, vel coadiunctis sibi amicorum viribus resistat, vel quidpiam contra leges auitas, aut Patrios mores sinistram molietur. Scribit Princeps hanc epistolam (vel quamcumque aliam) ad suum Praefectum, quam non vereatur ab omnibus legi, secretum vero committit Spiritui, eodem modo quo diximus, qui fideliter narrabit secretum Praefecto, si is fuerit in hac arte institutus; litteras ergo ut possis imitari, considera.

PHILIPPVS COMES PALATINVS

Bavariae Dux &c. Praefecto meo S. P. D.

Sinceram charitatem, mitto & tibi Orationem pro devotionis penitentium satis pulchre compositam, breuemque, quam integra mentis mea benevolentia in te, sola possiderem voluit, & est talis, ut sequitur. Humanum genus libera Aeternae Saluator bonorum omnium. Indulge Domine Iesu Christe reorum delicta, gemitusque nostros exaudi; mitigans tempestates & victorum renouansque conscientiarum vetustatem, ad perennem nos reducito Paradisum. Bone Iesu remitte nobis exorantibus peccata nostra, quoniam graviter offendimus & saepe relapsi sumus. Dulcissime Saluator infirmitates nostras sana, quaesumus. Benignus esto rogantibus te Iesu piissime, & nos famulos tuos supplicantes exaudi. Homines sumus aspidibus miseris inuoluti, maximisque tempestatibus immergi. Erue nos, tribulorum consolator victoriosissime & quoniam vita nostra assiduam infelicitate sepulta corrumpitur. Misere te Iesu, Clementissime Saluator: respice humilitatem te amantium, & non permittas demergi nos exules in lutum, & turpitudinem victorum in amore saeculi. Hucusque torpentes iacimus, vitisque innodati nostram parui pendimus salutem, futuri quoque examinis minime recordati sumus. Benignissime Creator esto propitius famulis tuis, & salva lachrymantes, quos decipit miserrima vanitas mundi: viam (prohi dolor) veritatis negleximus omnes, sed libera nos luto infixos, exulesque, quoniam Saluator noster tu es, qui neminem despicias, gaudium indeficiens, & sempiterna solus

tas Sanctorum es, & spes nostra. Christianorum gloria, Angelo-
rum lumen, remunerator inuictorum Martyrum, Corona Virgi-
num, honestas viduarum. Dulcis Iesu exaudi nos humiles cla-
mantes ad te, libera nos de presenti exilio, concedens nobis grā-
tam, vt sine fine viuamus: viuifica quāsumus miseros seruos tu-
os exales, quos redemisti, vt zelum Iustitiae verum consequamur.
Conferui nos omnipotens Deus, Majestas infinita, misericordia
circumscripita, aeterna salus nobilius animorum. Amen. *Finit Ora-
tionis Philippi Comitis Palatini.*

Δ. ——— Δ.

Mox vbi Praetor uiderit Characteristicam Δ. ——— Δ. cognos-
cet per Δ secretum commissum esse Spiritui Padieli, & legi debe-
re Abecedario Subsolano, qui est hic.

Potestas. c d e f g h i j k l m n o p q r s
Character. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q.
r s t u v w x y z & æ ē ē ♣ a b
R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. & A. OE. ē. ē. ♣. vel 9.

Visa lincolā ——— statim noscere deberet ipsius epistolae Mini-
strum esse Ebram, cuius iter directum est: tandem cognito ultimo
signo Δ. perciperet initium secreti esse in quinta dictione à fine,
quae est *Finis* à qua si iis prae notatis litteras adcentibus, vel spi-
ritibus indigitatas sumpsisset, educeret isthanc sententiam. *Qikkē
aspē er qeapem aemgērrp Hēamēq Nēbej er beēacr ēēpēg nēl gpg.*
quam Padiel explicabit si conuersus ad Subsolanum eandem lege-
ris, vox enim erit hae. *Summā cura, & secreto capiatnr Iacobus
Padiel, & debet breui capite puniri &c.* Quae particulari artificio prae-
erat in illa Oratione.

ALIUS MODVS.

Potest hac etiam fieri ista Coniuratione. **Padiel meli-
on parme camiel busayr ilnoma venoga pamelochyn ,
vitt.*

Eam ex clauitertia Beth hoc modo ad Latinum idioma ex My-
stico transduco. *Inuēum (secreti) sit in medietate (numeri in proprio
loco determinati)* Vt sententiam percipias, adnotato ea, quae dictu-
ri sumus capite ultimo hujus primi libri Steganographici, videlicet
à Principe Spiritu Meridiano (quem vocat Diurnum) vel Merino-

atio (quem vocat Nocturnum) vel alio principium secreti in epistola determinari, quando igitur commiseris secretum Padieli Melioni (qui non solum seruit Padieli, sed etiam aliis omnibus Steganographicis Spiritibus) sumas tantum dimidietatem numeri debiti ex tabula. Exemplo declaretur. In fine epistolæ reperio hos characteres Δ Γ D Ψ , & ex iis statim colligo secretum Spiritui Padielio hoc est Alphabeto subfolano debere legi, Γ anabasicus hoc est adscendendo, cumque D sit index initii, & sit character Spiritus Vespertini, sub quo ut constat ex tabulâ sunt decem colligere necessarium fuit decimam dictionem esse primam lectionis Steganographicæ, cumque sequatur Ψ Padiel melion hoc est פדיאל מליון Padiel circuncisus, vel diminutus. numerum 10. circuncidere & diminuerere necessarium est iuxta regulam superius præfixam hoc est bipartiendo, & sic concludam quod D Ψ significat quintâ dictione aditum esse, secretique desiderati principium. Subponamus exemplum ex Trithemio in hujus capitis commentariis. Sit secretum quod ante.

PHILIPPUS DEI GRATIA COMES
Palatinus, Bauaria Dux &c. Prætori Spanheimensi. S.

Quam pio, & sedulo modo postuleram, qua nunc propter nostra peccata vexamur infirmitatem, ex civitate illiminasti commendante omne, & ego maximopere laudo, et tempore suo retribnam libentissime citra condignum, sed quoniam nondum Germania est libera, nondum nos possumus judicare securos, sicque cura maxima laborem inceptum continua, sine intermissione. Deum exorans, ut cesset iam flagellum ira suæ; experti sumus in hac Oratione virtutem maximam, utque cognoscas nihil unquam negari pio, et sincero animo iusta roganti, ipsam tibi præremitto, ut civibus omnibus communem facias: est Hæc. Humanæ salutis Amator, vniuersorum Creator maximus nobis indiyit obedientiam mandatorum, cui omnes tenemur obedire ex amore, præmium vero abedientibus promissit sempiternæ felicitatis tabernaculum possideré, Christi obedientiam inspicimus, quam imitari curemus, ut ad æternam felicitatem nobis promissam, ingredi mereamur, angelorumque consortiari mansionibus sempiternis. Agamus penitentiam dum possumus, tempus prætiosum expēdentes

dentes fructuose. caueamus ne inparatos mors rapiat, quæ con-
cedere moram alicui recusat: ideoque fratres agere poenitenti-
am non tardetis, velociter enim ad vos veniet, quam nemo ves-
trum diu euadere potest. Dies ergo vestros transeuntes conspice,
poenitentiam inchoantes, quando tempus habetis. Adpropinquat
hora decedendi hinc. O mors rerum terribilium, terribilissima,
quam velociter peste sociata nos consumis, incolatumque nostrum
breuissimum, multis iniuriis plenum, miseris facis esse crudelem!
Euigilemus miseri, christo Iesu Salvatore nostro piissimo nos ex-
hortante, & constante, ut turpes negligentias arguamus, & bo-
nis operibus iustitiæ vias sollicitè custodiamus. *A*gite Redemptor
Generis humani exaudi nos veniamque nobis tribue peccatorum.
O Pater misericordiæ sis nobis propitius in omnibus aduersitatibus
nostris. Sana Domine infirmas animas nostras, quoniam tui sumus,
præsta nobis ad afflictis vermiculis salutem optatam in hac vitâ, & in
alia requiem sempiternæ felicitatis, quatenus te semper adspicien-
do laudemus. Amen. *Iohannes Trithemius Spanheimensis composuit.*
Philippus Palatinatus Comes Dei pacandi causâ publicabat.

□ — C ♯.

Ex subscriptâ notâ characteristicâ potuit dictus Prætor cognos-
cere spiritum □ Padiælem esse secreti tabellarium, & initium secre-
ti esse in dictione C ♯ hæc est media Spirituum Matutinorum &
cū hi sint (ut ex propriâ tabulâ constat) centum erit illa dictio
quingagesima numerando à fine, quia in Padiæle motus omnis est
a fine, quæ erit in Periodo O Pater misericordiæ, illud δ. à quo ini-
tium faciens inuenies hanc mysticam sententiam: *Qskkç aspc er*
qcapcm açmgçrsp, Hçam Nçboj cr beçter çter çpçig uslgg.
quæ ut prius per spiritum Subsolanum animata, erit *Summa enra es*
secretò capiatnr lacebus Pedel, et debet breui capite puniri.

Doctrina hæc oninis per se est dil lucida, & non est necessarium
prolixioribus exemplis illustrasse, omnia enim quæ hic addi possunt
ex capite antecedenti veniunt intelligenda.

Post hunc immediatè sequitur Abecedarius Subsolaneurus, qui
licet obmittatur a Trithemio hic, non fuit obmissus ab antiquis (si-
cut nec alii quos etiam author iste pertransit) constat mihi ex Agel-
lio lib. 17. c. 9. qui docet hujus Abecedarii ambages in epistolis Caji
Cæsaris, ad C. Oppium, & ad Balbum Cornelium reperiri, quarta
enim littera sumebatur pro primâ, quinta pro secunda, quod duo-
bus potest modis intelligi vel scriptam A legebamus ut D, vel scri-

ptam D. efferebamus & pronuntiabamus vt A : si illo primo fiedat modo, utebantur Abecedario Subsolano. Euro : si secundo quod magis videtur adrisisse Petre Sanctæ libro de Symbolis Heroicis quarto, Abecedarius Caji Cæsaris erat Boreo. Vulturinus, à priori diceretur, vt consideranti circulum grammaticæ reuolutionis Tamyraum in initio positum, constabit.

CAPVT III.

CVIVS PRINCEPS CAMVEL HABENS

sub se Spiritus præfidentes diurnis operationibus 10.

& nocturnis 10. cum subseruitoribus multis quorum officium est mittentis nuntiare aduentum, vias

& Iter.

Tertiz mansionis ad Eurum primus & supremus omnium Spiritus vocatur 1. Camuel, valde beneuolus & promptus ad mittendum suos substitutos ad eum qui in hac scientia secundum formam debitam operatur. Paucos quidem habet ministros, sed omnes bonos, voluntarios & fideles, videlicet decem, qui præsumt diei, & totidem qui præsumt nocti, qui semper bini & bini mittuntur ad operantem ex utroque ordine, cum hi qui præsumt diei, non fugiunt tenebras, nec illi qui præsumt nocti, lucem. Semper vbi necessitas expostulat in omni commissione operantis alter iuuatur ab altero : & quando apparent visibiles, tunc vnus cernitur in habitu pulchro mixti coloris, & alius in forma lucidi splendoris altare consuevit. Sepe tamen apparent solo effectû sensibili quidem, sed non videtur nisi cum ita placuerit operanti. Iste verò Camuel cum ministris & subseruisoribus suis auctoritatem habet atque virtu-

Virtutem nuntiandi absenti amico statum, voluntatem, conditionem, viam itinera aduentum, & recessum mittentis, quando voluerit ipse qui operatur in hac arte. Cum ergo volueris operarique pro tua voluntate per angelos huius mansionis: oportet te scire imprimis, qui sint decem angeli Camuelis qui præsumt diei & quot quilibet eorum habeat substitutos, & ita similiter de nocturnis: quod ut scias perfecte: præsentem tabulam considerabis.

Tabula Spirituum Ministrorum (qui pro Diurnis, Nocturnisque substitui possunt) ordinem, characteres, numerum, nomenclaturasque complectens.

Orpéniel.	F. 51.	Matu- tini.	Di- ur- ni.	Noc- tur- ni,	Ves- pert- ni.	Afiniel.	Q. 52.
Camyel.	G. 1150.					Calymi.	R. 1151.
Budiel.	H. 556.					Dubiel.	S. 556.
Elcar.	I. 150.					Nodar.	T. 500.
Citgara.	K. 101.	Meri- diani.			Meri noc- tii.	Phuniel.	V. 56.
Pariel.	L. 51.					Meras.	X. 1000.
Cariel.	M. 151.					Aximo.	Z. 1001.
Neriel.	N. 55.					Tediel.	Y. 552.
Daniel.	O. 551.					Moriel.	J. 1051.
Omyel.	P. 1050.					Tagaros.	X. 0.

Hic habes in tabula 10. angelos Camuelis qui præsumt diei cum substitutis suis in numero, & totidem qui præsumt nocti, cum suis quoque subseruientibus. Vltimus autem (sicut cernis) nullum habet substitutum, quoniam. o. (sicut nosti) nihil omnino significat in numero. Cum ergo volueris per istos angelos operari, præpara chartam tuam, sicut moris est; & versus ad Eum scribe quamcumque nar-

rationem, & in quacunque lingua volueris, quæ non sit
 necesse occultari: qua perfecta, legas sequentem coniura-
 tionem tacite. 3. * *Camuel aperoys melym meuomanial, cas-*
moyncralty busaco aeli lumar photirion theor besamys, a-
neal Cabelonyr thiamo vesontby xagdeps. * Completa hac
 coniuratione sub silentio, fac commissionem tuam spiri-
 tibus, qui præstò sunt, quemadmodum nosti; & emitte
 eos, omnia sub silentio & extra tumultum, si fieri potest,
 operans, postea da litteras cui volueris nuncio perferendas,
 apertas vt libet, & vadat, quia Spiritus non negligent offi-
 cium suum, siue cito veniat nuntius, siue tarde, de quo nul-
 lum sit tibi dubium, quia fideles sunt. Oportet autem vt sci-
 as, quem Spiritum mittere velis ex prædictis, quatenus in
 coniuratione nomen eius statim, post principalem expri-
 mas, & hoc in omnibus operationibus, in quibus angelo-
 rum mittendorum nomina in ipso capitulo ponuntur. Sed
 iam ponamus dictorum à nobis similitudinem super his,
 quæ pertinent ad officium Camuelis & spirituum eius sub-
 iectorum.

Capitis Tertii Commentarii.

1. *Camuel*) קוץ בול *Princeps loquendi*, vel potius קם על *Sar-*
gens sursum hanc sibi nomenclaturam sumens ab officio, hoc enim
 Spiritu lectio secreta non procedit, nec recurrit, sed adscendit, vn-
 de à Cabalisticis Græcè Anabasis cognominaur.

2. *Tabula*) Hæc tabula, sicut & aliæ in aliis capitulis ponendæ,
 prima dictionem secreti indigitat, nomina, posita per adpropria-
 tionem ad numerum significandum *Orpheniel* habet I & L & ideo
 habet subditos 51. *Camyl* 1150. & sic in reliquis, sic disponendos
 esse horum Spirituum subditos, ita vt pro nominis numero debeant
 determinari constat ex ultimo Tabulæ, qui ex Tagaros, & nullum
 nume-

numerus comprehendit, & ideo de illo dixit noster Trithemius hoc capite in medio. Vltimus autem (sicut cernis nullum habet substitutum, quoniam, o. sicut nosti) nihil omnino significat in numero.

3. *Camuel*) Glausa equidem sententia est, aperienda tamen Clavi Gimel priore, & quando fuerit reserata radio Spiritus isthujus Camuelis conspiciuntur introrsum excissæ istæ litteræ clarè & expressè Latino sermone procedentes: *Scribe sex (dictiones) in singulis (canonibus) et per priorem columnam (incipiendo) adscendat Spiritus (usque ad finem. post transcribere consecutino ut confundatur artificium.)* Sic intelligo. Quicumque velit huic Spiritui Camuelio, qui ad Eurum pertinet, secretum suum committere necessarium est ut faciat hac ratione. Scribat in carta epistolam quamlibet ad placitum pro ut voluerit, hanc tantummodo legem sequutus, ut in singulis canonibus senas voces scribat, quia iste est numerus, quo semper utuntur Cabalistsæ, ita ut dictiones primæ sint in aliâ columnâ, & secundæ canonum in aliâ. Tunc à priore dictione vltimi canonis adscendendo debemus quærere *πύλην* seu portam (quæ est secreti prima dictio) & hanc ex numero *Πυλῶν* (sic enim Græci dicuntur custodes aditus) de quibus in vltimo capite hujus libri, & ex hac dictione anabasin progredi usque ad finem secreti. Ponamus ergo exemplum.

Mentis meæ intentio secretissima, quam per Spiritus prædictos velim scire absentem.

Sum Romæ positus, intelligo ex consilio Secretissimo Summi Pontificis Romanum Imperium ipsum velle transferre ad Francos, cupio scribere de hac re Principibus Germaniæ, per nuntios nequico, quia his non confido; maxime cum sint in finibus Italiæ deputati a Summo Pontifice, qui scrutantur transeuntes exactissime. Scribo ergo hanc deuotam Orationem, quam mitto per Nuntium apertam, cum aliis familiaribus litteris clausis ad eisdem Principes, Conpelloque Spiritus tertiæ mansionis, & præcipio eis, ut litteras mittendas sequantur, & cum à recipiente vocati fuerint reuelare ei non obmittam secretam intentionem meam, quam litteris commendare non audebam. Veniunt, vadunt, obediunt. Sit igitur Oratio hæc.

Ad Dominum Nostrum Iesum Christum
O R A T I O.

Omnes — morimur, — quoniam — omnes — hæreditariū reatum
originalis — noxæ — contraximus nemoque — viuit — nōn
moriturus — in — breuissimo — tempore: — contraximus delictum
originale — in — Adam — et — eua: — Morimur
autem — morte — corporis — omnes — homines — propter
temeritatem Matris — ōcuz — miserabilē . Mortem — vērō
animæ — victor — mortis — Iesus — nos — liberandō
fugauit — O — Iesu — Christe — crucifixe, — respice
humilitatem nostram — quoniam — misereri — sumus, — infelices,
multisque — tribulationibus vexamur Ergo — clemētissime Deus
Cœlorū Rex, — petimus — concede — nobis — contritiōnē,
veniamquē — omnium — peccatorum propter — humilitatē tuam
eximiam — qua — redemisti — nos — de — inferni
ōerumnotis tenebris — noxiisque — passionibus. O — beatitudo
nostrā — Iesu — clemētissime O — dulcissime — amator
Innocentiæ, quid — retribuam? — tibi? — tu — sanctus
& — innocens — pro — nobis — pateris. — Quo
fugiemus — cum — veneris — ad — ratiōnis — examen?
venies — cum — potestate — reddere — mercedem — unicuique
secundum conscientiā tuam — eruntque — tibi — nuda
omnia — nec — tē — aliqui — lacerbit, — cuius
nōn — habeas — notitiā — ergo — viuentes — agite
Frātres — pœnitentiā, districtumq. Dei — omnipotētis examē
operibus — misericordiæ prænire. Tergite — fletibus — crimina,
& — pauperum — labores — subleuant, Deumquē — vobis
efficite — placabilem — inque — benignus — est — inuocātibus
eum. — ergo — dum — tempus — est, — quærite
misericordiā ejus. — semper, — semperque — gratias — agite
ei — qui — redemit — vos — Iesus — Christus
crucifixus — pro — hominum — salute — timentium — Dominum.

— — — — — F. — — — — —

Siquidem posui characterem à Cannelis, necessarium est ab
augulo *Crucifixus* ascendere, & percurrendo ministros Orpen-
elis deuenire ad ipsum qui cum ultimo sedet in dictione LI, quæ
est,

est, *Tribulationibus* in secundâ columnâ, hæc enim est *tribula*, cujus Orpeniel es Pylorus, & custos.

Cognitâ ergo Pylâ & initio secteti. Hoc lingvâ Latinâ (aut aliâ) scribe, sic. *Pontifex curat Romanum Imperium transferre ad Gallos*. Hanc brationem peto ab Euro (cujus articulatio est hæc, *Potestas*. e f g h i j k l m n o p q r s t u *Character*. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q.

v w x y z & æ œ ē ċ b e d

R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. & . Æ. OE. ē. ċ. vel 9.

Vt videre est in sphærà vocali initio positâ (& ipse in linguâ Mysticâ cantabit dicens. *Lkipebas equas Nkianji Milawmji pna-jebanna w Cabbke*. Hanc sententia à dictione *Tribulationibus* spirito, vt vides in Oratione posita.

Postquam spiritaeris necessarias litteras transferibè epistolam in alia charta scribendo. in singulis crmonibus dictiones, quæ longitudo lineæ excipiat ita vt dictiones nec remaneant constituentes columnas, nec aliquomodo perpendiculares vt conspicias.

Eadem Oratio sublatâ dictionum distributione Cabalisticâ.

OMnes morimur quoniam omnes hæreditarium reatum originalis noxæ contraximus : nemoque viuit nō moriturus in breuissimo tempore : contraximus delictum originale in Adam & eua : Morimur autem morte corporis omnes homines propter temeritatem Matris & eua miserabilem. Mortem vëro animæ victor mortis Iesus nos liberandō fugauit . O Iesu Christe crucifixæ, respice humilitatem nostram quoniam miseri sumus, infelices, multisque tribulationibus vexamur . Ergo clementissime Deus Cœlorum Rex, petimus, concede nobis contritionem , veniamque omnium peccatorum propter humilitatem tuam eximiam , qua redemisti nos : Inferni òcerumno⁺sis tenebris noxiisque passionibus . O beatitudo nostrâ Iesu clementissime, O dulcissime amator innocentie, quid retribuam tibi? tu sanctus & innocens pro nobis pateris. Quo fugiemus cum veneris ad ratiōis examen ? Venies cum potestate reddere mercedem unicuique secundum conscientiam suam eruntque tibi nuda omnia, nec te aliquid latebit, cujus nō habearis noticiam . Ergo viuentes agite Frâtes penitentiam , districtumque Dei omnipotentis examen operibus misericordiæ præ-

venite. Tergite fletibus crimina, & pauperum labores subleuant-
tes, Deumque vobis efficit placabilem, namque benignus est
inuocantibus eum. Ergo dum tempus est, quærite misericordiam
ejus. Semp̄r, semperque gratias agite ei qui redemit vos Iesus
Christus crucifixus pro hominum salute timentium Dominum.

λ ————— F.

Spiritatum sic secretum præsentia Camuelis remanet aded secu-
rum ut mortalium nullus sine hac arte possit explicare. Qui autem
recepit similem epistolam cum videlicet Gimel characteristicam
Camuelis eudiat Spiritum dicentem.

* *Camuel Busarcha menaton enatiel meran sayr abasre-
mon, naculi pesarum nadru lasmon enoti chamabet uscar
lessponty abrulmy pensayr thubarym gonayr asmon fria-
cha rymon otry bamerson bucurmy pedauellon,** aperiat mē-
tem suam, & oculos suos clauis secunda Gimel & videbit spiritua-
li metamorphosi has litteras conuerti in sublequentes. *Characte-
re (Camuelis) transcribe epistolam cum spiritibus modo Ca-
balistico (quære initium secreti ex arte) & lege (litteras
conuersus) ad Eurum (& statim quæsitā intelligentia erit
visibilis.)*

In exemplo præterito character erat λ ——— F. ex F. Orpenie-
le colligo πύλιν esse in dictione 31. quæ est *Tribulationibus*, inde
incipio colligere litteras spiritatas, & reperio hanc Mysticam pro-
positionem. *Lkjpebat cgnæp Nkiajqi Milaumqi pnajobanna w*
Cabko. conuertere æd Eurum, & statim erit visibilis is Latinus
Spiritus; *Pontifex curat Romanum Imperium transferre ad Gallos,*
quod erat secretò denuntiandum.

Similis est huic alia epistola, quam ponit etiam noster Trithem-
ius in hunc modum.

Gualterio suo S.

Lator præsentium Frater Arnoldus Bostius qui composuit admi-
randa volumina de variis rebus, ut in libro nostro tibi dudum
transmisso inter alia multa qui prænotant de Ecclesiasticis Scrip-
toribus réperies scriptum in fine ubi sit mentio viuéntium. Hunc tan-

tantum virum Religionē & artium venustate notabilem tuā sinceritati charissime fautor commendo, & plurimum rogo, quatenus recipias ipsum ea qua omnes in amicitia nobis conjunctos subcipere familiaritate consueuisti. Rescribit tibi arcana multa natura, teque conuersatione dulcissima oblectare poterit, si volueris. Meum de Magicis experimentis codicem quem habes mihi oro quantumcyus curato remittere. Volumen Synesii de virtute spirituum mittam tibi mox cum mihi experimenta mea remiseris. Curā te ipsum ut valeas. Mihiq; saepe rescribito. Dāt in Spanheim sexto Iduum Martii Anno Dominice incarnationis millesimo quingentesimo, Tuus in Christo amicus Ioannes Trithemius.

A. I. Q. ♀.

Recipit Gualterius cognoscit characterem A I Q. ♀ & ex Gimmel certo cognoscens litteras animari Spiritu Camuelio ut, qui erat coecus, & mutus; colloquatur, transcribit integrā epistolam secundum senarios Cabalicos, seruatus (vbicumque occurrant) Spirituum minutias seu conspicias.

Eadem Epistola sub forma gratiore ipsi Spiritui responso transmissa.

Lator — presentium — Frater — Arnoldus — Bostius — qui
 composuit — admiranda — volumina — de — variis — rebus,
 ut — in — libro — nostro — tibi — dudum
 transmissa — inter — alia — multa — qui — pronotant
 de — Ecclesiasticis scriptoribus — reperies — scriptum — in
 fine — ubi — fit — mentio — viuientium — Hunc
 tantum — virum — religionē — & — artium — venustate
 notabilem — tuā — sinceritati — charissime — fautor — commendo
 & — plurimum — rogo — quatenus — recipias — ipsum
 ea — qua — omnes — in — amicitia — nobis
 conjunctos subcipere — familiaritate consueuisti — Rescribit — tibi
 arcana — multa — naturae — teque — conuersatione dulcissima
 oblectare — poterit — si — volueris — Meum — de
 Magicis — experimentis codicem — quem — habes — mihi —
 oro — quantumcyus curato — remittere — volumen — Synesii
 de — virtute — Spirituum — mittam — tibi — mox
 cum — mihi — experimenta mea — remiseris — Curā
 te — ipsum — ut — valeas — Mihiq; — saepe
 rescribito — Dāt — in — Spanheim — sexto — Iduum
 Martii — anno — Dominice — incarnationis millesimo quingentesimo
 Tuus — in — Christo — amicus — Ioannes — Trithemius.

A. I. Q. ♀.

Transcriptâ sic epistola debuit Gualterius quærere aditum secreti Q primam dictionem cuius Pylori sunt Camuel & Padiel Melion vt notat character Q ♣, sicque locabuntur in legionis mediâ dictione, videlicet in vigesimâ sextâ, quæ est *Mibi* in secundâ columna, indeque incipiens colligere omnes litteras spiritatas, ex quibus coalescit hæc sententia

O Hæc semper non jeia de apertis ibina de oga. Legit verus Eurum & adhuc recusans Spiritus apparere visibilis clamabat Camuel dicens. *Sdmik giii dno, rj nime eae cord mtrousans.* cumque adhuc secretum explicare noluerit comendatum efficit quadrum (quia quadro cohibent Cabalistæ Spiritus non circulo) & dicit sic.

S D N I K G

I I I D Æ O

R S J N I M

E E A E T O

R D M L N R

E E S A V E

f

עברעלך

Abrulches.

Hic venit Abrulches Spiritus Anabasticus, qui subscripserat epistolæ characterē suus, & a fine legens sursum versus articulauit sic. *Ero Magna kalendæ Maji, ne desideratis.* Hunc cognovit Gualterius Trithemii mentem longe esse diuersam ab scripturâ exteriori, & non curare de experimentis magicis, sibi que dictum intellexit illud, quod quondam Vlyssi (Ouid. epist. Heroidum I.)

Nil mihi rescribas, attamen ipse veni.

CAPVT IV.

CVIVS PRINCEPS ASELIEL MORATUR ad Euro-Austrum, habens sub se 30. principales substitutos cum seruatoribus eorum.

Quartam mansionem ab Oriente in Euro-austro tenet magnus Princeps 1. Asieliel cum Spiritibus suis, quorum decem præsumt operationibus in hac arte diurnis,

& 20.

& 26. nocturnis. Habent autem hi 30. tanquam principales sub se, & totidem alios quos mittunt per ordinem ad officia sua, cum fuerint per operantem debito modo vocati. Rursus sub istis iterum sunt alij, quorum magnus est numerus. Tu autem cum volueris per Principem huius mansionis in Steganographia operari, non opus est omnes subiectos ei spiritus aduocare, sed sufficit tibi vnus aut duo, siue operatio sit nocturna siue diurna. Dicam ergo tibi paucorum nomina, cum numero subseruientium eis. Ex quibus semper 2. vnum aut duos quos volueris, nec pluribus indiges, nisi operatio pro diuersis. Hæc est tabula.

Tabula Ministrorum Euro-austriaci Asielielis, cum subditorum numero, atque legionis caractere.

<i>Mariel.</i> F. 1051.	Ma- tu- tini.	Di- ur- ni	<i>Asphuriel.</i> O. 56.	Ves- pertini.	Noe- tur- ni
<i>Charas</i> G. 100.			<i>Coriel.</i> P. 151.		
<i>Parniel.</i> H. 51.			<i>Chamos.</i> Q. 1100.		
<i>Aratyel.</i> I. 50.			<i>Odiel.</i> R. 551.		
<i>Cubiel.</i> K. 156.	Me- ridi- ani.	Py- lô- ri.	<i>Melas.</i> S. 1050.	Meri- noc- tii.	Py- lô- ri.
<i>Anuel.</i> L. 55.			<i>Saliel.</i> T. 101.		
<i>Ajabel.</i> M. 50.			<i>Odthuel.</i> V. 550.		
<i>Arcan.</i> N. 0.			<i>Basar.</i> X. 00.		

Habes iam ecce sedecim Principes ex maioribus, qui sunt sub Asiel magno, quorum octo præsumt diei, & octo præsumt nocti, & quilibet ex eis habet subiectos famulos, quos mittunt ad officia sua, quotiens necessarium fuerit. Principes omnes boni sunt & ad obediendum beneuoli atque promptissimi: sed famuli eorum non omnes, quo-

niam

niam superbi & implacabiles aliquando sunt, maxime ad eos quos considerant in arte minus esse perfectos. Isti vero sedecim Principes cum subditis suis ad omnia nuncianda tibi sufficiunt, nec opus est, te plures vel nosse vel aduocare. Cum autem volueris operari in Steganographia per Asielem, pro præmissis in arte consuetis oblerua locum mansionis eius, qui est in Euro-austro, & voca vnum ex spiritibus supradictis pro tempore suo, quemcumque volueris. Hæc est coniuratio. 4. *Asiel aproyssy, melym, thulnear casmoyn, maueas burson, charny demorohaon, theoma asmeryn diuiel, casspouu dearly basamys, arnoti chaulorson.* Completis ex more coniurationibus subiunge cætera quæ sunt ex more in arte faciendâ, & consequetur effectus operationis tuæ certissimus. Ponamus exemplum.

Fingamus mentis tuæ arcanum. Habes amicam in cuius amore detineris, nec minus ipsa: sed accedere aut alloqui non potes eam propter custodiam suorum. Inuenisti tandè consilium quo ipsa potiri valeas, sed eam est auisare etiam prius necesse: per te non potes, litteris non audes ne in manus aliorum deueniant: nuntijs aut vetulis rem nō decernis committendam, ne te postea reddant notum. Rem ergo arte per tempus occulta, quam fieri palam non posse confidis. Vocas ministros artis inuisibiles, scribis litteras in nullo suspectas, ipsasque mittis ad amicam etiam per ipsos custodes, laudant scriptum, præbent amicæ legendum: illa signum recognoscens nuncium aduocat occultū, audit consilium, remandat consensum: accedis, intras potiris.

Mors Iesu Christi gentē es vini gl'ificabit cuius vita innocentē afflictā liberauit nos ab omni calamitatē. Ergo te:

honoremus humilitatem eius in nobis resistendo tentationibus vitiorum instandoque in felicitate bonorum operum. Christus Iesus fauet animabus nostris. Graciam dicamus æternos nostrò Redemptori piissimò, quoniam reduxit ad tuas exubias cuius nomen cum fervore laudamus omni tempore: præoccupantes faciem sanctissimam ejus nostris orationibus. Vivimus virtuosè in amore rectitudinis objicientes tumultum mundanum negotiorum justitiæ normam sequamur: vitiis noxiis resistamus devotissimè, lachrymisque negligentias abluamus in maxima sollicitudinè memores futurijudicii cujus inestimabilis horror inferni poenis nequam inferior.

— I —

Cum has similesue acceperit litteras is cui mittuntur in arte peritus, faciat quod novit secundum eius instituta faciendum, verratque se ad aspectum Eurò-Austri. Cujus hoc signum & legat contestationem Spirituum, quæ est talis:
** Asiel murna casmodym bularcha vadusyn aty belron di-
 uiel arsephontis panormys orleuo cadon Venoti basframyn.*
 His contestatis continuet operationem artis, & audiet secretum mittentis.

Capitis Quarti Commentarii.

1. *Asiel*) Simillimus Spiritui Camueli est Asiel, yterque enim est anabasis, & solum differunt in loco, quod ille Spiritus sinister est & ille dexter, ille à pede sinistro erigitur, hic nobiliore cursu dirigitur à dextero, ut postea clarius manifestabitur.

2. *Phum aut duos*) Plures simul posse sumi Pyloros, hoc est aditus, inique secreti indices docet hic author, quia sicut G. denotat Pylorum esse Spiritum Charan Pylamque esse centesimam designationem, si illi Padiel Melionius adiungatur Pyla erit in medio le-

M

gionis

gionis hoc est in dictione quinquagesima. Si vero illius Pyloræ Aseholius sit comes puta, Parniel, ut conspicitur in hoc characterē GH. Pyla erit in dictione 351: si jungantur tres Pylori ut K L M. notant Pylam esse in dictione 211. si addat etiam oriam Y, sic KLMY constituet Pylam in dictione 36. hoc est huius numeri 211. media, & sic in reliquis.

3. *Tabula*) Sicut ex nomenclaturis Pyloræ in capite precedenti colligit Trithemius numerum *moderis*, sic similiter in hoc capite, & omnibus qui subsequuntur, ideoque vicinis nihil de tabulis nisi fuerit maxime singulare differens.

4. *Asehol*) Hoc est regula operationis linguæ mystica decantata, aperiat ex 7 prima, & orietur visibilis ita sententia. (Omnia fac) ut antea, sed solum a calce dextero (exordium sumas & sic superuectus ab Asehele super sum) euolabis.

5. *Faciat quod nouit*) Hoc est transcribere forma Cabalisticā Spiritibus hexaleuca sic.

Eadem epistola methodo scripta Cabalæ, ut Spiritus ligatus in ea commodius adloquatur.

Mors	—	Iesu	—	Christi	—	gentēs	—	uiui	—	glorificabit
cujus	—	vita	—	innocenter	—	afflicta	—	liberauit	—	nos
ab	—	omni	—	calamitatē	—	Ergo	—	honoremus	—	humilitatē
ejus	—	in	—	nobis	—	resistendo	—	tentationibus	—	visiorum
instandoque	—	in	—	felicitate	—	bōnorum	—	operum	—	Christus
Iesus	—	fauet	—	animabus	—	nostris	—	Gracias	—	dicamus
æternas	—	nostrō	—	Redemptori	—	piissimō	—	quoniam	—	reduxit
ad	—	turas	—	exubias	—	cujus	—	nomen	—	cum
fervore	—	laudemus	—	omni	—	tempore	—	præoccupatēs	—	faciem
sanctissimam	—	ejus	—	nostris	—	orationibus	—	virtutibus	—	virtuose
in	—	amōre	—	rectitudinis	—	abjicientes	—	tumultum	—	mundaliū
negotiorum	—	justitiæ	—	normam	—	sequamur	—	vitis	—	noxiiis
resistamus	—	deuotissimē	—	lachrymisq;	—	negligentias	—	abluamus	—	in
maxima	—	sollicitudinē	—	memores	—	futuri	—	judicii	—	cujus
inestimabilis	—	horrōr	—	infernī	—	pœnis	—	nequaquam	—	inferior.

Ex caractere I litteras recipiens statim cognouit Pylam in dictione quinquagesima existere numerando superfluum à calce Inferior dextero, qua facta subputatione est. *Resuradine* in columna quarta sinistrorum, Hinc exordium sumens reperit isthanc sententiam. *Hę asfœęę ææacæofog, & fœsm d&ę b&ęci asf&ępm bil & o*

Audie Spiritum Afelielem musitantem & statim articulationes percipit esse has.

Potestas. g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z
Character. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
 & æ œ ē ç ☼ a b c d e f
 U V W X Y Z & Æ OE ē ç ☼ vel 9.

Sicque sententiam repertam committat Afeli vt legat, & ipse vtpote doctissimus in lingua mystica efferet sic. *Ne clande cubiculum, alias jam habeo clauis: Horà I.*

Hinc obiter notatum esse velim characteres duplices æ œ & similes qui in pungendo disjunguntur, in extrahendo colligendos esse, sed sufficiat adnotasse, etenim in hoc etiam mysterio Steganographico aliqua pars splendoris arcani reperitur.

Hi sanę modi Anabastici melius in carmine quam in prosa possunt exerceri, quia metricus Camuel ascendit per primas dictiones carminis, post per secundas, deinde per tertias, & è contrario ascendit p̄imariò per vltimas, secundario per penultimas, tertio per antepenultimas &c. vt videre est in his exemplis subsecutis.

Ouidius Naso Paullo suo S.

Trist. l. 3.
 Eleg. 4.

*Numeros
 praposui vt
 modũ cur-
 sus anaba-
 stici à Pyle
 indigitarẽ,
 sed qui mit-
 tit, debet si-
 ne numero
 carmina
 caris com-
 mendare,
 vt secretũ
 maneat je-
 curissimũ.*

53 O mihi cdrẽ quidem semp' er sed tempore duro
 52 Cognitive, rēs postquam procubere mea.
 51 Vsbis edocto si quidquam crẽdis amico,
 50 Viue tibi, & longẽ nomina magna fuge.
 49 Viue tibi quantumque potes, pralustria vita,
 48 Sœnum pralustri fulmen ab arce venit.
 47 Nam quãquam soli possunt prodesse potentes,
 46 Non profic p̄tius si quis obesse potes.
 45 Effugit hybernās demissa antenna procellas,

M 2

La.

- 44 Lataque plus paruis vela timoris habet.
 43 Adspicis ut summa cortex leuis innatet unda,
 42 Cum graue nexa simul retia mergat onus.
 41 Hæc ego si monitôr, mônitus prius ipse fuissim,
 40 In qua debebam forsitan urbe forem.
 39 Dum tecum vixi, dum me leuis aura ferebat,
 38 Hæc mea pèr placidas cymba cucurrit aquas.
 37 Qui cadit in plâno (vix hoc tamen euenit ipsum)
 36 Sic cadat ut tacta surgere possit humo
 35 At miser Elpenor tecto delapsus ab alto,
 34 Obscuri Régis flebilis Umbra suo.
 33 Quid fuit ut tutas agitare Dædalus alas,
 32 Icarus immensas nomine signet aquas.
 31 Nempe quod hic alte, demissus ille volabat;
 30 Nam pennas ambo non habuerê suas.
 29 Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit, & intra
 28 Fortunam debet quisque manere suam.
 27 Non foret Eumedes orbis, si filius ejus
 26 Stultus Achillæos non adamasset equos.
 25 Néc natum in flamma vidisset, in arbore natus,
 24 Cepisset genitor si Phætona Merôps.
 23 Tu quoque formida nimium sublimia semper
 22 Propositiue precor contrahere vela tui.
 21 Nam pede inoffenso spatium decurrere vitæ
 20 Dignus es, & fato cándidiore frui.
 19 Quæ pro te ut voueam miti pietate mereris,
 18 Hæsuræque mihi tempus in omne fide.
 17 Vidî ego te tali vultu meâ fata gementem,
 16 Qualem credibile est orê fuisse meo.

- 15 Nostra tuas vidi lachrymas super ora cadentes,
 14 Tempore quas uno fidaque verba bibi.
 13 Nunc quoque semotum studio defendis amicum,
 12 Et mala vix vlla parte leuanda leuas.
 11 Vinē sine inuidia, mollesque inglorius annos
 10 Exige, 88 amicitias & tibi iunge pares.
 9 Nasonisque 87 tui, quod adhuc non exulat unum
 8 Nomen 86 ama, Scythicus cetera Pontus habet.
 7 Proxima 85 syderibus tellus Erimantidos orsa
 6 Me 84 tenet, adstricto terra perusta gelu.
 5 Bosphorus, 83 & Tanais superant, Scithycaque paludes
 4 Vix 82 satis noti nomina pauci loci.
 3 Vtterius 81 nihil est, nisi non habitabile frigus,
 2 Heu 80 quam vicina est ultima terra mihi.
 1 At 79 longe patria est, longē carissima conjux
 78 Quidquid & hac nobis post duo dulce fuit.
 77 Sic tamen hac absunt, ut que contingere non est
 76 Corpore, sint animo cuncta videnda meo.
 75 Ante oculos errat domus, urbs, & forma locorum,
 74 Subceduntque suis singula facta locis.
 73 Coniugis ante oculos sicut præsētis imago est
 72 Illa meos casus ingrauat, illa leuat.
 70 Ingrauat hoc, quod abest: leuat hoc, quod præstat amorē.
 70 Inpositumque sibi firma tuetur onus.
 69 Vos quoque pectoribus nostris heretis amici,
 68 D. cere quos cupio nomine quemque suo.
 67 Sed timor officium cautus compescit, & ipsos
 66 In nostro ponti carmine nolle puto.
 65 Ante volebatis, gratique erat instar amoris

- 62 *Versibus in nostris nomina vestra legi.*
 63 *Quod quoniam est anceps, in tra mea pectora quemque*
 62 *Adloquar, & nulli causa timoris ero.*
 61 *Nec meus indicto latitantes versus amicos*
 60 *Protrahet, obculse, siquis amavit, amet.*
 59 *Scite tamen quamvis longa regione remotus*
 58 *Absum, vos animo semper adesse meo.*
 57 *Et qua quisque potest, oro mala nostra leuate,*
 56 *Fidam propecto neue negate manum.*
 55 *Prospere sic vobis maneat Fortuna, nec unquam*
 54 *Contracti simili forte rogetis idem.*

3. — F. 7

Numeris illis prapostitis cognoscitur ordo procedendi per priores dictiones, & postea 79. 80. 81. &c. per secundas, sic similiter postea per tertias, quartas, quintas, & residua usque ad finem quousque numeros continuare non judicavi necessarium, quia ex prioribus colligitur quomodo ipsissimi debeant procedere.

Subponamus exercitationis gratia Ovidium, & Paulum (utpote viros industrios & ingeniosissimos) ex Cabala fontibus bibisse, inque hac Steganographica arte fuisse excultos, sapientesque, Paulus lecta epistola Nasonis & cognitis subscriptionibus statim cognovit litteras istas ab Spiritu Arabico Camuele (de quo in antecedente capite) animatus esse, ab Ebra dirigì, & habere Pyldros Orpeniclem & Radielem Melionem F. 7: quod est in re, legendas fore ab ultimo carmine primo per primas dictiones, deinde per secundas, postea per tertias, hinc per quartas, post per quintas, tandem per reliquas sicut sint plures in vno eodemque carmine, quia quidquid est post quintam dictionem reputatur pro sexta. Cognovit praterea Pylam & primam dictionem secreti constitui in dictione vigesima sexta quae est prima tertiodocimi Hexametri numerando a fine quae est (A) inde legens Paulus secundum artis regulas invenit hanc periodum.

*Dic illi quam ardet meum mens, quod corpore distans
 Non animo disto, corde nec astro praeval.*

Ipsa mihi vita est, idcirco vivere caro

Ne vita hinc pereat me perenniter, mea.

Quæcum visibilis est non indiget Carmeli colore ut coloratur. Legit Paulus, cognovit Ovidius etiam periclitantis firmitatem, nuntiavit Augustiadi, sicque amici desiderio yltimarum satisfecit.

Si volueris Metrographos sacrorum tuum alter, Spiritui Anabastico, videlicet Asolieli commendare, scripta Epistola sincere informet Spiritus primò yltimas dictiones carminum, secundò penultimas, tertio antepenultimas, quartò ant-antepenultimas, quintò ant-ant-antepenultimas, sexto quidquid residuum fuerit in singulis carminibus, ut videre est in subsecutis.

Ausonius Gallus Paulino sub S.

Epist. xij.

Proxima, quæ nostra fuerant 15 querimonia charæ,

Credideram quod te Pauline 14 inflectere posset,

Eliceretque tuam blanda 13 oburgatio vocem:

Sed tu juratis velut alta 12 silentia sacris

Devotus teneas, perstas in 11 lege tacendi.

Non licet! anne pudet si quis tibi 10 jure paterno

Vivat amicus adhuc, maneatque 9 obnoxius, heros?

Ignavos ageret talis timor, ac 8 tibi nullus

Sit metus, & morem missæ 7 adceptæque salutis

Andacter redime, vel si tibi 6 proditor instat,

Aut quasitoris grauior 5 censura timeatur,

Obcurrere ingenio, quo sæpe 4 obculta reguntur.

Threicii quondam quam sœuâ 3 licentia Regis

Fecerat elinguem, per licea 2 texta querelas

Edidit & tacitis mandauit i crimina telus:

Et pudibunda suos malo commisit amores.

Virgo, nec erubuit tacituro conscia pomo.

Numeros
hos dictio-
nibus suis
mihi neces-
sariis præ-
posuisse ab
eo qui epi-
stolam mis-
sit, obmit-
tendos præ-
ter ratio-
nem nota-
tam ad li-
men episto-
la præced-
ti in mar-
gine.

De-

Depressus scrobibus vitium regale minister
 Credidit, idque diu texit fidiſſima tellus,
 Inspirata dehinc vento cantavit arundo.
 Lacte incide notas, arescens charta tenebit,
 Semper in aspiciis prodentur scripta fauillis.
 Vel Lacedaemoniam scytalem imitare libelli
 Segmina Pergamei rereti circumdata ligno
 Perpetuo inscribens versu, qui deinde solutus
 Non respondentes spatio dedit ordine formas,
 Donec consimilis ligni repleretur in orbem.
 Immembras possum celandi ostendere formas,
 Et clandestinas veterum referare loquelas.
 Si prodi Pauline times nostraeque vereris
 Crimen amicitiae, Tanaquil 20 tua nesciat istud.
 Tu contemne alios, 12 nec dedignare parentem
 Adfari verbis. Ego sum tuus 18 altor, & ille
 Praeceptor primus, 17 veterum largitor honorum,
 Primus in Aonidum, qui 16 te collegia duxit.

Venit epistola ad Paulinum (quem nomine & dignitate Steganographiae decoramus) & viso Baler Afolem Tabellarium esse cognovit, & ex O. Pylorum esse Asphuriclem, quærit in tabula, cognoscit ipsius sedem esse LVI, numerat à fine duxit sursum versus 56 finales dictiones, reperitque 33, prosequitur per penultimas, & reperit in cæcitate,

Edidit & facinus mandavit crimina telis
 illud crimina esse Pylen, & introitum primum secreti ab illo incipit supersum per penultimas, post per antepenultimas, post per ant-antepenultimas &c. usque ad finem, & reperit secreto Cabalisticè Steganographico hanc sententiam. *Vita M. Marcellum, quia conſuravit in eadem tuam.* Legit, vitat, & liberatur.

CVIVS PRINCEPS SVPREMVS BAR-
miel nomine, moratur in Austro, habens sub se 10. Principes
qui præsunt diei, & 20. qui præsunt nocti cum seruitori-
bns eorum.

Quintę mansionis in Austro ad Meridiem Princeps ma-
 gnus vocatur 1. Barmiel, habens sub suo dominio
 principales duces 10. qui præsunt diei cum subseruitoribus
 eorum, & 20 numero, qui præsunt operationibus noctur-
 nis cum famulis eorum. Qui ideo plures sunt numero, quā
 diurni; quia frequentius operatio huius mansionis fit in no-
 cte quam in die. Eorum enim officium est nuntiare se-
 cretas traditiones castrorum & ciuitatum, maxime tempo-
 ribus nocturnis. Tu autem cum volueris in hac arte opera-
 ri per Barmielem; voca vnum ex Principibus eius, quem-
 cunque volueris: statim veniet ad te cum 20. seruitoribus,
 quia nunquam solus aut cum paucioribus incedere cōsue-
 uit aliquos principum huius mansionis. Secretum vero tu-
 um non famulis quia superbi & malitiosi sunt, sed Principi
 committe, quia bonus, placidus, fidelis & multum beneuo-
 lus est. Sed iam nominabo tibi ex ipsis Principibus diurnis
 octo, & ex nocturnis similiter octo, qui sunt meliores &
 promptiores ad obediendum, nec pluribus indigemus.

P Y L O R O R V M T A B V L A.

D I V R N I

N O C T V R N I

Matutini

Meridiani

Vespertini

Merinoctii

Sochas. F. 100. Aſterar. K. 100. Barbis. O. 1. Barkaſz. S. 0.
Tigara. G. 1. Barbil. L. 51. Marquus. P. 1010 Baabas. T. 0.
Chaniſi. H. 101. Carpiel. M. 151. Caniel. Q. 156. Gabar. V. 00.
Keriel. I. 51. Manſi. N. 1001. Acreba. R. 100. Aſtob. X. 00.

N

Ha-

Habes 16. spiritus, quorum duodecim quilibet habet 20. ministros, cum quibus solent apparere vocanti. Reliqui quatuor, quibus 0. quod nihil significat suppositum est, nullum habent subseruientem, sed semper soli veniunt, & sunt in ministerio suo fidelissimi & impigri ad omnia quęcumque mandaueris eis. Volens itaque operari per aliquem eorum, præmissis his quę sunt in arte præmittenda, dicas coniurationem istam ad Austrum. 2. ** Barmiel buras melo chardotiel malapos veno masphian albryon, chasmia peluo morophon apluer charmya noty Mesron alraco caspiel hoalno chor ben ouear ascrea cr alnoty carephon eldsor bumely nefitan army tu faron.** Postquam imperationem compleueris, Spiritui apparenti quem vocasti commenda secretum, litteras autem mitte per quemcumque volueris, & qualescumque volueris. Sed vtamur exemplo.

PONAMVS SECRETVM REGIS QVOD NON
sit confidendum alicui quouis modo.

Rex quispiam aut Princeps obtinere ciuitatem aut munitionem armis non valet quam cupit, rem arte pertemptat, corrumpit mercede custodes, consilium nulli confidunt, nec litteris quidē, ne deprehensus ille non consequatur intentum, isti mercedem cum vita amittant. Ad mansionem Barmielis se Princeps conuertit, vocat spiritum, committit occultum: venit ille, perfert, nuntio capitur nocte, non scitur quo modo. Pro his si placet fingamus litteras in nullo penitus metuētes lectorē.

EPISTOLA.

Iusto viuendo felicitatem consequēmur: soli namque exaltandi humiles, soliti temerarij cōdemnandi. Si felicitatem requiris, aeternam iustitiam tene & al-

altissimam gloriam consequeris Zelator feruentissimus veritatis esto, & non a mauers mendacium, corrumpens honestatem, animiq; temperantiam dissoluens: fuge vanitatem mundi, quoniam breuissima est. Amator esto iustitiae & neminem supplantas iniuste. Cole virtutes, vitia fuge, iustitiae libertatem tuere, omnem insolentiam caue, semper humilis esto. Saluator animarum nostrarum dilige: qui dicitur eum, nequaquam morietur infeliciter. Contemne gloriam repete transitoriam, ama gloriam sanctorum aeternaliter non corrumpendam, fuge sollicitudinem insidias hostis nostri antiqui, quem vincere nunquam intermittenda deuotionis humilitas. Et si vigilas ut carnis ardore non vincaris, viriliter iustitiae semitas defende, rectitudinisque Zelum intrepida perseverantia tenendum memineris. Gloriam inanem semper fuge tanquam venenum. Paradisi Dei amoenitatem contemplare semper manentem. Gaudia seculi cito transeunt, hodie laetus, cras omnibus spoliatus emoritur. Fuge Zelum vitiosum amaritudinis, fuge superbiam tumorem, quoniam vtriusque reatum perpenis malis obnoxium non ignoras. Omnis superbus odibilis Deo: moriens sine intermissione cruciandus nunquam consolabitur. Quid denique expectabunt superbi nisi lamentum? Ergo va vobis elati, eterno supplicio digni tenebrisque & horroribus reservati semperternis. O vanitas vanitatum mundi, exterminatrix luminis animarum, deceptor exulsi, inferni referatrix perniciosissima. Valeat.

¶ — F *

Recipies litteras, cognito signo Barmielis se mox vertat ad Austrum vel quam primum potuerit. Non enim periculum, quoad obedientiam spiritus, ex mora nasci poterit: etiam si multa fuerit interposita. Nam quando vocant, semper venire consuevit, siue cito siue tarde, etiam post dies multos vocent. Haec est eius coniuratio, si praeiussis quae ars expostulat agenda.

3. *Barmiel any casleon archei bylesan eris, Casray molar pessaro duys analé goerno mesrue gredl cufere drelnoz, parle cufureti basriel asty maraphe neaslo carnos erneo, damerosenotis anycarpodyn.* Hanc coniurationem cum dixerit, siue oportet versus 4. Austrum audiet & intelliget mentem tuam, quam non litteris sed spiritui commisisti: si ad aliam plagam se verterit nunquam intelliget.

N 2

Capi-

Capitis quinti declaratio.

1. *Camuel*) Spiritus hujus operationis Australis vocatur Barmiel Habraice vel *ברמיאל* *Pestis praesentis Dei*, vel *באר בראל* *Expositio et declaratio ex Deo*. eo quod sit opertio excellentissima, habet Ministros Pyloros qui sunt in tabula.

2. *Barmiel* (*Hac est operatio katabasika*) descendens per primas (dictiones canonum, qui) non est opus habeant sex (dictiones, sed quomodocumque sint scripti ut non sit necessarium transcribere)

Ex dictis subficienter colligitur Trithemii intentum, adeo scrupulosus fuit in diuisione dictionum in praecedenti operatione, ut molestus à seipso judicetur cum fuerit necessarium epistolam solutam scribi ter, bis à mittente, & tertio à recipiente ut senz illarum dictiones in propriis locis corresponderent, modo facilitatem adpetens jubet quod epistola scribatur quomodocumque, & postea Spiritus descendat à principio per primas dictiones, postea per secundas, tertio per tertijs, post per quartas, penultimò per quintas, tandem per omnia ea quae remanent, omnes enim dictiones quae fuerint post quintam adjudicantur loco sextae, in exemplo conspicitur.

3. *Barmiel*.) Quare Pylorum (istud indicabit nominis numero Pylam, ab hac exordium sume & intelligi.)

Rex ille (ut vult Trithemius) mittit illas litteras ad fortalitium, custodes omnes legunt, & omnes laudant, & solum Steganographici intelligunt. Isti visa littera statim sciant secretum scriptum esse Abecedario Mesidiano, hoc scilicet.

Portas. r j k l m n o p q r s t u v w x y
Character. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q.
 z & æ œ ē ē ā b c d e f g h
 R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. & . Æ. œ. ē. ꝛ. vel 9.

Ex Characterē F & noscitur Pylorus Sochas, comitatus Padic-
 tam meliorem ideoque in medio suae legionis, cumque hæc habeat
 subministros 100. erit ipse Pylorus Sochas in loco quinquagesimo,
 & inibi constituenda est Pyla, seu dictio prima secreti, quæ est di-
 ctio tertia sexti canonis, videlicet *subplanies*, Ab hac igitur Stega-
 nographosophi incipiunt & legunt hanc in lingua mystica orati-
 onem.

onem. (Cydaſaak leyſlaak ſg & lm. ſgjr lajlay) kalak & mklgaak bg-
jlt ſgnt, ml jhæjayak.

4. *Auſtrum*) Legunt verſus Auſtrum & reperiunt Spiritum La-
tinum efferentem. *Kalendis Martijs, noctem horâ tertîâ ſiſis cuſtodes*
portæ nona, ut aperiatis. Faciunt, venit, intrat, potitur ciuitate, pe-
cumiam ſoluit, traditoresque poſtea digniſſimo iudicio ſubpēdit.

5. *Si ad aſiam*) Aduertit hic Trithemius id quod ſemper notan-
dum eſt Lectorem debere ſequi influxum Spiritus miſſi, & ad ipſius
plagam debere legere ſecreſum, quia ad aliam ſi ſe conuertat intel-
ligere inpoſſibile eſt, Ponamus exemplum: quia ſi hoc ſecreſum le-
gere voluiſſent cuſtodes non ad Auſtrum ſed ad Orientem, legiſſent
Dzeagabl ſzkwn gbkwn abks makmbz lbmbi antmbægl ibkmugbo-
n, nm xiekbzmbi. Et non intellexiſſent; hanc enim ſententiam non
ſubſcitiunt Spiritus Steganographici explicare.

CAPVT VI.

CVIVS SVPREMVS PRINCEPS GEDI-
el in Auſtro-africo manſionem agens, ſub ſe habet 20. in die,
& 30 in nocte cum ſeruitoribus eorum.

SExtæ manſioni quæ eſt in Auſtro-africo præſidet Prin-
ceps magnus i. Gedi el qui habet ſub dominio ſuo alios
duces Principales 20 in die, & 30. in nocte cum multis ſer-
uatoribus eorum. Horum officium eſt nuntiare omnia quæ
pertinent ad auſandam amicum de quocunque imminēte
futuro periculo, & maxime ad Principes pro deſenſione
patriæ, caſtrorum & ciuitatum; & ad omnia nuntiāda quæ
proſunt amicis, & his quibus fauemus ad ſalutem; nec non
& contra inimicos & aduerſarios quoscuq;. Ad hæc om-
nia non eſt neceſſarium aduocare 20 principes, ſed duo ſuf-
ficiunt cum ſeruatoribus ſuis, quos vt noſcas ex nomine,
conſequenter aliquos ex eis numerabo, videlicet octo pro

N 3 die,

die, & octo pro nocte.

PYLORORVM INDEX.

<i>Matutini</i>	<i>Meridiani</i>	<i>Vesperini</i>	<i>Merinoctis</i>
Coliel. F. 201.	Sariel. K. 51.	Reciel. O. 151.	Aroan. T. 9.
Naras. G. 0.	Rantiel. L. 51.	Sadiel. P. 551.	Circas. V. 201.
Sabas. H. 00.	Mashel. M. 50.	Agra. Q. 0.	Aglas. X. 50.
Astaba. L. 0.	Bariek. N. 51.	Anael. R. 50.	Vriel. Y. 56.

Primo antequam procedamus ad operandum, noueris quod semper ad minimum duo Spiritus vocandi sunt, cum famulis suis, sine quibus nusquam procedunt, licet non semper omnes appareant visibiles. Sed de hoc non est curandum; modo tu consequaris per eorum ministerium inuisibile quod intendis. Cum ergo per eorum ministerium volueris aliquid in Steganograogia operari; conuertere te ad Austro-africum; quoniam omnes ibi cum Principe suo Gediel omni tempore morantur: & fac quæ nosti secundum ordinem esse facienda. Hæc est coniuratio:

2.^a *Gediel asiel modebar mapiel casmoyn rochamurenu pro-
ps nasaron atido casmear uzarsy maludym velachain demo-
sar otiel masdurym sodiucl mesray seor amarlun, lanear pe-
alo netus fabelron.* His completis erunt duo principes no-
minanti vocati præsentés, boni beneuoli & securi: quos
non debes timere: sed committe eis confidenter, quicquid
volueris: & mandatum tuum fideliter implebunt.

HABEAS IN MENTE TVA TALE SECRETVM
Quod litteris commendare non audes.

*Sum Principi meo pro multis in me beneficijs obnoxius: ad-
uersariorum eius secreto percepi consilium per insidias & tra-
ditionem capiendi hac nocte castellum, Principem ausare me-*

um

um cupio: litteris nequeo, cum scrutinium transeuntium per hostes fiat in via: per nuncios nequeo, quia nulli penitus in meum periculum scio credendum. Vocabo spiritum, committo secretum, mitto litteras tantum pro forma quascunque voluerō, ut noteris Princeps quis sit vocandus: & ex spirituum numero (quia sine litteris alioquin nesciret missum à me Spiritum) vadit iste, nunciat: Princeps praecipat castrum.

*SIT FORMA LITTERARVM ISTA VEL
alia; quam cum legeris, ire prohibeat.*

Summa humani generis nobilitas summaque virtus est Deum pure amare ipsius gloriam querere, & cum rectitudine mentis adorare. Humilitas enim puri cordis regnabit in Calis patientia sublimabit, sola mens hominis nudi Deum timentis diligentisq; ad nobilitatem veram instituētūr. Deum ama, mundum sperne, saeculum iniquitatum fuge, ama religioem, fratrum charitatem, pacis, vinculum, recteque conuersantium vnitatem. Christus in Euangelio monet: Non oportere nos sollicitari circa humanas curas superfluas. Habentes (inquit Sanctus Apostolus) necessaria tantum, simus contenti. Habeamus itaque Dei amorem & Zelum iustitiae: quoniam vere solidae diuitiae sunt, puritas animi, simplicitas cordis, negligentia honoris terreni, venustatis emundatio, morumque sanctorum institutio. Simus intenti operibus bonis, ne vitianos obruant, viuamus innocentes in omni rectitudine, tanquam crastino morituri. Deum amemus purissimo corde, seruantes solcite mandata eius cum humilitate; pro peccatis lugeamus, omni tempore piissimum Salvatorem deprecantes, quatenus vobis vicia remittat, sui amorem cordisque humilitatem infundat. Dezeramus istius mundi concupiscentias & vanos falsosque honores, obitum nostrum sedulo cogitantes. Viuere virtuose, proximum diligere, iniuriam nulli facere, Deum timere, elemosynas dare, famelicos reficere, bonos defendere, prauorum vitia redarguere, orationibus insistere, gloriam mundi contemnere, lectionibusque incumbere, thesauri Christianorum sunt. Vana enim gloria mundi repente ruitura est, falsae etiam diuitiae, quas breui exspirantes relinquemus inuiti, sola iustitia est nostra felicitas. In nostra humilitate sit gloriatio & diuitiarum possessio nobiscum omni tempore mansura, memoria mortis, timor iudicij, nostrorum recordatio peccatorum,

— X —

Cum

Cum has vel quasilibet alias litteras nullum continentes secretum Princeps acceperit meus; viso signo Gedielis nouit quò sit vertendum, & quis vocandus Spiritus, dicat.

CONIVRATIO.

3.* *Gediel aprois camor eti moschoyn diuial palorsan, sermel, asparlon Crisphe Lamedon ediu cabosyn arsy tbamero synust.* * His dictis, vt oportet, subiunctisque nonnullis quæ sunt in arte necessaria, spiritu reuelante, non litterâ, mentis meæ secretum, sciet arcanum, & præoccupabit inimi cum.

Capitis Sexti declaratio.

1. *Gediel*) Princeps Austro-aphricus nominatur לם—לך coniuuens exercitus Dei cuius operatio est simillima Barmelianæ vt videre est in regulâ juratâ.

2. *Gediel*) Quæro explicationem ex clauui Vau. & aperiens secundam artem lego. *Per vltimas (dictiones canonum) descendes (V po- stea per penultimas Vc. minutias Spirituum adpinge suis in locis.)*

Regula est adsimilis præpositis, iubemur notare Spiritus, seu adcentus in vltimis canonum dictionibus, secundò in penultimis, tertio in antepenultimis, quarto in ant-antepenultimis, quinto in ant-ant-antepenultimis descendendo, vt videre est in exemplo Trithemii, & aliis aliàs à nobis adiungendis vberioris explicationis gratiâ.

3. *Gediel*) Quid facere debeat recipiens subnectit istâ juratâ regulâ, ex Clauui Vau secundâ, aperienda, quæ explicata, & ad Linguam translata Latinorum erit.

(Collige deorsum à Pylâ) spiritus (particulas, & illas) adduc ad Austro-aphricum.

Adducere ad Austro-aphricum est legerere Alphabeto Austro-aphrico, quod est hoc.

Potestas. k l m n o p q r s t u v w x y z & æ œ
Character. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
ç ☿ a b c d e f g h i j
U V W X Y Z & Æ OE ç ☿ vel 9.

Legit

Legit Princeps meus epistolam & visa subscriptione Steganographica statim cognoscit aliquod in littera secretum esse, ex charactere Vau cognoscit Gedielem, & signo X ✕ Aglam quinquagurionem in medio suæ Legionis residere, inibi que officium exercere Pylorismi, hoc est initiandi secretum : quærit ergo ab angulo *aware* descendendo vigesimam quintam dictionem, & eam esse epistolæ ultimam deprehendens eam adscipit, & percurrit penultimas, & post antepenultimas &c. ad finem, & reperit hanc sententiam in lingua Mystica compositam.

Zęykęce Fęjki fbecięcię wzgęęę ed xęęęęęę. Vt ergo latinizet recurrit ad Spiritum Austro-aphricum-ipsius articulationes consulit & tandem adsequitur esse.

Dicurio Petrus promisit aditum in Bredam.

CAPVT VII.

CVIVS PRINCEPS SVPREMVS EST
Asriel, cuius mansio est in Aphricum, habens sub suo dominio duces 20. qui præsunt diei, & 200. qui præsunt nocti.

Septrimæ mansionis Princeps primus & supremus vocatur Asriel, & habitat in plaga orbis quam appellamus ad Africum, habens sub se 20. Principes qui præsunt diei, & 200. qui præsunt nocti: qui omnes sub se multos habent famulos. Si duo duces vocentur ab operante ad ministeriũ artis ex diurnis; semper famulos habent seruietes sibi: similiter & cum nocturnis sit. Et vt scias quomodo sint vocandi: tabulam considera.

Matutini Meridiani Vespertini Merinoctii.

Astor. F. o. Baniel. K. 51. Arciflat. O. 101. Cusiel. S. 56.
Carga. G. 100. Rabas. L. 00. Adriel. P. 551. Malqueel T. 105
Amiel. H. 1051. Maroth M. 1000 Budar. Q. 505. Fassua. V. 5.
Cusiel. I. 56. Omiel. N. 1051 Aspiel. R. 51. Hamas. X. 1000.

O

Ho-

Horum Spirituum qui sunt principales inter 40, habent officium nunciandi secreta consilia principum subditis suis & amicis, ex diurnis habes octo, & ex nocturnis eorundem cum multis seruitoribus suis, qui sufficiunt ad omnia, nec ceteros vocare opus est. Diligenter observa, ut cum vocas vnum vel duos Principes ex nominatis, iam numerum seruitorum eorundem in carmine exprimas: sunt enim superbi, & mirabiliter placet eis, quod multis dicantur præesse clientelis. Cum ergo volueris per ipsos in Steganographia operari, verte faciem ad Africum, & fac quæ nosti esse facienda cum diligentia: ut nihil penitus obmittas eorū quæ pertinent ad artem. i. Coniuratio: *Afriel aphorsy Lamodyn to Carmephyn drubal asuero y Sody buraxhon, vusefer palermy thulnear afneron chornemadhsyn coleny basarethon day s marphelthubra nasaron vneear fabelronay.*

His completis, adstabunt ibi vocati: quos ut discernas; scito, quod Principes cōmuniter solent apparere in habitu aereo, id est Sapherino: famuli autem in albis. Secretum vero tuum committe ipsis Principibus, quia fideles sunt. Habent autē illam consuetudinem inter se omnes duces, ut, quando alloquitur eos operator, tunc statim famulos emittant: imo per se recedant, ne audiant cōmissionem. Cessante illo loqui ad Principes, iterum famuli astare videntur.

Sit Principis tale secretum quod nulli credat perferendum.

Consilium Principis magnum & secretissimū de rebus arduis & maximis est. Vult illud scire Principem alium quēpiam amicum, eo quod causam habeat: sed omittit venire cum maximo periculo sui suorumque in publicum: si autē nuntio committatur, ne tradat, aut litteris, ne legantur ab aliquo

aliquo. Vocat ergo spiritum, qui non reuelabit arcanum: committit, emittit, perficit, securus est.

Litteras mandat in nullo suspectas, nec publici in aliquo metuentes

COMITI PALATINO S.

Iesu Chrīste Lumen indeficiens, omnium sanctōrum et ēterna beatitudo. Creator vniuersi atq; rector miserere nobis. Nos infirmi, gementes & flentes misericordiam tuā rogamus. Largire nobis virtutem vincendi temptationes diaboli, ut denictis praesentibus malis, requiē consequamur. O Saluator dulcissime Iesu remitte peccata nobis orātib; . Tu enim sumus, clementissime pater, creaturae humiles: respice nos miseros inutilesque famulos, quoniam tibi famulari totis viribus optamus. Fac nos habere amoris tui feruorem, bonis exortatū operibus in nobis semper. Da nobis veras virtutum operationes, obseruantiam iudicii & rectitudinisque inseparabilem amorē: fac nōs veraciter esse humiles, mundaliumq; rerum strenuos contemptores, quatenus tuo amore semper ardentes nihil diligamus terrenum, nihil aestimemus nobis temporale iocundum. O praeceptor humilitatis Iesu Chrīste, doce nos tuam imitari doctrinam. Sumus (proh dolor) vitis multis inuoluti, operibus bonis nudi. Salua nos Iesu Chrīste, ne pereamus. O summa Veritas diuifica nos, refugium animarum refrigerantissimum: esto nobis turris fortitudinis. Tu enim diuificator mōster es, tu salus es animarum, mentisque renouator dulcissimus. Tu ineffabile gaudium angelorum, animorumque fidelium requies saluberrima. Tu beatitudo sanctarum te amantium. Tu maximū gaudium lumen civium supernorum, tu mortuorum diuificator fragilitatem nostram respice. Iesu Chrīste

*dulcissime adiuvā nos fragiles servos tuos, quatenus per viam
veritatis sine offensione incedentes requiem consequamur æ-
ternam, O piissime Domine Iesu mitiga labores exilii nostri.
Et cum finis istius vitæ cœperit appropinquare, nobis miseri-
corditer subvenire tunc digneris, quatenus ante faciem vir-
tutis tuæ adversarius ruat cōtērritus, fugiantq; p̄rculom-
nyūm† malorū proūocatorēs diaboli, mortis æternæ princi-
pes, seuissimique nostri persecutores. Rogamus per virtutem
nobilissimā mortis tuæ dulcissime Iesu: non despicias nos inuti-
les servos in die exitus nostri, quos redimere voluisti sangui-
ne tuo: Lana excessus nostros, quatenus intrare gaudia pa-
triæ cœlestis, expectātibus nos angelis, mereamur. Amen. Scri-
psit ego Ioan. Tritb. Abbas idibus Martij, M.D.*

I — V

Litteras idcirco mittemus ad eū, cui fuerit spiritus quoq;
mittendus; quia nullus Principum aut servorum ex ipsis spi-
ritibus venit, nisi vocetur, neque ad mittentem, neq; ad eum
qui mittendus est. Vt ergo sciat is cui mittitur, a qua mansi-
onis plaga & quem debeat vocare spiritum, litteræ mittun-
tur signo Principis sigillatæ, & ita scriptæ, vt spiritum oble-
ctent, cupiatque eorum fomento recreari. Sed de his in
ultimo capitulo dicemus.

Hac est coniuratio spirituum pro recipiente.

2.† *Afriyel oneat Camor Laueuiel gamer sothin ianoz alnay
bulumer palorson, irgiellamedon, ludiel Caparosyn nany as-
parlon nadiel bulephor ianos pesonty tresloty Camon elyr,
mearsu nosy thamerosyn.*† His dictis versus Africum secretis-
sime, cæterisque additis, quæ requiruntur ex arte; spiritus ap-
parebit illi cum servis suis visibilis, nullo aliorum vidente
eum

cum, nec audiente: & reuelabit secretum mittentis in aurē.

Capitis septimi explicatio.

Hucusque posuit formas Trithemius difficiliore nuntiandi amico secretissime, quodcumque arcanum nunc ad faciliores progreditur, quæ sequuntur textus progressionem & tantum iuxta diuersos Abecedarios distinguuntur, In hoc septimo capite obcurrit Angelus Asirieli אֲסִירִיֶּלִי *Vindans* quod non possit ascendere neque retrocurrere, aut descendere, sed iam habeat modum in procedendo determinatum, ejus Abecedarius est qui sequitur.

Potestas. m n o p q r s t u v w x y z & æ œ ē ç

Character. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T

a b c d e f g h i j k l

u v w x y z & æ œ ē ç vel 9.

1. *Coniunctio*) Iurata regula, sine qua impossibile est operari si transducenda sit ad Latinum idioma sumatur Clavis Zain & aperiat, & statim audiemus. Magistrum Cabalæum vociferantem sic:

Directe à principio (quære Pylam, ab ipsaq; incipe spiritare tuum secretum secundum influxum) Spiritus (Asirieli qui moratur) in Aphrico.

Sic intelligo. Scribe secretum tuum Abecedario Aphrico, & post per Spiritus, aut adcentus (ut solet fieri) illas litteras indigita directo itinere incipiendo à Pylā.

2. *Asirieli*) Ut recipiens cognoscat quid est faciendum tum hic, tum etiam in aliis operationibus doctrinam hanc subjungit Mysticam, quam si Clavi secunda Zain explicueris erit Latina, & hæc.

Quare Pylam, es ab ea progredere extrahens minutias Spirituum, et vociferare versus Aphricam..

Recipit Comes Palatinus Trithemii epistolam, & ex subscripto characterē statim cognoscit esse Steganographicam, & commissam esse Spiritui Asirieli legendamque esse Abecedario Aphrico sumendo initium a Pyloro Passua qui habitat in dictione quinta, legit & reperit istam Periodum.

O Eadyshesbfswbhwbia nifag eicx beb gag Yfywhesf.

Vocat Asiriem, nescit articulationes Aphricanas, petit explanationem, tunc epistola eadem ministerio hujus Spiritus incipit Latina lingua vociferari sic:

Imperator irascas cum alijs, quod non sis Elector.

CAPVT VIII.

*CVIVS PRINCEPS SVPREMVS MA-
seriel ad eam plagam habitat, quam Fauonium appellamus,
habens sub se Duces 60. principales cum seruis
eorum multis.*

Octaua mansio est circa Occidentem in eo loco, a quo
vêrus appellatur Fauonius: & ibi habitat Princeps ma-
gnus, i. qui dicitur Maseriel cum infinita multitudine du-
cum Principum & famulantium, ex quibus ad hanc artem
deputati sunt Principes 30 qui præfunt operationibus diur-
nis, & totidem qui præfunt nocturnis, cum multis seruito-
ribus. Hi omnes sunt constituti ad nunciandum & referē-
dum secreta humanarum artium Philosophiæ, Magicæ, &
omnium mirabilium & secretissimarum operationum,
quæ paucissimis sunt notæ hominibus: & super his sunt
prompti & multum fideles, nec reuertuntur, nisi perfec-
erint totum quod eis fuerat commissum. Quieti sunt & si-
ne strepitu veniunt, sicut iubentur per se cum multis vel
cum paucis, vel etiam sine famulis saltem visibiliter: nemi-
nem tetrent, nisi eum, qui non institutus in arte præsump-
sit eos vocare per vera principia artis, ad quæ non nemo fa-
cile sine instituyente pertingit. Vt autem in promptu habe-
as, quos voces ad operationem spiritus: noveris, tibi non
omnes esse necessarios, sed aliquos: & ideo sufficiant tibi
duodecim pro actionibus, quæ fiunt in die, & totidem pro
his quæ fiunt in nocte cum seruatoribus eorum.

ex supradictis spiritibus: expone secretum: suscipit onus, perferet amico, tibiq; reportabit commissa ab illo-

Scribe orationem quam volueris, aut litteras quaslibet nihil continentes secreti.

Omnipotens sempiternus Deus, bonorum remunerator equissime, qui filium tuum nostri generis esse participem voluisti, ut redimeret diabolica inuidia nos miserrimos, qui sola benignitate redundans formam nostri suscepit incorruptam ex flore virginalis uteri, archangelo sancto Gabriele infundante, quod Virgo conceptura beatissimo tuo spiritu perpetua Virgo permaneret, immaculata, clarior hominibus, angelicisque præminentior. Genuit regem omnipotentem Deum & hominem, sanctissima & reuerendissima Virgo Maria, virilis consortii omnino nescia, sine dolore pariens, sine tristitia vagientem Deum hominemque suscipiens, semper immaculata consistens, purissima, innocentissima, virtute humilitatis hominibus altior, charitate plena, omni laude dignissima, & ab omnibus veneranda: Angelorum beatissima & semper laudanda, Imperatrix resplendentissima, nobilis, inclita, vereque splendidissima: quam tuus filius in omnibus quæcunque postulauerit, largissima dignatione admittit, eamque ut matrem, reuerenter veneratur; omnibus creaturis excellentiorem: cui nihil unquam expositulanti negare consuevit: sed reuerenter sanctissimæ voluntati tuæ consentit, omnia concedens honori eius, quæ stabit pro nobis in nouissimo die, adiuuans nos venerantes Virginis alme prælara merita: Deus lumen veritatis nobis, deuotissime precamur, infunde Deus gratiam & misericordiam omnibus innocantibus te, remissionemque vitiorum suorum expositulantibus humiliter, & noli nos miseros despicere: sed in tua bonitate confidentes misericorditer suscipe amore lactantis Deum Virginis Mariæ omniumque electorum tuorum. Amen. Ioan. Trithe. Abb. spanheimensis scripsi: Anno Dominicæ incarnationis seu natiuitatis M. D. Iduum Martij quarto.

h — 1 *

3. Suscipiens litteras is cui mittuntur, signo Maserielis cognito se ad Fauonium conuertat, & præmissis occulte quæ requiruntur ad artem, ipsum spiritum qui missus est, vocet, Coniurationem adijciens.

CONIVRATIO.

* *Maseriel onear Camersin, Cohodor messary lyrho balua-
on greal, lamedon odriel, pedarnoy nador ianoz any chamy-
rin.* Coniuratione expleta sicut oportet missus spiritus ne-
bulatenus apparebit. Dictoque verbo mystico veritatem
loquetur ad aurem, & omnia quæ sibi fuerant commissa fi-
deliter intimabit. Nullus tamen circumfidentium sentiet
quicquam: modo tu constans & imperterritus, sicut opor-
tet, persequeres.

Octavi declaratio Capituli.

1. *Qui dicitur*) Vocatur iste Spiritus Fauoneus 𐤀𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁 Ex
beatis Dei, quod sit Spiritus bonus & finis linguæ mysticæ (quo ad
hunc librum)

2. *Maseriel*) Regula jurata, & quæ alterari, mutarique non po-
test dependet à Clauæ Heth, quâ adhibitâ conperies subsecuta:

Hac (*sicut & subsequentes*) omnes (*quæ in hoc libro tradē-
da sunt*) operationes) tantummodo in Alphabeto differt à
precedenti, & ideo sicut antea usus fuisti Alphabeto Aphri-
co) ita & in hac uteris Fauoneo, & in sequentibus suis pro-
priis, & ideo conjurationes sequentes erunt sine clauæ (quia
sunt inexplicabiles, & solum ornatus causâ posita).

Hic (facor) animus meus quieuit, quia timebam tam paucis cla-
uibus me posse tot seras aperire, jam cognosces regulas conjuratas
inferiores non esse explicabiles quia hac vnica manet omnes expli-
citæ, siquidem (vt notat Trithemius) diuersitas inferiorum operatio-
num hujus libri vniuersa est in Alphabetis.

3. *Suscipiens*) Amicus statim cognouit Abecedarium esse ꝛ, hoc est
Fauoneum. Pylorum Zeraelem, qui est dux militum 50, & à Padac-
le & melione in medio legionis constituitur, vnde Pyla est dictio
vigesima quinta, à qua incipit & reperit isthanc sententiam,

𐤀𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏 𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏 𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏 𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏𐤏

Conuertitur ad Fauonium & reperit quod characteres & potesta-
tes litterarum combinantur hoc modo.

Potestas. o p q r s t u v w x y z & æ œ ç & a b
Character. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
 c d e f g h i j k l m n
 U V W X Y Z & Æ OE ç & vel 9.

Hinc noscit si ante Favonii calamus inflet quod concentus per-
 tinebit ad Latinitatem, atque erit hic.

Liber secretorum scriptus est a me ad Boream.

Legit amicus cognoscitque librum illum legendum esse Boreali
 Abecedario.

CAPVT IX.

CVIVS PRINCEPS VOCATUR MALARAS,
qui moratur in Occidente habens sub se duces pro actionibus diurnis 30
& pro nocturnis 36 quorum officium est annunciare secreta fa-
miliaria amicorum.

NOnæ mansionis quæ est in occidēte equinoctiali habi-
 tator est 1. Malaras maximus princeps occidentis, qui
 habet sub se 30. duces qui præfunt diebus & 36. qui præfunt no-
 cti cum serutoribus eorum. Omnium istorum officium est se-
 creta & arcana familiaria amicorum nunciare amicis. Boni
 sunt duces & promptissimi ad obediendū vocanti, maxime
 diurni, quoniā plus assueti sunt inter homines conuersari.
 Nocturni enim, etsi boni sunt, non tamen libenter cum ho-
 minibus conuersantur, sed lucē summopere fugiunt & de-
 testantur, latitare cupientes in tenebris & ob id frequēter ap-
 parēt vocati eos per cōiurationē sicut vespertiliones. Ex his
 omnibus quatuor & viginti suis nominibus collocabimus
 in tabula, quorū duodecim in die, totidēq; in nocte sufficiūt

PYLORORVM INDEX.

Diurni	Carniel F 1151	Agor Moo	Cabiel S 151	Misel Z roza	Aroiz G 1
	Meliel G 101	Castel N	Vaiel T 556	Baris v oo	
	Borass H o	Rabiel O 51	Oriel V 52		

Nocturni.	Atac I	Libiel P	Caton V 100		
	100	101			
	Dobiel K	Rabec Q	Zamcr X	Aspor g a	
	51	100	1000		
	Cubi L	Aspiel R	Amiel Y	Deilas o	
	106	51	151	551	Bafiel E 51

Habes nunc de principibus Margaretis duodecim pro actionibus diurnis, & totidem pro nocturnis, cum famulis eorum innumeris & nota quod Aroyz & Bafiel semper soluiagi sunt: Misiel, Barfas, Aspor & Deilas bini & bini vocari possunt, reliqui vero terni. Cum volueris habere tres aut duos aut vnum, caue ne erres in nominibus eorum. Sicut tabula te docet, ita facias absque immutatione, ne periculum incidas.

Carmen Coniurationis.

** Malgaras ador ehameso bulueriny mareso bodyr Cadumir auiel casmyo tedy pleoryn viordi eare viorba, chameron vesy thuriel vlnany, benefy meno chasmironty naor ernyso, chony barmo calenodyn barso thubrasol. ** Coniuratione dicta sis vir fortis & constans: apparebunt tibi statim visibiles quos vocasti. Quod si vocati ex nocturnis non statim venerint: non propterea intermittas opus tuum: sed vrgeas eos iterata coniuratione, donec obediant. Sunt enim aliquantulum pigri, & non libenter veniunt inter homines, sicut prædiximus.

Sit mentis arcanum, quod nec homini nec litteris committere places.

In his, quæ ad rem familiarem familiarem, pecuniâ, depositum, mutuum, fidem, vel ad quælibet humanæ conuersionis negotia pertinent, Secretu habes, quod cupis amicis scire procul absentes: sed tale est, quod cum maximo

P 2 vuuuf-

utriusque vel periculo vel detrimento publicum subiret ex-
amen: ob id nec litteris confidendum, nec hominibus. Ut
ergo sis securus, nulliusque conscientiam reueraris, ad oc-
cidentem te veris, vocas ducem, committis arcanum: vadit
ille, perfert fideliter omnia: si quid ad te fuerit commissum,
refert.

*Litteras qualescumque volueris scribe, in quibus nullius vereare
conspicuum.*

S Alutem & charitatem. Dilectissime & singularissime amice, pre-
sentium latôr, ex Ruremunda oriundus valde in amicos nostros
beneficus & gloriosus (quem ut humany ter excipias, rogo) tibi ne-
cessitatem suam exponet: Qui cum mihi veteri necessitudine sem-
per fuerit coniunctus pro viribus meis, dulcissimum iudicarem rele-
uare beneficiis cumulare 'yllum. Et vtinam possẽm consolatiõ-
nem calamitatibus eius impendere. Sed cum sim grauibus (vt luce
tibi clarius constat) damnis exhaustrus: non possum meo satisfacere
zelo, vt oprarem. Tu autem, qui es uecessariis temporalibus abun-
dans, amico te lætũ exhibeas, humanumque: quemadmodum
consueuisti te exhibere. necessitatum amicorum patronum. Rogo ita-
que, mutua illi sub termi no certo ducentos florenos quia constitut-
us est maxima in necessy tate, sicuty te docebit. Confido, quod
omnia restituet ad integrum, vbi constitutus illi terminus venerit.
Quod si si feceris, gratias agam nuquam intermoriturus, tibi que in
grauioribus astabo. Age, vt amorem syncerum in nos tuum effectum
comprobemus. Quod illi feceris, mihi volo scias factum: nec minus
ipsum gratissimum tibi obligaueris (firmiter crede) & termino elap-
so restituet integè rime omnia. Consuevit enim promissa inuiolabi-
ter seruare, prestare se constantem cunctis hominibus. Cæterum
cum nouos gaudeas audire rumores, scribere aliquid velim. Enutri-
trui catellum (Græce vocabulo erit recte vocatus) tanta eruditione,
doctrina, omniumq; rerum memoriæ vigentem, vt bestiam exuisse
nonnullis, hominemque induisse videatur, græca latinaque intelli-
git verba, nouit delictorum suorum veniam petere. Quicquid iusse-
ro facit; meq; annuente gestibus, secreta hominum pandit. Tanta eũ
morum disciplina imbutum cerneret, vt multis doctorem homini-
bus æstimaret. Iussus fenestram aperire, aperit, naturamque ingenio
transcendens, prohibitus cibaria reponit. Onus sibi impositum baju-
lat,

fat, exhiberi zelosum defensore[m] sui se amat, ludit egregie, mirandaq; facit prorsus insuetis incredibilia. Vale. Ioan. Trith. Abbas Sancti Martini in Spanheim scripsit 3. Id. Martij. Anno M. D.

U R H

2. Has aut quolibet alias cum acceperit, cui mittuntur, amicus, signum intelligit principis esse Occidentis: unde premissis ex more præmittendis. ad Occidentem se vertit, vocat spiritum, inuisibilem missum contestans, ut visibilis fiat nec cuiquam dicat.

CARMEN SPIRITVS.

* *Malgaras apro chameron asoty mesary throes Zameda fogreal paredon adre Caphoron onatyr ti rno beosy. Chameron phorsy mellon tedrumarsy dumaso duise Casmiel elthurny peson alproys fabelronty Sturno panalmo nador.* Cõpleto carmine aderit Spiritus ipse vocatus more suo reuelans tibi, quæ in mandatis suscepit, fideliter, cum quo remandare poteris amico, quicquid volueris eum scire occultum.

Noni dillucidatio Capitis.

Adeo expressè locutus est noster Author in capite proxime antecedenti ut vix remaneat ulterius in aliis capitibus alicui illustrationi locus. Sicq; breuiter, ea quæ tantum Trithemius obmisit adtingemus.

1. *Malgaras*) *והן יא לך* Loquens & peregrinans vir, est Princeps cardinis Occidentalis ejusq; Abecedarius.

Potestas. q r s t u v w x y z & æ œ ē ç ☿ a
Character. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q.
 b c d e f g h i j k l m n o p
 R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. & . E. OE. ē. ç. ☿. vel 9.

2. *Has aut*) Recipit litteras cognoscit characteres, & viso Teth statim certus est Tabellarium inuisibilem esse Malgaretem, & ex H in principio Pylam cognoscit constitutam, & sic incipit legere,

aqyiqv iya cyset æex ☿ qbwcbxix yiybu ☿

Accepta hac periodo Mystica committit illam Malgareti spiritui occidentali, ut explicet, si eum vrgeas ex arte visibiliter cantabit sic,

Matasf din q' sic nd mub pargo ribe id id rep.

Hinc vides quod Malgaras resistat & non dignetur suum secretissimè mysticum idioma derelinquere, atq; latine agere, consultò idcirco in subscriptione erat & chara & Rasbielis rectoris spiritus, qui a fine ad principium Malgaretis verba recurret sic.

Perdidi chirographum Ducis! quid faciam?

sicque cognoscit afflictionem amici, tractatque de remedio.

Coniurationes non explico, manent etenim jam superiore capite explicatæ.

CAPVT X.

CVIVS PRINCEPS SUPREMVSVOCATVR Dorothiel, eam plagam orbis inhabitans, que Chorus appellatur a vento; & habet sub se multas duces & famulos.

Decima mansio vocatur Chorus a vento, in qua moratur magnus Princeps i. Dorothiel, qui habet sub sua potestate & dominio 40. duces, qui præsumt operationibus diurnis, & 400. qui præsumt nocturnis absq; famulis & servitoribus pene infinitis. Horum officium est omnia nunciare arcana, quæ pertinent negotia spiritualia, & ad dona ecclesiastica, beneficia, prælaturas dignitates & similia. In operatione autem Steganographiæ, ducum Dorothielis non est opus omnium nomina in medium proferre: sed sufficere quolibet ordine pauci. Reliquorum nomina in suo loco cum cæteris exponemus. Et de his tabulam considera.

SYBVCVM INDICVLVS.	Diurni												Nocturni.
	Muga F 1051	Gudiel M 556	Nachiel S 151	Phutiel J 56	Choriel G 151	Aphor N 6	Offiel T 52	Cayros Y 00	Artinc H 101	Emanuel O 1056	Eulia V 56	Naryel Z 50	
	Efiel I 51	Souiel P 56	Moniel V 1051	Moziel & 51	Maniel L 1051	Cabron Q 100	Pafiel W 51	Azoriel A 51	Sutiel L 56	Dimiel R 557	Gariel X 51	Cusync a 700	
	Cartiel F 151	Abriel W 51	Soriel S 51	Vraniet I 56	Fubiel O 56	Danael N 550	Darbor L 500	Pelufar A 5	Carba H 100	Lomor O 1050	Paniel O 51	Abael Z 50	
	Merach I 100	Cafael A 150	Curfas A 105	Meroth x 1000	Affhor X 0	Bafiel Q 56	Aliel M 101	Cadriel v 651	Omasf L 50	Lurfos R 50	Maziel X 1051	Lobrel & 151	

Ecce habes de Principibus Dorotheiis ex quolibet ordine diurno scilicet & nocturnis 24 duces, cum numero seruitorum. Et nota, quod operatio per istos multum est à ceteris diuersa, quemadmodum large de domino dicemus. Nam secundum 12 horas diei & noctis operandum est in mansione ista, semperque duabus horis præsent quatuor principes, tam in die quam in nocte: ita ut non liceat tibi aduocare alium, nisi ex ordine, quem hora concernit. Ut si sit operatio in prima vel in secunda hora diei: voca, quem volueris, ex primis quatuor qui præsent diei: si in tertia vel quarta, ex secundis quatuor ducem noueris esse vocandum. Et ita consequenter est faciendum per omnes ordines & 24 horas tam in die quam in nocte. Cum autem volueris operari in Steganographia per Spiritus ipsius Dorotheiis: præmissis generalibus in arte præmitti consuetis, scribe litteras qualescunque volueris, vertensque te ad eam plagam orbis quam à vento communiter Chorum appellamus, voca unum aut plures ex quatuor, qui præsent horæ, in quâ operaris. *Dorothiel cusi feormadylon busar pamer(y chear i anothym baony Camerfy vlymeor peathan adial cadumyr rem-ar thubra Cohagier maslon Lodierno sabelrusyn.* His dictis Spiritum apparentem videbis, quem vocasti, promptum & hilarem ad obediendum, cui arcanum tuum committas secure & fideliter. Tabulam præcedentem aspice.

Ponamus mentis quodcumque arcanum litteris committendum.

Est tibi negotium, in re qualibet spirituali ad Principem, valde & arduum & secretum, quod nulli mortalium nec litteris quidem putas credendum. Vis illud scire principem? Litteras pro paupere clerico supplicatorias aut quaslibet a-

lias

lias fingis ad eum vocas spiritum, committis illi secretum: fideliter agit omnia.

Literas qualescumq; volueris dabis, in quibus non verearis quicquam.
PHILIPPO COMITI MAXIMO. S.

Significô Gratia vestra Illusterrisimæ Princeps, Conradum Hummel, qui erat beneficiatus super altare sancti Euangelistæ Iohannis defunctum esse nocte præterita. Ne autem Gratia vestra vel vni ex imperitis vel indignis, quorum reor grandem numerum affuturum (quod fieri solet) altare dictum expectantium: sed utiliori viro reseruandum ex indeliberato cōcedat, oro: licet longe existam indignus, quam ut preces meæ in maximi & nobilissimi principis cōspectu aliquod beneficiū reportare videantur, digne quatenus gratia vestra præsentium exhibitori, repulsis indignioribus, altare præfatum concedere dignetur: quem cognoui optimis beneficiis dignū, quippe quem morum pulchritudine adornatum, scientia atq; literis omnifariam eruditum, modestum, continentem, temperatum, amoreque religionis Gratia vestra nouerim esse placiturum. Eritque beneficiis exhibitis, non ingratus, sed perpetuo memor. Data ex Spanheim, pridie Idus Marcij, Anno domini nostri 1500. Ioannes Triche-mius.

† f r: y †:

3. Cum has meas vel quaslibet alias acceperit literas princeps, aut alter, cui mittuntur, in arte peritus: signo Dorothielis cognito se vertat ad Chorum (ubi ipse spiritus cum du-cibus & seruitoribus suis moratur) faciens omnia & singula quæ ars ipsa requirit. Deinde spiritum voce submissa tacite vocet ut nouit.

Dorotheiel one ar chameron vlyseor madusyn peony oriel mayr druse mouayr pamerson etro dumeson, dauor cabo. Casmiel hayrno, fabelrunthon. Completo carmine isto si moram fecerit spiritus in veniendo: iterum legat usque tertio: & sine omni dubio visibilis apparebit, & reuelabit ad auctorem commissam.

Decimi Commentarius Capituli.

Dorotheus Spiritum, qui dicitur præesse rebus Ecclesiasticis, idcirco vocatur *לדורוהי* *Generaciones Dei*, quia licet omnes homines sint adceptione communiore Dei filii, particularissimè Ecclesiastici tales cognominantur. Iste est spiritus qui habitat in cardine Chori venti, & litteras quando legit articulat hoc modo.

Potestas. s t u v w x y z & æ œ ē ç ☼ a b c d e f

Character. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T

g h i j k l m n o p q r

U V W X Y Z & Æ OE ē ç ☼ vel 9.

2. Recipit Comes Palatinus Epistolam nulli suspectam, & viso characterè Iod cognoscit animatam esse spiritu *Dorotheio*, quærit *Pilam* & constat esse sub potestate y *Pylori Larfi*, qui est quinquagurio, cumque maxime sit urbanus, & politicus, & veniat y *Padiel Melion* postulans dimidiam legionem, abnegare non potest & sic remanent tantum cum 25 militibus, ideoque *Pylam* constituit in ditione vigesimâ quintâ, à quâ incipiens Palatinus per minutias Spirituum colligit hanc propositionem quam scribit in quadro propter spiritum f, *Abrulchen* qui per eam debet *Steganothra* ascendere.

q	o	c	v	q	&	
o	æ	c	j	c	w	
ē	s	s	☼	a	q	עברועלח ABRVLCHES.
s	c	s	s	i	w	
z	a	a	b	v	r	
z	b	b	w	œ	o	

Percurit tetragonon istud *Abrulches*, & profert

Orwqw & ævi ac qwbis ☼ jubas scsb, ac saozæzæq.

Sequitur & *Rasbiel*, & verba *Abrulchæ* recurrit sic

Qoçæzæ asca bc cs sab, vj ☼ ibwq cai vœ & wqwro.

Cumque adhuc non intelligatur superuenit spiritus *Dorotheus* (cuius character est Iod) & influxu Chori suauiter flantis ab occasu desideratam vocem emisit dicens.

Capellanus tuus est Hæreticus & homicida.

Cognouit Comes sui Sacerdotis crimina, indignumque tanto honore iudicans iudicibus remittit Ecclesiasticis, ut non remaneret piaculum tantum impunitum.

Q

CA-

Cuius Spiritus supremus vocatur Vſiel, habitans ad eam plagam orbis, quam ex vento inde flante Subcirciam appellamus: qui habet sub se 40. dñes in die, & 40. in nocte.

VNdecima mansio totius orbis vocatur-Subcircia a vēto videlicet, qui ex illa parte venire consuevit. Ad hanc plagam moratur magnus Princeps qui vocatur Vſiel, habēs sub se 40 principes, qui præsunt operationibus diurnis, & 46 qui præsunt nocturnis. Horum officium est nuntiare occultos, & subterraneos thesauros, & omnia quæ ad rationem thesaurorum pertinere videtur. Ex his paucos, & quot sunt in operationibus Steganographiæ hoc loco sufficientes, nominabimus: & reliquos cum aliis ad proprium capitulum in fine huius libri nominandos reservamus. Et nota, quod duces istius mansionis quando vocantur ab operante, libenter & cum maxima hilaritate venire consueverunt. Et quamvis multos habeant famulos: nunquam tamen vidi, quod aliquem eorum secum adduxerint saltem visibilem. Si quis autem vellet vti ministerio famulorum: posset quoniam sub Principibus sunt, & coguntur eis in omnibus obedire, si operator fuerit talis, vt nouerit eos debite vocare vel etiam compellere, si tardius apparere voluerint.

PTLORON VSELIORVM TABVLA

Diurni	Orientales			
	Abaria E 1			
	Ameta G 1000	Sacfar K 00		
	Arnen H 0	Portel L 51	Maqui N 1006	
	Erne I 0	Sacfor M 100	Amandiel O 1551	Barfu P 5
	Garnacu Q 105	Tabariel S 51		
	Hissan R 1	Vſiniel T 57		
Meridiani				

Nocturni	Ansoel V 50	Barfos X 0	Occidentales	
	Godiel O 55r	Burfa Y 5		
	Saddiel V 105r	Aseuriel F 156	Parhic X 100	Ethiel P 1
	Sobiell B 15	Almuel F 1105	Merae T 1000	
	Occidiel C 752	Laspharon C 0	Medioctii	
	Adan D 500			

Ex quadraginta principibus Vselis, qui præsunt operationibus diurnis habes 14 cum seruatoribus eorū in magno numero, & 14 qui præsunt operationibus nocturnis cum famulis eorum: cum his vtriusq; ordinis duo signa (ad probandum & cautelam de thesauro, sicut nosti, ne possit a latronibus inueniri) cernis opposita, quibus vtimur pro custodia thesauri inuenti interea quod spiritus mittitur ad amicum. Cui ergo volueris in hoc negotio (aut alio) per spiritus operari: si negocium est maximum aut pertinet ad Principē: voca duces quos volueris ex ordine quaternorū: si proprium, ex trium: si priuatum & paruum, ex duorum. si vile & minimū, tunc fiat in nocte in ordine solitariorum tantum.

Vsel Parnothiel chameron briosy sthrubal brionear Caron sotronthi egyptia odiel Chelorsy mear Chadusy noriel ornyth turbelsi paneras thorthay pean adresmo boma arnotiel. Chelmodyn drufar loy sodiniel Carson eltrae myre notiel mesraym Venea dablearsy manear melusyron charulneas fabelmeru-syn. His versus Subcircium sub silentio dictis, sicut tempus locusque permittunt, fac cetera quæ ars ipsa expostulat, & committe spiritui iam apparepti arcanum cum sigillo mysteriorum profundi, nihil hæsitans: quoniam duces isti omnes boni sunt & fideles.

Panamus, quod habetas tale mentis arcanum nulli penitus confidendum.

Inuenisti maximum in Thecis mortuorum vel quolibet alio loco.

sub terrâ thesaurum, vel nostri certo latenter absconditum: solus ad exportandum non sufficit, nec tamen alicui circa morantium confidis. Habes amicum fidelm, sed procul absentem, cui reuelare mysterium cupis, sed nec litteris nec nuncio confidis, ne per æstum in palam & in periculum incidas, & lucrum amittas. Vocas ergo spiritum. Venit, perfert ille nuntium, vocat amicum. Venit, iuvat, participat.

Litteras, ut volueris scribito, in quibus nihil omnino sit metuendum.

Mitto tibi orationem, quam edidi in nuptiis cuiusdam mei amici. Deus omnium Creator humanique generis Redem'ptor, omniumquē Saluator, ne genus humanum periret, etiam nuptiarū sacramentum instituit: Legimus enim quod primo homini Eam iunxerit mulierem, dixeritquē: *crecite & multiplicamini* legem instituens conseruande humanitatis. Postea Deus incarnatus dignatus est nuptias sanctificare miraculo. De Deo bene merentur seruantes constituta: hominibus autem plus conferunt, qui pudicum coniugium Zelo prolis assumunt. Vos ergo qui coniugium honestum assūmitis iure laudauerim Saluatoris nostri exemplo. Ille namque miraculis, ego vero verbis institutum rite nuptiarum necessarium sacramentum collaudabo: sim licet non nuptus, iure nuptias tamen laudabo. Enimvero si tollatur coniugium, deficeret & rueret totū genūz humanum. Vsu enim nuptiarum genus extat huiusmodi, quamuis ruinosum, debile & corruptibile: quod tamen sine nuptiis non perseveraret. Sed hoc agite vos, ut fecunditas vestrarum nuptiarum decorata sit moribus & conuersatione sancta, & nemini scandalum ponente. Inprimis Deum amate, continue operibus misericordiae cum iusticia incumbentes, impietatem fugite, rectitudinem colite, bonos amate, laudes Deo semper dicite, pauperibus cum elemosynis subuenite, mandatis Dei obedite. Veritatem nolite deserre, Dei ministros honorate, Ecclesiis decimas soluite, peregrinos hospitate, innocentes liberate, famelicos pascite, maioribus vestris obedite, proximos vestros honeste diligite, iniuriam nulli penitus irrogantes: Christianam religionem deuotissime colite: vanos, noxios, superstitiososque mores gentilium abhorrete. Doctrinas Evangelicas seruate, & viuite secundum præcepta Dei. Carnis voluptates fugite, vosquē honestos & bonos exhibete, puritatem mentis sollicitè custodientes nolite maculâre. Memento obsecro, quid in sancto Euangelio Christus Dominus noster clamauerit: *Beati mundi corde:*

qui

qui se. † munditiam animæ in lutoſo corpore propter Deum cuſtodiunt. Munditia autem cordis continuis humillimisquæ orationibus non deſtituitur † quoniã oratio mentem purificat, æſtuantes refrigerat, temptationes diaboli procul fugat. Hinc ſanctus Apoſtoliſ Paulus docet vos ſedulis & deuotis orationibus inſiſtere, ut noxiæ tentationes poſſitis ſuperare. Coniungimus vos matrimonio, quatenus genus veſtrum legis decreto propagatum conſtruetis: non ut affluere noxiis voluptatibus debeatis. Voluptates enim carnis interficiunt animam, corrumpuntquæ humanæ ſubſtantię nobiliſſimam dignitatem futurorum. Itaque hõrum memores ſcitote vos viatores eſſe, reuerſuros ad patriam, ad quam eſtis reuocati. Breuiſſima eſt vita præſens: iocunditasque ſeculi velociffime terminatur. Sy'c ergo in matrimonio viuite, ut ad regnum cælorum poſt mortem, cum exaltatur, veniatis. Ioannes Trithemius, Abbās Spanheimenſis, ordinis Dini Patris Benediſti, ædidi pridie Iduum Martii, Anno natiuitatis domini noſtri Ieſu Chriſti. M. D.

Cum has vel quaſlibet alias cui mittuntur acceperit litteras; cognito ſigno magni Viſelis, faciat occulte ſicut nouit ex arte faciendum: deinde verrat ſe ad Subcircium & dicat Carmen. *Vſiel aſoyr paremon cruato maduſyn ſau p y mauayr realdo cbameron ilco paneras tburmo pean elſoty fabelruſyn iltras charſon frymaſto chelmodyn* Hoc dicto carmine ſpiritus ſe viſibilem oſtendet, commiſſaque referabit: & ſi quid ei ab iſto fuerit commiſſum, referet ei ad mittentem.

Vndecimi expoſitio Capituli.

1. *Vſiel* וְשִׁיֵּל *uſiel* Ignis Dei cognominatur a mentis maximo ſplendore, eius character eſt D. Abecedarius, qui ſubſequitur.
Potestas. u v w x y z & æ œ ē ç ☿ a b c d e f g h
Character. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
 i j k l m n o p q r s t
 U V W X Y Z & Æ OE ē ç ☿ vel 9.

Litteræ, quas ponit hic Author, venerunt ad amicum fidelem in arte exercitatum Steganographicâ, vidit Caph & in ea dominum huius notæ Viſelem, & Pylorum Q, qui eſt Garnacus, cuius nomēna valet arithmeticè 107, ſic qui dicendum innuit in centeſimâ quinquæ dictione reſidere quæ eſt *Torun*. Incipit amicus ex eadem dictione

colligere minutias Spirituum, & reperit.

Uzbq z. 1' q' ccmæ ay cūzq' 1' q' qd 1' cūmqq' bqa : a & cū ay bqb 1' x, 1' cū 1' m, ay bqx.

Quæ verba cum sint ex illo secretissime arcano idiomate, quod nulli hominum sed tantummodo spiritibus Steganographicis est notum, recurrendum fuit ad illum cujus characterem præ se ferebat epistola, videlicet ad Vselem, qui statim, sine mora urbanum se exhibuit nunciisque hilaris clamavit sic.

Inveni Thessalum, sine te extrahere nec possum, nec vale statim vni,

CAPVT XII.

Cuius Spiritus & supremus Imperator Cabariel, maxatur ad eam plagam orbis qui Circius a vento dicitur, & habet sub se 60 Principes in die, & 59 in nocte.

DVodecimam orbis descripti mansionē, quæ est versus eam plagam, à qua ventus Circius inflat, Cabariel Imperator magnus inhabitat cum infinitis spiritibus, inter quos sunt ad operationem Steganographiæ deputati pro diurnis 60 & 59 pro nocturnis omni tempore, qui multis famulis præsent & valde potentibus. Istorum officium secreti est auisare amicos, patefacere insidias, & a quibus sit maxime cauendum, admonere absentem. Ex his omnibus paucos nominabimus.

PYLORORVM INDEX.

Satissiel F 52	Etymol P 50	Mador Q 150	Lodiel V 5051
Pariis G 6	Clyffan O 50	Paniel R 56	Mprias W 1001
Godiel H 5051	Elitici N 102	Cagiel S 56	Pandor X 500
Taros I 00	Antel M 50	Thalpos T 50	Cazul Y 155
Aforiel K 51	Cuphal L 150	Orym U 1000	Dubiel Z 556

Habes nunc ex centum principibus Cabarielis magni, viginti, & sufficiunt tibi ad præsens: quorum primi decem pro diurnis operationibus cum famulis sunt deputati, & alij decem

decem pro nocturnis similiter cum seruitoribus suis. Et sci-
as, quod spiritus diuinis operationibus præsidentes multo
sunt nocturnis beneuolentiores, & ad obediendum prom-
ptiores: ita ut sæpe oporteat ipsos nocturnos cum quam
violentia compellere, sæpiusq; coniuurationem repetere. Fa-
mulos, cum iubentur, secum adducunt: si iussi non fuerint,
abscondunt. Cum uolueris per ministerium istorum spiri-
tuum operari, veritas te ad eam plagam quam diximus: &
præmissis de more præmittendis, dic Coniuurationem istã.

**Cabariel onear chameron fruani, parnaton fosiel bryosi
nagreal fabelrontyn adiel thorr ay nofruau pean afeziel chusi*.*
Completo carmine, si fuerit in die, statim aderit spiritus vo-
catus sine mora. Si autem fuerit in nocte & moram fecerit
in veniendo spiritus quẽ vocasti: totiens vrgeas eum, donec
veniat per repetitionẽ Carminis, quod valde reuereri solent.

Ponamus pro exemplo quoddam arcanum nulli omnino confidendum.

Fidelem habes amicum, cui faues, ut tibi ipsi, sed procul absentem
cui reuersuro nosti ponendas à potẽtiore insidias in via aut quolibet
alio vel loco vel modo. Ausare cupis nescientem: sed periculum ti-
bi magnum instaret ausanti, si fieret palam. Vnde nec litteris com-
mittendum, ne legantur ab aliquo: nec homini confidendum, ne
reuelari contingat. Ut ergo & maneat tu securus, & amicus sit au-
satus: Vocas spiritum, committis arcanum: fit.

*Litteras mittis amico familiares vel orationem deuotam, quæ videri
patiatur.*

Commodauoram tibi Codicem meum de gestis Longobardorum
& volumen Bedæ de temporibz, quẽ oro remittas. Déket enim
sapientem & maxime Christianum, fidem vbique seruare promissam.
Bene ficiõrum obliuisci, diuinis & nostris institutis humanis
maximum crimẽ perhibetũr. Ne incurras tam peccabilem reatum.
Misi tibi volumina meã, ut ea aliquid quando restituas. Libros verò gre-
cos tibi gratis donaui, quorum intuitu te meritò & te gratificantem
nobis

nobis & fideliorē exhiberes'. Vale , ex Spanheim, Idibus Martii.
Anno domini M. D. 782 G

Cum has aliatue quaslibet abs te missas litteras amicus receperit ; cognito signo Cabarielis, vertat se ad orbis plagam illam, à qua Circius progreditur vêtus, & præmissis ex more præmittendis, hanc legat sub silentio orationem.

CARMEN CONIVRATIONIS.

*Cabariel asiar paremon chiltan amedyn sayr pemadon
chulty mouayr sauepor peatha mal frimaston dayr pean co-
thurno fabelrusyn elsoty chelmodyn.* Hoc carmine dicto
versus Circium, Spiritus statim apparebit visibilis , referans
illi commissum arcanum, referetq; tibi si quid ille commi-
serit.

Capitis duodecimi explicatio.

Est apud Hebræos radix כבך idem atque apud nos *multiplicare* unde ab hac radice potest dici Spiritus Cabariel כבךאל quasi *multiplicator maximus* eo quod habeat seruientium copias, & numeros opulentissimos: posset etiam talis dici à radice כבך quæ est *sepelire*, propter secreti maximam securitatem, quia idem est arcanum committere ipsi כבךאל, ac sepelire; sepelire enim secreta dicimus, quæ nulli debent revelari. Ejus Character est ל Lamed, & ipsius Abecedarius qui sequitur.

Potestas. W x y z & æ œ ē ē ☼ a b c d e f g

Character. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q.

h i j k l m n o p q r s t u v

R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. & . Æ. OE. ē. c. ☼ vel 9.

Venit epistola Trithemii ad manus inimicorum, legunt, ab omni suspitione libera judicatur remittitur ad eum ad quem dirigebatur ipse doctus Steganographiæ cognoscit spirituum characteres, ex Lamed cognouit Cabarielem quærit ipsius Pylorum G, reperit quod est Parius, qui in sextâ residet dictione, ab illa incipit, & legit hanc obcoltissimam sententiam.

ozuk xio ēēoxkwæ 47w

Cumque videat immediatum characterem & qui est insigne Spiritus Rasbielis, Intelligentiæ recurrentis, vocat ipsum & præteritam Orationem retrogreditur visibiliter sic.

Wya ωυκροε εοσε κυζο.

Quæ cum adhuc non percalleret, & sæpe conjurato Rasbiele, semper ipsissima audiret cognouit illum Spiritum esse rebellem, atque contumacem, & sic dimisit eum venitque ad mansuetissimum Cabarielem, conuersusque ad Circium ipsum audiuit personantem.

Mors manet te in Alpe.

Sicque ab Spiritu monitus conducit custodes, transit securus, linquit Italiam, optatumque intrauit in Belgium.

CAPVT XIII.

Cuius Princeps Raysiel vocatur, habitans directe ad Septentrionem, sub quo sunt 50 principes, qui præsumt diurnis operationibus nostris, & 56 qui nocturnis: quorum est nuntiare traditiones.

Tertia decima mansio est in Septentrione, cuius Spiritus & supremus Imperator est Raysiel, qui habet sub suo dominio duces 50 qui præsumt operationibus diurnis, cum seruatoribus multis, & 56 qui præsumt nocturnis cum famulis eorum. Istorum officiû est, in his causis & traditionibus, quæ pertinet ad mortem auisare amicos operantis, & nuntiare arcanum. Duces, qui operationibus diurnis præsumt, libenter obtemperant vocanti, & veniunt hilares, iocundi, & paratissimi ad obsequendû: sed illi qui nocturnis præsumt, aliquatû sunt proterui, quia lucem valde oderunt & detestantur, nec facile obtemperât, maxime nouiciis in arte minus probatis, quos frequenter in faciem irrident, nisi cõiurationibus ita cõstringantur operantis, vt contradicere non præualeant. Valde enim coniuratione timent, & quasi vnicû dantur plus coniurare, quàm diurni spiritus, & tamen inuiti obediunt. Sed iam ex omnium istorum numero ponamus paucorum nomina & numerum famulorum quanti nobis ad operationem consuetam sufficiunt.

R

S V B-

SVBDVCVM PYLORORVM INDEX.

Baciar F 101	Astael L 50	Chanael Q 150	Melcha T 1150
Thoac G 100	Ramica M 1101	Fursiel R 50	Tharas V 0
Sequiel H 50	Dubarus N 510	Betael S 51	Vuicl X 61
Sadar I 500	Armena O 1000		
Terach K 100	Albhatur P 550		

Thariel V 51	Lazaba G 50	Lamas T 1050	Thurcal O 155
Paras G 0	Aleasy H 50		
Arayl O 50	Sebach G 100	Belsay W 50	Sarach Y 100
Culmar Q 1155	Quibda X 506	Moracl G 1050	Arepach I 100

Habes nunc optime lector ex 50 principibus diurnis sedecim cum famulis eorum, & ex 50 nocturnis 14 cum famulis, qui tibi sufficient ad omnes operationes tam nocturnas quam diurnas. Cum autem volueris operi per eos secundum horas intentas, elige ex ordine disposito quem volueris, & voca eum à Septentrione (quoniam omnes ibi morantur) per istud Carmen.

CARMEN CONIVRATIONIS.

*Rayfiel afzuano chameron fofiel onear Vemabi parno.
 zbon fruano Cassiel fufre bedarym bulifeor pean Carnaby
 Layr Vaymeor pefarym adorcy odiel Varnabi peatba dar-
 sum lasspheno deuor Camedonton phorfy lasbenay to charmon
 drufon oluays, Venouym lulefon, peorfo fabelrontos thurno.
 Galepboy Vem, nabeltron bural thora fyw charmony Capelron.*

Carmine rite & sub silentio completo, aderit spiritus vocatus. Committe secure arcanum, perferet refertque committendum. Si vero nocturnis operationibus praesidentes, ut solent plerumque, tardare videris: Carmine eos viriliter iterando compellas, nihil metuens: te enim ut dominum reuereri cogentur.

Habeo secretum, quod nulli confido perferendum huiusmodi.
 Pono casum amicus est mihi quispiam Nobilis & doctus, quem
 noui

noni secreto necandum per sicarios quosdam mercede conductos. Ausare palam non audeo, quia mihi periculo sum: in causa familiari & secretiori, ne literæ in aliorum deueniant manus, timeo hominibus, ut ore loquatur, confidere non præsumo: quia, qui mecum est hodie, crastina forsan contra me stabit: Itaque ad consuetam confugio artem, cui quicquid commiserò, fieri publicum, etiam si ex inimico tentari contingeret, non formido.

Literas mitto familiares amico, in quibus nullum formido periculum.

Maximum nobilitatis ornamentum, iustitiam Philosophiamque: de decus impietatem & ignorantiam definit vetustas. Quid enim pulchrius, quam literis virtutibusque ornare nobile genus, quod militat. Hæc plurimum ceterosque militantes complures nobilissimos viros reperimus & noctibus attituisse & diebus, ut armis barbaros expugnarent, rectitudine gentem suam literisque erudirent. Horum exemplo Bumauw doctissime literas humanitatis artesque bonas euoluere non cessas armis & literis decoratus: & veteres olim Principes sapientissimi consueuerunt opes non thesauris suis includere, sed potius viui literario conferre: honestissimum ad felicitatem tendentibus suffragium arbitrantur sapientie studium, quo æternæ retributionis beatitudo acquiratur. Enimvero scientia scripturarum principes omnibus venerabiles facit, maximeque timēdos. Ignorantia scripturarum viui hominis sepultura dicta ignominia, calamitatemque horrendam principibus nobilibusque afferre consuevit. Homo sine literis est asinus bipes, viuusque sepeliendus, immo sepultus. Maxime nobiles & rempublicam gubernantes esse sapientes atque notabiles scientia literarum oportet, quarum ignorantia tyrannidem inducit. Amor quoque literarum gesta principum inclyta nobiliumque perpetuati commendat. Cernimus enim veteres Philosophos principatus memoriam obtinuisse, nominisque immortalitatem consequutos plus literis quam armis apud omnes homines sempiternam: plus enim literæ quæ arma gloriosos, excellentes sapientesque tyrannos & principes reddiderunt, quorum memoriam laudumque titulos immortalitate donarunt. Adde quod Christianis studium litterarum summum & honestissimum euolandi ad Cælum præstat adiumentum. A scripturis enim contemplari incipimus diuinarum illustrationum coruscantem honorabilemque maiestatem, nobis alioquin inaccessibleem. Ita Henrice miles doctissime literis faueas, ut rectitudine decoratus semper viuas. Vale, ex Spauheim, Idib. Martij. Anno M. D.

— H *

R 2

Postea

Posteaquam has literas aliasue quaslibet amicus acceperit in arte peritus, signo Rayfielis cognito, præmissis ex more consuetis, ad Septentrionem se verrat, & spiritum hoc carmine vocet.

CARMEN CONIVRATIONIS.

Rayfiel myler an fruano fiar chafmy clymarfo pean Sayr pultho chultusa medon depursandly tusan axeyr afflon. His dictis spiritus missus statim visibilis apparebit, referabitque tibi omnia & singula, quæ mandavi ad aurem. Et scias velim, quod nonnulli spiritus nocturnis operationibus præsidentes in nocte non libenter veniunt ad operationem, nisi maximis compellantur sacramētis & coniurationibus: qui tamen postquam venerunt fueruntq; missi ad amicum, cito apparere consueverunt & obedire vocanti, nisi forsitan ipse, qualibet occasione deceptus, aliquid negligeret in arte præceptum.

Tertiidécimi. expositio Capituli.

Duas habet nomen hoc Rayfiel a duabus diuersis originibus significantias: primo enim potest esse *לס-שאן* *Capitaneus magnus*, sic dictus quod acies Septentriones fortissimas gubernet, secundo (& hoc fortasse magis ad Trithemii conducit mentem) dicitur talis, quasi *לס-ין* *secretum magnum*, quia quæ isti Principi committuntur à nemine possunt reuelari, vel si cui videatur hoc omnibus (vt reuera est) commune spiritibus, adjiciamus etymologiam tertiam, nomenq; hoc extrahemus a radice *חצר*, quæ est *benigno amore prosequi*, unde *לחצר* *Amoribus amabilis, & diligibilis*. quod nomen si non essentiam exprimit, saltem commendat bonitatem.

Hujus Spiritus character est Men, & Abecedarius Septentrionalis, quem clarioris doctrinæ gratiâ subungere decreui.

Potestas y z & æ œ ē ç ☿ a b c d e f g h i j k l m
Character A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U
 V W X Y Z & Æ OE ē ç ☿ vel 9

Venit epistola ad amicum Ioannis Trithemii hujus secretissimæ

peritum scientiæ, & statim dixit.

Ipse venit sonuere Maim, Mem littera monstrat

Signa equidem nosco per sua, missus adest.

Iungitur huic Sequiel Sorio Padiel Pylorus

Demonstrant numeros, Arte faciente, Pylæ.

Hæc erat in dictione vigesima tertia, sicque ab ipsissimâ initium sumens reperit hanc obcultissimam periodum.

Pmugi qo & il kmxqa xm kxvqi & æa wjkglmæ ma & tem.

Consultit Rayficlem, & ipse beneficus, vt homini suo amabili correspondere statim respondit sub his verbis.

Hemilius adcepit pecunias, vt te obcidat, caue.

Cognoscit Spiritus ministerio inimicum, cauere sibi ab illo, vel tandem cum perseverantem in conspiratione iubet de medio tolli, vt liber maneat, & qui iniuste volebat occidere: non subpetente alio remedio, iustissime occidatur,

CAPVT XIV.

Cuius Princeps supremus vocatur Symiel, qui habitat ad Aquilonem, habens sub se principes 10 qui præstant operationibus diurnis cum famulis multis: quorum officium est familiare secretum perferre.

Quarta decima māsio est ad Aquilonem, distans à principio Septentrionis 21 gradibus, & modicum amplius: cuius supremus Imperator est Symiel, qui habet sub se 10 duces, qui præstant operationibus diurnis, cū multis famulis eorū. Operationibus nocturnis multi præstant duces, quorū certum numerū reperire non potui, qui famulos etiā sub se habent multos. Istorum officiū est nūciare inter amicos arcana secretissima, quæ nulli hominū sūt manifestāda in æternū. Vt autē per eos operari possis, si necesse fuerit explicabo tibi ex diurnis 10, & ex nocturnis toridē, & sufficiēt ad præfēs

Subducum Tabula.

Asmyel F 1050	Larael L 100	Mafrus Q 1005	Marianu V 1006
Chrubas G 105	Achot M 100	Apiel R 51	Narzael X 50
Vastos H 5	Banier N 1	Curiel S 156	Murahe Y 1000
Malgron I 1050	Dagiel O 51	Molael T 1100	Richel Z 101
Romiel K 1051	Mufor P 1005	Arafos U 0	Nalael V 100

Habes nunc principes decem nominatos pro actionibus diurnis cū multis subseruatoribus & 10 pro nocturnis operationibus etiam cum multis substitutis, per quos poteris operari secure & absq; periculo: modo sis in Steganographiâ bene institutus. Nam quicumque ad operationes huius artis non bene institutus, in præceptis illius accedere præsumpserit: aut nihil proficiet, aut periculum vix euadet. Non enim omnibus obediunt principes. Tu autem cū hac ipsâ scientiâ volueris operari: præmissis rite præmittendis, te conuertas ad Aquilonem, & eo modo, quo tibi tradidi cōiura ducem, vt veniat per istud Carmen.

CARMEN AD SPIRITVS.

* *Symiel myrno chameron y theor pasron adiueal fanerosthi
sofaar Carmedon Charndiel peasor sostran fabelrasy thyr-
no pamerofy trelno chabelron chymo churmabon, asel peasor
carmes nabeyros toys Camalthonty.* His dictis eo quo necesse est modo, spiritus aderit abs te vocatus ad obediendū in omnibus mādatis tuis, si fuerit operatio per nocturnos spiritus actirāda: & si cito nō apparuerint, non desistas propterea, sed vrgeas eos repetitione carminis: & cōpuli obediunt.

Ponamus pro exemplo quodcumque arcanum nulli penitus committendum.

Habes aliquod negotium secretissimum ad amicum, quod te & ipsum concernit: cuius manifestatio tibi & illi perpetuum vel damnum vel confusionem inferret. Certe nec literis tato creditur ne ab aliquo legantur; nec committitur nuncio, qui divulgabit in plures. Arte nostra vtēris; sic & tu eris tutus, & amicus sciet arcanum.

Formemus ad hoc quas placuerit literulas, in nullo penitus suspectas.

Ioannes Trithemius Abbas Spanheimensis ordinis sancti Benedicti optimo adolescenti Iacobo Trithemio, fratri charissimo, S.D.

Literis incumbens conserua humilitatem cordis. Mores boni iu-

neres laborant, efficiuntque nobilibus clariores. Scientia literarum
 edornat iuuenem sanctitatem amantem: sine moribus iustitiæ care-
 bit honore scientia. Adolefcens vanitatibus vitiisq; immerfus fapi-
 entiz cõtempitor, non diligit sapienziam veram, quam virtutibus
 inquirendam esse memineris. Moribus decoratur gloriâ erudien-
 dorum iuuenum, quoniam san-ctis artibus confertur honor gloriæ
 Coelestis: infructuosaq; scientia tormentis æternis cruciabitur. Vir-
 tutibus & literis scientia proficit: vtrumq; deficit vicijs maculatum.
 Sperne voluptates, vt experimentis intelligas sapientiz veritatem, ex
 Spanh.

I ——— L

Recipiēs has literas in arte Steganographiæ peritus, mox
 vt viderit characterem Principis Symielis, quid sibi facien-
 dum sit, intelligendo percipit: vertensque se, præmissis præ-
 mittendis, ad Aquilonem, coniurationem dicit.

CONIVRATIO.

*Symiel marlos pyrcohi pean fruary fabelronti gael to fi-
 argoti melaffor hialbra penor olesy Atulbrany ordu Calmer,
 ron omer vemabon.* Completo carmine, spiritus missus
 apparens commissum sibi fideliter implebit officium.

Expositio Capitis.

Dicitur iste princeps $\text{N} - \text{D}$ *Nomen magnus*, quod ditissimus,
 & illustris sit in omnibus operationibus, habet enim Ministrorum
 maximam copiam, Pylori custodesque in maxima excellentia, &
 præstantia, ejus character est Nun initiale, & Abecedarius qui
 subjicitur.

Paſſas & æ œ ē ç ꝑ a b c d e f g h i j k l m n o
 Character A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U
 p q r s t u v w x y z
 V W X Y Z & Æ OE ē ç ꝑ

Recipit Iacobus Trithemius fratris sui litteras, & ex caractere
 litterarum intestinam esse quærentem cognoscit, quarit L Pylorum
 reperit esse Laraclem, ejus sedem dictionem centesimam, numerat
 & inuenit hanc esse *Immerſus* in repetitione, ab hoc exordium sumit
 & legit.

Sozzk gi sk Grkkg tix, &c.

Ignarus linguæ Myſticæ quærit huius profundiffimæ ſententiæ interpretem, nullus præſto eſt niſi inuiſibilis Tabellarius Symon, conuerſus ad Aquilonem ipſum vocat, ille non renititur, audit, venit, tranſducit, dicit.

Mitte ad me Alexandrum,

Summo ſtatim Iacobus ſecreto Alexandrum ad Abbatem remittit, vt ad ipſius votum & voluntatem fit paratus.

CAPVT XV.

Cuius ſupremus Imperator eſt Armadiel, qui moratur in ea parte orbis, vnde Boreas ventus flare conſuevit, habens ſub ſe multos principes.

MAnſionem quintam decimam ad Borealem plagam inhabitat Armadiel magnus Imperator, habens ſub ſuo imperio multos duces & principes cum ſeruiſſimis eorum, à quibus centum deputati ſunt ſuper operationibus diurnis & nocturnis indifferenter: ita vt omnes æque præſint nocturnis atque diurnis actionibus noſtris in Steganographia ad voluntatem operantis. Horum officium eſt principibus & magnis viris nuntiae ſecretiſſima arcana operantis cum maxima fidelitate & myſterio. Ex his nominabimus potiores aliquos, qui nobis ſufficiunt ad intentionem.

Pylorum Armadielium Tabula.

				X Y Z	
Maſſac	F	1000	Ozmiel	L	0051
Parabiſiel	G	0051	Oryn	M	00
Laiel	H	0101	Samiel	N	1051
Caluarnia	I	0156	Aſmiel	O	1050
Alpheriel	K	0100	Iazyel	P	0051
			Pandiel	Q	0551
			Catabiſa	R	0101
			Aſbiſiel	S	0052
			Maſayr	T	1000
			Oeniel	V	0055

Habesiam ex ſpiritibus Armadielis 15 numero cū ſeruiſſimis ſuis, qui ſecundum diuiſionem 24. horarum in ſex partes cum ducibus ſuis venire vocati ad operantē ſolēt, ſi voluerit ipſe, ordinem ſuum in veniendo conſeruantes.

Cum

Cū ergo volueris aliquid in Steganographiā per ipsos operari, oportet vt diligentissime oblerues diuisionem temporis secundum hanc artem, sine qua nihil omnino proficies: qua, vt oportet cognita, verteste ad Boream, faciens, quæ ars requirit.

CONIVRATIO.

* *Armadiel marbeno pelrusan neor chamyn aldron pemarkson Cathornaor pean lyburmy Caueron thorty abesmeron wear larso charnoty theor Caueos myat drupas Camedortys ly paruffes ernoty mesoryn elthy chaor atiel, lamesayn rouemu fabelrusin friato chasalon pheor thamorny mesardiel pelusy madiel baseroty sarreon prolsoyr asenosy cameltruson.*
Cum hanc coniurationem compleueris eo modo sicut oportet: mox aderit spiritus ad imperium tuum paratus.

Formemus nobis exempli causa tale arcanum nulli committendum.

Est mihi ad principem meum quoddam arcanum nulli penitus communicandum. Id mandare literis, ne per negligentiam vel obliuionem discite legantur, non audeo: multo minus per hominem nunciare illud volo, ne & aliis per ipsum quomodolibet reuelatum iri contingat. Artis itaque huius mysterium pertentare placet, per quod arcanum meum omni tempore manebit occultum.

Scribamus literas qualescumque placuerit, quæ nullius vereantur conspectum.

Serenissimo Principi, Domino Philippo, Comiti Palatino Rheno, Duci Bavarie, Sacri Romani Imperij Archidapifero, Principi Electori, Ioannes Trithemius Abbas Spanheimensis cum orationibus famulatum.

Illustrissime Princeps cum humili subiectione seruitutem. Benignitas inclyti ducatus vestri mihi præcepit, vt verbis expōsitæ res quasdam oculissimas literis commendarem. Gauderem non absq; deuota exultatione, si pares voluntati vires accederent, beneficiis exhibitis honestissimum apriorēq; locum distribuere, & obsequium gratiæ debitum exhibere. Detinet imbecillitatem cordis opēris nouitas sine tramite præcedentis subeundi, cui me lodge imparem scio:

S

habe-

habebit enim ingentem magnumque laborem, incurretque conatibus hebetudinem meis plurimam. Vires tamen experiar, Gratia vestra obsecuturus, benignissimum iudicem sine dubio accessurus, si bona voluntati meae non affuerit aptata complendi possibilitas: ubi cumulatissima humanitate gloriosus & munificentissimus Princeps, amator defensorque literarum sententiam dixit, ad cuius humanissimum tutamen Vniuersitas Heydelbergensis multis ornata doctissimis eruditissimisque viris, ingenio recentissimis, transcendit omnia per Alemariam Gymnasia. Itaque clarissime humanissime Princeps sy! quid habeo aut sum, totum benignitati vestrae noui obnoxium: id quod exhibere cum humili subiectione semper promptissime curabo. Et licet sint alii sapientiores, qui hoc opus melius vel utilius ornatusque non mediocriter reddere potuissent: volui tamen ego deuotissimum & rectum letumque in gratiam vestram animum meum utcumque ostendere & experiri de inuentis nouiter grandibus, quae alium credo neminem inuenisse. Data 26 Aprilis Anno Xpi. Milleesimoquingentesimo. D. J. R. X.

Literas has vel quolibet alias suscipiens, cui mittuntur in arte perito inter Characterem Armadielis: quo cognito vertat se, quo ars mandat vertendum. & dicat Carmen.

CONIVRATIO.

* *Armadiel asfran meson Casayr pelodyn, Canoti chaméron therforuy marbeuon pheor Casöyn myruosy lyburmy deor fabeltonton. Chubis acharmason.* * Hac coniuratione debito modo completa, missus spiritus palam apparebit, sibiq; commissa à mittente arcana reuelabit in aurem fideliter, nihil addens minuensue. Et si quid illi denuo fuerit ab illo commissum, ut referat operanti, à quo missus est: fiat quod ab arte praecipitur; & obtemperabit.

Expositio quintidecimi Capitis.

Vnde frequenter venit Boreas est mansio Armadielis Principis, qui non est ex minoribus totius Steganographiae, ipsius character est *Samech*, nomen *לך-לך-לך* *Mont mensura maxima*, sic dictum propter excellentiam: eius Abecedarius est hic.

Potestas. æ ç ç ☼ a b c d e f g h i j k l m n o p
Character. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
 q r s t u v w x y z & æ
 U V W X Y Z & Æ OE ç ç ☼ vel 9.

Recipit Palatinus epistolam (quam in hoc ad eum capite dirigit
 noster acutissimus Abbas) legit, laudat stilum, & animatam literam
 cernit in subscriptione, ex Samek cognoscit Spiritum Armadielium,
 ex J Sorheanem, ex R Pylorum Carasibam legioni X quæ tantum
 decem Ministros spirituales continet pro tempore prepositus, & ideo
 statim cognouit Pylam esse in decimâ dictione, hinc minutias spiri-
 tuû debere colligi, inq. quadro hexagrammato (methodo Cabalisticè
 Steganographica superius explicatâ) poni, post Sorheanis motu de or-
 sum litteras colligendas esse, deniq; Abecedario Armadielio nuper-
 rimè posito legendas: præstitit Trithemiiq; secretissimam mentè ad-
 secutus est. Repetamus & nos operationem, ut possimus etiam com-
 prehendere.

Pyla est dictio decima, scilicet *Vestri*, ab hac incipio & litteras si-
 gillatas spiritu educens reperio.

Lmgumi ea ser quçroq xpivys y il true qam. xx. q.

Scribo stilo Cabaleo		l	m	g	v	m	i
in quadro ponens sex		c	æ	s	c	r	q
litteras in quacunque	J	v	ç	r	v	q	x
lineâ, ceu conspicias.		p	t	w	y	s	y
		i	l	t	r	v	c
		q	æ	m	x	x	q

Post voco Sorheanem Spiritum Katabasicum, qui à principio
 decidens articulabit sic.

Leupiq maç Tlagr wt mve vyxx. mr. q' svxiq xyeq.

Adeo Sorheanem non percipio secretissimè mystico loquentem
 idiomate; peto se explicet, renuit, ad Principem Armadielem confu-
 gio, ipse benevolus licet princeps non recusat servire mihi, cui sui
 Ministri recusauerant, nobiliores enim sapius sunt suavioris genii
 atque naturæ, incipit eanete, audio, dicit.

Harlemig, & Pious conspirant in mentem tuam.

Sicque secretissimum adsequor Trithemii mensis arcanum, soli Pa-
 latino, Principi declaratum.

Post hunc Abecedarium Borealem sequitur Boreo-Vulturinus me-
 dius, in quo posita Dilegitur A, cujus usus ut putat Petra Sancta fuit
 Cajo Casari. Videatur ipse libro de Symbolis Heroicis quarto, Agel-
 lius lib. 17. c. 9. & ego in commentariis cap. 2. hujus libri in fine.

Cuius Princeps Baruchas in ea plaga moratur, unde ventus flare consuevit, qui appellatur Vultur, habens sub se principes multos & seruos, qui sunt super cōmissiones dominarum occultas nuntiatores

Mansioni autem septedecimæ ad Vulturum ventum situatæ præsidet magnus Imperator Baruchas, qui habet sub suo imperio multos principes, duces & alios spiritus, quorum omnium officium est nunciare occultas & secretissimas cōmissiones principum, nobilium & dominorum, subditis eorū vel amicis. Ex his nominabo tibi 15 qui sufficient omni operanti in Steganographia: & non habent inter se diuisiones vel ordines pro die & nocte sicut ceteri, sed omnes habēt cōmissionē de omnibus in generali, ita vt quicumq; qualibet hora vocatus fuerit ab operante, venire cogatur.

ΠΥΛΟΡΩΝ ΤΑΒΥΛΑ.

Διπυλῶροι	πυλῶροι	ἡμιπυλῶροι							
4	2	1	F	G	H	I	K	L	
Quita M	Cartael R	Monael W	100	10	600	60	500	50	
Sarael N	Ianiel S	Chubor X	200	20	700	70	400	40	
Melchon O	Pharol T	Lamael Y	300	30	800	80	300	30	
Couayr P	Baoxas U	Doracl Z	400	40	700	90	200	20	
Aboc Q	Goriel V	Decaniel V	500	50	600	60	100	10	

Habes nunc ex principibus Baruchi magni principis seu Imperatoris ad operationem Steganographiæ nominatos duces 15 cum famulis & subseruitoribus ejus 7040 quorum ministerium tibi sufficientissimum est ad omnē operationem huius artis. Cum ergo volueris aliquē ex his spiritibus aduocare, observa diuisionem tēporis secundum sex horas diei & noctis, & versus Vulturum positus facie, voca illum quem hora concernit, diligentissime obseruans literas fa-

mulorum, sine quibus nusquam procedunt: & ne erres in numero, ordine & dominio eorum, caue.

CONIVRATIO.

**Baruchas maluear chemorsyn charnotiel bason ianocri medusyn aprilty casmyron sayr pean cauoty medason peroel chamyr syn cherdie! auenos nos ear penaon sayr chaelonti genayr pamelron frilcha madyrion onetil fabelron thos.*† Hac coniuratione completa sub silētio sicut oportet, mox aderit spiritus principalis vnus, quē vocasti cum seruatoribus sibi deputatis secundū seriem tēporis v.g. Commissum mihi est ordines perlustrare, Cœnobīa & emēdare & corrigere perperā facta. Hinc ad amicū ex Monachis vnum longe absentem cupio tale mandare secretū, quod publicatum sibi carcerem odiumq; pastoris, mihi verō & Ordini ac bono cōmuni detrimentum inferret. Vnde nec tradendū literis, nec homini cuiquam committendum. Vt simus vterq; securi, artis ministrum aduoco spiritum, commendo arcanum.

Literas quales volo transmittito, quas legi ab omnibus non recusabo.

*Ioannes Trittemius Abbas Spanheimensis ordinis Sancti Benedicti religiosi fratri Nicolao ex Dureckheim, Monacho Cœnobii Hirsangien-
gientis eiusdem ordinis, sinceram in domino charitatem,*

Cūm sciam mi charissimē frater te amatorem bonarum artium, mete exhortari vehementer delectar, quatenus perseuerare velis inquirendis reuoluendisq; iūgitēr librorum secretis, quæ nobis ostendunt fœlicitatis iter, & tramite expedito redire in patriam, quā peccando perdidimus, ad quā cōdelitus nōs flagrantes rēducet amor mirissimi & clementissimi saluatoris nostrī in scriptūris sanctis occūltatus nobis, si exornauerimus mentem virtutibus, exercitantes nos in studio sancto, sine dūbio conferendus. Quid enim in exilio miserabili vagantibus salubrius dulciusue esse poterit quam literis sedulo incumbere: per quarum studium ad veritatem oculi nostri eriguntūr requirendam, & ad beatitudinis futuræ desiderium mens nostra sustollitur: sine quibus cōmparatur bestiis anima temporali-

bis & mundanis submersa negociis, ad Dei cognitionem, nunquam peruentura. Tu itaq; voluptates tumultusq; mundi contemnito, literis die noctuq; vacato: quoniam & religio virtutibus & virtutes literarum commercio illustrari temperantur. Ita ut nec literas sine ornatu nobilium virtutum nec deligere virtutes bonas sine scientia scripturarum praeualeat. Itaq; te exhortor, studio literarum semper des operam. Vale ex Spânheim 16. Cæl. Apr. Anno domini M. D.

7 — I G

Posteaquam suscepit literas is cui mittuntur, signo Baruch cognito, praemissis praemittendis, ad plagam Vulturini, quæ est ante Orientalem proxima, dicat sub silentio istam Coniurationem.

Coniuratio Spiritus.

+ *Baruchas Mularchas chameron notiel pedarsy phroys lamusay myar chalemon phorsy fabelrontho theras capean Vear almonym lierno medusan thersiel peatha thumar nero-syn cra nothiel peson segalry madon scoba bulayr.* + Coniuratione dicta secundum artis præceptum, Spiritus apparebit, & commissum sibi arcanum producet in aurē sine deceptione.

Capitis ejusdem explicatio.

In hoc capite Princeps est fidelissimus Baruchas, sic propter fidelitatem adpellatus. Hebraice etenim *אמת* — *אמת* Declaratio mendacii cominatur, ipse etenim summam fidelitatem servat, nec alios permittit sibi subditos fallere, aut falli. Vulturum spirat.

In tabulâ 15 Pyloros habes cum suis characteribus quorum quinque priores sunt Dipylori, medii sunt Pylori, ultimi Hemipylori, & unusquisque diuersis columnis propriis characteribus determinate diuersos habent subditos hac habita consideratione, quod numerus respondeat Pyloris, & Dipylori habeant duplicem numerum, & Hemipylori dimidietatem, v. g. RI. est 60, sed MI est 120, & WI 30. Hic in determinatione subditorum non est sequutus Trithemius nomen numerum, quia iidem numeri pluribus debent esse communes.

Alphabetum huius Spiritus Vulturini est hoc.

Potestas	ç	✠	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q	r	s
Character.	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U
	t	u	v	w	x	y	z	&	æ	ç											
	V	W	X	Y	Z	&	Æ	OE	ç	ç	✠										

Hoc Alphabetum omnium est totius Orbis vocalis (de quo in initio locuti sumus) vltimus, & eodem modo exercitio mandandum quo praeuntia.

Epistolæ Trithemii sacramentum ex charactere facili negotio declaratur. Nota IG docet Pylorum esse Semi-Spiritum Monaclem in ordine G ideoque tantum quinque habere subditos, ideoque pylam in loco quinto constituendam esse, à quo minutias spirituales accipe & reperies.

Ergo kukg Cddcv ku vwk swco ewt cv guv kor qu' kd' kn ku
Non intelliges, voca Barucham, qui semel vocatus veniet, & dicet.

Deposito Abbatis tui, quam curas est impossibilis.

Vides quanto ingenio, quantâ securitate de rebus obcultissimis publice secretissimè cum amicis agebat Trithemius, vt videas etiam quanto iure ipse tanti fecit suam Steganographiam, vt non nisi dignissimis viris iudicaret debere esse communem, contemptis ignorantibus, qui vel non intelligunt vel si quod percipiant in praxes pessimas retorquent, vnde & peiores sunt multi scioli, quam imperiti.

ADNOTATIO.

Hic finem inposuit noster Abbas suis Abecedariis nonnullis rectis, omnibsq; retrogredientibus intermissis: sedecim enim tantummodo quæ explicuimus & expandimus nouit Abecedarios, cum potuisset sexaginta quatuor internoscere, sed omnibus vtetur in libro tertio omnium aliorum obcultissimo & sic uon est necessariû hic plura de huiusmodi edisserere, cum initio libri omnia sint visa. Nihilominus animaduersione est dignissimum posse nos etiam in operationibus antecedentibus vti quolibet ipsorum præposito ejusdè characteris vt cognoscatur, tunc enim ex characteris Hebræo methodus operationis innosceret, exq; Græco Abecedarius vltimæ lectionis.

Post hunc Vulturni Abecedarium, Vulturno Orientalem adinuenies, qui in vtu fuit Augusto Romanorum Imperatori Maximo, vt inter alios commemorat Petra Sancta lib. de Symb. Heroic. quarto. qui pro A legenda scribebat B & sic deinceps.

Rogas quare noster Author non vtatur Abecedario Caji Caesaris, cujus in Capite 2. & 15. vbique in fine, fecimus mentionem, neq; Augusti Caesaris, de quo mox loquebamur, siquidem sunt satis claudistini, & à viris maximis fuerunt adprobati?

Respondeo. Secretum esse in eo quod incognitis scribatur latebris conceptus, latibuloq; sint characteres inpositi cui nulla notitiæ pateat aditus. cumq; iam illi obcultissimi olim Abecedarii sit satis apud Hi-

toriato-

istoriatores noti, potius cauendū sunt, quam eligendī, quia si secretum cognoscatur, nīl abditum.

CAPVT XVII.

Cuius Princeps & Spiritus supremus vocatur Camesiēl, habens sub se duces & Principes multos cum seruatoribus eorum, quorum officium est nunciare omnia. qua versus Orientem mittuntur.

Quoniam tam multa sunt & plura possunt emergere negocia hominum, ad quæ intimanda procul amicis nullus sit in prædictis mansionibus princeps aut spiritus specialiter deputatus: ne operantibus in hac arte Steganographiæ aliqua ad perfectionem operis sui difficultas occurrat: posteaquam specialium quorundam fecimus mentionem qui specialibus præsunt arcanis. volumus etiam quosdā generalibus nunciandis generales exprimere principes spirituum, ut si quid forsan occurrat alicui nunciandum, super quo in prædictis nulla inueniatur commissio, ad istos referatur, qui suo modo super omnibus habent commissionem: ita tamē ut generalitas specialitati non deroget: nec specialitas nō satis lucide expressa generalitatis officium recuset. Quatuor itaque sunt Principes magni, qui cum ducibus & subseruatoribus suis omnibus præsunt arcanis nunciandis superius non expressis: quorum primus Camesiēl omnibus præsidet, quæ voluerimus nunciare versus Orientem. Caspiel versus Meridiem. Amenadiel versus Occidentem, & Demoriel his quæ mittuntur generaliter versus Septentrionem. Cum ergo volueris arcanum aliquid per spiritum nunciare amico procul absenti versus Orientem: voca vnum aut plures quot volueris ex Principibus Camesiēlis, vertēs te per totam operationem ad orientalem plagam, sicut nosti secundum artem. Describā tibi nomina Principū cum numero seruorū, quot

ad præsens negotium sufficiunt: & caue, ne erres in aliquo.

PYLORORVM INDEX.

Διπυλῶροι	πυλῶροι	ἡμιπυλῶροι					
4	2	1		X			
Myrciyn F	Benoham K	Armany O	60000000000000				
8	4	2		X	S	T	V
Ornich G	Arisiel L	Capriel P	10	30	100	100	
Zabriel H	Cumeriel M	Bedarys Q	16	36	160	360	
Bucafas I	Vadriel N	Laphor R	19	39	190	390	

Habes ex principibus Camefielis 12 cum maxima multitudine famulorum, vbi (nota) ille magnus numerus 60000000000000 est aliorum ducū & principum, qui generaliter præfunt omnibus diurnis: & vocatur ex eis certus numerus, quot voluerit operator cum ducē nominato. Alii autē in quadruplici ordine sunt famuli principū duodecim: & veniunt semper cū eis in ordinibus suis. Cū ergo volueris operari per istos; præmissis præmittendis ista est coniuratio.

CARMEN.

1⁺ *Camefiel apbroys chemeryn mear aposyn. Layr pean no-ema ouear ma fere cralty caleuo thorteam chameron ianoar pelyn Layr, baduson iesy melros ionatiel delassar rodiui almeron sauean fabelron clumarsy preos throen benarys sauean demosynon laernoty chamedronton gens.*⁺ His rite completis, aderit generalis arcanorum nuncius quem vocasti, promptus, fidelis, penitusque secretus. —:—

Amicum voluerim auisare occulte de homine malo.

Est homo quispiam sub apparentiâ honestatis malus blatterator: is sciens me posse apud amicum, commendatorias ad eum postulat à me literas; negare non valeo, nec decipi amicum volo ab illo fraudulenter. Scribo literas, circumcellionem laudo mirum in modum, legit, exultat, apertam insidiandi viam sibi pollicetur oblatam. Do literas, abit lætus, voco spiritum, mitto ad amicum, vt auiset illum, meumque manifestet arcana.

T

Literas

Litteras mitto commendatorias illi placentes, qui commendatum,

*Toannes Tritth Abbas Spanheimensis Ioanni Vigilio, domino Vuachor,
viriisque Iuris Doctore clarissimo Salutem dicit.*

L Atorem praesentium ad te mitto, Vigili amantissime, hominem profecto cunctis adornatum virtutibus, omnibus eruditissimum in scripturis aestimatum, tantaque venustate morum redimitum, quod vix illi similem aliquando his oculis vidisse memini, optimum Mathematicum, Philosophum acutissimum, literatissimis viris comparandum, sapientia & studio omnes Teutonicos exercitissimos transcendente, unde dignus est nobis merito visus laudibus literatorum virorum omniumque bonorum excipiendus; quippe nobilis & literatissimus, qui omnibus queat, vtilis esse in tradendis variis doctrinis rerum mirandarum. vale, ex Spanheim 15. Cal. Apr. Anno M. D.

D. — Q.

Cum has similesue quascunque acceperit litteras amicus in arte Steganographiae probatus: cognito signo Carnesicilis, se vertat ad Orientem, & praemissis praemittendis, dicat istam coniurationem.

CONIURATIONE.

* *Camefiel aproyfi chameron to pemalroyn phroys cadume-
armol benadron Vianiel sauron army pean arnotiel fabel-
rontbusyn throe chabelron sauenar medalloys wear olme va-
dab craltysayr gens.* Carmine dicto, spiritus iam visibilis apparebit; reuelabitque arcanum fideliter commissum.

Expositio Capitis.

Promiserat Tritheimius in illis regulis quas Coniurationes ipse nominat nihil vltorius per integrum librum dicturum, sed adpositurum eas esse tantum ornatus gratia, quod in clavi conspicitur, in qua explicata nihil omnino continet ut iam probauimus, sed iam in hoc capite adponitur particularis clavis & sic est necessarium, quod non labore feram hanc Steganographicam aperiamus.

1. *Camefiel* Auspicatur conjuratio (sicut & aliae omnes) à nomine spiritus. *Camefiel* Hebraice vel כַּמְפִּיֵּל *In auris excellentissima eo quod optime inspiret ad aurem, vel כַּמְפִּיֵּל Abconditis, vel ad-*

ie abscondens propter secreti securitatem, si clauem adsumimus hanc

Oratio

Oratio mystica latinizabitur hoc modo.

(Sume) *vocales quinque* (V) *pro prioribus quinque litteris* (easdem) *acue, grana pro alijs, V circumflebe pro alijs, V punge pro alijs* (V *subcessine distribue per sequentia capitula*).

Sic intelligo. Sumantur quinque vocales Latinorum A E I O U. pro quinque prioribus litteris Abecedarii A B C D E, post fac ipsas adcuras, hoc est adcentu acuto adpinge & subpone pro alijs sequentibus, puta á á é í ó ú, pro F G H I L, postea ipse graui ornatæ addētu subseruiant pro sequentibus &c. vt conspicias in Abecedario subsecuto.

Potestas. abcde fghil mnopq rst ux yz & æ.

Character. ae iou ae íóú. à e ióú à e íóú à e íóú.

Omisit y noster Trithemius quia rarū est in lingua latino & inutile.

Hic videre licet quomodo per solas vocales posset quispiam satis clare & dilucide scribere mentis suæ arcana sine tanta multiplicatiōe characterum vt videre est in subsequenti propter curiosos characterē solum modo vocali factā.

O'è úaðouà 1'āddiúóíó Iaðàó

Uóóéáááá

O'āuúóá éó àéíuè, O'āíáóòà éóóó óóéóíáí 1'úúúá

íu Iaòàòà, O'íááéóí 1'áíuúóíéíu éáíòà.

éóé íóíáááá dóuèæ, í óóúíóá íáááóéá ííéóé

íó U'óéóé ááéóíá uóíuáóé vèéu ííuúá

éóí áóéóóòà uóíéóáá áíouáááóé Adíuúóéu A'áíuá,

íó A'áóíáé éíéóé, íó U'óéóé nèéu díuè.

Quod Hexasticon si ex Abecedario præcedenti legeris reperies ea dici de fortissimo & nobilissimo Capitaneo Hyppolyto Caimo, amico meo maximo & fidelissimo, quæ olim Iamotius de G. C. quia simul in suo pectore fortitudinem Martis, & Phœbi eloquentiam sitas esse conspiciamus, ita vt sibi Pallada secundum vttrunq; adtributum adiunxit felicissimè; Transcriptio Hexastici prioris hæc,

In laudem D. Hyopoliti Caimi,

Capitanei inuictissimi, & vigilantissimi.

Epigramma.

Prælia si misces, patruum sibi vindicat Hector

Te Caimum, Phrygio Laomedonte fatum.

Sin citharam pulsas & dulcia carmina condis

Tu Linus argutadiceris esse Chely.

Sic, rigidum quoniam moderaris Apolline Martem

Tu Mauors nobis, tu Linus esse potes.

Posueram ego in primo meæ Cabalæ tomo Moyfiade primâ. modum scribendi per solas vocales, hic est excellentior & ideo non venit ille repetendus, poterit curiosus (si voluerit) me legere citato in loco, & videbit antiqui Epitaphii explicationem curiosam, solum vocalibus litteris compositi.

In initio Abecedarii vocalis posuimus quinque vocales omni spiritu atque accentu liberas, quod ad scripturam obcultam conducebat, reliquum vt ad mentem Trithemii adcedamus, qui nullam facit de his vocalibus liberis ab accentu recordationem, credidero ipsissimas eliminandas esse, ita vt solummodo sigillatæ vocales relinquuntur, vt conspicis in subsequenti.

Potestas. abcde fghil mnpqrstux yz & æ

Character. á é í ó ú à è ì ò ù â ê î ô û ä ë i ö ü ÿ ŷ ŷ

Hæc est obcultissima scribendi methodus, quam incipit Trithemius in hoc capite & progreditur per totum hunc librum, & sequentem, quæ non solum obscuritatem ignorantibus, sed & facilitatem maximam intelligenti subministrat.

Ad epistolæ Trithemii expositionem deueniamus, recipit eam Vigilius cognoscit ex Fe subscripto fidei arcanum commissum esse Camesielis, Pylorum quærit ipse est Q hoc est Bedarays semispiritus, & sic legionis militum 16 pars solum dimidia ipsi est subiecta, & sic secreti Steganographici Pylam constituet in dictione octauâ, quæ est *Hominem*: hinc incipit epistolam spiritualiter legere, & reperit istam hanc in linguâ mysticâ sententiam.

úei éuáitúai úi áááóóúúéíóë, íáóú áé ðúúó,

Non intelligit venit ad Abecedarium Camesielis, ex coque fit peruia in hanc sententiam Latinam.

Est blatero & fraudulenti, cone ab illo.

Quid poterat dici secretius?

Concludit Themius hoc caput Coniuratione Camesielis faciendâ a recipiente, quæ si ex clauæ aperiatur est hæc.

In singulis capitibus vsq; ad finem libri) potestas (litterarum) transit vnum characterem (& hoc est quod significant Coniurationes ibi posite, & ex hac doctrinâ sine aliâ clauæ manent refferatæ.)

Compendiosissimæ arti studens noster Abbas hanc regulam nobis relin-

relinquit generalem quod singulis capitibus litterarum potestas per vnum characterem debet alterari. ita vt si in hoc capite A pingebatur sic á, in sequenti pingatur sic é, in alié sic í &c. sed de hoc in singulis capitibus edisseremus.

Ponebatur hic circulus sed sine vtilitate quia omnia quæ in eo erát iam sunt in suis locis declarata, & sic ne calcographro molestior esse iudicauí debere potius obmitti, quám sine causâ & vtilitate celtari.

Sane antiquiores adcentibus secreta conclusisse constat tum etiam ab aliis, tum etiam a lapide vetusto sepulchri Titi Plautii Syluani, cui hæc inscriptio. Adducitur a Merula Cosm. l. 2. p. 2. c. 11.

PRIMVS EX EA PROVINCIA MAGNO TRITICI MODO
ANNO NAM P. R. ADLEVAVIT HVNC LE GA TVM IN.
IN. HISPPANIAM AD PRAEFECTVR VRBIS REMISSVM
SENATVS IN PRAEFECTVRA TRIVMPHA LIBVS ORNA-
MENTIS HONO RAVIT AVCTO RE IMP. CÆSARE AV-
GVSTO VESPASIANO VERBIS EX O RA TIO NE E J VS.
q. 1. 1. ss. &c.

Vbi videris non sine mysterio adcentus ex propriis translatos locis; imò duos, vel etiam tres in eadem distione reperiri. Quomodo autem debeat hoc Epitaphium explicari, alibi dante Deo, cum ejus Abecedarius occurrat, exprimemus.

CAPVT XVIII.

Cuius supremus Princeps est Caspiel dictus, cuius mansio est ad Austrum, qui habet sub se multos principes, duces & famulos innumerabiles.

AD Austrum habitat magnus Caspiel Princeps, qui habet sub suo dominio principes siue duces præcipuos 200. Comites vero siue subduces 400. cum ingenti multitudine seruatorum, quorú officium est nunciare generaliter omnia & singula superius non contenta versus meridiem. Cum autem necessarium sit in hac arte scire quosdam ducum ex nomine, sintque multi: curabimus paucorum nomina dicere ex multis, qui nobis sufficiunt ad omnia.

Διπύλωροι	πύλωροι	ἡμιπύλωροι.		S	T	V	X
4	2	1					
Vrsiel F	Budarym K	Geriol	O 200	40	2000	466	0
Chariel G	Camory L	Ambri	P 260	46	2600	406	26
Maras H	Larmol M	Camor	Q 290	48	2060	460	28
Femol I	Aridiel N	Oriel	R 260	49	2006	400	29

Habes nunc ex principalioribus ducibus Caspielis 12 cū comitibus, subducibus & famulis per quos fit omnis operatio nunciandorum, versus Meridiem generalis. Cum autem ad amicum volueris aliquid nuntiare occultum versus Austrum manentem, fac quæ secundum artem requiruntur, & dic coniurationem.

Coniuratio Spiritus.

** Caspiel aloyr chameron noeres padyr diuiel prolsyn wear maduson er alnoti fruon phorsy larsonthon thiano pemarson theor. Caueos adeueos friato briofi panyeldrabon madiel sayr fabelrusyn gonear pean noty nabusran.**

Coniuratione debito modo completa, videbis præsentē quem vocasti, & ad obediendum mādatis tuis in omnibus paratum. Omnes istius Caspielis duces beneuoli & voluntarii sunt valde, sed subduces eorum aliquātum sunt duriores: attamen coniurationibus cedunt, si operator fuerit cōstans & impeterritus, loquens eis dure, quasi cum auctoritatē maxima. Nullus enim eorum tam durus est, qui non mansuescat per virtutem auctoritatis potestatiue compulsus & adiuratus.

Ponāmus quāletumq; arcanum, quod nulli confidendum.

Est mihi cum amico negotium, quod si publicum transierit vtrique periculum grande oriētur. Obseruantur inter nuncii omnes, vt literæ ab insidiantibus nobis legātur. Vt ergo simus securi negotiūq; nostrum maneat secretū: scribo literas quæ nullius vereantur cōspectum, quas spiritu inuisibili comitante mitto ad præfatum amicum.

Non refert qualiscunq; sint literæ, si fuerint spiritui commissa.

Conspicite mortales breuitatem & miseriam præsentis vitæ, & agite pœnitentiam salutarem, dum tempus haberis. Væ vobis dementissimi amatores secularis gloriæ, Deum omnipotentem materiamque lætitiæ temere despicientes. Quare non amatis superna illa conuiuia quæ sunt humiliter Deum inquirētibus repromissa? Vos enim humilitatem abjicitis, breuissima gaudia mundi quæritis, æternæ beatitudinis excellentiam non amatis: contentioso Zelo viuitis, honestatem actionibus nequam maculatis, laudesque Dēi excelsi nescitis. Die noctuque secularibus actionibus lucrisque temporalibus insistitis: semper venandis nouitatibus extensi memoriam acutis, lectiones audire negligitis: tempus gratiæ vobis indulum, æternæque beatitudinis expectationem non curatis. Ecce Iudex cunctis horribilis criminosis appropinquat. Ecce Omnipotens Māiestas districta accelerat. Ecce Iudicium nouissimum statuitur. Ecce lamenta æterna proponuntur: bonæque sempiterna nobis subtrahetur. ✠—F✠

Cum has literas susceperit is, cui mittuntur; præmittat ea quæ sunt ex arte præmittenda, conuertensque ad meridiem se, dicat Carmen.

** Caspiel asbyr Chameronty chwto freueon dayr fabelron
Cathurmymeresyn elso peano tailtran Caspia fwar Medon
clibarsy Caberosyn vlti pean Vearches pemafy natolbyr mel-
dary noe Cardenopen men for diuiel adro. * Carmine dicto, a-
liisq; ex more subiunctis, nuncius inuisibilis apparebit, refe-
rens amico fideliter & secretè in aurē omnia, quæ mandauit.*

Capitis eiusdem Commentarius.

Vocatur iste Spiritus Hebraicè אֱלֹהִים Princeps turbinis eo quod habitet in Australi parte à qua omnes veniunt peiores tempestates. Pylori ipsius, secretæque portæ custodes, qui in tabula, & ipsorum character numerusq; inibi designatur, Abecedarius, qui obmittitur vtpotè indigitatus capite præcedente est hic.

Pythas x a b c d e f g h i l m n o p q r s t u y z & x

Character æ é i ó ú à è ò ù æ é i ó ú æ i ó ù (y y y)

Littera Pythagoræ inter alias vocales Latinas est extranea sicq; ad resolutionem Thamuræ non admittitur, sed semper suum valorē conseruauit

seruauit, in obſcinâ etenim Steganographicâ piaculum eſt hoſtium poteſtatem diminuere, vel extenuare.

Coniurationes huius capitis & ſequentium ex clauſi ſunt, oooooo &c. & ſic non debemus in earum adnotatione diutius immorari.

Quid ſibi velit Trithemius in hac epiſtola non erit ex ſubſcriptionibus difficillimum inueſtigare, eſt ſpiritus & Caſpiel, Pylorus & Vſiel cui debentur 490 ſubditi ſed cum det & Pediel dimidiam cohortem remanet Semi-centurio. Sicq; ſalam noueris in dictione duceſſima conſtituendam eſſe, ea eſt *Horribilis* à qua exordium ſumas, & reperies hanc per vocales puras prolatam myſticam periodum.

uâiaiuê uâûû iû iôî iôôuûô

Non miror non intelligas, lingua enim myſtica eſt omnium difficillima, & ſolum ſpiritibus Steganographicis nota, quia eſt ipſorum lingua, quia ſi vera eſſet Toſtati ſententia, qui ſpiritus non per conceptus, ſed per ſigna loqui, lingua ipſorum eo eſſet myſticæ ſimillima quo ipſi Steganographicis ſpiritibus adſimilâtur. Vocas ergo ſpiritû incluſû in charactere & ipſe eſt Caſpiel venit, & explicat his verbis.

Venenum dedi, ſed non nocuit.

Conſultò hic noſter Abbas non ſubſcripſit, nec poſuit ſuperſcriptionem huic epiſtolæ, vt noſceretur de talibus Steganographicis literas rebus à nemine ſcribendas, ad neminem dirigendas eſſe; ſed hanc artem rebus vtilibus ſolummodo ordinatum iri.

Ponamus etiam aliud exemplum, vt res liquidius cognoscatur.

REVERENDO ADMODVM VIRO D. D. ANDRÆE DE
Herrera Sacra Theol. Lectori ſummam deprecor ſollicitatem.

Quattuor ſimul et omnes raros ad te libros remitto cor recturum, vltimam enim ſimam deſiderabant, vt poſſent in vulgus comparere. Primus eſt Cabala, qua antiquorum ſecreta monumenta, ſeniorum abſolutas ſententias ſcrutatus, ſecretiorem lectionem primus mortaliû reſeraui. Secundus eſt Steganographiæ declaratio, qua probo ea omnia quæ Trithemius promittit cum effectu ſine ſuperſitionis aliqua nota fieri, ubi eſt admiranda Clauiculæ Salomonis atq; Steganographiæ conciliatio. Opus me hercle mere Cabaliſticum, & iis qui literas ſecretiores peramant maximæ neceſſarium. Tertius eſt Logarithmica, vel ſi mauis nomine inuerſo Arithmologiâ, ubi vâlorem ſingulorum ſum grammatum ſpeculatus naturalem, & Arithmeticum Abecedarium præponens radicales numeros inuenio qui in infinitum aucti, aut diminuti, aut inter ſe multiplicati ſemper ſint Logarithmici, hoc eſt legibiles, & non ſolum veram ſententiam, ſed

etiam metricam arithmica continuatione modulentur. Inuentum tibi conspicietur mirabile, me equidem (fareör) etiam aduētum nō deferit hęc ipsa passio, quando conspicio plusquam admirabilem à nullo hucusq; cognitam Latini idiomatis cōpositionem. Quartus nēe pro nūc vltimus, linguam Latīnā. alias difficillimam, sub eo splēdore, quem nunc conseruat apud Poetas duos Mantuauum, & Exulē, cum certissima syllabarum, atq; adcentūum notitiā, & carminis cōdendi cognitione quēmlibēt virum aliquali præpollentem acumine spatio docebit vnius horæ, ita vt quæ loquatur, quæ scripserit, acuta & elegantia sint, & maximis aliis authorum operibus æquari (ne dicam anteponi) possint.

Secreta equidem rara, quæ inuenisse sufficiat vberiorē alias calamo iteratoq; studio correcturo; Tu autem (mi Andrea) apud quem semper mea addictissima voluntas felicissimum locum inuenit, tuo Angelico defende ingenio; libri etenim semel publicati indoctioribus non possunt interdici, & licet sapientiores non timeam, qui non intellecta non condemnant; eos qui omnia intelligunt, quibus nihil rarum, qui habent literas, quas non didicerint, vituperando solum ostentatas, timere necessarium est. Quod si tuo illustrissimo tuearis acumine, non dubito, quin hanc procellam felicissimē sim vitaturus, vt totum me tibi deberi, vbiq; sim, non possim abnegare. Curato vt valeas ad eorum votum, qui inuidia liberi, tuam sapientiam, atq; ingenij acumen lucidissimum, non Religioni vni, non soli hispaniæ, sed etiam huic sæculo, admiratione esse perenni, tenemur adfirmare. Iterum valeas. Ex illustrissimo Cœnobio Alnensi Kalendis Aprilis millesimi sexcentessimi trigesimi quinti.

Y — OY

Qualiscumq; tuus semper Ioannes de Caramuel.

Cognouit statim Andreas, sicut in aliis plurimis in lectione occulta verlatissimus hanc habere epistolam aliquod obculturum sacramentum ab initio explicandam, & sic à primo limine adcentus colligēs inuenit in lingua mystica hanc sententiam.

āūēūē iōāē iōē ēēū ēā ūūū iōū ūūā ūōēū āūōū āūā ūūū
āēū, āūēē iēā āīō ōīō ūāō ūūū ēā ēū ēūē ūēē ūūū.

Quæ si hoc Abecedario Caspielis legatur erit. *Librum Steganographia tertium non publicabo quousq; enim videris, quia sano est obculturissime admirabilis.*

CAPVT XIX.

Cuius Princeps supremus dicitur Amenadiel, habitans in Occidente: qui habet sub se duces 300. Comites vero 500 & seruos pene innumeros.

V

Ame

A Menadiel Imperator, spiritus Occidentis: supremus habet sub suo dominio principes potentiores siue duces 300. subduces siue comites non pauciores quingētis, seruos subseruitores & famulos ex innumerabilibus, quorum nomina inueni non minus quam 30060. præter alios innumerabiles, quorum nomina nondum inueni. Sufficiunt enim isti omnibus arcanis versus Occidentem amicis nunciandis. Sed nomina ducum, qui sunt in ministerium huius artis vocandi, iam, quot sufficiunt, dicam.

SVBDVCS PYLORI.

Διπυλῶροι 8	πυλῶροι 4	ἡμιπυλῶροι 2		Υ	Σ	Τ	Φ	Χ
Vadros F	Rapfiel K	Almesiel O	30	50	366	500	3000	
Camiel G	Lamael L	Codriel P	36	56	369	560	3066	
Luziel H	Zoeniel M	Balfur Q	38	58	390	566	3666	
Mysriel I	Curifas N	Nadroo R	39	59	399	569	3669	

Per hos 12 duces & principes, quicquid operandum fuerit ex imperio Amenadielis in Steganographia ad Occidentem, totum poteris perficere. Sed observa diligenter vt scias cum vocas aliquem ex ducibus; & sciat, quot sub se habeat comites, seruitores & famulos secundū 24 horas dici & notis, quas isti æquali partitione sibi in suo ordine deputatas custodiunt. In quibus si erraueris, nihil proficies, & forsitan periculum aliquod incides. Oportet enim volentē in Steganographia operari, non solū in arte nostra esse peritū, sed etiam in omnibus diligentissimum, quia per paruam in operatione negligentiam magnum plerunque oriri periculum consuevit. Cum itaq; per istos spiritus aliquid volueris operari, verte te ad Occidentem; & præmissis præmittendis, dic istam coniurationem.

CONIVRATIO.

Amenadiel aprolsy chameron ta nojroy throen mesro salayt

chema-

*themaros noe pean larsy freueon ionatiel pelroy nathroy
Caser milusan pedon Cranochyran daboy seor marchosyn la-
no pedar venoti gefroy phernotiel Cabron.* Coniuratione ri-
tè completa, spiritus aderit quem vocasti, promptus & ala-
cer ad omnia, quæ mandaueris ei perficienda.

Arcanum mihi est valde secretum & necessarium ad amicum,

Est mihi quoddam secretum ad amicum, quod nec homini nec
litteris confido perferendum, quoniam si veniret in publicum, mag-
num mihi & periculum crearet & damnum: moram pati non va-
leo; voco itaq; spiritum, scribo literas in nullo penitus suspectas, &
quas nec intelligere ipse quidem putetur, vtpote latini sermonis ig-
narus: mitto spiritum, reuelat secretum.

Litteras mitto qualescunq; quas inuisibilis comitetur spiritus.

*Ioannes Tristemius Abbas Spanheimensis Nobili & strenuo Equiti,
Alberto Goeler de Ranesburg, Praefecto Cruzenacensi S.*

Saluatorem nostrum Dominum Iesum Christum ad iudiciũ cre-
dimus esse venturum, qui reddet unicuique secundum opera sua.
Hoc credimus & negligimus miseri nos ipsos. Itaq; faciem eýus pre-
uenire lachrymis aliduis studeamus, emedantes negligentiã nostras
quas cõniti sumus, ne imparatõs terribilis ille redemptoris nostri ad-
uentus preoccupet: cui omnes, mercedem malõrum excepturi, ne-
cessario occurremus. Quare nunc vilipendimus opportunum nobis
salutis tempus indultum: quod tam utile nobis, tamquẽ acceptabile,
Concessit Omnipotens? Cũ non zelamus viros moribus insignes,
qui nobis exemplã reliquerunt iustitiã, conuersationis honestã, hu-
militatis, castitatis, omniumquẽ virtutum? Agamus, illorum nomẽ
emulantes, pœnitentiã: quoniam viuendi nobis terminus instat.
Mors horribilis veniet, quæ parcere nescit: sed deuorabit iuuenes &
virgines, senesq; cãm iunioribus. Viuamus in luctu, lauantes excessus
nostros continuis lachrymis: ne mors inopinatõ comprehensos hor-
ribili nōs iudicio submitat, vitam emedemus retroactã, Deum ro-
gantes vt post præsents incolatus breuitatem æternam nobis beati-
tudinem concedat. Amen. Vale. Datũ ex Spanheim, 14. Calend.
Aprilis, Anno M. D.

————— Q

Cum has vel quolibet alias spiritui commissas à me li-
teras acceperit is, cui mittuntur, amicus in arte probatus:

signo huius plagæ principis cognito, præmissis præmittere-
dis dicat coniurationem.

CONIVRATIO.

* *Amenadiel bulurym chameroty eriscoba pedarmon flusfro
pean truarbiel fabeltron greos belor malgoty nabarym Stilco
melros suar pelaryso chitron amanacason.* Hac coniutatio-
ne secundum debitum modum completa, spiritus (inuisibi-
lis alioquin) apparebit visibilis, & reuelabit arcanum.

Capitis eiusdem explicatio.

Amenadiel, Hebraice אֱמֵנָדִיֵּאל *veritas testimonii magni*, ad
notificandam summam isthuius Principis fidelitatē, subduces ipsius
sunt plurimi, reperientur in tabula, character ipsius est Ψ Cof. Abe-
cedarius, & articulatio, qua solet nobiscum conuersari est ista.

Potestas u x a b c d e f g h i l m n o p q r s t y z & æ

Character á é í ó ú à è ò ù â ê î ô û ä ç ö ü (ý ÿ ŷ)

Secretum Trithemii ipse dicit non esse latinum, qua ergo lingua?
quid? videamus.

Character est Cof ergo ipsi est addictus Armenadiel, littera latina
Pylorum index est Q cui correspondet in Subducum Pylorum ta-
bula Semipylorus Balzur, cum medietate legionis, hoc est cum 19.
seruitoribus, illa enim legio 38 cōprehendebat, hinc video Pylam in
xix. dictione constitutam esse, quæ est primum *Et*: a quo incipio
colligere minutias spiritatas, & reperio hanc vocalem sententiam.

áiy/ áá éiá ò ñá èi èò ñ ñá öüò, èü èè ááá ñè òè èüòü áíó üüüæ.
Voco spiritum vt explicet, venit Amenadiel, & dicit Albertū Goe-
ler etiam eum olim vocauisse ejusdem epistolæ explicandæ causā; il-
lamq; Mysticā periodum suo influxu animatā Gallice resonare sic.

lay Pierre a garder en ma maison, & les Juifs ne l'ont pas trouué.

CAPVT XX.

*Cuius Princeps Demoriel ad Septentrionem habitat, habens sub suo do-
minio duces maiores seu Principes numero 400 subduces sine Comites
600 cū multis subseruatoribus & famulis, quorū incertus est numerus.*

AD Septentrionem habitat magnus princeps Demoriel,
habens sub suo dominio principes & duces principa-
les

Ies 400. quos mittit in ministerium huius artis secundū ordines suos cum subducibus & comitibus: quorum numerus minor est 600 ad nuncianda arcana omnia, quæ versus Septentrionem voluerimus mandare amicis in hac arte peritis. Ex præmissis omnibus tantum ponamus nomina, quanta nobis ad præsens sunt necessaria, cum numero comitum & seruorum secundum ordines suos in horis.

SUBDVCEs DEMORIELIS

Διπυλωροι

πυλωροι

ἡμιπυλωροι.

	8	4	2		Y	S	T	V	X
Arnibiel F	Doriel K	Medar O	46	600	400	60	49		
Cabarym G	Mador L	Churibal P	4	660	490	66	48		
Menador H	Carnol M	Dabrynos Q	48	666	466	68	46		
Burissiel I	Dubilon N	Chomiel R	49	669	490	69	40		

Iam habes ex 400 ducibus Demorielis nominatos 12, & ex subducibus, comitibus & seruis in magno numero, qui cum ipsis ducibus secundum ordinem deputatum in horis 24 dici & noctis (quæ te scire oportet ante omnia) suas partes obeunt. Cum ergo volueris per aliquem ex his ducibus in Steganographia operari, vertas te ad Septentrionem sicut moris est, & præmissis quæ requiruntur ad artē, dic coniurationē.

CARMEN CONIVRANDI.

*Demoriel onear dabursoy Cobyne chamerson ymeor pean
olayr chekrusys noeles schemlaryn venodru patron myselro
chadarbon veuaonmaferos ratigiel personay lodiol camedon
nafel fabelmerusyn sofiel chamarchoyfyn.* Cōpleto carmine
spiritus ad omnia promptus obediēs & paratissimus tibi vi-
sibilis apparebit, cui secure cōmittis arcanum perferendum.

Sit mihi tale, arcanum vel aliud quodlibet intinandum.

Amicus mihi est intimus, procul hoc tempore absens, ad quem mihi negotium est secretissimum, quod nulli omnino, nec literis quidē, tuto sit committendum. Vt igitur secretum maneat semper spiritum

aliquem vocare libet ex arte mihi familiarem. Commendo arcanū veni, vadit, fideliter agit, perfert quæ commisi amico, tuti ambo sumus: ipse quoque reportat mihi ab amico secretū responsum, quod nulli mortaliū alteri dicet. Vt autē missum ad se spiritū amicus ipse intelligat, necesse est literas qualescunque; nihil metuētes fingi, in quibus signū missi spiritus recognoscat. Nō enim apparet spiritus, nisi compulsum.

Præmittamus literas qualescunque; placuerit, quæ nullius vereantur conspectum.

Ioannes Tritem. Abbas Spanheimensis Iacobo VVimpfelingo, Slesstino, Theologo, poeta & Oratori facundissimo S.

Maxime vellem Iacobe Wimpfelinge, satisfaceres vel sero tandem pollicitationi tuæ & expectationi de te meæ. Scis autem, autem quid sis pollicitus, & quid expectem, nō ignorās. Non Monachum, sed cum monachi vivere te cupiō. accēlĕra, pariter viuāmus. Ecce hōra instat nostri transitus valdē metuendā. Quid ergo moramur? Cur breuem ærumnosumque incolātus nostri statum infelices negligimūs? Cur agere poenitentiam salutari tempore delictōrū excessuumque recusamus? Præparemus nos ad mortem, quoniam accēlĕrat satis terribiliter, omnes reprobos uocat, nulli parcit, nullum reueretur: orāntibus negat audientiam: lachrymas contemnit: eiulantium: minasque despicit Principum: regum nōmina gloriamque exterminat: supero iam tyrannōrū odibilem cunctis euacuāt. Ergo frater redemptoris bēnēficia exhibita, nobis valde vtilia, sedulo cogitantes recompensemus, nostros emendando rearus, bonis moribus iugiter refulgentes, quātēnūs poenitenti lachrymisque placare districtum iudicis examen, properatis ad sedem iudicandi, valeamus qui se terribilem ostendet proiectis, iocūdum electis. Vale, ex Spanheim quindodecimo Calend. April. Anno domini, M D. 7—0

Cum litteras acceperis cui mittuntur in arte peritus: faciat primo quod ars ipsa requirit: deinde conuersus ad Septentrionem, sicut moris est, proferat coniurationem.

Carmen Coniurationis

Demoriel ofayr chameron chulty saueporeanlusin dayr pe. an cathurmo fomarson ersoty lamedon iorbar bufraym fuar menadroy chilarso fabelmerusyn. Carmine completo, sicut in arte precipitur; aderit spiritus missus, apparebitque; visibilis tibi soli, & alteri nulli penitus: & arcanum dicet in aurem.

Capitis vigesimi explicatio.

Demoriel, qui in Hebræo idiomate dici potest דמוראל — אברם — רמב"ח
Silentium loquens maxime (semper enim, aut sapius spirituum nomi-
 nibus postponitur syllaba דמוראל maiestatis & eminentia causâ. Propriis-
 sum hoc nomen spiritui Steganographico fuit inpositum, qui loqua-
 ce silentio, verbisq; mutis secretum defert, & nemini in itinere nec
 ante, vel post, nisi ei ad quem legatur vni, adnuntiat.

Character ipsius est ר Rex, qui Hebraice sonat pauperiem, Latine
 Maiestatem, ut scias Maiestatem veram Latine Ecclesiæ in linguæ
 naturalis cognitione fundatam esse, sicq; sitam esse in paupertate,
 quosq; Iudæi sanctos Heremitas & alios dicunt miseros, hoc Catho-
 lici adpellamus magnificos, Reges, & è conuerso.

Abecedarius, quo ipse articulatas sententiâs, quando in lingua
 hac mysticè-secretissimè loquitur, est is.

Potestas. tuxab cdefg hilmn opqrs yz & x

Character. á é í ó ú. à è ì ò ù â ê î ô û ä ë ï ö ü (ý ý ÿ)

Ex iis jam patet aditus Trithemii epistolæ explicandæ, video cha-
 racteres. Rex indigitat mihi Demoriclem, Lincola Ebram, O Meda-
 rem, ex primo colligo secretum legendum esse Alphabeto nuperri-
 me expanso, ex secundo constat lectionis modum esse directum, cõ-
 stat ex tertio Pylam in dictione vigesima debere collocari, ratio est
 (quam in omnibus tabulis esse eandem debes cognoscere) quia licet
 ponantur ante hunc spiritum 40 serui, cum ipse non sit Pylorus ut
 sunt, qui secunda in linea collocantur, sed solummodo Semi-pylorus
 ut omnes qui collocati sunt in tertia, idè non illi integra cohors,
 sed tantum semi-cohors debetur. Dictio vigesima est *Pollicitus*, ab
 hac incipio scrupula spiritualia in vnum coniungere, & reperio
 istam vocalem enuntiationem Cabalisticam.

ðóó áíó áééú áóéáéú áúá éú áóé óéú áéú áúá ááúá óíó úúá
 óíáí óíéé óíóí éú éú éú.

Quam cum intelligere sit impossibile sine favore auxilioq; Demoric-
 lis, ipsius influxum voco; benignus ipse fert auxilium legentemque
 manuducit ut proferat eodem characteres dicens.

*Frater tuus captus est in crimine; opus est honorem secreto redimere
 pecuniis,*

Recipit epistolam Iacobus, noscit calamitatem fratris, curat de
 remedio, secretoq; inponitur, quod publice fuisset impossibile.

Cuius supremas Imperator & Princeps vocatur Geradiel, ad nullam orbis plagam habitans, sed vagus ubiq; adesse consuevit.

PRæter eos Imperatores, principes & duces spirituum, quos in superioribus capitulis nominauimus, qui certis consistunt in locis per orbem visibilem, deputati sunt & alii complures vagi, & nullibi certo consistentes, quos antiqui sapientes & magi appellauerunt ~~ætherei~~, id est, *instabiles*; quia volant in ære, sicut muscæ sine ordine, sine habitatione & sine restrictione. Ex his sunt nonnulli nobis ad Steganographiâ non inutiles: quia non requirunt obseruantiam locorum, sed in omni loco per coniurationem aduocari possunt. Primus ex his vocatur Geradiel, qui non habet aliquem sub se ducem aut principem, sed tantum famulos multos & pene innumerabiles, quos secum assumit in ministerium secundum ordines, quos inter se habent, & secundum 24 horas diei & noctis: quorum officium generale est, omnia quæcunque & quamcunque plagam volueris, arcana nunciare.

L	K	I	H	G	F	<i>Hora a meridie</i>				
200	100	40	30	50	60	1	6	11	16	21
80	70	100	90	120	110	2	7	12	17	22
140	130	160	150	180	170	3	8	13	18	23
200	1000	400	300	60	500	4	9	24	19	24
800	700	1000	900	1200	110	5	10	15	20	

Habes in hac tabula secundum horas numeratos & dispositos in ordine suo 18150 ministros & famulos Geradielis magni principis, quorum dispositionem & rationem tibi ad operationem omnino noueris necessariam, ut scias qualibet hora, cum quot famulis venire soleant: vel quando ipse non conuenit venire, sed famuli horæ deputati. Consulo autem tibi,

vt in operationibus tuis horam obseruare cures, in qua ipse princeps personaliter veniat cum famulis eiusdē horæ, qui alioquin imperatore suo absente nō semper voluntarii sunt ad obediendū id omnibus operāti. Cū ergo per hunc principē operari voveris; prēmīssis prēmīttēdis, dic coniurationē.

CARMEN CONIVRATIONIS.

*Geradiel onayr bulesar modran pēdarbon sazewo nabor
vielis proyn therdial masfre reneal Chemarson cubadiam al-
mona saelry penoyr satodial chramel nadiarfi thorays Vayr
pean esfridiel cubal draonymyar dearsy colludarsy menador
atotiel Cumalym drasnodiar paomy sosiel almenarys sariel
chulty dealny peson duarsy cuber fruony maroy futiel, fabel
merusi venodran praljo lusior lamedon fywaro larboys theo-
ry malrosyn. *Completo carmine, spiritus aderit, vel princi-
palis cum seruis, aut serui ex numero horæ sine principe, si-
cuti volueris secundum horas, vt supra diximus.

Arcanum quodcunq; placuerit committemus, semper occultum erit.

Sit mihi quodcunque arcanum, quantumlibet secretum, quod vel vni vel pluribus per spiritus sit intimandum amicis in arte Stegano-graphiæ ad perfectum institutis. Voco principem prædictū hora mihi congrua, committo mysterium, accipit ille, vadit, perfert omni-
no fideliter: literas mitto pro forma tantum, vt decipiantur homi-
nes: & is, cui mitto, sciat ex signo subscripto, quem spiritum debeat aduocare, quia non comparent non compulsi.

Literas mitto quale scunq; non secretas.

*Ioannes Tristemius Abbas Spanheimensis omnibus eruditis & curiosis
in hac arte sine praeceptore legentibus, laborem.*

Vitam vestrā radicitus emēdate. Iudicii districtum exāmen subito omnes compræhendet (nemo tutus) & amaritudine sua, iustibusq; æternis vitiosōs replebit, contristare sanctos non audebit. Eulantes deplorate reatus vestros miserissimi stultissimiq;, Ecce sine exercitiis bonis nomen religionis recusatis. an nescitis examen superuenturū nōxiis? Apprōpinquat hora nouissima: non uiuēmus diu, sed ex improviso transire omnes mortales horribiliter compelle-
mur

mur. Itaq; nolite tempus negligere: gratiā concessam operibus honorare. Ex Spanheim. 13. Cal. Aprilis, Anno 1500. W — 6 F.

His literis susceptis vel quibuscumque aliis, quæ fuerint characterē Geradielis insignitæ: non opus erit quoquam se vertere: sed præmissis in arte consueris, Coniurationis carmen dicendum est.

Carmen Coniurationis.

Geradiel ofayl chamerufin chulbi pamarsonid dayr fayr chaturmo les bornatyn ersoty camylor fayr fabelmerodan cosfy damerson maltey nabelmerufyn. Hac Coniuratione completa, spiritus missi apparebunt tibi visibiliter, ubique manifestabunt omnia, secrete loquentes in aurem.

Explicatio.

Spiritus is qui Trithemio dicitur Geradiel, Hebraicè reperitur גרדיאל *Peregrinus enigmaticè loquens*, optime sic dictus, quia, ut notat Trithemius ad nullam orbis plagam habitat, sed vagus ubique adesse consuevit, & sic ubicumq; sit est peregrinus, dicitur enigmaticè loquens, quia licet purissime & castissime ipse loquatur, dum loquitur, nemo sico idiomate non nisi enigmaticus auditur à nobis, qui mysticum illum sermonem ignoramus.

Character huius spiritus est W cum puncto in sinistro cornu: Pyloros non nominat sed tantum ex hora infert, quādo is erga nos loquitur, materialesq; format voces ut audiat sequitur hanc articulationē.

Potestas. s t u x a b c d e f g h i l m n o p q r y z & c

Character. á é í ó ú à è ì ò ù â ê ô û æ ï ö ü y ý ÿ

Ex hac erit facile inuestigare quid sibi velit Trithemius in hac epistola isti Spiritui commendata, speculor characterem W spiritum indigitat. Pylam 6 F in angulo communi præ se ferunt 60 in tali scilicet dictione (quæ est *Gretiam* in fine) cōstituendam esse. Ab hac ergo incipio, & colligēs reliquias spirituum hanc reperio *euophylus* sententiā.

üüüééá áíó óíá; üüüé éíá, áíó óíá; üüüé éíá áíó óíá

Euphylay non intelligo, voco spiritum Geradiem ut declaret, ipse in ictu oculi aduenit, quia cum sit nullibi, æque distat ab omnibus locis, & temporis atomo quocumque vocatus potest adpropinquare: Incipit exponere latinus, quæ Musico *puer*, prius dictauerat audiamus

Fructus nullus, fructus nullus, fructus nullus.

Raq; diffinit sine magistro hac in scientia profectus nullos posse Tyrones facere, & sine aliqua utilitatis specie laboraturos esse.

IOANNES CARAMVEL TRITHEMIO SVO VETER-
nam felicitatem deprecatur.

Abbás Trithemi innùmeri mihi causâ laboris,

Qui mihi sollicito cura perennis; Atq; .

Deprecor æternis gaudiis fungaris Olympi,

Empyreæ æternæ sit tibi laudis honos.

Hûmanæ titulôsq; tibi labor istè ministrât,

Contractæq; notæ dedectis omne fugat.

Obsecro vt adsiduus pro me ores numén, ab ipso

Empyreâm (hûmanam subcipe) cónfer opém.

Et crede ingenium præcedere posse magistro

Dôctrinam siquidem claritis illud habet.

E' n Steganographiæ sine quoquâ uasta magistrô

Æquora transnauis, λημένα iam teneo.

Fructus adest multus, tibi major fungere fructu.

Fungamur, Mundus fungitôr, innuméro. i.

☪ ——— I F ★

Legit Author noster (cui precor Cœlestibus consolari spirituú choris) cognoscit Geradielis signum, epistolamq; hora prima scriptam, minuta littera F insinuat in angulo comuni 6, quæ à Padiele ★ Me-
lione diminuta solummodo sunt tria, sicq; cognoscit in hac dictione
tertia Pylam esse: ab illa incipit, & legit hanc periodum.

ûûiêciâ ûiô éiâ, ûûiê áiâ ûiô éiâ, ûûiê éiâ, ûiô éiâ. ûû iêê ûiô éiâ.

Ipse jam (vt spero) cum Spiritibus cónuersatus sydereis perfectioribus multò Steganographicis linguam mysticam non intelligere impossibile est, sicque suo ipse genio manu ductus sibi pro Geradielle substituit, & præstat vt etiam in Euphonia vocali Latinus loquar sic.

Fructus multus, fructus multus, fructus multus, fructus multus.

Et noscitur adfidentia & ingenio potius quam Magistris summas rerum difficultates superandæ esse,

CAPVT XXII.

*Cuius Princeps est Buriel nocturnus, Lucifugus, & habitans in lacubus
& foraminibus terræ; & non sit operatio per eum nisi in nocte.*

Post Geradielém sequitur Buriel, princeps quidem magnus, sed peruersus & nequam, qui omnes alios spiritus (&

maxim : principes) odit , persequitur , detestatur : sed non minus odio habetur ab illis : lucē timet & fugit cū omnib. ducibus & famulis suis , nec vnquā venire consuevit nisi in nocte , & hoc frequenter cum magno horrore & pauore operantis , maxime si non fuerit perfectus in arte , constans & fortis animo . Et frequenter apparet in specie serpentis , habēs caput virginium , caudam & totum corpus serpentinum , sibilans terribiliter . Adiuratus debito modo , verbis humanis loquitur , habet sub se duces & principes , quos in ministerium mittere consuevit cum famulis & seruis eorum , quorū multitudo est pene innumerabilis . Ex his aliquorum nomina ponamus , qui nobis ad operationem sufficiant .

CVSTODES PYLÆ.

Διπυλῆροι

πυλῆροι

ἡμιπυλῆροι

4

2

1

S

T

V

X

Merodiel . F	Casriel	K	Drusiel	O	100	10	19	199
Almadiel G	Nedriel	L	Carniel	P	160	16	18	198
Cupriel H	Bufiel	M	Drubiel	Q	190	18	16	196
Sarucl I	Futiel	N	Nastros	R	199	19	10	190

Habemus in hac descriptione tabulæ ex principibus Burielis 12 cū famulis multis qui secundum 12 horas noctis inæquales , quas planetarum appellamus , cum ducibus singulis in ordine suo procedunt , cum ab operāte fuerint debito modo vocati . Dux apparere cōsuevit in forma qua diximus : famuli autem solent frequēter apparere tanquam simiæ aut ioculatores , ludentes & saltantes ex alto ad terram , mirabili phantasia . Cum per istos principes operari volueris , nō præsumas , nisi post solis occasum incipere operationē tuā : quia nō obediūt , nisi in nocte . Nō opus est obseruare plagā orbis sed inspiciēdo terrā sub pedibus dicito istā Coniurationem .

CONIVRATIO.

Buriel mastfoyr chamerusyn , noel pean Ionachym mardu-

san philar sij, pedarym estus car moy boysscharonti phroys fabelronti, mear Laphany vearchas, clareson, notiel, pador aslotiel, marsyno reneas, Capedon, thifinafion melro, lauair carpentor, thurneam camelro syn. * Carmen istud cum sub silētio dixeris semper inspiciendo terram: spiritus aderunt vocāti. Sed vide ne terrearis: quia tibi nocere non poterunt, si fueris fortis & animo cōstans. Et nota, quod isti principes seu spiritus, quamuis generaliter deputati, nunciare omnia nocturna secreta in nocte habeantur: maxime tamen sunt apti & voluntarii nuncium ferre in carceres & lacus ad captiuos, & similiter in his quæ pertinent ad amorem carnalē, & occultas practicas amantiū; ad omnia, quæ fiunt in nocte, siue bona, siue mala sint, quia lucem odio habent.

Ponamus arcanum, quod nulli penitus sit confidendum, ut;

Arcanum mihi sit ad amicum in hac ciuitate constitutū, quod illi nec per literas possum, nec per nuncium significare, ne fiat publicū. Obstant mihi plura, ne amicum ipse accedam. Voco aliquem ex prædictis spiritibus, committo illi mysterium: vadit, nunciatque fideliter, quæ commisi: sum tutus.

Literas confingam qualescumaq; voluero, quæ neminem vereantur, nempe ut sunt istæ.

Saluator noster Iesus Christus, qui humanum genus cruōre suo in Cruce moriens redēmit, sollicitè absq; intermissione est a nobis laudandus: ipse fugauit mōrtem, vitamq; nobis æternam se timētibz amantiūq; spopondit traditurum. Nunc itaq; exurgāmus, charissimi frātres, a peccatis nostris, operibus bonis lucernas nostras componentes: ut redemptori lati occurramus in hora metuēdi trāsitus, quando mors rapiet animas nostras. Habemus nunc copiosum tempus implendi penitentiam, lucernasq; ornandi: in hora vero mortis vltima spaciū nobis pœnitendi vltèrius prorsus negabitur. Consideremus breuissimam gloriam mūdi, quoniam vana est: transit velocissime: nosq; cum illa omni hora corrumpimur. Humilemus ergo corda nostra omni tempore, nunquam deficientes. Anno M. D. 13. Cal. April.

— O T

X 3

Cum

Cum has aut alias quolibet suscepit literas is cui mittuntur, in arte peritus cognito signo Burielis, præmissis præmittendis, terram inspiciat, & conirationem dicat.

CONIVRATIO:

* *Buriel, Thresoy chamberontis, bayr plassa, nadiel, marso, meany, pean, sayr, fabelron, cathurmo, melros, ersoty caduberofyn.* Dicto carmine, spiritus omnibus inuisibilis, tibi visibilis apparebit, & arcanum sibi commissum fideliter dicet.

Expositio.

Secundus post vigesimum spiritum vocatur בוריעל — בוריעל Buriel, spiritus cisternarum, lacuum, cavernarum, ideoque ex etymo in us locis eum residere noster Trithemius dicit, Principium ipsius Abecedarii est a e i o n, Hebraice בוריעל *misericordis serpens Python*, & ideo satis lepide ipsi figuram serpentinam adscribit, caput virgineum non negat, quia apud antiquos in hoc Pythones ab aliis colubris distinguebantur, quod Pythones vocales essent, alii φλογις, ideoque λογις capite humano pingebantur.

Custodum Pylæ, siue quod idem est Pylorum tabula satis est ex dictis manifesta, distinctio illa Διπυλων, πυλων και επιπυλων non est ubiq; repetenda, Coniuratio jam transducitur in proprio loco curiositatis causa, sed non est hic maxime necessaria cum nihil dicat quod non sit superius explicatum. Character huius spiritus est ☿ cum apice in dextro cornu, articulatio autem ipsius est hæc.

Potestas. abcde fghil m nopq rstux yz & æ

Character. ἀείδου ἀείδου ἀείδου ἀείδου. (γ γ γ γ)

Mens Trithemii satis est lepida, quam si vis adsequi quare Pylæ signum obfertur OT character semi-pylori Drusselis in ordine T, & ideo si in angulo communi reperis rotribue semi-pyloro medietatē, & dic quod in dictione quinta constituit hujus Pylam epistolæ Trithemius. Ab hac incipe spiritualizatas jungere, & reperies, in ipsis satis apte dispositis isthanc sententiam.

ὁδ εἰδ εἰδ εἰδ αὐδ εἰ

Trade eam Burieli declarandam & ipso duce illam transcribes sic.

Piscis in hamo est.

De aliqua re ab ipsis desiderata, jam tandem tandem adsecuta, quam noluit hic Author noster Trithemius eminentissimus exponere, vel

forte de nihilo, quia hæc (ut credo) epistola potius gratia exempli, quam veritatis historice adponitur. Hoc dixerim pro aliquibus, qui omnia censurant, in pessimamq; retorquent partem, quæ non adieciuntur, sicq; talis bipedum genus forte minus sincere de hac epistola posset sentire, quia quando est pro ratione voluntas, ex atomis montes maximi solent formari, sed cum nullo, aut fragili nitantur fundamento necessarium est quod in magnam componentium dedecus corrumpant, & subvertantur. Sed hoc pro hac, & aliis obscuris lectionibus subficiat adnotasse.

Subjungamus vnum aut alterum exemplum clarioris vberiorisq; doctrinæ gratia.

Reuerendissimo D.D. Raphaeli Baceharti ordinis S. Benedicti, Abbat Louieni meritissimo. &c. S.P.

Fide humanâ certissimum, imò ratione metaphysicâ credebam conmonstratum relatiua esse simul tempore, & cognitione, & ni tuâ (Heros Reuerendissime) Dominationē cognouissem in hac sâne opinionōne perseveraſsem, sed jam experientia doctus, ductus, cognosco vel hoc principium naturâle esse falsum; vel si verum; te transnaturale quid esse, seu naturâ miraculum; in te etenim non verificari cognosco scientificè, quia per causas, effectusq;.

Tui splendor nominis, atq; nobilitatis Fama longè lateq; extensa, me Alar Tritemii Commentatorem agentem, inuitauit, adtraxit, ut Louium veniens ex Urbânitâte ignoto Nomini fasces submitterem, sed visâ tua magnanimitas, Nobilitasq; perillustres cœgit, ut non jâ ex urbanitate, sed ex vera amoris propensione reuërterer non semel ex dulciloquio Athenas integras, hæsq; excellentissimas participatû. Ex splendore illo tuo ad dillucidissime-gesta veniens tâquam a causa, exq; his ad illum cen ab effectu rediens, mirabar sæpius Absolutum Hæc, ac dominum ad alios respicere contra naturâ leges, quæ respectus non tribuunt Absolutis; Quando mihi honorificentissimû a viro tanto respici judicanero, meq; vix capâcem tanti honoris, non mirari nō poteram me hujus terminum respectus nec absolutû esse, neq; correlatiuum. Obligatione vincienti animum, adliganti beneficio plurimo absolutus non mansi, deficiente correspondendi occasione, nullus à me oriri correspectus, cum grates dignas tibi non possem correferre. Tandem non eram simul tempore correlatiui. Verum, ut verum fatear, licet hæc rerum nouitas, Genium meum vrgeret, nos, qui non simul tempore, saltim simul cognitione correlatiuos esse; solabatur; statuentem alio tēpore correspondere. Increpabâ sæp iusculè, ut pennis pœnæ adcederet optatum tēp'us, illud autem legētia,

titia, ideoq; morosis adsumptis, tandem tandem deuenit, fecitq; de-
siderati copiam vt gratitudinis causâ ad te possem referri graphicos,
Ministerio illustrissimo Trithemii illius tui, imò jam mei, Spanheimi
olim Abbatis meritisissimi, qui meritos, debitosq; respectus ad te vnũ
dirigeret, quia si tibi sapientes sunt gratissimi, & sancti culti, & cõ-
fratres amati, cum Trithemius sapientissimus, sanctissimusq; vir, tu-
usq; confrater existerit, non poterit non esse gratus, non coli, non
amari, non diligi. Nec ego (cujus labore sublata sunt impedimenta,
& mysteria hujus lucis splendores perlueidos obnubilantia; cujusque
induitria Trithemii ingenuitas, & sanctitas, vt videris, fuit demon-
strata) dum me totum ad tuum obsequium refero, dum te totus respi-
cio subditissimus) potero tuam (quam maximi fecero) gratiam, cultũ,
amoremq; non participare. Fac gratus colam, colentem ames, vi-
vas, valeas. Bruss. quarto Kalendas Apriles Milleimas sexcentimas
trigesimas quintas.

W ——— F T

Reuerenz Paternitatis vestrz additissimus Ioannes de Caramuel.

Character scin indigitat spiritum Burielem: Linea Ebre spiritualis
directionem: F Δικυλορον Mesorielem in platea T, vbi angulus con-
munis obfert. 10. ministros, Cumq; Merosiel sit Bicuslos, dypylorusq;
maiore bonore dignus recipit ex arte viginti, sicq; constituta pyla in
vigesima dictione incipiat lector, secretam litteram examinare, cõ-
jungens partes spirituum (Steganographici enim spiritus licet inma-
teriales sint suas partes habent) reperietq; eas esse vocales in hoc
sonitu.

ad αδάαεοδδδδ αάεοέ, υι αάαα οδδδδεοέ οέ ευιόεοι δδεάι.

Si virgeatur spiritus ipse met explicabit, inq; Latinam linguam trans-
ferens dicit.

Admirabilia magis, & rara videbis in secundo libro &c.

*Reuerendissimo D. D. Henrico, Villeriensis Abbati, à Congliis Stâ:us
Brabantia, maioribus semper dignissimo S. P.*

Lugebat Orbis, Ordo, Lyceus, nobilem, sanctum, ac doctissimum
Virum, vbiq; ingenuum inuri nota pessima, & crimine nefasto cõn-
demnari Trithemium. Clamabant pii, sed audacius e contra impij in
ipsius innocentiam, & sanctitatem reclamabant. Nullusq; aduenerat,
qui quæstionem dirimeret, alterutram partem demonstrando. ita vt
disputatio æternè perennis crederetur, optassemus semel condemnâ-
ri innocentem, illiusq; simul nomen, et condemnationem sepeliri,
quã repetitis notis diebus singulis emaculâri. Inuidi sapissime mor-
debant, sed nōn subsciebant deglutire, sicq; euomebant iterum, ne

sive in die sit, sive in nocte. Et scias, quod satis beneuoli & volūtarii ad omnia sunt principes, sed non ita apparēt, quādo veniunt coniurati. Apparēt enim frequēter in forma serpentis, aliquando magni, aliquando parui; caput virginicum valde pulchrum habentes, capillis expansis. Nullus eorū solus incedit: sed quilibet princeps secū ducit ad minus duos comites, & 80 famulos. Vt autem in operatione non incurras errorem, ex ducibus tibi aliquorum nomina ponam.

Διπολῆροι

πυλῆροι

ἑμιπυλῆροι

4		2		1		S	T	V	X
Mortaliel	F	Lamrael	K	Camiel	O	10	89	100	209
Chamoriel	G	Brachiel	L	Arbiel	P	16	28	166	296
Pefariel	H	Samiel	M	Lufiel	Q	18	26	169	260
Mufuziel	I	Dufiriel	N	Chariel	R	19	80	190	290

Eccē habes ex principibus & ducibus Hydrielis 12. & ex comitibus & seruis qui tibi sufficiant ad operationes tuas in Steganographiā secundum ordinem 24. horarū: ita vt quilibet dux habeat 2. horas, comites & famulos 110. in ordinibus suis, quos te omnino scire oportet. Cū per istos principes spirituum aliquid agere in Steganographiā volueris fac quæ scis secundum artem faciendā, & dic coniurationem.

CARMEN.

*Hyridiel, aprou chameroſe, ſatruſ plean nearmy chabelon,
 wearchas, belra nohelmy phameron, ſarſoy pedaryn onzel,
 Lamedo drubel areon vcalty cabyn & noty maleros hayrny
 pefary does, pen rafi meduſan ilcobi perſon.* Carmine dicto,
 ſpiritus quem vocaſti aderit, cum ſeruitoribus ſibi ſecundū
 horam deputatis, eritq; tibi in omnibus obediens, & fide-
 lis ad omnia, ad quæ miſeris eum.

Arcanum aliquod ſignatum.

Sit mihi arcanum valde ſecreum qualecunq; ad amicum, quod il-
 li nec per literas, nec per nuntium tuto poſſim facere notum. Ne

ergo in lucem vehat secretum, aduoco spiritum, vobis obtemperas ille, commendando secretum, perfert fideliter.

Litteras qualescumque formemus.

Ioannes Trits Abbas Spanheimensis fratri Petro Marponio Gisemio laureato, Monacho Rhonensi S. P. D.

Fratea Nicolaus Irbusiensis Episcopus iustitraganeus reuerendissimi mi patris, illustrissimique ducis Adami Insignisburgi Patomorani, honestissimi clarissimiq; Archipræsulis, infatigabilis librorum amator iustissime, videtur Abbatem, Vinilianum nomine (quia est) bestiis comparare, epulantem splendide inter bestiarum merdimenta, præferentem uolūminibus vitulos, quemadmodum Ruchlyn firmavit. Tu Nicolaum, rogo, imiteris, optimum mansuetissimumq; pontificem, vale 12 Cal. April. M. D. PS

Cum litteras istas aut quaslibet cum signo Hydrielis acciperis: nulla consideratione orbis obseruata, sed præmissis duntaxat generalib. in arte præmittedis, ex more dicito sequentia.

CONIVRATIO.

*Hydriel omar, penadon epyrmanarsoy greol fabelrusin adiel padrusy nozeni melrays vremy pean larsoy naes chermerotyn.**

Hac coniuratione dicta, debito modo, secundum institutionem artis, apparebit tibi spiritus missus visibiliter reuelans arcanum tibi commissum in aurem.

Expositio Capitis.

Hoc nomen Hydriel ab eloquentia potius Græca, quā ab Hebrea videtur emanasse, quia *Υδρ, ὕδωρ, τὸ* Græce est aqua, unde oritur *Υδρία, ας. ἡ* Præ aqua, sicq; erit *Υδρινα* Spiritus aquarum, quod sane etymon respondet officio ab ipso Trithemio designato cum dicit, quod is moretur in aquis, & aquosis locis, qualia sunt, *ὕδριαι, ὕδροποι, ὕδροχοί, ὕδρωπες, ὕδρωις ἕτεροι, &c* similia.

Character ipsius est *h* de quo plurima dixerunt scripturarii tractates de iis qui habuerunt signum Thau in frontibus suis, sed cum hic possum sit ad placitum & loco ipsius possemus aliud subrogare, non est cur plura de ipso sine occasione edisseramus, maxime cum breuitati studeam, & solum aliquando prolixior esse velim ob maiorem eluci-

dationem secretorum caliginem sæpe inadaccessibilem inhabitantibus.

Quando eloquentia, Hydrielisq; lepiditas aures coniurantium inundat litteras *αυφωδολογ* pronuntiat sic.

Potestas. x a b c d e f g h i l m n o p q r s t u y z & æ

Character. à è ò ù à è ò ù à è ò ù à è ò ù y y y y

Ex hoc, & characterē *η* — FS colligimus Pylam in dictione *αο* (quæ est *videtur*) collocari, inde insidias Trithemio secreto præparemus, ut illud possimus ipsius ducti principiis speculari. Littera Euphonica quæ ex reliquiis colligitur spiritualibus est hæc.

ieè èù úí ò iùúò dúé éò ò iùdò àuàèà.

Eυφωδολογ admirantes quæramus interpretem, si vadimus ad alium totius Steganographiæ spiritum non respondebit, quia non est in epistola ipsius character, & ipsi Hebræis secreto Cabalistico coacti, ligantur characteribus; ergo veniamus ad eum, qui in signo *η* spiritus est sigillatus, vocemus Hydrielem, audiamus eius vocem, quia cognita ipsius articulatione facili negotio huius spiritus litteræ scrutabimur. Faciamus quæ facienda sunt secundum artem, videbimusq; satis visibili specie spiritum hanc vocem ad aures nostras musitantem.

Gramini obit, curato succedere.

Aliquis forte Abbas Benedictinus talis nomine, ideoq; summo secreto curat ipsi Perio Marponio nuntietur defunctus, ut antequam futuri electio Præfulis præoccuparetur ab aliis, ipse possit arte animos habentium vocem præoccupare, ut pro Gramio Antistes (ut Trithemius semper erga suos fidelissimus optauerat) eligeretur.

Ponamus & ad maiorem lucem aliud etiam exemplum.

NOBILISSIMO HEROI D. IOANNI OSVALDO BRI.

to à Catholica Majestatis secretis Belgicis, &c. semper Domino meo.

Quam sit necessarium Principibus, Regibus, ac Monarchis, eorumque Ministris, qui secreto præpositi, vulgo dicuntur Secretarii, characteri significationem, matrimonio locare clandestino, omnes illi priores cognouerunt Monarchæ, qui huic studii genere leguntur vacuisse, Ministrisq; suis mentis arcana per latebras manifestasse. Quod si in singulari Iulii, Augustiq; Cæsarum cryptographiam examinem, à pingui compositam Minerva fuisse inueniam, & maximis obnoxiam periculis, altiorq; spiritum indigere, qui modo Steganographicos conceditur à nostro Trithemio, meis longævis studiis explicatō. Gaudeo Trithemii honori consuleps, vestræ dominationi perillustri, officioq; maximo vestro potuisse subseruire; perennis, si digneris jubere, ex animo perseverabo. Vale.

η — FS

Ioannes de Caramuel.

Ex

Ex caractere Thau cognoscitur Buriel: ex lineola Ebra, ex F. Mortaliel; ex S numerus 10. anguli communis; ergo $\pi\omega\lambda\eta$ est dictio vigesima, ex ea; Curiosus, nobilisq; Heros exordium sumens reperiet hanc periodum.

$\text{I}\alpha\epsilon\upsilon\alpha\epsilon\epsilon\upsilon\upsilon\alpha\alpha\text{I}\text{I}\alpha\epsilon\text{O}\text{U}\alpha\epsilon\upsilon\alpha\epsilon\text{O}\text{U}\alpha\epsilon\text{O}\text{U}\alpha\epsilon\alpha.$

Quæ iuxta leges Burielias explicita, & ad latinam linguam reuocata erit. *Semper audiens ero Dominationi vestra.* Quod licet expresse sapissime sit dictum, subprimitur in præsentiarum, obculteq; ponitur exempli causa, ut cum subperat obcasio, per latebras, clandestinalq; notas agere valeamus.

CAPVT XXIV.

Cuius Princeps vocatur Pyrichiel, habens sub se duces, principes, comites, famulos multos, quorum numerus incertus est.

PYrichiel princeps quidam Spirituum supremus nobis ab arte nostra non videtur omnino abijciendus: quia satis beneuolus esse perhibetur.

Non habet sub se duces aut principes more cæterorum, sed tantum comites & subseruitores, quorum incertus est numerus. Sunt qui dicant eum duces sub se habere & principes, qui nobis videtur proprietatem & consuetudinem eius non satis intelligere: quippe qui comites & seruitores pro ducibus somniarunt. Nomen autem Pyrichielis ab igne traxit vocabulum; quia frequenter circa ignem versari consuevit.

$\pi\omega\lambda\alpha\rho\iota$ $\eta\mu\iota\pi\omega\lambda\alpha\rho\iota.$

		I	O	P	Q	R	S
Damarfiel F	Menariel K	200	290	100	80	89	
Cardiel G	Demediell L	100	600	60	50	56	
Almafor H	Hurfiel M	0	00	-0-	-0-	0	
Nemariel I	Cupriell N	400	40	36	10	19	

Habes iam octo ex comitibus Pyrichielis cum famulis ad obsequium deputatis secundum ordinem horarum. Cum itaq; per istos dictos iam spiritus operari volueris: voca unum ex eis, quem volueris: & cum iterum operaris alia vice, tunc vo-

cabis alterum immediate sequentem: & simili modo cum cæteris faciendum memineris. Præmissis itaq; ex more præmittendis in arte generaliter, dic coniurationem istam.

CONIVRATIO.

* *Pyrichiel mar foys chameron, nael peanos purylames iamène famerusyn mearlo canorson theory torfa, nealthis dilumerris maphroy carsul ameor thubra phor sotiel chrebonos aray pemalon layr toyfi vadiniei nemor roseuarsy cabri phroys amenada machyr fabelronthis, poyl carepon vemij naslotyn.**

His cōpletis, spiritus, quos vocasti, videbis præsentēs: & principalis semper in forma serpentis caput pulchrū habens instar virginis, capillis expāsīs, apparere cōsuevit. Sequitur.

Arcanum ponamus quodlibet.

Arcanum mihi sit ad amicum procul abentem, quod nec per litteras tute mittere possum, ne legantur disiectæ, vel certe in via præceptæ. Homini perferendum minus confido; quippe qui nouerim fidem in hominibus cum fortuna mutari. Vt ergo sint omnia tuta, spiritum secreti amicum aduoco: venit ille mox, audito carmine, perfert commissum fideliter.

Formemus literas ut placet.

Ioannes Tritemius Abbas Spanheimensis Iacobo Draconio Prammbratenensis ordinis Cananico, S. & charitatem.

Est nobiscum Mâthemâticus insignis & egregius rhetor, tranquillissimæ vitæ studio feruens iugiter. Habet secum cōdices ferme infinitos, exemplariumq; diuersorum inestimabilem thesaurum: rectæ & bonæ vitæ, societatique honestæ. Idcūdus beneuolusq; doctor: in resoluendis dubiis expertissimus. Res grandes exponit: nomen suum est Orophānius, regni Bōfne Burgrāuius. Vale .12. Calen. Apr.

—————HQ

Cum has aut similes quaslibet acceperit literas Pyrichielis caractere signatas, is cui mittuntur in arte Stēganographiæ peritus, faciat sicut nouit secundum artem esse faciendum: deinde accenso lumine dicat istam coniurationem.

CONIVRATIO.

* *Pyrichiel ofayr chamerosy culty mesano dayr fabelron cathurmo*

ihurmo peauerforymeor iathor cabon Frilasto melrasy.
 Carmine dicto, nuncius inuisibilis visibilem se præstabit, & commissum sibi arcanum fideliter reuelabit in aurem.

Expositio.

Nominis Etymon explicauit Trithemius, ideoq; non erat in hac parte opus opus cōmentariū, quia si Pyrichieli nomen ab igne traxit vocabulū, nuncupabitur hic spiritus nō p̄ nō n̄ *Ignis spiritus*, vel *Flamma personans*. Ip̄ius character est Caph finalis, articulatō vero est hæc.

Perthes. uxabc defgh ilmno pqrst yz&æ

Character. à è ò ù à è ò ù à è ò ù à è ò ù. (y y y y)

Ex hac doctrina sine difficultate maxima poterimus Trithemii nostri in hac epistola mentem adsequi character in quo adligati sunt spiritus est — HQ. Per Caph cognosco Pyrichielem hoc est Abeccarium antecedentem, per lineolam — cognosco Ebram, hoc est, motum directum, per HQ cognosco Pylorum hoc est primæ dictionis indicem qui est Almafor, in ordine Q, quibus correspondet in angulo cōmuni-o, quod significat pylam esse in medio epistolæ, quia deficiente numero aliquando in Pyloris cifræ hæc reperiuntur, o; oo o; o significat, quod pyla in prima dictione, oo quod in vltima-o tādē quod in media collocatur: sicq; in præsentī epistola, cum reperiuntur dictiones 48. media est *Bona*, inibi; Almafor collocandus. Inde ergo incipe spirituales reliquias colligere & reperiēs hanc sententiā mystico vocalissimam.

aiē ei uaiā ō ā adāā ō ā ō uēā ō ōā.

Obtegitur sententiā aquis multis, necesse est vt hunc transiēs Oceanum Nauclero gubernante, sonat in linteis ventus, quem inspirat Pyrichieli, & ignipotens contra difficultatum oceanos maiores consumendos obponitur, & periodo Mystica considerata, ad latinissimum transfert his verbis.

Prælatum in dubiis antepone.

Semper non solum ingenii Staganographi ci acumen, sed & pietatē, sanctimoniamq; ostendit Trithemius breuissimis sententiis, thesauros verissimæ doctrinæ maximos ad amicos transmittens: consultus ab amico (vt colligitur ex reserptione) in dubiis (puto quando Prælatum aliquid iubet de cuius utilitate, aut necessitate dubitatur, reclamantibus aliis non solum illud inutile sed & perniciosum) quæ sumēda sibi deberet esse resolutio, doctissime atq; simul sanctissime respō-

dit, in dubiis quando non constat euidenter superioris præceptū esse pernitiosum pro Prælati iudicandum esse, ipsiusq; anteposendam dignitatem iuxta illud cōmune, *In dubiis potioris pars potior est*, quia in re dubia omnia sunt posita in Statera, sunt etenim æqua pondera pro utraq; parte, & sic cui adcreuerit authoritas Prælati parti, inibi est certissimum, præponderandum esse.

CAPVT XXV.

Cuius Imperator & Princeps Emoniel vocatur, habens subduces, & principes 100. comites & subseruitores multos: qui habent officium generale super omnes.

Huius Capituli princeps Emoniel cum ducibus & principibus suis vagus & instabilis est, & frequenter in nemoribus habitat, non fugit lucem, beneuolus & promptus ad omnia quæcunq; mandaueris ei, & tam in die, quam in nocte, libenter occurrit vocatus. Habet sub suo dominio principes & duces 100. comites siue subduces nō pauciores quā 20. famulos & seruos sine numero certo. Ex his nominabimus aliquos, qñi nobis ad operandū sufficiant, ceteros suo loco cum aliis referuantes, si opus fuerit nominandos.

Διπυλάροι	πυλάροι	ἡμιπυλάροι		S	T	V	X
4	2	1					
Ermoniel	F	Dramiel	K	Cruhiel	O	10	20
Edriel	G	Pandiel	L	Armefiel	P	16	26
Carnodiel	H	Vasfenel	M	Caspaniel	Q	18	28
Phanuel	I	Nasfiniel	N	Musfiniel	R	19	29
						100	20
						160	24
						190	25
						169	26

Habes nunc ex ducibus Emonielis 12 cum subducibus & seruatoribus eorundē 1320 qui secundū ordinē horarum ad omnem operationē intentionis nostræ nobis sufficiunt, siue operatio nocturna sit siue diurna. Et scias, quod princeps Emonie cum ducibus suis capite virgineo & corpore, sed cauda serpentina apparere consuevit. Tu ergo cum volueris per spiritus Emonielis aliquid in Steganographia operari: fac ea, quæ nosti secundum artem generaliter esse facienda: &

postea lege istam coniurationem, tacite sub silentio, nominans spiritum vocandum.

Carmen Coniurationis

Emoniel aproisf chamersyn thulnear peanos meuear, pandroy cralnótiel narboy mauy fabelrontos, arliel cbemorsyn nety pransobyr diuiel malros ruelty person roab chrumeersyn. Hac coniuratione dicta eo modo, quo ars ipsa requirit, spiritus quem vocasti apparebit, paratus obedire ad omnia, quæcunq; mandaueris ei, quia beneuolus & fidelis est.

Arcanum quaecunque volueris,

Amicum habeo passim omnibus nimium confidentem, qui pro amicis fouet inimicos, à quibus malam famam & damnū saepe reportat. Credulus est blandimentis adulantium & vnius maxime suo lateri adhærentis, quem nescit sibi contrarium in occulto, quia blandum videt in aperto. Ipsum accusare cupio, ita tamen vt consilium soli amico fiat notum: cæteris fiat occultum.

Literarum tenor formetur ad placitum.

Ioannes Trittemius Abbas Spanheimensis R P D. Nicolao, Episcopo Irburisensi, Vicario Panormitani Archiepiscopi S. P. D.

Cum tuum ingénium, vitæq; honestatem ad mentem reuoco: te omnium épisporum dignissimum, Patèr Reuerende & præstantissime, pronuntiàre maxime compellor, Enimuèrò siue eruditionem intuear bonarum artium in tè siue innocentiam vitæ tuæ: quid aliud quam te iustissimum, omnibus literis eruditissimum, sanctissimq; moribus reuerendum dixerim? Adornas conuersationem tuam operibus rectitudinis: semperq; te exhibes optimum pastorem animarum, atq; in literis iugiter te studendo exerces, vt tibi aliisque conferas utroq; Vale. Datæ ex Spanheim 11. Cal. Aprilis, Anno dominicæ Natiuitatis M. D. — OT

Postquã literas acceperit is, cui mittitur, in arte Steganographiæ perfecte imbutus: faciat, sicut nouit secundum artem esse faciendum, quibus præmissis coniurationem subiungat.

CARMEN CONIURATIONIS.

*Emoniellebos chameroty meor pemorsy dyor medulorsyn fray pean, Crymarsy melrosyne vati cbabaryn dayr. Aschre cathur-

catburmo fabelron erfoty mar duse. Carmine rite completo, spiritus vocatus aderit in forma sibi consueta, reuelabitq; tibi omnia & singula, quæ sibi fuerant commissa arcana cum fidelitate.

Explicatio.

עמנואל Hebræis idem atq; latinis *veritas, fidelitas, firmitas*, unde exoritur nomen עמנואל — עמנואל Emoniel *verax spiritus*. Sic nominatur Princeps is generalis, qui operationibus huiusce capituli est præpositus, ipsius character est Mem clausum מ, Abecedarius is,

Potestas t u x a b c d e f g h i l m n o p q r s y z & x

Character à è ì ù â é î ô û ä ë ï ö ü á é í ó ú (ý y ÿ)

Ex hoc Abecedario Trithemzæam mentem adsequeris si ex dictione OT, hæc est decima, colligere minutias incipias reperies etenim hanc enuntiationem.

oëë ió äë íeäë éiä dëü äëüü äi éi üëëä.

Si admiraris tantam euphoniæ, voca spiritum, fac quæ sunt ex arte faciendæ & ipse sententiæ ex mystica lingua cõuertet ad latinâ sic.

Adverte quod Petrus tunc te vendit.

Optime, breuissime, & obcultissime nuntiatum, vt Episcopus Nicolaus prouideat sibi, & caueat ab illo, vt ille nõ nouerit vnde iustissima sibi pœna infligitur, vt alii non noscant eiusdẽ Petri imperfectiones.

REVERENDISSIMO D. ABBATI IN AUREA-VAL-
le felicitatem maximam.

Steganographicae artis splendor ingenuus sublato clandestinae litteræ velamine illuxit augustissimus, ita vt qui mihi antea negabatur obscuritate, nunc luce perfusus, etiã sæpiusculè negetur. Dominatio uestra perillustis, quæ Aquilæ instar solita est similes authorum impune subferre, & contemplari radios dilucidissimos, hos Trithemii dignetur (obsæcro) percurrere, corrigere, & aliis ultimum inponenti calamum, præuius ire, vt ego tanto Ducẽ & obmissa restitutam, inq; posterum deficere non possim, nec Trithemii declarationi, nec scrupulo Dominationis uestræ Reuerendissimæ, quæ vivat, valeat. 60. Brusell. 8. Kal. April. Millesumo, sexcentesimo, trigésimo quinto.

BRKS.

Tuæ additissimus sapiëntiæ, & Dominationi perillustri.

Ioannes de Caramuel (ëëòð, äääò. ió.)

Mem Emonielem significat, & Rasbielem, qui præest retrocurui.

KS Pylam in decimâ dictione collocari: inde colligo spiritus, & lego isthanc mystice obcultissimam periodum.

öääâüâöüâí üeu écéâ üeöé üeuüüö daü öeo éüüüü éé ööââöö:
íö öcéâöíâ.

Urgeo Spiritum Emonielem vt latinum faciat præmissisq; ex arte faciendis loquitur idiomate Latino-Rasbieleo hanc sententiam.

Ruta cson gccq subi, pic' nir, P. subi gera, tu-mumi: ssin gidmeno ita cilbu. P. Etna, ibit mattim, mu itre. T.

Urgetur Emoniel, cumq; nolit vltcrius respondere offert sese vltro Rasbiel, & sententiam (vt pote in propria lingua æditam verbis his) latinizat.

Tertium remittam (tibi ante publicationem) dignissimum vt a Regibus Principibusq; dignoscatur.

Vbi obiter Lectorem præscire velim librum secundum Steganographiæ esse obcultissime-rarum & admirabilem, sed tertium omnium excellentissimum, quia quantâ perfectione, secundus primum, tanta tertium secundum etiam superat.

CAPVT XXVI.

Cuius supremus Imperator Icosiel vocatur, habens sub se duces siue principes 100. comites siue subduces 300 seruorum non est mihi certus numerus.

I Cosiel inter spiritus aereos est vnus ex potioribus Imperator magnus & potens in arcanis Steganographiæ, habens sub se principes ducalis ordinis 100. Comites vero 300 seruorum certum numerum nondum inueni. Dicitur autẽ Icosiel propterea, quod in domibus libenter cū hominibus versetur. Nā posteaquam ex ducibus eius quempia semel debite coniuratũ ad te vocaueris cū comitibus suis: si volueris, vt omnibus diebus vitæ tuæ tecum permaneat: deputa ei vnũ locum secretum & abstrusum in domo tua, & coniurarum fortiter præcipias cū illic manere: & obediet tibi hilariter, semperq; ad mandatum tuum erit paratus.

SVBDVCVM INDEX

Διπλωροι

πυλωροι

ἡμιπυλωροι

4

2

1

X

Y

Z

A

Machariel F

Larphiel L

Athesiel Q

10

300

100

30

Pfichtiel	G	Amediel	M	Vrbaniel	R	16	306	160	36
Thanatiel	H	Cambriel	N	Dumariel	S	18	360	180	38
Zofiel	I	Zachriel	O	Herefiel	T	19	369	190	39
Agapiel	K	Nathriel	P	Munefiel	V	20	390	200	40

Hic habemus ex 100 ducibus Icofielis nominatos 15 subduces vero 50 & seruitores, qui cum ducibus suis secundum ordinem sibi in 24 horis diei & noctis deputatum, in ministerium Steganographiæ vocati per operantem venire cōfucuerunt. Ad omnia, quæ volueris, idonei & volūtarii sunt: modo tu in arte perfecte sis doctus, constans & impertertitus in operatione: quia veniunt in specie & similitudine serpentina, capita habentes virginea. Cum itaq; volueris operari per aliquem eorum, fac quæ secundum artem sunt facienda, & subiunge istam Coniurationem.

CONIVRATIO.

+ *Icofiel aphorfi chamersyn thulneas ianotiel menear peanos crasnotiel medursan matory fabelron erfonial cathurmos larnoty bejraysm alphayr lamedontinael cabelron.* + Coniuratione rite completa, spiritus aderunt vocati sine mora, quibus arcanum tuum ad amicum secure poteris committere.

Litteras mittendas ad placitum facias. Arcanum sit quæcunque volueris.

A. m. cus mihi sit procul abscis in arte Steganographiæ peritus, ad quem mihi sit magnum secretum & arcanum, quod non sit alicui credendum, per litteras etiam, nec insinuandum. Vt ergo maneant secreta omnia, nuncium secretum mitto Spiritum, qui amico reuelet arcanum, & negotium meum teneat secretum. EPISTOLA.

Vitam nostram emendemus humiliantes nos coram vniuersitatis summo actore. Humilitas Cælum impetrat, temptationes demonum nociuas annihilat, perniciosum mentis tumorem refrænat: omniaque incendia vitiorum valenter exterminat. Trames humilitatis coronam meretur accipere, nobileq; regnum possidere. Ego tramitem constituo tibi innocentiam, morum honestatem, quam custodiens assidue non peccabis. Sola nobis ista via est beatitudinis meritum cumulandi: vt gratiæ agentes Deo timeamus illum rectissimo

cordē fugientes tumultum sæculi humilitatis exercitium nunquam fastidiamus, supernam vitam inquirentes: Ioannes Trittem. Abbas Spanheim. scripsit 10 Cal. Apr. M. D.

Cum literas susceperit is cui mittuntur, in arte peritus: si-
gno principis cognito, faciat, quæ nouit esse facienda: dein-
de dicat coniurationem.

CONIURATIONIO.

**Icosiel osayr penarizo chulti meradym phrael melchusy
dayr pean cathurmo fabelron ersoti chamernan iltbam pe-
dalyfuar melrosyn crymarsy phroyson.** Hac coniuratione
completa, spiritus aderit vocanti, reuelans arcanum.

Expositio.

Græci *ἱεσείν* vocant, quam *יְהִי* Hebræi, extat hinc nomen hu-
jus spiritus, quod est *יְהִי* — *יְהִי* Icosiel, quasi spiritus geneseos, qui est
vñus ex posterioribus æreis, ejus character est *Npn* finalis, & articula-
tio quæ sequitur.

Potestas. stuxa. bcdef ghilm nopqr yz & æ.

Character. à è ò ù â ê ï ô ù ä ë ï ö ü á é í ó ú. (ý ý ý ý)

His subfulti principiis Mentem Trithemii discutiāmus. Pyla vt cō-
stat ex characterē est in dictione quinta-decima, quæ est *Nocinas*, ab
hac igitur exordium fumo, & spirituales minutias colligens, reperio
hanc mystico-euphonico idiomate sententiam exaratam.

ñññ èòù èñàò àèñ ààè éá ñ èñ ñá èñé èññ.

Vocetur mystico-euphonico Interpres Icosiel, & statim percurrat
hanc sententiam atq; lectione debita articulabitur hoc modo.

Frater tuus est absconditus in domo mea.

Fortē ob aliquod infortunium ad sacra confugerat, & inuenerat asy-
lum in monasterio Spanheimensi, cui eo temporis erat præpositus
Trithemius.

Est Dominus Cristophorus Buttkensius Antuerpianus in Sancti-
Saluatoris Cœnobio Cisterciensi Antistes, curiosissimus, & doctissi-
mus vir, nec quispiam velim credat homini, tot artibus illustri, & in-
signito, hanc scientiam obcultam denegari; ad ipsum ergo doctrinæ
explicatiois causa dirigatur isthæc epistola.

Christophoro Buckensio Cœnobii Sancti Saluatoris Antuerpiensis

Antistiti S.P.

Vadam saltim in litteris, vt saluere jubeam Dominationem ves-
tram

tram, ad cūjus domum per Typographiam à longo tēpore non mihi licuit deuenire, vt solitus nobilitatem, vrbauitatemq̃ue vestram experiri, potuissem obligationi meæ, vestraq; voluntati, quā maximi facio, satisfacere. Adceptis velim adnumeraretur beneficiis innumeris, quod anxie exopto, vos scilicet multa iubere, imperare, disponere, in quēis possitis subseruiri.

Périllustis Dominationis vestræ obsequentiſſimus æternum
Ioannes de K'ramuel.

Cognito Icofielis caractere, qui est Nun finalis, & Ministro — Ebrâ, facili negotio spiritus cognoscetur epistolæ, obcultaq; fiet littera clara, & manifesta. Si ab primo initio minutias spirituum colligas, reperiēs.

ἐξία ὑψία ἰὺν ἱαέοαἰε.

Quod Icofiel, si ab arte vrgeatur, latinizabit dicens

Communis amicus iam discessit &c.

Quod omnino diuersum est ab epistolæ littera.

CAPVT XXVII.

Cuius supremus Spiritus & princeps vocatur Soleuiel, habens sub suo dominio duces principales 200 subduces & comites 200. seruitores innumerabiles.

INter eos spiritus, qui cum hominibus in arte Steganographiæ peritos mores habentibus, libenter conuersantur, est quidam Soleuiel nomine, nō vltimus inter principes huius artis, qui habet sub se duces principales 200 subduces siue comites similiter 200, qui inter se hunc ordinem infalibiliter obseruant, vt qui hoc anno sunt duces, anno sequēte sint comites, fiantq; alternatis vicibus ex ducibus comites, ex comitibus similiter duces. Seruorum autem certum numerum non adhuc reperi, qui & ipsi ordines suos inter se secundum horarum dispositionem custodiunt.

Διπύλωροι		πύλωροι		ἡμιπύλωροι		S	T	V	X	X
4		2		1						
Inachiel	F	Nadrufiel	K	Axófiel	O	20	30	40	300	299
Praxeel	G	Cobussiel	L	Charoel	P	26	36	46	260	298
Morucha	H	Amriel	M	Murfiel	Q	28	38	48	266	296
Almodar	I	Prasfiel	N	Penador	R	29	39	49	290	299

Hic habes ex principibus Soleuielis 12 quorū sex primi sunt isto anno duces, & reliqui sex comites: sequēti anno isti erūt duces, & illi comites, & ita cōsequēter, alternatis sēper vicibus. Subseruitorū numerum collegi 1840. Quāquam sint plures quos nondū numerare potui. Cū autē per istos spiritus operari volueris, esto cōstans animo & fortis, nec terrearis ab eorū aspectu, cum videris eos in forma serpentum apparere cū capite virgineo. Deinde fac quæ sunt secundū artē faciēda; quibus prēmīssis, subiunge istam coniurationē.

Carmen Coniurationis.

*Soleuiel marfoy chamersyn oniel dabry diuiel pean wear, lasmyn cralmoty pedaros drumes, pean wear chameron loes madur noty basray erxo nadrus peliel thabron thyrso iano. thin wear perasy loes pean nothyr fabelron baxesy dramerō eschiran pumelon meor dabrios crimorsiel peny wear name-roy lyernoti pralsones. *Completo rite carmine, spiritus adertnt vocati in consueta forma, quibus cōmittas arcanum.

Arcanum ponamus ad placitum.

Amicum procul absentem, in arte Steganographiæ antea peritum, super quibusdam periculis imminentibus auisandum duco. Sed publicum vereor, quum de alieno periculo facerem proprium: quod euitare vt possim, non literis, non hominibus committo secretum; sed spiritui, quem noui in omnibus fore fidelissimum.

Litteras formemus ad placitum.

*Ioannes Trist. Abbas Spanheimensis ordinis Sancti Benedicti R. P. D.
Rutgero Sycambro, Archiepiscopo Naruiensi S. P. D.*

EXponet tibi Nicolaus, reuerendissimus studiosissimusque iustus-
ensis Episcopus, generalem rerum Ecclesiasticarum tuarum gubernationem male rem gessisse, vinculis ligatum subiciendo domini nostri Desiderii regis vicarium benignum virum, & fame excruciatum interemisse. Hostem quotidie Desiderium regem irrumpentem diœcesi expectamus. Sed te exoramus, succurras breui: ut in hostem non incidās. Valē 9. Calend. April. M. D.

3 — OS

Cum has literas acceperit is cui mittuntur (modo sit in arte generali imbutus antea) faciat, quæ sunt facienda, subiungens istam coniurationem animo constanti, nil metuens.

Coniuratio.

*Soleuiel curtiel chamerusyn saty pemalros dayr ianothy catburmo parmoy iotran lamedon frascu penoy ilthon fabelmerusyn.† Dicto carmine, spiritus missus ab operante visibilis apparebit, reuelans omnia commissa fideliter: & si quid remandare voluerit operanti, eidem spiritui committat.

Illustratio Capitis

Quia dicturus erat hunc spiritum libenter cum hominibus cōuersari סלהאבהאל Soleuiel, hoc est, *propitia voluntatis spirituum* cognominauit, eius character est Phe finalis, sicq; quotiescunq; in epistola sine hanc literam conspexerimus scire debemus hunc sub illa spiritum inmaterialibus vinculis contineri: suauissima est ipsius loquela, siquidem articulat ευφωνιολογες perpetuo sic.

Potestas. a b c d e f g h i l m n o p q r s t u x y z & æ

Character. â ê î ô û ä ë î ö ü ä é î ó ü ä è î ò û y y y y

His igitur speculationibus manu ductus instructior poteris Trithemiam mentem contemplari, scrutariq; ab ea Steganographice missa ad Archiepiscopum Rutgerum arcana. Vides subscriptionē statimq; cognoscis pylæ, præcipuiq; aditus custodiam commissam esse Axosiel Hemi-pylor o qui in ordine S habet dimidiam partem anguli communis, & sic decem stipatur militibus, soliumq; suum constituit in ditione decima, quæ est *Ecclesiasticarum*. ab hac ergo incipiens & subcessiue spiritus Ebræ deductus patrocinio inuenies has euphonias.

ôûé ûéd à iû ââ-êûî ôé îîéd.

Non intelligis, quia hæc lingua euphonio-myistica est nimis aspera & difficilis, & sic vocas interpretes, si queris exteros nec comparebunt, nec comparantes, si loquantur, intelliges, habes in characterē Phe finali Soleuiel, illum adpella, obedit, venit, explicat, dicit.

Venenum te manet in conuiuio.

Secretò nouerat Trithemius, clam amico suo periclitanti declarauit, ipse adcipit literas Abbatis, legit, intelligit, venit statuta conuiuii; determinata dies, Archiepiscopus simulat se egrotare, non vadit ad conuiuium, sicq; infirmitate vitauit mortem, prælegens habere infirmitatem, sine morte, quam mortem sine infirmitate.

Ardeat Coridon Amarillida, non solum Romanam, sed & Christianam iuuenē, huius adfines cognouere vtriusq; leuitatem, parant insidias literas abripiūt, & insunt maximo periculo, alterutri: necessariū illam de propinquorum domo educere; quomodo ergo illi est adnūtiandum? Scribat Coridon epistolam omni liberam suspicione, fingat se tristari, quod Amarillida pœniteat pristinae lauitatis, vt legentes credant illam cantasse palinodiā, & post vocet spiritum, jubeat quod sequatur epistolam, & amasie nuntiet vni secretum, Epistola sit hæc in lingua Hispanica, quia cum Amarillis venerit Romam ex Mátua Carpentanorū, si epistola hispana non esset, nullo modo intelligeret.

A AMARILIS S. DECIMAS.

Lloro Señorā y no entiendo
Este mal que preuenis
Pues vos confesion pedis!
Quando yo mé estoy muriendo.
Mi frenesí vâcreciendo
Y al paso dē esā inclemenciā
Crece también mi impaciencia
Que es cruel resolución
Que de vuestra confesion
Lleue yo la penitenciā.

Dèis que à la yglesia tñais
Con intencion de âbsoluerôs
Yo digo que â. retraeros
Pôrque mûerto me dejâis.
Pero si bien lo mirais
No aúeis dël tódo escapado,
Pôr que yâ me an declarado
Mis amorôsos defuelos
Que amor con vara de celos
Puede prender en sagrado.

Venit epistola, capitur ab insidiis, cognoscunt Corydonem contēptū, conuersam Amarillida, sic lēti prēmittūt literas ad illam venire, quē dum publice conceptus jam contempti legit & celebrat, amati amantīs verba clanculo percipit loquente spiritu in hunc modum.

âûâ deâ sêe âîâ aûô tûâ âîâ eâ û eîâ ôâôûâ îûe ôââ.

Vrget tacita Soleuielem ex arte ipse; in Hispanicum idioma transfudit, quæ dixerat in mystico, sic.

A la una os sacare de vuestra casa, est ad aper cebida.

Videris maxime diligi, qui in litteris contemni propalabat, concurr-

A a

sumq;

Primero que os confeseis
Sera raçon aduertir
Que aueis de. restituir
Vn' alma que me debeis.
Y quando en la Yglesia entreis,
Veed que vuestras niñas bellas,
Entran virtiendo centellas,
Que a la Yglesia a matar salen,
Y las Yglesias no valen
Al que mata dentro dellas.

Solo pudiera aduertiros
Que fuera cierto el perdon,
Si con vuestra confesion
Tubierades mis suspiros.
No se a fe como deciros
Verdades, que sabe Dios.
Y al fin para entre los dos
Esta confesion temi
Mas por condenarme a mi
Que por saluaros a vos.

sumq; spiritus Steganographici valde esse utilem, imo & necessariū ad arcana mentis secretissime manifestanda.

Hinc colliges hanc occultissimam scientiam non adligari ad vnā vel alteram linguam, sed per omnes eque discurrere, ita vt si mittatur Symbolum Apostolicum vel quidpiam aliud, per Spiritum concomitantem poteris quidquid velis in quocunq; idiomate nuntiare.

CAPVT. XXVIII.

Cuius supremus spiritus & Imperator est Menachiel, qui habet sub se principes sine duces 20, comites 100 seruos incerti numeri, qui suis obediunt ducibus,

Quamuis ad omnem Steganographiæ operationem ea, quæ diximus, copiose nobis videatur sufficere, ne tamē ea, quæ sumus experti, obliuioni tradamus: placuit adhuc nobis nonnulla subiungere, quæ esse ad huius artis perfectionem optima, prædictorū spirituum reuelatione, cognouimus & satis plene experti sumus. Est itaq; inter alios spiritus, qui huic arti fauēt, vnus Menachiel nomen sortitus ratione officij, qui habet sub se principes & duces 20, comites 100. seruos multos, quorū mihi incertus est numerus, qui omnes in commissis sunt fideles & optimi nuntii in causis magnis regum & principum, per quos operabimur mirabilia.

Διπυλῶροι

πυλῶροι

τριπυλῶροι

τετραπυλῶροι

2

1

S T V

3

4

Larmol	F	Benodiel	I	20	10	100	Barchiel	M	Nedriel	P
Drassiel	G	Charfiel	K	26	16	160	Amasiel	N	Curasyn	Q
Clamor	H	Samyel	L	29	19	190	Baruch	O	Tharson	R

Iam habemus ex ducibus sex, & ex comitibus, totidē nominatos, ex seruis quoq; eis deputatos per vices & ordines suos numero 390. Habent inter se hunc ordinē, vt prima vice duo duces vocentur & vnus comes: qui secunda vice iterum vocatur, & tunc venit in ordinē ducum. Tertia vice fit comes qui fuerat dux primi ordinis primus, & ita consequenter.

quenter. Cum ergo volueris per spiritum Menachielis aliquid operari: considera diligenter, quis dux, & quis comes sit tibi vocandus secundum tempus & horas: præmissisq; præmittendis dic Coniurationem.

CONIVRATIO.

* *Menachiel marfoy peanos onael camerusyn theor ianothy ofayr melros tudayr penor syn sachul tarno roseuas peashan asiel morfoy maplear casmyron storeal marpennu nosayr pelno dan layr thubra elnodion carsephy drumos fabelmerusyn andu pean, purays calbyn nachir loes philuemy casaner.* * Hac coniuratione rite completa, aderit spiritus vocatus, videlicet primo comes vnus, duces duo cum seruis.

Arcanum sit qualecumque occurrat.

Sit tibi arcanum ad amicum aut amicam, qualecunq; pro tempore aut rerum varietate occurrat, quod non velis alicui alteri fieri commune. Voca spiritum, commenda illi negotium, nihil metuas; omnium fidelissimus est; bene commissum implebit.

Literas super his formare poteris quales volueris, ad placitum tuum.

Magna sunt æternaq; obseruationum innocentiam futura commoda: angelicis laudibus homines lætantes interesse: cernere lumen excelsum istud: æternæ beatitudinis splendorem, faciesq; maiestatis lumine proprio vidēre. Attendite omnes, exactasq; negligenter lachrymis tergite: inutiles curas nocentesq; exuite: rerum instabilitatem decēptiones O homines ludo horrete: lucrum animarum tandem inquirete. Bonis moribus virtutibusq; honorabiles estote: vanitates cōtemnite: Deum humiliter inuocate: nolite concupiscere mundum amaritudinem infundentem. Anno M.D.9. Cal. Apr. T— IT

Cum has literas acceperit is cui mittuntur, ante in arte peritus: cognito charactere supremi principis Menachiel, præmissis his quæ sunt ex more præmittēda, coniurationē dicat.

CONIVRATIO.

* *Menachiel murty chamersse dayr pean cntburmo phameron ersot pray saruapo, fabel mery rean, charon ietlas Meduse fayr lamerofsyn alty merchahon.* * Carmine dicto, spiritus

missus apparebit vocanti visibilis, referetq; omnia ei fideliter & secreto in aurem, quæ habet in commissis.

Dillucidatio Capitis.

Spiritus hic בּוֹקֵרִים ex alienigenis est, ideoq; בּוֹקֵרִים *Spiritus alienigena* cognominatur. Habet in introitu Palatii sui, quem pylam Trithemius sæpe nominat varios custodes, quorum recenset characteres, & nomina. Habet Pyloros (quorū nomina sunt in secunda columna) quibus respondet numeri ordinū S. T. V. vt KV, significat pylorum Charisleem, cum ministrorū numero in comuni angulo correspondente videlicet 160. in prima columna sunt nomenclaturæ dipylorum, quibus correspondent numeri duplō-majores, quam signati, sic GT, significat Dipylorū Drassielem, qui in illo ordine T, habet ministros 32. Quæ sunt in penultima colūna nomina sunt Tripylorum, quorum numerus est triplus, sic MV. Barchielem cum trecentis subditis indigitat, licet notati sint in tabula 100. Ultima deniq; columna habet Tetrapylorum vocabula quibus numerus debet quadruplicari, sunt enim omniū excellentissimi; sic RV notat Pylam pertinere ad Tharlonem & 760 sibi subditos, secretiq; consequenter aditum in septingentesima-sexagesima dictione collocari.

Character hujus potentissimi Spiritus est T prolongatus, finalisq; articulatio autem ejusdem hæc.

Potestas x a b c d e f g h i l m n o p q r s t u y z & x

Character â ê î ô û æ ï ö ü ä é i ó ù à è i ò ù (y' y' y')

His igitur subnixi principiis contra altissimam Trithemii mentem altissimas insidias præparemus, scrutaturi conceptum suum spiritui tantum commendatū. Ex characterē IT colligo Pylam esse *Homines*, quæ est dictio decima, ab illa incipiamus reliquias spirituales per litteras confuse sparsas sine confusione colligere; reperimus.

ēāēūē āūēēēē ōēēē ūēēēē iōōōū.

Aperimus sigillum vt exeat spiritus Menachiel & sua solita puritate & fidelitate licet exter, & peregrinus; amicus & propotius tamen, exit, explicat: audimus.

Feria quarta . hora prima noctis.

Nec superscribit, nec subscribit & sic hæc temporis circumstantiæ solum sunt obcultæ positæ doctrinæ gratia.

CAPVT XXIX.

Cuius Princeps supremus vocatur Macariel, habens sub suo imperio duces, principes, comites & seruos cōplures ad diuersa ministeria deputatos.

Macarie

Macariel quoq; vnus ex supremis spiritibus, qui operationibus Steganographiæ præfunt, non est omittendus a nobis cum principibus & seruatoribus suis, quia satis utilis, promptus & fidelis est ad omnia, quæcunq; voluerimus. Habet autem principes 40 ex quibus nunquam pauciores mittuntur in ministeriū, quam 4. videlicet duces tres, comes vnus cum seruis nō paucis. huncq; inter se ordinem obseruant, vt per vices suas semper ex ducibus vnus gerat officiū comitis, & secundum quatuor partes anni. Et de his omnibus necessarium est operantē plenam habere notitiā. Sed iam ex ipsis principibus nominemus aliquos, qui nobis ad operationem Steganographiæ nostræ abunde sufficiant.

Διπυλωροι

πυλωροι

ἡμιπυλωροι

4		2		1		S	T	V	X
Claniel	F	Asmadiel	K	Gremiel	O	40	30	20	10
Drufiel	G	Romyel	L	Thuriel	P	46	36	26	16
Andros	H	Nastuel	M	Brufiel	Q	48	38	28	18
Charoel	I	Varpiel	N	Lemodac	R	49	39	29	19

Habemus iam nominatos ex principibus Macarielis 12 cū seruis secundum vices & ordines suos. Cum itaq; per eos in Steganographia (caue ne voces pauciores quam quatuor ad minus ex prænominatis) volueris operari: præmissis ex more præmittendis, dic istam coniurationem.

CARMEN.

* *Macariel myrno chamerosy purmy maresyn amos peanam
olradu, chabor ianoes fabelron dearsy chadon vlyses almos
rutiel pedaron deabry madero neas lamero dearsy, thubra
dorpilto melrosyne draor chalmea'near, parmon dearsy cha-
ron alnodiel parsa radean, maroy reneas charso gnole, melro-
fin te dranfo casmar ebrosset. Lādrys masfayr therasonte no-
el amalan.* Hoc carmine dicto, spiritus vocati aderūt in di-

A a 3

uerla

uersa specie apparentes, & frequenter quidem capite cum virgineo, corpore & cauda desinentes in formā draconis, inuoluentes & reuoluentes se quadruplici ordine.

Arcanum sit ad Principem,

Præfectus regis aut principis, in terra seu prouincia constitutus, intellexit delatione secretissima hostes in breui propositū habere prouinciā irrumpendi: vult auisare principem: sed nuntiis non potest, quia torquendi sunt ab aduersariis in via vt tradant arcanum: nec literis, quoniam omnes aperiuntur per eos. Vocat ergo spiritum, committit arcanum, literas fingit alienas.

Literas fingamus nihil conducentes.

Rogamus, amicorum suauissime, tuum exemplar Tertulliani nobilissimi sapientissimiq; viri nobis vt velis veteris amicitiae intuitu rescribendum velociter mittere, Bernardiq; epistolā ad templarios. Tertullianū gloriosum. Catholice sanctitatis nomen nouimus cuncti exhibitum antiquitū inter nostrōs: nobileq; lumen scimus illum fidei sacre non remansisse vltimum. Actionibus erat eximius, gloriosus diuinæ legis institutor: assertor nostræ libertatis deuotissimus. Licet aliquibus repræhendatur, scripsit tamen fidem exponendo nostram, honoranda volumina. Habebat autem Coniugem zelosam Religionis nostræ amatricem: humilitate & innocentia nobile: castitate gloriosam. Extant recte institutionis ipsius nonnullæ elucubrationes laudabiles, dulces exuberantesq; doctrinæ multæ: epistolæ breues non inutiles, nos ad acquisitionem æternæ gloriæ honorifice gratiosq; hortantes. 8. Cal. April. Anno M.D. Ioannēs Tritem. scripsit.

... OS

Cum has literas aut quaslibet alias acceperit is cui mittuntur in arte Steganographiæ antea peritus: cognito signo Macarielis faciat quæ sunt ex more faciēda, subiungēs carmen.

Carmen Coniurationis.

* Macariel of ayr chamero se ehu pi pesano dayr fameron cathurmo pean ersot y lamedon souapor casrea mafyr . Ianos tharfia, peathanon acri pean etion matramy. * Completo rite carmine, spiritus missus visibilis soli apparebit.

Dillucidatio Capitis.

Macariel Hebraice מַכַּרְיֵל — מְדַלָּה — מְדַלָּה Medulla luminis excellentissimæ.

habet duces, subduces, quos in tabula vides prenotatos, character ejus sunt quatuor pñcti sic . . . & articulat legibus obstrictus sublectura Potestas. u x a b c d e f g h i l m n o p q r s t y z & c.

Character. â ê î ô û ä ë ï ö ü á é í ó ú à è ò ù y y y y

Curemus igitur Abbatis obcultissime-acutissimi mentem inuestigare. Signum pylæ est OS. ideoq; in dictione vigesima locatæ, ab illa incipio & conjungo spiritatas euphonias isthas.

ôâ, êûâ, ô âó î î ûâû úôô ââê ôâû ûî ôû âô, êí.

Vix intelligo verbum, nisi velis dicam quo Eva & nostræ nomen vniuersalis Genetricis, in nomen Dei, quæ per tres Iedim cõsuevit sapissime describi, & *Vau* nomen litteræ connectiæ &c. sed quomodo construendum? quâ explicandum ratione? consitendo imperitiam humanam, spiritualementq; intelligentiam Macharielis inuocando, quæ adligata characteri . . . non potest defectionem facere à legentē: se se vocata præsentem exhibet, interrogantique respondet in illa sententia euphonio-mythica isthanc Latinam contineri.

Succus in Martio obfidebis hanc urbem.

Vide igitur quanta securitate per medios inimicos hoc secretum ad manus alicujus Principis potuisset deuenire.

CAPVT XXX.

Cuius Imperator supremus vocatur Vriel, habēs sub suo dominio duces 10 comites vero siue subduces 100. seruorum incertus est numerus.

Sed nec Vrielem principem magnum nos decet omittere: quem nouimus experientia nos docente non vltimū inter huius artis fautores vtilitatis locum possidere. Habet is sub suo dominio & imperio duces & principes huic arti Steganographiæ deputatos 10. comites siue subduces, qui sēper ipsos duces comitantur, quilibet in ordine suo 100. seruos multos quorum mihi adhuc certus non est numerus.

Διπλωροι

πύλωροι.

	4		2		Q	R	S	T	V	X
Chabri	F	10	Dragon	L	110	100	29	α	α	β
Drabos	G	14	Curmas	M	101	80	40	γ	α	η
Narmiel	H	16	Drapios	N	190	60	60	χ	T	λ.
Frasmiel	I	18	Hermon	O	195	40	80	η	α	δ
Brimiel	K	19	Aldrufy	P	167	20	100	β	θ	α

Habemus hic duces nominatos cū comitibus & subseruitoribus, quorū nobis ministerium sufficit ad complementū huius artis nostræ pro præsenti. Et nota quod primi in ordine sunt duces & principes. Secūdi sunt comites, habentq; inter se duos ordines, quos te scire ante omnia oportet. Illi qui sūt in primo ordine, tam duces quā comites, quotiescunq; vocantur, semper apparent mōstrosi, capite videlicet virgineo, corpore & cauda in forma serpentis. Qui sunt in secūdo ordine, familiari nobis & vsitata similitudine apparere cōsueuerunt. Nec pauciores venire solent, quā vnus dux & vnus comes, sequens eum in vtroq; ordine. Cum autē per istos spiritus operari volueris, primo facito secundum quod nostri ex arte faciendum: postea subdas istam coniurationem.

Coniuratio.

**Vriel marfoys lamedonti noes, chameron, anducharpean phusciel arfmony tuerchoy iamer syn nairiel penos raseon loes vear fabelruso craltz layr parlis meraij mear, thubra aslotiel dubyr reanunauosti masliel pedony to chemarphin.* Cōpleta coniuratione, spiritus vocati aderunt, quilibet in ordine, prompti & hilares obedire in omnibus.

Arcanum sit magnum valde.

Sit mihi quoddam arcanum ad principem, vel ad amicum, cuius manifestatio mihi periculum, damnum illi afferret non paruum. Vt ergo omnia maneant inter me & illum secreta: non hōmini non literis, sed spiritui commendo arcanum.

Litera sint ad placitum nil metuentes.

Incipite fratres dilectissimi emendare negligentias, lachrymis assidue tergentes transacta peccata, saluatorem omnium viventium rogantes residuo tempore. Exaudi Dōminē gemitus assidue lachrymantium: veniam impende vitiorum: amator innocentium. Viuifica lugentes, viuificator inclytē: non contēmpnes exulantes homīnes. Miserere valde miseris creator optime hominum Christe Iesu Saluator nostrum nobilissime; libera infirmas animas exulum Iesu benignissime: salua miserōs & veniā nobis tribue. Hūmiles nos exaudi infirmos:

missimos: in horâ mortis horribili lumen concède iucundum omni-
um consolator normaquê humilium. Anno M.D.7. Cal. April. scripsi
êgo Ioan. Trûthemius Abbas Spanheim. —PX.

Postquam has aut alias quaslibet literas, signo Vrielis prin-
cipis consignatas in fine, acceperit is cui mittuntur in arte
peritus; faciat in primis, quæ nouit secundum artem facien-
da, & dicat coniurationem.

Coniuratio.

**Vriel aflan pemaſon coſayr chameron, cbulty fabelimeron
deyr pean, catburmo merofyn erſoti chalmon ſanepo Meduſe
renn lamerofyn.**

Dicto carmine, inuisibilis spiritus missus apparebit in for-
mâ sibi consueta: omniaq; sibi ab operante siue mittente cõ-
missa fideliter reuelabit, & secretissime: ita vt nemo cir-
cumſedentium quicquam possit percipere vel audire: sem-
perq; arcanum manebit secretum.

Capituli Expositio.

Penultimus Steganographiæ spiritus vocatur 𐤅𐤅 — 𐤅𐤅 Vriel *Lux
maxima*, vel *Lumen magnum*. Habet pyloros plurimos, sed præcipuos
iam ponit noster Abbas in tabula in ea autem est speciale quod loco
numerorum ponuntur litteræ Græcæ in ordinibus TVX. in quibus est
alia inquirendæ metodus Pylæ, quia gratia exempli MT dat pylam in
angulo communi quæ est N, hoc est initium secreti in prima dictio-
ne quæ auspicatur ab N deberi poni; & sic similiter de aliis.

Rogas quid faciendum est quando nulla dictio in integra epistola
incipit à tali littera? Respondeo tunc mutandâ esse pylam, quia ideo
tot ponuntur vt si deficiat alterutra plurimè possint ipsarum loco sub-
poni. Character ipsius est 𐤅 inuersû Beth, vt cõspicis, Abecedarius iste
Potestis. tuxab cdefg hilmn opqrs yz&æ

Character. âêî ôû äëï öü áéí óú àèì òù. (y yÿ)

Siquidem hucusq; adsecuti sumus mentem Trithemii magnam spem
concipio, quod non poterit nos fugere in præſenti, pylori character
est PX in angulo communi est A, sicq; adsero primam dictionem quæ
ab ista littera incipiatur esse secreti limen, quæro & reperio *Abſidinis*
in principio: inde exordiû sumo, jungo euphonias spiritalis & re-

perio hanc sententiam.

אא יתווד עו עו די עי עי דע יוע עיא ד א יווד אוע י עיא דע: עי יוע: עי יוע: עי יוע:

Vix est aliqua dictio, quam non intelligam, & nihilominus omnium copulationem non percipio. *Iud, eo, ei, via, eja, aue, aue, va,* & si quæ sunt, sunt voces cognitæ, alia autem non sunt omnino inexplicabiles, reliquum sententia etiam partibus cognitis remanet obcultissima. Quid ergo? ultimum remedium sit, quod sane debuisset esse primum Spiritum voco præsto est, dicit nullam vocem id quod perfecte sonat significare, sed altius interpretandas esse illamq; sententiam esse euphonio-mythicam pro qua ad litteram latinus diceret,

Thessaurum reperi in sepulchro Baronis Petri. Veni, veni, veni-

CAPVT XXXI.

Cuius princeps supremus vocatur Bydiel, habens suo dominio subduces 20, comites vero 200 seruorum incertus est numerus, sunt multi valde.

ADhuc vnus restat e spiritibus sup̄temis, nobis ad operationem Steganographiæ deputatus: vltimus quidem in ordine, sed cū primis dignitate: cuius nomen ratione officii sui vocatur Bydiel, habens sub imperio suo duces 20. comites siue subduces 200. famulos & seruos cōplures. Habent hi duces cum comitibus inter se cetrum ordinē: & quotiens ab operante vocati fuerint, veniūt duces duo cum 20 comitibus, & apparēt in forma humana, placidi, & prōpti ad omnia. vicissim inter se mutatur vt cū primo anno duces vocati fuerint, postea comites, in secundo comites pro ducibus vocentur.

PYLOPON INDEX.

πυλάροι								πυλάροι	
Z		L	M	N	O	P	X	Z	
Muditel	F 20	30	200	40	200	20		Charobiel	Q
Cruchan	G 26	35	260	46	268	26		Andrucha	R
Bramfiel	H 28	38	269	48	290	29		Merafiel	S
Armoniel	I 29	39	280	49	299	30		Parfiel	T
Tameniel	K 30	40	289	50	300	36		Chremoas	V

Habemus iam hic ex principibus & comitibus Bydielis decē signatos nominibus suis, qui nobis pro præsentī sufficiūt

ad omnē operationē nostrā in arte Steganographiæ, cum
seruis multis, qui ordinē suū obseruare nouerunt secundū
imperii ducum & principū. Cum autē per istos in hac arte
operari volueris, præmissis præmittendis, dic coniurationē.

CARMEN CONIVRATIONIS.

* *Bydiel marchan chamerosi philtres maduse wear casmy-
ron cralnoti: pean deuoon fabelros etida camean weor. Oniel
wear thyrso liernoty: ianos prolsato chanos elafry peanon el-
sathas melros notiel pen soes probys chyras lesbroy mauear
iotban liernoti chrymarson.**

Carmine dicto sicut oportet, spiritus vocati statim appa-
rebunt visibiles, pulchrē incedentes, & tanquam amici se
mutuo complexando ducentes, eruntq; tibi voluntarii ad
omnia obediētes.

Arcanum mihi sit qualecunq;ue.

Arcanum mihi est, quod cupio scire amicum procul absente val-
de secretum: substantiam cōcernit occultam, quam necesse est amit-
tere, si mysterium quolibet modo contigerit publicari. Vnde nūq; ho-
mini, non literis, sed solis spiritibus committo perferendum, quos no-
ui & securos & fideles.

*Ioannes Trittenius, Abbas Spanheimensis, Rutgero Sicambro S. P. Et
presentem magni Basilij dicat orationculam.*

Gloria ineffabilis beatitudinis æternæ bonis exercitiis humili-
būq; acquiritur. Sedulis nūc lacrymis tergite errata mortales,
Deū amate, adorantes nomen sanctū illius. Trāsmitem Iesu Chris-
tū Crucī sū, xī humili ter discite imitari semper illi reddentes
honorem dulciter ardentes amore benigni sūmī nostri, Saluato-
ris. Glorificāte, & exaltate laudabilem bonitatem ejus, benedicite
sanctum nomen, zelantes bonitatis incēdium. Vanos honores
despicite, in aduersis laudes referre discite, deuotionis exerci-
tium amate humilitatem nobilissimam excolite. Iētum nos de
morte eripientem saluantemq; exaltate. Vale 7. Cal. April: Anno
Natiuitatis Domini M.D. v—FL. i, souq.

Suscipiens autem literas amicus, in arte Steganographiæ
antea peritus, cognito charactere Bydielis, præmissis his que

sunt ex more præmittenda, generaliter dicat coniurationē.

(ARMEN.

* *Bydiel maslo chameron theory madias near fabelron thiamy marfoy wear pean liernoty calma drules: Thubra pleory malresa teorty melchoy vemo chofray.* Carmine dicto, spiritus astat, visibilis duntaxat illi, qui eum vocavit: referet tibi commissa integre atque fideliter.

Pellucidatio Capitis.

Iam Deo auspice ad vltimi spiritus declarationem devenimus, Bydiel vocatur, apud Hebræos בדיאל *Solus*, nō quod Sotios, ministrisue non habeat, sed quod primus sit vt notat Trithemius in dignitate. Character ejus est י Gimel inuersa.

Scripterat obcultissime ingeniosus Trithemius noster, per Thaumureas, clandestinasq; reuolutiones litterarum, multitudine litterarū diues, siquidem suæ eruditionis sphaera communes supergressa limites triginta, & duas litteras, totidem ventis correspondentes litterarū series obcultas, superius expressas, continebat. Breuitati postea consulens, & facilitati quinq; tantum litteris, iis vocalibus (raro etenim admittit Y) per latebras curiosissimus eloquebatur, nunc tandem tandem vnica tantum littera se obcultissime explicat Aristophanem imitatus huius obcultissimi scribendi atq; loquendi generis nusquam cognitus, quamuis a plurimis relectus, inuentor. O quotiens ad hunc eruditissimum venerunt authorem quasi non venissent; o quotiens scioliquasi nil legissent, omnia ipsius carmina oculis, & voce perlustrarunt. Ille dicit in Pluto.

S.Y. *Negatis! intus est (ō fœdissime)*

Multa res piscium, & carnum assatarum.

אן'אן' אן'אן' אן'אן'.

CAR. *Infelix! odoraris aliquid? Ivv. Frigore, forte*

Quoniam tali indatus est vestie triā.

Græce scribitur per Y, sed latine per V legit inter plutimos Caninus Angelus, qui in dialectorum canone, quid rarum in iis verbis odorans, licet in diuersum conceptum ea trahens festiuissimum versiculum nominauit, & notauit vocibus פֶּחָוֶ. *Fucus*. quasi indigaret hoc carmen quod vere Græce est.

וּוּוּוּ וּוּ וּוּ

Non secus atq; hanc vocem פֶּחָוֶ, nihil significare, quod si notantes

vocem *φύκος*, quæ Græcis nihil est characteribus propriis scriptam
 esse *Fucus*, malitiam astutiamq; vertit; Aristophanis carmen malitia,
 astutiaq; clandestinis compositum, ad veram possumus transulisse or-
 thographian, veram nos authoris mentem per fucum expressam ad-
 sequuturos esse.

Potestas. aa: bb: cx: dd: ee: ff: gg: h^h: ii: kk: ll: mm: nn: ooo: pp: qq:

Character, i, ï í î ï i' ü' f' f' i' i' r' f' i' l' y

Ch. Grac. *u* *ü* *ü* *ü* *u'* *ü'* *ü'* *ü'* *u* *ü* *ü* *ü* *u*

· Γρ: σς: ττ: υυ: χξ: γγ: ζζ: αα: δδ:

í î ï ï ï ï ï ï ï

ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ ඒ

Eiusdem valoris est quaecumq; alia vocalis Græca, aut latina si ipsissi-
mo artificio spiritetur.

Huiusce Alphabeti ministerio ex monosyllabis mystico sermone ad communem Græcum translatus est carmen hoc fucatum *Kαπητρω*. hoc est *Aufero clanculo, & subreptitè*. quia ille dum publice subridebat jocose, seruo seruo suo iubebat, quæ fuerant præparata ab aliis clam, atq; fucate subripere & furari.

Hunc noster Trithemius Aristophanicum (in secundo libro expēdendum) modum adtingens maioris, & subtilioris gratia clausulæ. hoc caractere epistolam subgillavit $\chi \rightarrow \iota, \epsilon \cup \alpha$. Littera Bydielēm significat spiritum Steganographon, qui fines huius obcultissimi libri, disponitq; seras secundi adaperiendi. — Ebræ character est, & nota directionis. Littera FL Pylorum significat in dictione vigesima constituendam. vox illa $\iota, \epsilon \cup \alpha$, Hebræis ללה , mystice notat rerum omnium finem ultimum, ad quem debent dirigi, esse Deum, quæ de nomine nostro Hilpano YO. Hebræi nos imitati ללה quasi primā personā nominarūt, eo quod sit omnium creaturarū causa princeps, primaq; persona intellectualium, ideoq; voluit noster piissimus Abbas ultimam ipsius epistolam hoc Augustissime ineffabili nomine terminari. Verum $\iota, \epsilon \cup \alpha$ (& $\alpha \nu \alpha \lambda \omicron \gamma \iota \kappa \omicron \varsigma$, philosophari oportet in aliis, cum ponantur, litteris) Steganographice significat primo legendas esse omnes II, post omnes EE, post OO, penultime VV, & postremo AA. sed & ideo posuit posuit punctum post I, quia tantum littera I vtiliter in hac epistola spiritetur. Quid obscurius? quid secretius imaginari potuit.

Iunge igitur methodo precedenti spiritatas litteras, & reperiēs hanc mysticam sententiam in Iotis obcultissime inclusam.

711 711, 11, 11 711 711 711 711, 711 711 711 711 711 711
711 711 711 711

Recurre ad spiritum Bydielem inclusum in caractere γ, breuiter, clare & dilucide transducet ad Latinum idioma sic.

Scini ab amico quod sit testamentum fctum. Provide tibi.

Forte aliquo, ex cuius falsitate conperta, is Ruggerus periclitabatur.

CAPVT XXII.

*In quo scriptorum sit quadam necessaria recapitulatio. Inseruntur cam-
tela nonnullæ, quæ volentibus exercere artem Steganographia
sunt obseruanda.*

Postquam (Deo maximo superbenedicto laus) non sine ingenti & continuo labore officia spirituum supremorum Steganographiæ nostræ præ cæteris fauentium descripsimus: ne volentes per eos operari contingat errare in ordine, nominibus, characteribus, ducibus vel comitibus: necessarium duximus generalem omnium tabulam pro memoria in hoc capitulo ordinare.

Quinque Pylorum principalium singulis spiritibus correspondentium Tabula:

Spiritus Stegano- graphon Nomina			Meri- diani.	Medie- noctii.	Matu- tini.	Vesper- tini.	Ceni- tales.
			A	b	c	d	A
Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π	1	Pamersiel	1000	10000	100	00	B
	2	Pachiel	10000	200000	100	10	C
	3	Cammel	50	500	50	5	D
	4	Afeliel	10	20	0	209	E
	5	Barmiel	10	20	10	206	F
	6	Gediel	20	30	00	200	G
	7	Afyriel	20	200	10	100	H
	8	Mefariel	30	36	00	300	I
	9	Malgaras	30	30	10	200	K
	10	Dorotheiel	40	400	00	400	L
	11	Vfiel	40	46	30	300	M
	12	Cabariel	60	59	50	500	N
	13	Rayfiel	50	56	40	400	O
	15	Symiel	10	1000	0	4	P
	16	Armadiel	1000	180	10	800	Q

VINDICATA.

251

16	Baruchas	10	180	0	100	R
17	Carnesiel	1000	200	1000	300	1000
18	Caspiel	200	400	200	400	200
19	Amenadiel	300	500	300	500	300
20	Demoriel	400	600	400	600	400
21	Geradiel	200	100	40	30	60
22	Buriel	100	10	10	100	S
23	Hydriel	10	20	100	200	T
24	Pyrichiel	40	30	200	10	V
25	Emoniel	10	20	100	20	X
26	Icosiel	10	300	100	30	Y
27	Soleuiel	20	20	20	200	Z
28	Menachiel	100	20	30	10	0
29	Macariel	40	30	20	10	00
30	Vriel	20	10	40	30	-0-
31	Bydiel	30	40	100	20	A

In hac tabulâ posuimus vnum & triginta spiritus principales, qui præsunt, quilibet in officio & in ordine suo, omnibus operationibus Steganographiæ nostræ, de quibus in hoc primo libro nostro sumus locuti: supponentes unicuique characterem sibi appropriatum: numerum & ordinem principum, ducum, comitum, seruorum & subseruientium in propriis gradibus quoque subiungentes, ne quis in hac arte studere cupiens propter diuersitatem operationum incidat in errorem. Magna quidem huius artis mysteria non nisi a studiosissimis viris penetrari possunt, illis ut videlicet quos amor secretorum & natura promoueat ad perscrutandum, & qui desiderio scientiæ consequendæ nullum subire laborem honestum & possibilem recusent. Homines autem pigri obtusi; ingenio; & quos nec amor incendit ad studium secretorum sapientiæ, nec natura iuuat, cum hanc nostræ adinventionis artem secretissimam intelligere nequiverint: non nobis imputandum, sed suæ potius socordiæ, pigritiæ & malitiæ adscribendum intelligant; Quippe qui aut voluptatibus carnis mundialibusque curis immersum habentes ingenium, his perlustrandis cum diligentia vacare nequeunt: aut se iam sapientes aut doctissimos arbitantes, nostras compositiones tanquam indignas suis lectionibus contemnunt. Aderunt etiam nonnulli ita pristinis alienisque traditionibus consistere assueti: ut quicquid in illis non dederint, aut impossibile aut superstitiosum arbitrentur. Nihil istis ad huius profundæ artis scientiam ineptius, qui aut nolunt aut nequeunt altissima eius speculari. Cæterum eos, qui & apti & voluntarii sunt studere in hac arte

arte (si qui futuri sunt) vt proficere possint, in fine huius libri paucis admonere statuimus. Inprimis monendi sunt, quatenus artem ipsam semper teneant occultam: ne prauorum manus & notitiam penetret, qui multa & execranda scelera per ipsam facerent. Nam et si ars ipsa per se veraciter sit bona: tamen eius practica non minus ad malum per impios quam ad bonum conduceret per bonos. Maneat ergo inter bonos secretum, quod noceret inter malos publicatum. Nec tamen scientiam istam boni propterea debebunt contemnere, quia malis ad malum proficit; sicut nec gladium spernit, qui hominē prostermit. Deinde monendi sunt huius artis studiosi, ne præsument ad operandum in ea procedere: nisi prius in omnibus, quæ requiruntur ad practicam scientiam, perfecte fuerint instituti. Non enim me fugit, quantis rem periculis subijciant, qui minus periti in ea operari aliquid tentauerint aliquando.

Item qui bene institutus in hac scientia voluerit operari per eam: diligenter obseruare meminerit (secundum ea quæ diximus tam in circulo quam in singulis tabulis atq; capitulis) differentiam, loca, nomina, ordines & officia supremorum Spirituum, duces quoq; eorundem, & quot sint comites in numero; quem ordinem obseruent, & quot præsint substitutis: vt nouerit hæc in coniuratione exprimere. Nisi enim omnia ista diligenter custodierit artis operator, non poterit proficere, nec ad intentionis suæ effectum peruenire. Rursus diligenter attendat, quando vnusquisq; & ad quæ officia siue arcana nuncianda spiritus sit vocandus; & ad quam orbis plagam habitet: ne erret vel in locis, vel in nominibus singulorum aliquorumue, quos vocare voluerit.

Item sit auisarius omnis in hac scientia operaturus, vt attendat diligentissime, vt coniurationum verba debite pronuntiet, in quibus magna vis operationis nostræ consistit: quoniam dum in coniurationibus error committitur: spiritus vocati & vocandi non solum non obediunt, sed etiam omnino reluctantur. Consequenter vero præmonitus sit, ne alterum vocet pro altero, sed vnumquemq; in ordine tempore & officio suo: quemadmodum à nobis pene in omnibus istius libri capitulis sufficienter est dictum. Nam si vel ex errore, vel ex qualibet alia negligentia, alterum vocauerit pro altero: nihil in operatione sua proficeret, sed periculum sibi potius prouocaret.

Item in coniurationibus & spiritus, qui vocatur cum suis substitutis exprimat ex nomine, & causa vocationis antea statuatur in intentione: nec fiat operationis actus in rebus leuibus & prophanis, quas alter alteri alioquin sine periculo siue per literas, siue per num-

nuncios secure poterit intimare. Non enim nisi in magnis & arduis nunciandis, quæ publicata vel damnum vel periculum inferrent operanti, hac arte utendum est. Item necessarium est omni operanti in hac arte scire naturas spirituum, qui sint boni, qui mali, qui prompti & benenoli ad obedientiam, qui duri atq; rebelles. Rursus, qui nocturnis operationibus præsent, & qui diurnis: quia nisi naturas spirituum antequam incipiat operari nouerit: cum difficultate maxima proficiet: & facile vertetur in stuporem. Item qui spiritus vocati coram operante apparent visibiles: præmissis verbis arcano, committat duci siue comiti mentis suæ secretum verbis debitis & appropriatis sub silentio: quia non est opus ad spiritum loqui voce extensa, sed utatur submissa. Cauendum etiam summo opere tam operanti quam recipienti, ne in aliorum hominum hanc artem ignorantium presentia operentur quicquam ad Steganographiam pertinens, dum ad locum secretum possunt habere accessum. Quod si nequiuierint esse soli, sed coactos inter alios operari contigerit: agant tam secrete, tam prudenter, & cum tanta industria, ut circumfidentium nullus quicquam de præsentia spirituum intelligat. Sunt enim omnes spiritus in ministerium istius artis deputati eiusmodi naturæ & conditionis, ut & tumultum hominum penitus detestentur & fugiant, & publicum odiant conuentum. Item cauendum quoq; est operanti, ne spiritum quoquam sine literis, vel saltem caractere Imperatoris eius dirigat: quoniam ubi ipsum characterem impressum non conspicit, obedire vocanti & arcanum perferre alicui penitus contemnit. Literas autem duplici ex causa mittimus, quamuis arcanum sine literis per solum spiritum nuntiare possemus: ut videlicet homines perfectiores characterem à suspitione seruemus: & spiritum ipso caractere alligatum amico ad obediendum coarctemus.

Capitis ultimi explicatio.

Est pyla (amice Lector: finem operi inpono, & sicut scintilla ignis in ultimo est splendore lucidissima, velim meam lucem, quæ qualiscumq; in hoc Steganographico illuxit horizonte, in fine etiam clariorem adparere) id quod à Græcis dicitur Πύλη Latatinis *Secretus aditus*, vnde Πυλῶρος ab eis dicitur, qui à nobis *Interpres custos* diceretur, sic propriissime Trithemius in suis epistolis eam dictionem pylam nominat quæ secreti sit aditus, a qua recipiens debet initium sumere, ut secreta ad se legata, inclusaq; in familiari episto-

la cognoscat. Pylorus dicitur is numerus, qui illam dictionem subputat. Sicq; in presenti capite facit recapitulationem, spiritusque, seu operandi modos, quos nos docuit in opere repetit, & principales cuiuscumq; Pyloros numerat, ad distinctionemque, quæ sunt in primâ columnâ quæ est A vocavit Diurnos, Meridianosq; quæ in sequenti sunt Nocturnos, & Merinoctios nominavit. Descripsit Pyloros Matutinos in tertiâ, in quartâ columnâ Vespertinos, omniumque Meridianorum characterem A, Merinoctium B, eorum qui ad Auroram pertinent C. & reliquorum Pylorum Occidentalium D indicem esse propalavit. In vltima sunt columna habentes E Characteristicum illi, qui Cenitales Pylori nominentur, qui non numeris, sed litteris distinguuntur, quia indigitant pylam in prima esse dictione, quæ a tali littera auspicatur. Pylorum subduces, vt etiam per eorum possit operari ministerium, in singulis capitibus summâ descripti sunt curiositate, & sic nil restat speciale de ipsis, quod sit explicatione dignum, nisi tantummodo numeros me Pylarum consulto sine necessitate ad maiorem splendorem alterauisse, quia melius erat omnes pyloros diuersis Pylis præsidere, sicq; inerit major in operando varietas, hanc etiam sequente pulchritudine: quia alias inter plures spiritus non esset vlla differentia.

Reperies sæpe *ἡμιπυλῶρους πυλῶρους*, & *διπυλῶρους*, aliquando etiam *τριπυλῶρους*, & *τετραπυλῶρους*, quibus omnibus ipsissimus numerus respondet, tunc hac cautione est procedendum, quia *ἡμιπυλῶροις* debetur medietas numeri, totus *πυλῶροις*, & duplum numeri *διπυλῶροις*, triplum *τριπυλῶροις*, quadruplum *τετραπυλῶροις*. &c. Quando non reperitur in Pylæ angulo numerus, sed littera, non sit inter *πυλῶρους* differentia, sed eadem littera omnibus corrspondeat, quia Trithe-mius nullum discrimen cognoscit: vel si mauis poteris variare istâ hac ratione.

Pylorus docet pylam esse in dictione primâ, quæ ab illa littera auspicatur, *διπυλῶρὸς* in secunda *τριπυλῶρὸς* in tertia, *τετραπυλῶρὸς* & in quarta, & *ἡμιπυλῶρὸς* in illa quæ est media sinter initium epistolæ & primam, vt si *ἡμιπυλῶρὸς* B. corrspondeat, quero primam dictionem, quæ à B incipiat, & numerum ejus (sit gratia exempli trigesima epistolæ) tunc scio pylum in quintâ-decima dictione collocari.

Quando Pyloros habet cyphram (o) tunc significat ab initio incipiendum esse, quando (oo) biciphram à fine auspicandum indigatat, quando (o-) hoc signum à medio. Quandoq; in epistola non

ponitur Pyloròs, tum idem erit secreti, & publici aditus, & ideo ingredere ab initio.

Verum nec obmittendum iudices id, quod noster hic Abbas Trithemius & sæpe alibi adserit necessarium, circa coniurationum, aliarumq; omnium legitimam, correctissimamque pronuntiationem, quia si vnâ clauis litteram pro alia subposueris (& idem iudica de aliis operationibus) omnia confundes & veritatem quæsitam, ni corrigaris, & iteres, non erit possibile adsequaris.

CONCLUSIO.

Penitentiorem pro Trithemio ἀπολύειν complectens.

EX iis, quæ diximus, negante nemine eorum, qui legerunt has lucubrationes qualescunque, manet ingenuitas Authoris demonstrata, nihilque in Steganographico contineri mysterio aliqua censurâ, seu suspitione dignum, si constituentur Iudices, qui percalleant, qui autem cæci de coloribus voluerint iudicare legant obsecro *Ælianum* lib. 2. de variâ Hist. & l. 9. & l. 14. *Erasmus* libr. 6. *Apoph.* & l. 8. *Laertium* lib. 1. c. 6. & lib. 6. *Plutarchum* in *Apoph.* *Bruf.* l. 1. c. 10. & l. 3. c. 16. aliosque, qui efficaciter acuti eos reprehendunt, qui de non-intellectis ausi sunt iudicare, quia vt est in prouerbio apud Græcos celebri

Ἀδοί τις κνὲ ἑκαστὸν εἶδε ἐν τεχνῶν.

Nullus debet decernere de rebus, quas vel non proficitur, vel non intelligit, quia tale iudicium temerarium oportet sit, & vt est apud *Augustinum* non iudicato sane, sed ipsi nocebit iudicanti. Nec subficebat aliqua reprehensionis in isthoc opere adparentia, quia in dubiis ingenui ex pietate iudicant, vt notat idem *August.* Verum cum jam nulla dubii remaneat adparentia, ingenuitate huius Authoris demonstratâ, nullus iudicio poterit remanere locus.

Aug. de sermone Dñi in monte, & habetur 11. q. 3. Can. Temerarium

Dicit aliquis I. Domine sateor nil in Steganographia reperiri quod in re sit superstitiosum, sed modus loquendi talis adpareret, vtitur enim nomine coniurationum spirituum; item spirituum Regnantium, ministrorumque; nec non vtitur nomenclaturis incognitis, quæ omnia sunt male sonantia, & sic potius delenda quam corrigenda.

II. Præterea. Interdicuntur adserta Bayi Doctoris Louanienfis, viri pii & docti, licet sint in bono sensu explicabilia, quia sonant

Cc 2

aliquem

aliquem errorem in communi adceptione sumpta, ergo licet Steganographia superstitiosa non sit, cum tamen superstitionem sonet in communi significantiâ vocum, adhuc ingenuitate admissâ, similiter erit vitanda.

Ad primum est euidens satisfactio, quia classes spirituum, speciesque determinare, loca distribuere non est inusitatum Glottophis, Græci enim (nouerunt docti, si inperiti nesciant, quomodo conuincendi?) cognoscunt etiam in scripturis spiritus, distinguunt in Densitatis & Mollitie classes, conjurant in eorum locis determinandis. Sed nec inusitatum est etiam in Glottographiâ spirituum in Reges, ministrosque distinctio, quia Trithemius noster Hebræologos imitatus adcentus (qui ipsi etiam sunt spiritus) in Dominantes, in ministrantesque distinxit: vt videas modum loquendi Trithemianum nec nouum, nec rarum; sed omnibus Orto-graphis, & Glottophilis satis communem.

Ad secundum respondeo, Doctoris Bayi (quem doctissimum, & piissimum veneror) loquendi modum iustissime damnatum esse, tum quia ita locuti erant priores Hæretici, tum etiam quia in obca-sione erat vt posteriores suum errorem firmarent, tunc tandem (& hoc potissimum) quia non demonstrabatur Authoris mens, sed vt plurimum sub pia fide humana, aut probabilitatis aliquâ specie manebat explicatio. Sic exempli gratia damnatur hæc propositio: *Datur aliqua gratia, qua sit prima, & immediate non sit à Deo*. quia sic loquutus fuit Pelagius & ipsius discipuli, postque fuit adserta etiam a Semipelagianis, est etiam obca-sio erroris; & licet aliquomodo sit explicabilis, semper remanet longè-difficilis, & nusquam fit piæ alicuius intelligentiæ demonstratio. Quæ omnia non repèriuntur in Steganographiâ, quia hæ juratæ regulæ, nusquam fuerunt in vsu apud priores Nicromanticos; neque cognita, imo demonstrata sententiæ ingenuitate possunt obca-sionem aliquam præbere erroris, vt de se patet, quomodo enim poterit quisquam intendere ligare spiritus diabolicos, regulis, quas ipse scientificè cognoscat ordinari ad ligandos spiritus Grammaticos? Absit, obsecro, tam leuibus rationibus verba Trithemii condemnare.

Præterea, est apud Græcos adagium frequens *ἡ πορφυρά περὶ τὴν πορφυράν διακρίνεται* adfirmans purpuram iuxta purpuram diiudicandam esse, quia ex collatione certissimum iudicium nascitur. Sic postquam satisfecimus collationi cum Bayo, illum etiam cum Sturmio viro docto, ingenuo & pio, quem honoris causa nomino, deq; cuius ingenuitate, in libro cui Epigraphe: *Ludus Fortuna* nullus cordatus du-

bita-

bitauerit. Ipse autem per sortes procedit; audi Hieronymum super Ionam. *Non debemus sub exemplo Iona sortibus credere, vel illud ad alius apostolorum huius testimonio copulare, ubi sorte Matthias in Apostolatum eligitur* (eadem etiam dicit Beda super acta Apostolorum). Sortes enim sunt teste Isidoro, *lib. Etymol.* genus quoddam culturae Dæmonum, ex eorum consultatione futura prædicens. Atqui licet modus procedendi sit superstitiosus, cum nullum inconueniens sit, mente authoris, operisque ingenuitate demonstratis, à nullo mordetur, iudicatur à nemine; ergo à fortiori Steganographia, cum modus loquendi superstitiosus non sit, vt jam monstrauimus sapientius si simul probetur mentis puritas, & veræ intelligentiæ proprietates, & ingenuitas, nihilque serid, quod limites Orthographiæ transeat, adleri demonstraretur, quid causæ vltius ab sciolis (est enim securus a Doctiorum pietate, qui eam hucusque viribus & posse defendebant) poterit tam nobilis Author censurari?

Consultò censurari dixerim, non condemnari, quia ad condemnationem maior authoritas requiritur, eaque vel Pontificia, vel a Sede Romanâ legitimè dimanans, qua nusquam in his Provinciis Germaniæ, Flandriæ, & Galliæ, & adjacentibus fuit interdictus, nec vltius alibi hic ipsius ingenuitate demonstrata (vt certum est) notâ sub aliquâ perseuerabit.

Ex his ergo conuictus fatearis necessarium est in re Trithemium curiositatem, in verbis loquendi Glottosophiæ conseruauisse proprietatem, ingenuitatem vtrouique. Nihilominus ego velim eum aliter locutum fuisse, vt non incidisset in notam præteritam, & non indignisset defensore. Quod si ignarus Græcæ, & Hebrææ linguæ; ea quæ de Spiritibus initio dicebamus non percalleas, & adhuc malè audire, modum hunc loquendi credideris, vbicumque sit *Spiritus* lege *Adcentus*, & *adcentuare* pro *spirare*, nec *Inratam regulam* pro *Coniuratione* substitue, sicq; Steganographiâ correctâ, nihil manebit, quod à doctis, aut possit ab inperitis censurari, quod & ego secundâ inpressione huius libri & aliorum æditione præstitero si iudicari necessarium.

Tu igitur quicumque sis, qui hoc opus habueris, si alicubi me non aded clarum explicatumq; esse cognoueris, boni consule, & scias me ex industria aliquando secutum Trithemianas phrasas voluisse suppressere aliqua, quæ clarius possent enuntiari, quia hoc deuenturum est opus ad doctorem, & ignorantium manus, & his vtinam nec ista subficient, & illis pauciora lumina supersunt. Vale, & si cognouero te benigno animo has lucubrationes, summique laboris

partum adipere, alios etiam tibi Steganographiæ libros, quos ultimus perficit calamus, amice-candido communes faciam.

F I N I S.

*Dicta regat dicenda Parens Ecclesia lustret,
Suntoque Doctorum subdita iudicio.*

FACULTAS ORDINIS.

Nos Don Christophorus Martinez Cisterciensis Ordinis Generalis per præsentis litteras præbemus integram facultatem Reuerendo P. Ioanni de Caramuel Sanctæ Theologiæ Professori Lectori, inq; Gallia & Belgio, Obseruantiz Procuratori, vt seruatis loci, in quo vacaret Typographiæ, pragmaticis, possit composita, & componenda in lucem edere, siquidem ex ipsius doctrina, experientia cognoscimus talem nos illi debuisse dare facultatem. Vallisoleti, Augusti 10. M. DC. XXXIV.

*F. Christophorus Mñz G.
ad mandatum Rmi D.*

F. A. Mondrag. Secr.

P. F. Franciscide Victoria, Sacra Theologiæ Magistri, Adprobatio.

Legere incepti non sine admiratione librum hunc, cui Titulus, *Steganographia Declaratio*. nec potuissem ad finem non perducere. Author ostendit rarum ingenium, acumen subtilissimum, pietatem maximam, vt verum fatear intentum adsequitur, Trithemiique ingenuitatem demonstratiue conprobauit. Quapropter dignissimum iudico, vt in Trithemianæ laudis ab impiis suppressæ, inque Regum & Principum vtilitatem publicetur. Datis Salmant. Feb. 3. M. DC. XXXV.

M. Victoria.

E R R A T A.

In Scribendi obcasione. Lege *Subsilia* pro *sedilia*, & *largitas* pro *largiens*, alia si obcurrant sunt leuiora faciliusque notanda.

